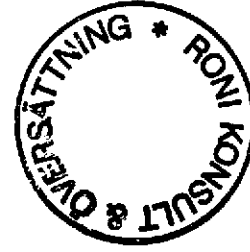

WAN
6
1993

Kovara Yekîtiya Nivîskarên Kurd - Swêd

WAN
W6
1993

Kovara Yekitiya Niviskarên Kurd

Swêd

NAVEROK

Kurmanciya Jorîn

- Gola Wanê.....E.Huseynî
-Qedrî Cemîl Paşa.....Hesen Hişyar
-Umêd Mehdî (Hendrên).....Ehmed Huseynî
-Lefîf Helmet.....Xelîl Duhokî
-Riyad Salih Husên.....w. Ferhad Çelebî
-Mirê Emgionê Gunnar Ekelöf.....M. Ali. K
-Helbestin ji İbrahim Yûsif.....w. F. Çelebî
-Geşta Feqîya.....Emîn Narozî
-Hevokek ji xwîna min.....Mervanê Keleş
-Rewşen Bedirxan.....Konê Reş
-Hezaremin Hêk.....Perwîz Cîhanî
-Dûgerê Felegê.....Samed Behrengî.....w. M.Lewendî
-Helbest.....Melayê Cizîrî, Nalî, Reşîdê Kurd
-Sîsirkê Hesînî-3-.....Selim Berekat.....w. E. Huseynî
-Pirtûkên nû.....M. Lewendî
-Disa li ser Elfabê.....Malmîsanij, M. Lewendî

Kirdki (Dimilî)

- Heta Key .....Munzûr Çem
-Keçelek.....J. Espar

Kurmanciya Jêrîn

- Giftûgoyek legel Ahmed Şamlû.....Beroj Akreyî
-Lêgerên mirov bijî.....w. Xebat Arif
-Dîwanî Wan: Şêrko Bêkes, Margot Bikel, Stig Dagerman, Sa'dî Yusif, Nale Hefîd.
-Mîratî Bêxayekirawî Sêrvantes-Milan Kundera- .....w. S. Kawe (Şemal)
-Enfal, Rojê here talekey Sehrawî.....Bedran Ahmed Habib

Li ser navê Yekîtiya Nivîskarên Kurd em sipasî **Federasyona Komelên Kurdistan**-Li Swêd dikin ku ji alî aborî de her wext alîkarîya me dikin. Her weha em sipasî rojnama **Armancê** jî dikin ku di nivîsandin û pîzanpaja kovarê de alîkarîya me kirin.

ISSN 1103-7776

Kurdiska Författarförbundet's Litterära Magasin / Sverige

Berpirsiyar:
Yekîtiya Nivîskarên Kurd
Li Swêd

Redaksiyon

Xebat Arif
Malmîsanij
Hesenê Metê
Rizgar Abdula
Ahmed Huseynî
Mahmûd Lewendî

Wêneyên bergan:

Beşar Îsa

Adress:

WAN

Box 49090
100 28 Stockholm
Sweden

TELEFON: 08/ 652 85 85

TELEFAX: 08/ 650 21 20

POSTGIRO: 79 47 81 - 5

Gola Wanê

Îro li welat û li derveyî welat jî wa diyar e ku çand, wêje û zimanê Kurdî dest bi bizavek taze kirîye. Li seranserî welêt û li welatên Ewropayê mirov raserî roj-name, kovar, pirtûk, sazgeh û komikên wêjeyî dibe.

Ta nuha tu kesî li ser rewşa îro bîr û baweriyên xwe bi şeweyekî rexneyî û bi cegdariyek rewşenbîrane negotiye. Herweha ev rûdana îro ji lêkolîn û lêgerînê jî bêpar e, çimkî eger lêkolînek kûr û giştî li ser bizava zimanê Kurdî û rewşa nivîsandin û weşandinê hebûya, renga ev qonax û diyardeyên wê piçekî zelaltir bixuyana.

Di nêrînên seretayî de û di bin bandûra rewşa zimanê Kurdî de wek qedexekirin û gemkirin û hewldana ji kokê hilkerin, mirov neçar e ku bi dilşadî û bi dilekî xweşbîn ligel vê bizavê raweste û piştgirîya wê bike. Herweha mirov hest dike ku viyan û şiyana nehênî ên ku di damarên zimanê Kurdî de bi cih bûbûn şiyana xwe li ber hemî plan û projeyên qirkerinê (Erebkirin, Turkkirin, Hariskirin) bigrin.

Eger mirovek hewl bide û vê bizavê (ya îro, mebesta me ya zaravayê Kurmancî ye) bi awirek rexneyî û bi alavine zanistiyane bi gewde bike, bêguman dê gelek pirs di serî de ji dayik bibin. Wek:

1-Di van çend salên dawîn de xwendevanê Kurd pêrgî gelek gotar û nivîsên li ser rewşa ziman û edebiyata Kurdî dibe. Herweha pêrgî hevokên amadekirî û qutîkirî dibe wek: "Edebiyata modern, edebiyata nûjen, edebiyata Kurdî dest bi raperîn û pêşveçûnê kirîye, hema hema zimanê Kurdî ê yekgirtî hatiye damezrandin". Eger bi rastî wisa be, ma gelo ji bo çî di nivîsên xwe de nadin xuyanîkirin ku ev pêşveçûn û nûjenî bi nîsbetî kîjan qonaxa zimanê Kurdî ye, ango sînorê qonaxan (eger hebin) li kuderê ji hevûdu cihê dibin?

2-Bi nîsbetî dîroka edebiyata Kurdî, ma gelo zimanê ku îro tê bikaranîn hetanî çî radeyê bi hişekî Kurdî û bi hestekî kurdewarî hatiye û tê nivîsandin?

3-Ma gelo qonaxa ku îro zimanê Kurdî tê re derbas dibe bi kurdînivîsandin e an bi kurdî dahênan, afirandin û çêkirin e?

4-Eger îro zimanê Kurdî jî mîna hin zimanên Rojhilata Navîn li ser piyên xwe bûya, ma gelo dê piraniya van berhemên îro û nivîskarên Kurd ên vê qonaxê wek berhemine edebî û nivîskarine birra û rasteqîn bihatana qebûlkirinê an rewşa zimanê Kurdî wek ziamnekî bişûndemayî rê daye herkesî ku nêçîrê di ava şêlû de bike?

5-Bêguman zincîra pirsan ji wilo dirêjtir e, lê emê xwe di ser gelek xelean re çem bikin û li tenîsta ser-pirsê an pirsan pirsan rawestin û bibêjin:

Ma gelo nivîskarê Kurd heye? Eger hebe pêwîst e bête zanîn ew kî ye? Ji kuderê hatiye? Bahane û palpiştên wî çi ne? Pirojeya wî ya rewşenbîrî çi ye? Her weha çawa û bi çi awayî nasnameya xwe wek nivîskarê Kurd wergirtîye?

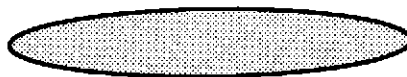
Lewra her ku mirov nêzî panava pirsan dibe, yeka yeka stûnên dilşadî û xweşbînîyê dest bi hilweşandinê dikin. Û di şûna wan de çend tabloyên dîtir di hişê meriv de berz dibin. Reng e, carina reng-xwelî û reşbînî bin jî, lê her û her reşbînîyek zanistî çêtir e ji xweşbînîyek metafîzîkî!

Bersiva pirsên jorîn û herweha pêşkêşkirin û vejandina wan pêdivîyek rojane ye û erkekî rewşenbîrî ye, çimkî tevayîya rewşenbîrên Kurd ên vê qonaxa teknik û hestdar dê li hemberî nifşên diwarojê berpîrsîyar bin.

Di bawerîya me de eger ev qonax bi pirsan û bi bersivên ku pirsine nû ji dayik dikin neyê têrkirin dê tim xwe bicû û dê bi awakî pir kelê xwe dubare bike.

WAN dibîne ku pêwîstiya mirovê Kurd û civata Kurd, çand û wêje û zimanê Kurdî bi pirsan heye, dibîne ku afirandina pirsan di jiyana me de tendurustîyek giranbuha ye. Îcar bi vê hejmarê dê rûpelên xwe ji afirandina pirsine dîtir re veke, çimkî WAN bawer e ku her bersivêk dê dergehek be bo geşkirina guftûgoyê û jibo amadekirina zemîna rexnegirîyê jî. Wisa bi pirjimarkirina dergehan reng e ev qonax bikaribe xwe bigihîne asoyên xweçespandinê û nivîskarê Kurd jî xwe biguhêze qonaxa xwenasînê.

Ehmed Huseynî

QEDRÎ CEMÎL PAŞA

Hesen Hişyar

Hesen Hişyar di 1907'an de li hêla Licê (qeza Diyarbekirê) li gundê Serdê hatiye dinyê. Di tevgera Şêx Seîd û ya Îhsan Nûrî Paşa de bi aktîfî cih girtiye. Di tevgera Şêx Seîd de ji ber salên xwe yê biçûk ji îdamê difilite, lê 15 sal cezadidinê û wî surgûnî Nîgdeyê dikan. Di 1934'an de tê Sûriyê li Cizîrê bi cih dibe. Wan salan ji Kovarên Hawar, Ronahî û Roja Nû re dinivîse. Di 1956'an de di avakirina Komela Zanistî û Alikariya Kurd de cih digre. Bi navê Agahî kovarekê derdixe. Hesen Hişyar bi Tirkî, Erebî û Farisî zanibû. Hesen Hişyar di 14.09.1985'an de çû rehma Xwedê.

Hesen Hişyar û Sebrî Botanî, (foto ji Gurgîn -kurê H. Hişyar - hatiye girtin)

Ev gotara jêrîn me ji kurê wî Gurgîn Hişyar girt. Wekî hûnê di gotarê de ji bibînin kurê Qedri Cemîl Paşa Fûad Qedri ji Hesen Hişyar xwestiye ku kitêba Doza Kurdistan a Zinar Silopî (Qedri

Cemîl Paşa) wergerîne Kurdi. Hesen Hişyar ji ew wergerandiye Kurdi û wek pêşgotin ji ev gotara jêrîn jê re nivîsiye. Lê di gotarê de ji alî tarîx û navê hin rêxistinan ve hin şaşî hene. Em nizanin

ev şaşiyên destnivîsa wî ne an ne. Lê em nivîsa wî wekî ku wî nivîsiye li jêrê pêşkêşî xwendevanan dikan. Me tenê notên binî û risim lê zêde kirine.

M. Lewend

Qedri Beg kurê **Fûad Begê** kurê **Cemîl Paşa** ye. Di 1892'an de li bajarê Amedê (Diyarbakir) hatiye dinyayê. Di 1973'an de ji bona xebata milletê xwe li welatê xerîbîyê giyanê xwe sipartiye axa Şamê.

Ji zemanek dûr ve pêşiyên wan ji başûrê Cizîra Botan ji deşta Silopiyê hatine Amedê.

Ji ber wî qasî bi navê **Zinar Silopî** xwe hildaye.

Mala Cemîl Paşa ji mal-mezin û xanedanên Amedê ne, malek niştimanperwer, her û her xwenda û zanayên bilind rabûne. Ji be wê çendê li her derên Kurdistanê ronak (mu newwer) û niştimanperwerên Kurd wan nas

dikin, têkilîyên xwe ên siyasî, civatî bi wan re didane girêdan.

Her wekî di cografya Kurdistanê de xweş diyar e ku hawîrdorê Amedê deştek fereh, ciyê her tewir çandinîyên têvel (muxtelif) e, wek: genim, ceh, nok, nîsk, kuncî, titûn, birinc zêde têne çandin, jê û pê ve ciyê xwedîkirina pez û sewal (dewar) e, ga û gamêş, hesp, histir (qatir) lê têne xwedîkirin. Deşta Diyarbekir (Amed) ji Erxenî heya Hezro û Farqîn, di warê abûrî de hebûn û dewlemendiya Kurdistan bi xwe digre, di wê deşta gotî de zêdeyî 20 gundên mala Cemîl Paşa hebûn. Zemîndarên mezin bûn, lê ne wek zemîndarên dîtir (mala Pirincçizade) bi çavek kêmlî wan gundîyên xwe nedinêrîn, bi dilovanîyek niştimanî û bi çavê biratîyek nejadî (qewmî) li wan dinêrîn. Bi hevaltîya wan gundî, cotkar û karên gundîyên xwe, xwe bextiyar didîn. Her çendî di bajar de ji medenîyên pêşketî bûn jî, lê ji adeta uslûb û teqalîdên xwe ên gelêrî dûr neketin.

Li Diyarbekir mêvanxana wan wek xêlek her şev bi dehan gundî, ronak û şerekên eşîran bi xwarin û razan lê libûne mêvan, ji ber wê çendê hirs û xêzîb bi wan re parastîbûn. Her dozên gundîyên xwe û eşîrên dor xwe li wê mêranxanê safî dikirin, bê ku bihêlin herin hukumetê. Heya serkar û karmendên (muwezif) Turk jî dema ji Anadolê dihatin libûne mêvanê wan ji bona ku di wê mayîta li Diyarbekir wan biparêzin.

Di wî zemanî de li tevaya Kurdistan ji diristanên piçûk pê ve xwendegahên bilind hebûn. Kesê ne weke wan zemîndar û lewlemend nebûna, ne Îstenbol û ne jî li Awripa nîkarîbûn bixwînîn, bi wê hebûnê îraniya wan nemaze Qedrî Beg û Ekrem beg giyane xwendegahên Beljîka û Swêdre

Şam, 1930: Qedrî Cemîl Paşa (yê bi cilê reş), Hemzeyê Muksî (di navê de), Ekrem Cemîl Paşa, Haco Axa (rûniştî), foto ji kitêba Ekrem Cemîl Paşa "Muhtasar Hayatım" hatiye girtin.

dîplom girtin. Ji ber ku di mala xwe de bi armanc û niştimanî hatibûne perwerdekirin. Ew armanc wek siya wan bi wan re bû.

Di sala 1912'an de Qedrî Beg ji unîversîtê hate qewartin, ji ber wê mecbûren çû Swêdre ji bo xwendina xwe temam bike.

Dema wan li Îstenbolê dixwendin, hêj di buhara 'umrê xortanîyê de çend sazmanên (munezeme) ên siyasî de dest bi xebatê ki-

Ji destê rastê berbi çepê:1-Qedri Cemil Paşa, 2-Nûri Dersimî, 3-Dr. Ahmed Nalîz, 4-Nûreddîn Zaza, (Halep, 16.08.1947, foto ji jina Nûri Dersimî Ferîde xanimê hatiye girtin.)

rine. Di wan xebatên di Îstenbolê de bi hevalên xwenda ên bilind û niştimanperwerên weke **Dr. Abdullah Cewdet, Xelîl Xeyalî, Hemze Efendiyê Muksî, Emîn Ali Bedirxan, Memduh Selîm Beg, Bediuzzeman, Kemal Fewzî, Fethula Efendî, Evdirrehîm Rehmî, Kor Se'dî** û hin ronak siyasyên bilind bi doza mafê Kurd ve di 1908'an de bi navê **Kurd Tealî Tereqî(1)** sazûmanek siyasî dane çêkirin. Di 1912'an de bi navê **Teşkilat İctimai(2)** dane saz kirin. Di 1918'an de bi navê **Hêvî** sazmanek dîtir û **Yekîtiya Şagirtên Kurdên(3)** Îstenbolê dane vekirin. Di rix wan sazmanan de dû re neşir dane çêkirin, roznamekî bi navê **Rojî Kurd, Jiyîna Kurdistan(4)** didane çapkirin û bela kirin. Jê û pê ve folklorê **Mem û Zîn** û **Dîwana Cizirî,**

Dîwana Feqîyê Teyran û gelek nivîsarên di dane çapkirin.

Ji Îstenbol çûne Swêdê, li wir jî her jî xebatê bi şûn de nemane. Di cenga cihanê a pêşîn de vegeeriyane welat.

Ji 1916-1919'an **Mistefa Kemal** li Diyarbekir bû. Bi awakî polîtîkî bê sekin bi mezinêr eşîran, begên bajarên û şêx û melan re kongre didane girêdan. Lê nikaribû Qedri Beg û Ekrem Beg bi awakî nêzikî xwe bike. Ji be ku herduyan daxwaza Kemal û exlaqê wê genc nasdikirin.

Wan li ser navê sazmana Îstenbolê jî hevalên xwe **General Şerîf Paşa** şandin **Sewrê Civata Aşîtiyê** jî bo doza mafê Kurd. Di 1923'an de ku dewletên emperyalîst jî bo mesalihên xwe û bi xiyaneta **Feyzî Begê Pi**

Ji destê çepê berbi rastê: Qedrî Cemil Paşa (zarokê li ba wî xwarziyê wî Ferzo ye), Memduh Selim, Nûrî Dersimî, Qedrî Can (Şam-Bab Tûma, 1 Temmûz 1938, foto ji keça Qedrî Can Dr. Şîrnê hatiye girtin.)

rincçizade û Zulfî Beg di Peymana Lozanê de mafê Kurd dane bin ligan. Li hembar wê sitemkarîyê li Erzeromê bi serekîya **Xalid Begê Cibrî** sazimanek bi navê **Xweserîya Kurd**(5) hate çêkirin. Dîsa **Qedrî Beg, Ekrem Beg, Hacî Extî, Duktur Fûad** di rêya **Teyib Alî** de malîkek wê sazmanê li Diyarbekirê dane vekirin. Di 1925'an de ji endamên wê sazmanê **Şêx Seîd Efendî** bi şoreşê ve rabû, berî ku şoreşgêr nêzîgê Diyarbekir bin hukumata Kemalîstî tavilê **Qedrî Beg** û hevalên gotî girtin xistin zîndanê.

Bi xiyaneta **Qasim Begê** kurê **Ahmê Silêmin** ku **Şêx Seîd** û **Qomîta Merkezî** ya şoreşê li ser **Pira Çarbuher** hatin girtin, birin Diyarbekir xistin ber Mahkema Eskerî. Hingê ez jî birîndar ketibûm destê Turkên û ez birim hepisxana Diyarbekir ba

wan. **Qedrî Beg** jî bi **Şêx Seîd** re dibirin mahkemê. Lê merivên wan bi hezaran zêr dane serkarên wê mehkema qesabxane û firindekî (tiyarekî) jî hukumeta Turk re kîrîn. Dema ku biryara îdama **Şêx Seîd** û 47 endamên qomîta şoreşê dan, hingê **Qedrî Beg** û **Ekrem Beg** her yek jî wan bi 10 sal hepis şandin Anadolê, ez jî bi 15 salan şandim hepisxana Niğdeyê.

Piştî îdama **Şêx Seîd** ku şoreş jî herba cephe wergeriya şervaniya komandosî, diwarîyên mezin digîyandin leşkerên Turk. Ji milê dî hin ronak û niştimanperwer daketibûn **Sûrîyê**, bi navê **Xweyîbûn**(6) sazmanek çêkirin, diji Turkên kovar û nivîsar didane belavkirin ji bona ku şoreşê bidin sekinandin û wan siyasîyên der jî bixşînin hundir. Di 16 Gulana 1928'an de efûkî tevayî dane belavkirin, bi wê efûyê piştî sê salan em tev de ji Anadolê vegeyîyan welêt.

Bi wê efûyê Turk nikarîbûn me bi xew di bindestiyê de bihêle, di 1929'an de **Qedrî Beg, Bedrî Beg, Ekrem Beg** bi hin pismamên xwe ên dîtir piştî xwe dane wî mal û milken pir meruv û malbat, berê xwe dane nav pêlên derya xerîbîyê, wek laciyan siyasî daketin **Sûrîyê** ku hingê Franse lê mandater bûn. Ma ji vê fedakarîyê mezintir çi hebe?

Di 1929'an de ez giyabûme **Şoreşa Araratê**, bi femandariya **General Îhsan Nûrî**, lê mixabin di 1931'an de jî ber abûrî, şoreşgêr tev de derbazî Îranê bûn. Di 1933'an de ez jî bi mefreza xwe ve wek laci daketim **Sûrîyê**. Ez jî bi wan re ketim bin wê çadira xerîbî ya

Doza Kurdistan

reş û felaket.

Ji wê nasîya welat ku Diyarbekir wîlayeta me û Mala Cemîl Paşa ji min re nas pê ve, di hevaltîyek siyasî û xerîbîyê de me 40 sal bi hev re kul û kovan dîtin. Ji ber wî qasîyê ku bi her awayî bi exlaq, zanîn, niştimanperwerî, mîrxasî û comerdîya Qedrî Beg agahdar im. Di giyanê rehmetî de tirs û sistî nehatibûn peyda. Di her awayî de meruvek kamil hatibû dunyayê. Ji milletê xwe ê bedbext re zêde dilovan bû. Bi wefata Qedrî Beg ne tenê meruv û malbata wî, lê ji milletê me tevan re xisarek mezin bû.

Rehmetî muzakeratên xwe bi destê xwe nivîsî bûn, lê nexweşîya movikan pêre çêbû, bi carek ji hêz ketî, nikarîbû rabe ser xwe, ji ber wê yekê di 1969'an de ji bona çapkirinê mesref da Qedrî Can (ji Dêrika Çiyayê Mazî) û şande Beyrûtê da şapkirin. Di 1971'an de ji bo pîrskirina çewabûna Qedrî Beg min ji

Qamişliyê kurê xwe Mistefa şande Şamê, jê re gotibû:

-Mistefa bavê te muzakeratên min xwendin, negot tê de xelet hene?

-Na, got muzakeratên Qedrî Beg helqeyên zincîra tarîxa me ne.

Qedrî Beg got:

-Na Mistefa, min bawer dikir ku bavê te ji bo xatir xeletan venaşêre. Qedrî Can zêde ez eşandim ku ew xelet û hin daxwazên xwe bi navê min nivîsîne!

Di 1972'an de ji bo serdana Qedrî Beg ez çûm Şamê, dîsa got:

-Te dî bê Qedrî Can di muzakeratên min de çi xeta kirine!

Zêde kederdixwarin, min got:

-Qedrî Beg min ew xelet dîtin, lê min dîzanî ew xelet bi te re çê nabim, ji ber ku te dîtinên xwe behs kirîye, ez bawer im çi kesê bixwîne wê vê zanibe, belê di tarîxên zeman û meknan de pê re xelet çêbûne, lê di çûna te ya Mahabadê de li gor dilê xwe hin te-serrûfat di hiqûqê te de kirine ku tiştêk vajîyê edeb û exlaq e, lewra huqûqê muellif muqeddes e, divê kême zêde têkilî pê neyê kirin, lê nizanîm çewa Qedrî Can ew mentiq neparaztîye?

Bi keser li min nêrî û got:

-Gelo tu yê karîbî di rojên pêş de wergerîni zimanê me û wan xeletan jî rast bikî? Ji ber ku berî çapa kitêbê min pîrî car jiyîna xwe ya siyasî ji te re behs kirîye û tu jî pê agahdar î. Min got:

-Qedrî Beg qenc bawer be ku ez wî kederî di dilê te de nahêlim, ezê wê xîzmetê ji te re bikim çewa ku te ji milletê xwe re kirîye.

(Eger îmkân hebe ezê qala xeletîyan bikim, lê ez dibêim ne lazîm e meruv hucûmî Qedrî Can bike, ji ber ku ew jî nuha nikarî mudafa xwe bike. Lê tiştêk heye divê were gotin, ji bo çapkirinê gelek alîkarîya Îzzet Axayê Dêrikî(7) çêbû, bi roj û şev her gav wî ew

li ser daktîloyê nivîsî, ji ber vê yekê heqqê Îzzet Axa nayê hundakirin. Bi bawerîya min eger ne Îzzet Axa bûya ev tişt ewê tenê wek nivîsandina dest bimaya.)

Deh sal piştî wefata wî kurê wî **Fûad Beg**(8) di Şûbata 1983'an de ji min re nivîsarek şand ku ez wan muzakeratên bavê wî wergerînim zimanê Kurdî, tevî ku di destê min de cildê 5. a "**Dîtin û Bîrhatiyên Min**" hebûn, lê ji bona şahkirina giyanê Qedrî Beg min ê xwe hişt û dest bi wergerandina muzakeratên wî kir.

Li ser uslûbek edebî, exlaqî û mantiqa ilmê

tarîxê, bi her awayî min huqûqê muellif paraziye. Ji ber ku di teabîr û tefsîrê de filolojîya zimanê Kurdî firehtir û dewlemendtir e. Di tercime û tedwînê de min rewşek cêtir daye kitêbê. Ev xizmeta min ji giyanê wî yê pîroz re bexşende ye, dema di danezanên muellif de agahiyên zêdetir li ba min hebûne, ji bona zêdetir rastiyê bidim gotina wî, li gor uslûba muterciman min bi navê wergerandî daxistîye jêr, bi navê mitercim, ne bi navê muellif.

30 Temmûz 1983,

Hesen Hîşyar

(1)-Komela ku di 1908'an de hatiye danîn **Kurd Teavvun ve Teraqqî Cemiyetî** ye.

(2)-**Teşkilatî İçtimaiye Cemiyetî** di 1920'an de hatiye avakirin.

(3)- **Hâvî Kûrt Talebe Cemiyetî** di 1912'an de hatiye danîn ya ku di 1918'an de hatiye danîn **Kurdistan Tealî Cemiyetî** ye.

(4)-Wê demê gelek rojname û kovar derketine, mesela hinek ji wan ev in: **Şark ve Kurdistan-1908, Kûrd Teavvûn ve Teraqqî Gazetesi-1908, Kurdistan-1908, Rojî Kurd-1913, Yekbûn-1913, Hetawî Kurd-1913, Jîn(kovar)-1918, Kurdistan-1919, Jîn (rojname)-1919**, lê heta nuha em qet bi navê **Jilyna Kurdistan** rastî tu kovar an rojnameyekê nehatine. Derheqê van rojname û kovara binêre: **Malmîsanîj û M. Lewendî; Li Kurdistana Bakur û Li Tirkîyê Rojnamegeriya Kurdî (1908-1992), Çapa 2.** (herdu cild bi hev re), **Weşanên Öz-Ge, Ankara, 1992.**

(5)-Navê vê rêxistinê pêşî **Civata Azadiya Kurd** bû paşê bû **Civata Xweserîya Kurd.**

(6)-Çi li ser weşanên wê bin û çî jî kesên ku heta nuha nivîsîne, navê vê rêxistinê her **Xoybûn** tê zanîn.

(7)-**Îzzet Axayê Dêrîkî**(Îzzet Zîya): Ji Dêrika Kurdistana Tirkîyê ye, di 1920'î de jidayik bûye. Demekê surgûnî Muğlayê bûne, piştî salên pênciyî hatine Sûriyê. Di 1989'an de çûye rehma Xwedê.

Kurê wî **Reşadê Dêrîkî** ku nuha li Şamê dimîne di derheqê vê meselê de weha digot:

"Doza Kurdistan bavê min ji devê Qedrî Cemîl Paşa geh bi Kurdî û geh bi Tirkî girtîye û bi hev re wergerandine Tirkî û bi alîkarîya Şoreşa Barzanî li Beyrûdê hatiye çapkirin. Ez bi xwe jî çûm

Beyrûdê, li ser çapa wê sekinim. Kitêba Ekrem Cemîl Paşa jî bavê min jê re li daktîloyê xistîye. ...Helbesta li ser kêla gora Qedrî Can hatiye nivîsîn ew jî ya bavê min e, wî bi xwe ew kêl daye çêkirin û ev helbest li ser nivîsîye". Ji devê Reşadê kurê Îzzet Axayê Dêrîkî, 28.05.1993, Şam- M.L.) **Ji xwe pêşgotina ku bi îmza Derikî ya ku di rûpela 3. a Doza Kurdistan de hatiye nivîsîn jî ya Îzzet Axayê Dêrîkî bi xwe ye.**

(8)-**Fûad Qedrî** kurê Qedrî Cemîl Paşa ye ku di 3'ê Hezîrana 1993'an de li Moskovayê çû rehmetê. Fûad Qedrî di sala 1923'an de hatiye dinê û di nav xelkê de bi navê **Ebû Qedrî** dihat naskirin. Fûad Qedrî di navbera salên 1954-1958'an de li herêma Cizirê(Sûriyê) dibê mebûs û di parlamentoya Sûriyê de wek Sekreterê Tecemûhil Qewmî dixebite. Fûad Qedrî bavê 6 zarokan bû. Kurê wî yê mezin **Qedrî Cemîl** nuha endamê Komîta Merkezî ya Partiya Komunîst a Sûriyê ye û bîrpirsiyarê Organa Partiyê "**Nidali Şab**" e. Piştî mirina Fûad Qedrî malbata wî bi navê "**Fûad Qedrî**" fondêk ava kirine. Armanca vê fondê ew e ku alîkarîya Kurdistana Başûr bikin.

TÊRAMANDIN Û BIRÊVEÇÛNA BÊDAWÎ YA HELBESTVANÊKÎ

ÛMÊD MEHDÎ HENDRÊN

Ehmed HUSEYÎ

Di destpêkê de dixwazim bidim xuyanîkirin ku ev gotar ne lêkolîn û ne jî rexnegirî ye. Tenê rawestaneke e û bigewdekirina çend hesên rengareng li hemberî pirtûka Hendrên ya bi navê "Diwa Nimêjekanî Çîyan û Seferî Mehal" e.

Hendrên ew mirovê ku helbest jiyana wî ye, zû bi zû nayê rayê û ne jî tê zeftkirin. Çimkî her ku meriv dergehekî di avahîya wî de derbas dike dergehine dîtir tên vekirin. Ji mirov re ron dibe ku bûna Hendrên bi helbestê hatiye bişaftin. Rabûn û rûniştina wî, danûstandina wî, bizava wî ya rojane, gêwl û seqeyên wî yên psîkolojîk di zemînek helbestane de bahanê vê hebûna şerpeze qezenc dikin.

Ji ber ku Hendrên wek helbestvan û wek mirov pir alî ye, lewra ta ku em bişên ezmûnê ya helbestî bi rexneyî şirove bikin, pêwîst e ew alîyana li ber dest bin. Ango gerek e em Hendrênê helbestvan û ê rewşenbîr û ê rexnegir û ê şêr û dîn û ê bêzar û şikestî û her weha ê ku li cem wî tu tişt li cîhanê nîne ku hêjayî kêfxweşiyê be, reva û şirove bikin.

Jibo nasîn û danasîna çend alîyan me ev gotar bi Kurmancî li ser Hendrênê ku bi Soranî dinivîse amade kir.

***

Wek ku bê hiş û sewdan be, aferîdeyekî sermest, bi viyanek seyr û malkambax berê xwe dide şikeftên rivînê, listgehên dadanê û aramgehên birindar. Her ku rûpela qonaxekê -bi poşmanî- diçirîne, her ku xuşexuşekê -bi dudilî- dimije, rûbarekî dûkelan e, jî sînga gernamê derdiçe û bizavê bi ser bargehên zaroktîyê de wer dike.

Ku dibe êvar, gerdûn di nav pencên sosreta xwe de digevize. Helbestvan jî serî datîne ser borîna sîbera xwe, xêlî û gulwazêr bêreng di bin balgeha xwe de vedîşêre.

Şev e..., şeva rûşuştî di dergûşa dilê xwe de, di hêlîna xilêfk û bijangên xwe de bi dîlok û xoş-xwanan dilorîne. Ne digirî û ne dikene û ne jî têdigihêje bo çi ev çarenûs şûm û deyûz e!?

De were ey firîştêya sergerdan! De were da ku em bihingivin çermê vê tarîstanê, da ku em di gergerîneka vî rengê efsanewî de bin av bibin!

De were hey helbestvano!

Ez dizanim ku ev jîyan ne bi dilê te ye. Dizanim ku tu jî ne li vê jîyanê yî, lê madam em dijîn, dêmek wê renckêşan û reşbînî û sirûdên girî jî parên me bin!!

***

Rût, radest, bêzar û şikestî wek pinpinîka li dor êgir, xwe nêzî raperîna xêzên sotayî û

tewankariya kêlikên dirindane dike.

Bi kotekî, bi bîncikandin xewna qalind derbas dike. Lê, xewneke aloztir û malkambaxtir ji dayik dibe. Di navbera xewnan de ben û sêdar xwe li ba dikin û di bîbikan de çeper û kelehên asê ji kevirên hesreta bûnê tên avakirin.

Her tişt qedexa ye. Ba û baran û baz, av û ax û ax. Di dîmenên vê roavahiyê de nexşe diqermiçin, bişirînên karexezalan di bişkojên xwe de diqermiçin.

Welat.., ev welatê sava, bi bûyerên xwe ên kevn û teze, bi zincîra cengên xwe, bi dîloka talana xwe, bi koç û koçbariyên xwe î yekjimar û pirjimar, bi rûdan û mirana xwe î rojane, mehane, salane, serdemane, her û heranane amade ye.

Lê Hendrên birêveçûna xwe ya bi demê re

hevbeş kuta neke, li nik wan kêlikên seretayî radiweste, ta ku her tiştî bi nav bike, taku cîhanê û hebûnê vegeerîne zikmaka wan ya dirust, wek helbestvan ji nû ve, bi reşbînî û bi hestekî bobelatane, cîhanek û hebûnek taybetmend, bi alavên hunermendîya dahênanekî diafirîne.

Hemî şûnwarên pêşîn, hemî bîranîn û serpêhatî ên ku di tengerêyên jiyane de wenda bûne, aniha mîna dîlokan, mîna vedana birûsk û tavan di damarên giyan de tên vejandin. Li ser pencereyên şaytok yên bêden-giya bisaw, bi zingînî, hilperikîna xwe wek azarek pîrozmend pêşkêşî tevîzîna bendemane dikin.

*"Tu ey dest!
ey destê ku ji min cihê bûyî!
Ha va ye destê min ê
Ku li pey te ye*

Wek çirakê ji xwe re vêxîn!!
 Taku wêneya xwe
 Di neynika mijê de
 bibînim...!
 Taku gavên xwe bibînim...!" (r.65)

Dema ku Hendrên li wan şûnşopan dizî-
 vire, dema ku li daristana zarotîyê dipirse, di
 helbestê de giyanekî nehênî û jiyaneke ras-
 teqînî dest bi axaftina xwe dikin û Hendrên
 hev kêşên nakokane bi berhestîya demê û bi
 bişaftina di labîrenta tenhatîyê de, bi şarezayî
 dirêse. Ronahî û tarî, welat û dûrgeh, jiyân û
 mirin, eşkere û veşartî, xirecir û rewani, şadî
 û şîn, hev dîn û xatirxwastin, xewn û şevpes-
 tî, ev hev kêşana dibin sedemên herî berbiçav
 û bingehîn ji boyî vegirtina deqê helbestî bi
 ser pir-asoyîyê de. Çimku hêrs û kelandin, li-
 gel serhildana peyvên dîrdest û hilweşandi-
 na terazûna kêlik û katjimêrên ku helbest-
 van di wan de bi çarmedor re hevpeyivîne
 kuta nake, dibin, katine serbixwe, tenê Hen-
 drên dikare xawenê şetî û aqilmendiya xwe
 be.

Her weha, ji sipî û reş rengêkî taze çê dîke,
 çimkî eger ne "xwelî-reng" be dê tu rengêkî
 dîtir nîkaribe ligel psîkolojî û hestên vê reng-
 vedana tazeger ya hişyarîya bi dadgîrkinê,
 bigunce.

Demek tazegerî raperîna li dijî rawestanê
 ye. Gumana li dijî bégumanê ye. Ramana rê-
 jeyî li dijî ya rehayî ye. Di vê qonaxê de, taku
 Hendrên dîrî û dîrketinê wergerîne zimanê
 bîranîn û bêrîkinê, li ber çavê me, çend ca-
 rekî mirina xwe himbêz dîke:

Ax... ey dûregeha bê nav!!
 Xweza jî wek
 Nasname û pirtûkan
 Li jêr gaberdan
 Bi sîber û nehênîyan

Hatine tembîkirin
 Yan di taristanê de
 Bê ser û ber mane...! (r.52)

Wekû diyar e, helbesta Hendrên form
 şêwe û çarçewên kevneşopî derbas dîke. Di
 helbestan de sawa nivîsîna cigir û deqê
 çameya vekirî ya pir ango, û hewldana pey-
 dakirina asone rizgarbûyî ji merbendên kev-
 neşopîyê, bi awakî pir zelal dixwiyin. Herwe-
 ha arezûya ku derbederîyê bike faktorek
 hestdar û dramatik jî.

Herikîna wêneyan, ya peyvên û hevokên
 tîr ji dema bûrî derdixin û Hendrên bi van
 derçûnan re zorbazîya cihên rengereng j
 kolînga helbestê danaxîne. Berê xwe didî
 stûnên xeyalê û cihine xama. Li hember wan
 dergehên girtî ên ku rojekê ji rojan li beram-
 berî wan nimêja xwe nivco dihişt û bi ne-
 hênî û razên çiyar re diket seqaya berzûrî û
 lêgeranê...

Xewn!? Xewna beravêtî û belkoyên hel-
 bestvanekî sirgûnkirî. Li van herêmên bi
 dilovanî, bê dehnên rojê, xelesa lalbûyîne
 newqa zimên teng dibe, ku ro hiltê (ege
 hebe!) bi êş û xemgîniyê dorpêç kiriye. Ji bilî
 vexistina mûmên can û dil û şewitandina
 wişe û galgalan tu tişteki dîtir di bêrika mêjî
 de û di kewarên hişmendîya Hendrên de
 namînin.

Destên ku ba ew li cî hiştin
 Li hemberî rûyê min ranexîne!
 Ez qîrîna bêzîman im ya
 Giyanê penceşêrbûyî
 Giyanê ku di serê min î şikestî de
 Bûye penaber... Serê min î
 Wek sindoqa Hesarê
 Dinya ji xwe re diçe
 Û qanûnên wek ziya bi xwe re
 Berbi gemargehê ve radikşîne... (r.77)

Hêdî hêdî wek rîsipî û şîretmendana Hendrên kenarên cîhana xwe nêzî derya matmayînê dike. Li herderê raserî kavi û wêran û çeçelên berbanga herifî dibe.

Mirovekî penaber û bê nasname, herweha mirovekî nemirov (ji ber ku ne azad e) dê çawa bikaribe qûm û zixûrên van katan, û dilkêşana wan cîgehan ji ser cil û bergên xwe dawêşîne!?

Birêveçûnek dirêj û aram e. Lolan, kontara çiyayê Bradost, Dera, Balîsan, Eşkewte, Badînan, sînorê Turkîyê, Ordîgay Xoy, Tehran, Zêwe, Kerec, Turkmanya, Moskova, Stockholm...

Tilaneve⁽¹⁾

Bo Lîssa

Dizani her detxwênimewe⁽²⁾

Denatoş...⁽³⁾

Neway werzî berrelayî⁽⁴⁾

Şeqamekanî em şaret bo
deçirîm⁽⁵⁾.

Dezani evîn bo min

Azarêk e giyanî gillawim⁽⁶⁾
deşwatewa⁽⁷⁾.

Dezani min penhanî

firîwim⁽⁸⁾ û

Demewê⁽⁹⁾ le kwanûyî⁽¹⁰⁾

firîwî to da⁽¹¹⁾

Carêkîtir rabîbmewe.

Em care dêm...

Le naw şepolêkî em

xewneşa

Bimtwenewe⁽¹²⁾,

Min le mêje wewewzim dâ!⁽¹³⁾

(1)-nalenal, (2)-dixwînim, (3)-ne xwe, dêmek,
(4)-bê ser û ber, (5)-distirê, (6,7)-giyanê min î
pîsbûyî dişo, (8)-nehênîya xapandîne me,
(9,10,11)-dixwazim di agirdanka xapandîna te
de, (12)-min bihîlîn, (13)-xelmaş im

Gernameyek çarenûsane û wêneyên serdema kal û kelê yên ku li ser enîya mirovekî Kurd bi pênuşa qedere hatine nîgarkirin. Wisa bi hev re û yeka yeka rîtm û newaya şîni-yek pîrozmend dadimezrînin.

Li şûnwa-ran aniha her tişt terr û nû bişkivîne. Çi-ya di mij û mo-ranê de direqîsin, reqseke agirperestane û xwelibakirineke mecûsiya-ne.Xewnên pê-şmergeyekî hê jî di nav pêçeka xunav û şebnemê de dilerizin.

Her ku pencere tèn vekirin "pencereyên bê çira", yên ku barana têramandin û ponjandinê bi ser wicdanê helbestvan de, peşk bi peşk, co bi co, wek sîmfoniya koçerên Çiyayê Ebdulezîzê û awazên kevokên şîni yên Gola Simoqya, dibarînin.

Hendrên jî dizivire gunehkarîyên rabirdûya ku di demûşa ava giryanê de û di nav pêlên giyanekî bê şîyan de, tar û mar dibe. Dizivire li nik alavên xwe -bi vecinîqîn- radiweste, dipirse, di bersivê de pirseke taze bi gewde dibe. Her weha şirovekirin jêderne dûbarekirî di hinavê meriv de berceste dikin:

Di nivê rêça nediyarîyê de,

Xewn û tiving

Ji min sergerdantir

Li cî mabûn,

Wek du sêwîyên

Ku serê xwe

Deynin ser kevirekî. (r.64)

Di helbesta Hendrên de xwendevan pêrgî welatekî reşgirêdayî dibe. -Hemî derbirin di helbesta wî de bi teknîkê nixumandîne-Welatekî ku ji xwe re renckêşan û kovandari, bi kotekî hîlbijartîye. Sînorên vî welatî bi term û laşan di serdev re çûne. Keçên vî

welatî çarde salî ne lê kezîyên xwe î hev-rêşimîn bi ser bira û pismaman de kur kirine. Xelkên vî welatî bi xewn û xwîn û hêsrana destana hebûna xwe bi pêdarî ji qirkirinê diparêzin.

Zevî û daristan, mêrg û çîmen, rêl û pesar dişewitin. Çavkanî û rûbar tên zuha kirin. Kew û quling û başok û kevokên bejî ji ber bîna barûdê koçên dawîn bi alî nemanê de bar dikin. Bî û spîndar û hirmî û hinar bi birrekên çavsorî û zikreşîyê tên serjêkirin û bêberkirin. Welatê helbestvan, ev welatê çar telaş, ta kengî dê bêriya şehîdên xwe bike?

Dayikên vî welatî ta kengî dê li ber dergehnan bi çavine mişt-hêvî, rawestin?

Hendrên ji berhemeke ji berhemên vê tabloya xwelî-rengî. Rojekê ew bi xwe jî li ser van benderên sûtayî rûnişt-tibû. Bi keserêdan û surdarî li xwedayê çîyan temaşe dikir. Bi destê "reşbînî" ya xwe digirt û helbest di bin çengê xwe de, ji tirsra çilmisînê, bi xwêdana rêvingîyê av dida û vedîşart.

Aniha bi bi-rîn û peqîn sotane ên ku nayên dermankirin, dijî..., her weha wê bijî çimku giyan tû carî dê wan îstgehnan naverşîne:

*Di nav xirecira kêlikên vê şevê de,
Min heyv li ser kolînga xwe hilgirtîye.
Bergên demsala mirinê û toza sergerdaniyê*

*Di çavan de rûniştîne...
Her tu yî hevrêya min î
Ev giyan te naverşîne
Dizanim tu jî wek şevpeştiya
Wan kêl û bûkên baranê ên ku
Min ew li cî hiştin
Min li cî dihêlî!!! (r.26)*

Doşdaman⁽¹⁾

Le dwa wêstgey⁽²⁾
Telezmî lîxni⁽³⁾ henase gumanî,
manewaman

Se'at girîz û⁽⁴⁾
Çaw melî lanetar û⁽⁵⁾
Kat le şanekani "ba" deçê⁽⁶⁾
Min nazanim ke lîn nema⁽⁷⁾
rawim nenê û⁽⁸⁾
be dway xoy da xawkêşim neka⁽⁹⁾
Çon ew "ba"yey, ne lîydegem
ne tîm deqa
ne deşgîrê⁽¹⁰⁾
sindim bikem!⁽¹¹⁾

Em şew min "ba"m
Ke nazanim, ke nazanî
Kat le lay to çî wextêk e,
Dêm û giv.. giv, hecel hatû
Le dilî rê tîneçût dedem⁽¹²⁾
A lewêda xiwawendî "ba" deshêdênê û⁽¹³⁾
Min tî degem le nehînlî em evîne.
Lem hebûne, meyle û şîne!⁽¹⁴⁾
1991/10
Stockholm

1-dudilî, 2-îstgeh, 3-gergerîneka girîkî, 4-şehim, 5-çav balendayekî surgunbûyî, 6-kewarên ba, 7-ku tîngêrê-yek nema, 8-ji pay min neyê, 9-ranekîşîne, 10-ne tî zeltîkirin, 11-taku bigim, 12-î dilê ku rê tî re naçin didim, 13-xwedanê ba radestî dibe, 14-ku bi ser şîn de diçe.

Helbesta Hendrên ezmûneyek balkêş e. Ez-mûneyeke (tecrube)ku çavkanîyên xwe jî dîroka helbestê werdigire. Zimanekî rewan, avahîyek lihevsiwarkirî, xeyalek stewyayî, wêneyên qîz, sirûdek berbi çirandina hişekî nûhatî û danasîna zemîneke taybetmend taku helbesta Kurdî tîkelî pêvajoya afirandîne bibe, diçe.

Ev helbest di diwarojê de dê hewl bide taku form û naverokê nêzî hev bikin. Taku hendeseyeke nehênî û muzîkeke nehênî bi

zimanekî rewan terxan bike. Lewra mirov hest nake ku Hendrên wişe û peyvan çê dike, ango bi zorê wan radikişîne panava derbirînê. Peyv ji ber xwe ve bi awakî zikmakî û xuristî di avahiya çameyê de ji dayik dibin.

Wisa ême jî, li gel dilopên ciwanîya ziman û li gel harmonîya nixumandî ya vê şiyana ku di hinavên ziman de niqumîye, em ber bi têgihîştina çameya rasteqîn û dirust, bi xweşçêjî û hejandin diçin:

"Min dibin kuderê?

Ku kevir û av ji hev cihê bûn

Tabût bi rê diketin

Gorek nema da em çiya veşêrin!" (r.35)

Hendrên ev bûnewerê şermezar. Ev nêçîrvanê serhişk. Ev rêwî û revendê mişt têkçûn û rewrewk û kuştar, helbesteke bihest (lê nayê girtin) û rojanewî bi henaske destanewî î req û tund dinivîsîne.

Hest û nestên xwe (ji milekî) û zixtên dirindane ên vê jiyana bêrûmet (ji milekî din ve) û êrişên bêkat ên taristana welatê biyanîyê, bi hêminî, di hişê me de radixîne:

"Ewr qerimîye

Ode tenha ye...

Di nav tayên dûkelê de

Du tilîyên dûkelane...

Cigare wek dûrbûna roavahîyê

Kuta nabe!!

Tenê ez im ê ku kuta dibe!!

Li paş pencereya oda min

Şarê mijîni xelmaş dibe,

Dengek jî nîne taku

min çeng bike!!" (r.65)

Lê, li wan deverên qedexê ên welatê qedexê, kulîlk bê dest diman, name û reşbelek

ji ber xwe ve dirizîyan. Heval û dost bê xatirxwestin diçûn û nedizivirîn. Pêwîst e helbestvan li dabeşkirina xwe ewle bibe!!

Dê ji nû ve tilîyên xwe yên hişk li rekeha giyan rapelîne taku bihingive hişekî talanbûyî û gewrîyeke ku ji ber gazî û hawaran xwe spartîye mehrebaniya xuristê:

"Beşekî ji giyanê xwe

Ji vehisîna nişwên gewriya min î

Ji qidûm ketî

Min di bin kevir de veşartîye" (r.27)

Digel ku Hendrên xemgîn e jî, bi cegerdarî danûstendî, wek zarokekî bêcir, ligel baran helbestî û bi dilsojîyek bêhempa dike. Nîşan, sembol û amaj e her ku xurt dibin çameyê ber bi kamilbûnê ve radikşînin.

Her tişt xwedan bînek taybet e, lê ji yekbûna van bînan, şîrav ji laşê helbestê diherike (berf û baran û ba, pencere û dergêhên kevnar, jinên westyayî, hîv, yar, dayik, rûbar, dûkel, xwelî, balende me'dê çiya û sefera mehal û nimêja dawîn). Herweha taybetmendiyên xwe (kes-cî) bi hêsanî pêşkêşî me nake. Carcaran bi sîtava tiştan re dipeyive. Rê dide me taku em jî li gel wî, helbesta xwe, xwe bi xwe bafirînin.

Çimku dixwaze hemî hestên me bi helbestek zelal û meyayî bihejîne, dixwaze me ji tembelîyê rizgar bike, daku em jî wek xwendevan beşdarî herikîna helbestê bibin ango herkes helbestê li gorî xwe ji nû ve dúbare bike.

"Baran wek me şerpeze bû

Ku barîya

Tavê, taku piçekî şerpezebûna me

Terr bike

Bi ser me de nekir gurmîn" (r.81)

Dwanwêjekani Çiya û Seferi Mehal

Di kûrahîya vê reşgirêdana bê binî de, li jêr "giran-ewrên" kîmyayî û esmanê ku bûye seyrangeha balefiran, Hendrên pîrozbahîya evînê ji bîr nake, na herê...

Ew bi xwe pizotek ji evînê ye, li ser van çiyayên kedî, wek pinpinîkek kevirînî, ser-

gerdan û aşiq e.

Evînê bi nazenînî û bi namîniyeke pir diwar di hişê mirov de dinimîne. Di perestgeha çiyân de dildarî dibe azadiya mirovan. Evîn dibe nimêj û bendine mûqeddes.

Li nik tîrêjên hîvê ên ciwan civana dildaran bi çavê tîrsê dest pê dike.

Bi dudilî, di erênayeke mêrkuj de evîndar çavlirêmana dildarê dike... Ma gelc wê bê?

Hîva ku bi tenha ye van hevdînen nehênî ji ber dike:

"Aniha... carina tê bîra min!
Ku derdiçim
Kat dereng e
Hîv ji li wî rexê çiya dudil e
Çavlirêmana me dike"(r.42)

Helbesta Hendrên di qonaxa me î firo de, wek ezmûneyek wêjeyî, pêdiviyî balkêşan û li ser rawestanê ye.

Her weha, gerek rengvedana vê ezmûneyê çarçewa xwe ya zaravayê Soranî derbas bike û bi şeweyekî ditir di zaravayê Kurmancî de, ji xwe re panavekê bibîne.

Wisa helbesta Kurdî dê rûbarên xwe nêzî hev bike, dê xwe bigihîne pêvajoya helbesta navnetewî ya ku îro di asteke pir seyr û ekzotîk de diji.

JI HELBESTA HEVÇERX YA KURDÎ

LETÎF HELMET

Amadekirin: Xelîl Duhokî

Letîf Helmet di 1947'an de li bajarê Kîfrî, parrezgeha Kerkûkê, li Kurdistana Başûr jî dayik bûye. Sereta û navincî li wî bajêrî xwendiyê. Ji binemaleka ayînî bû. Di 1966'an de dest bi nivîsîna helbestan kiriye. Di pirraniya rojname û kovarên Kurdî de helbest, çîrok û berhemên din belav kirine. Li jêr kartêkirina çîroknivîs Letîf Helmet î ber bi pêş de çûye. Her wisa mirina dayika wî karek mezin li ser kiriye û di gelek helbestên xwe de pesnê wê dide.

Ew ji kesên nîşê yekê bû ku dest bi nivîsîna helbesta hevçerx ya Kurdî kirî û roleke girîng dîtîye. Li Kurdistana Iraqê wek helbestvanekî xweragir û şoreşger xuya ye û helbestên wî di dilên xelkê de dijîn.

Letîf Helmet endamê Yekîtiya Nivîskarên Kurd e li Kurdistana Başûr. Heta niha çendîn pirtûk çap kirine û çendîn çîrok jî ji erebî wergerandine zimanê Kurdî.

Berhemên wî yên çapkirî ev in:

1-Xwa û Şarebiçkolekeman (helbest)

2-Amadebûn Bo Ledayikbûnêkîr (helbest)

3-Pirçî Ew Kiçereşmalî Germiyan û Kwêstaniye (helbest)

4-Gerdelûlî Sipî (helbest)

5-Ew Namaney ke Daykim Nayxwênêtewe (helbest, Bexdad, 1979)

6-Wîşey Ciwan Gule Gul (helbest)

7-Sirûdî Hejaran (helbest)

8-Ciwantirîn Dê (helbest û çîrok ji bo zarokan)

9-Dengxoştirîn Mel (helbest û çîrok bo zarokan)

10-Ew Honraweyey ke Tewaw Debê w Tewaw Nabê (helbest û pexşan, Bexdad, 1979)

11-Felestîn Hemîşe Nîştîmanî Xesan Kenefanî ye (şano)

12-Minal û Baran (çîrok ji bo zarokan, ji erebî

wergerandiyê)

13-Hêlaneyekîr (helbest û çîrok ji bo zarokan, Bexda, 1989)

Eve jî çend helbestên wî ne ji bo xwendevanan dikîne diyari:

(...)

Ke darêkî sewz debirnewe
Hezaran pasarî be diwayda
Giryan debarênin û xemêkî çewir day-
an degre

Belam ke min demirim

Ne daykim heye pirçim bo birrinê û
Bimlawênêtewe...

Ne wêneyekîşim le cantay kiçêkî ci-
wan da

Be cê demênê.

Hemû ew kiçaney ke xoşim dewên...

Rûxsare naşîrîne ciwanekem û
Leşe lawazekem, le yad deken û
Şîrekanîm dexwêninewe û

Her nawîşim nazanin...

Hemû şairekan

Be merekeb honrawe denûsin û

Basî sayeqey çaw û

Xermanî qijî dildarekanyan deken...

Hemû dildarekanîş

Her be merekeb name bo yektir

Denûsin...

Belam min be dilopey xwênî cergî xom

Şîr bo çawî ew kiçane denûsim

Ke xoşyan dewêm û

Xoşyan nawêm...

Hemû ferhengekan

Bonî merekebyan lê dê,
Belam honrawekanî min
Bonî xwênî xom..!
Kê wekû min
Gulî wişê
Le xwênî dilî xoy
Têr dekat..!

(ji *dîwana "Ew Honraweyey Ke Tewaw Debê û
Tewaw Nabê"*, 1979, *Bexdad*, r.12-13)

WIŞÊ!

Eger wişê bimirdaye
Her ke şafirê dirozîn
Destî
Demî
Bo birdaye
Îtir demird

(ji *"Ew Namaney Ke Daykim Nayxwênê-
tewe"*, 1979, *Bexda*, r.56)

GULLE

Lew jûre da mindalêk çing
Deda le hêşûy gizing
Le kargekey ew bereweş
Wa gulleyek durust dekrê
Ay kê delê
Ew gulleye
Ew gulle pirr girrî tale
Rojê dilî pirr goranî w xozge w xewnî
Ew minale
Bo xoy naka be lanaye?

(ji *"Ew Namaney Ke Daykim Nayxwênê-
tewe"*, 1979, *Bexda*, r.57)

Riyad Salih Husên

(1954-1982)

Riyad Salih Husên şairekî Ereb e. Di 1954'an de ji dayik bûye. Di 1982'an de di 28 saliya xwe de li Şamê miriye. Çar dîwanên wî derketine. **Ferhad Çelebî** hin helbestên wî wergerandine Kurdî û di bin navê "Helbestên Bijartî" de di 1992'an de çap kiriye. Li jêrê em çend helbestên wî pêşkêşî xwendevanan dikin.

WEKHEVÎ

Jina ku hiz ji sêvan dike
Sê sêv çinîn
Yek ji wê re
Yek ji min re
Yek ji yara min re.
Zilamê ku bi keviran dîleyize
Sê xanî ava kirin
Yek ji wî re
Yek ji hevalê wî re

Yek ji yara min re.
Zarokê ku sitêrkan dihejmêre
Sê stêr jimartin
Yek ji min re
Yek ji wî re
Yek ji yara min re.
Zilamê ku her tiştî dixwaze
Sê xencer kirin
Ya pêşî
Di sînga min de çand
Ya didiwa
Di sînga min de
Ya sisîya
Di sînga yara min de..!

NE KES
Min derî vekir
Ti kes derbas nebû
Ne mêvan, ne jin...
Ne jî polîsek.
Min pencere vekir
Ti kes derbas nebû
Ne ba, ne pinpinîk
Ne jî sitranek şaşbûyî.
Min dilê xwe vekir
Ti kes derbas nebû
Ne çem, ne gulle
Ne jî balende.
Aniha ez bi tena xwe me
Li xwe girtîme, bandikim
De were!

XENCER
Mir!
Xencer di dil de
Û kenek di nêv lêvan de
Mir!

Di gora xwe de digere,
Li jor dinêre
Li jêr dinêre
Li hawîrdor...
Ti tiştî nabîne ji bilî axê,
Ji bilî destikê ku diçirisîne,
Ti tiştî nabîne.
Destikê xencerê di dil de
Destê xwe di ser re dibe
Xencer tenê dostê wî ye,
Xencer yadek e
Ji wan kesên ku
Li jor in!

DEMSAL
Havîn wê tewa bibe
Buhar tewa bû
Payîz wê bê
Zivistan hîn dûr e..
Em di kîjan demsalê de ne?

SIBÊ
Duhî
Deh hezar sibe
Ji jiyana min derketin,
Û hîn jî ez dibêjim: sibe!
Sibe ewr tên û dilên şikestî
Av didin.
Sibe wê pêçiyên çem
Tîbûna min bişkîne.
Sibe dibe îro,
Îro dibe duh
Û ez bi dilsojî
Li hêvîya sibeheke nû me..!

Wergera ji Erebî: Ferhad Çelebî

MÎRÊ EMGIÓNÊ

Gunnar Ekelöf

(1907-1968)

Mîrê Emgionê

mîrekî kurd

Li Vlachernê girti

Ji agirê te re pêşkêş dike vê axaftinê:

Dûşiza ku kesek ne xwedî ye

ku ne xwediyê tiştê ye

Ruhê min ji min re gotî bû

ku ez ê li hemberî wan serî hildim

Ger ku serê min vê gavê

li ser darekî çikilandî li ber derî be jî

fikra min li ba te ye

Dûşiza ji Êgir û ne ji Tiştêkî

(Ji Dîwan li ser mîrê Emgionê)

Ew yên ku Mîrê Emgionê li hember serî hildide selçûkî ne. Sal 1071 e, li Melazgirê şerekî mezin li dar e. Ev şera şerê di navîna bîzansî û selçûkiyan de ye. Alp Arslan padîşahê selçûkiyan û Romanos Diogenes (Romen Diojen) jî qeyserê bîzansiyan e.

Rewşa kurdan jî di vê demê de mîna îro dîsa tevlihev e. Hinek ji wan li gel selçûkiyan û hinek jî li gel bîzansiyan e. Mîrê Emgionê ku bi eslê xwe ji navçeyê Wanê ye, bi bîzansiyan re li hemberî selçûkiyan şer dike. Ew yek ji wan kesan e ku nêzîktir meriv û hezkirê Romanos e. Şer jî bo bîzansiyan xweş naçe. Di gel ku Romanos û şerkerekî jêhatî ye jî, nikane artêşekî xurt li hemberî Alp Arslan bicivîne.

Sedemê viya jî tevliheviya sîyasî ku di nav bîzans de ye, li Konstantînopol'ê (Istanbûl) ku paytextê bîzans e brokrasiyeke xurt peyda bûye. Gelek partî û grûb hene ku dixwazin hukum bigirin destê xwe. Ev yên ha li hev

M. Ali K.

nakin û dijîtiyên mezin di nav wan de hene. Romanos Diogenes bi xwe jî bi darê zorê hatiye ser hukum. Him grûbên olperest him jî yên arîstokrat hene ku dijîtiya Romanos dikin. Ev tevliheviya sîyasî û civakî tesîra xwe li artêşa Romanos dike û ev yeka ha dibe sedemê qelsiya artêşa wî. Alp Arslanê ku ji alema îslamî artêşeke mezin civandiye, vê qelsiya artêşa Romanos weke firsendekê bi kar tîne, hicûm li pey hicûmê dajo ser Romanos. Û di dawiya dawîn de zora Romanos diçe.

Di dawiya şer de Romanos î qeyserê bîzans li gel çend qumandan û hevalbendên xwe hêsiir dikevin. Piştî lihevhatinekê Alp Arslan wan serbest berdide. Lê beriya ku wan serbest berde fermanê dide ku çavên wan bi şîşên sorkirî bêne daxkirin. Ji xwe Romanos piştî demeke kurt ji ber vê şikencê dimire.

Lê qedera Mîrê Emgionê bi şeweyekî diwartir didome. Ew xwe ji binê zulm û zordariya Alp Arslan xelas dike. Lê vê carê bîzansî wî digirin û tînin Konstantînopol'ê. Di wê demê de li wir jî hukum hatiye guhertin. Desthilatiya bîzansiyan ketiye destê yekî, yekî ku li dijî Romanos bû. Ji ber sêmpatî û dostaniya wî ya bi Romanos re, Mîrê Emgionê li Konstantînopol'ê li saraya Vlachernê di hucrên bînerdî de tê zîndankirin û bi şîşên sorkirî jî çavên wî têne daxkirin. Deh salan di zîndanê de dimîne û dûre wî berdidin. Ev bûyera dîroki, ango şerê Melazgirê jî şairê swêdî Gunnar Ekelöf re bûye mijara nivîsîna dîwanekê; «Dîwan Li Ser Mîrê Emgionê» (Dîwan över fursten av Emgion -1965)

Helbet Mîrê Emgionê fiktioneke e û Ekelöf bi xwe afirandiye. Lê wî ev fiktiona ha ji ras-

tiyeke dîrokî afirandiye. Herweha Ekelöf ji dîroka kurd ne bêxeber e û hîlbijartina xwe bi zanistî kiriye. Car carina jî xwestiye ku realîta kurd zelal bike. Weke nimûne di şifreke xwe de dibêje:

**Mîrekî kurd, jê re seg dibên
çi romî û çi jî selçûkî**

Fikra nivisandina vê dîwanê hêj di xortaniyê de li ba Ekelöf peyda bû bû. Nasîna Ekelöf ji mêj ve bi kultura şerqê ve hebû. Di sala 1926an de dema Ekelöf li Stockholmê lîseyê diqedîne, diça Londonê, li xwendegêha School of Oriental Studies dest bi xwendinê dike. Li wir zimanê hîndîstanî, bengalî û farisî hîn dibe. Dûre jî vê xwendinê li Uppsala (Swêd) û li Fransayê didomîne. Dema ku hêj li lîseyê dixwend, yek ji wan şairên ku di şerqê de zêdetir bala wî dikişand jî Ibn al Arabîs bû. Di nameyêke ku di wê demê de ji meta xwe Hanna'yê re şandiye, behsa planê nivisîna dîwanekê dike.

Carl Olof Sommar di bîografiya ku li ser Ekelöf nivistiye behsa pîrsa navê dîwanê jî dike û dibê: «Di sala 1929an de Ekelöf li Mentonê (Fransa) bû. Li vir rojekê ew beşdarê seanseke ruhî dibe. Pîrsekê dike û dibê: Ez kî me? Masê bersiv daye û: Tu Mîrê Emgîonê ye! gotiye.

Navê Emgîonê li gel ku li kurdî diçe jî ne bi kurdî ye. Ji xwe devereke bi vî navî li Wanê jî tune ye. Ev navê ha Ekelöf di xortaniya xwe de di şîran de pir caran bi kar haniye. Lê helbet meriv dikane pîrseke weha bike û bibêje; gelo ji bo çi Ekelöf ew kiriye mîrekî kurd? Bi baweriya min ev jî girêdayîyê navarok û ew mijarên ku wî ji bo dîwanê hîlbijartine. Di dîwana Ekelöf de pîrsên hebûniyê, dijiwariyên

jiyanê, weke tenêti û neheqîya meriv mijarên bîngêhî ne. Ango Mîrê Emgîonê, bi gotineke din Mîrê derd û kulan e. Neheqî li wî hatiye kirin. Ew hevalbendê bîzansiyan bû, lê bîzansî wî digirin, zîndanî dikin û çavên wî jî kor dikin. Lê li gel van hemû neheqîyan jî li ser lingan e, nefspiçûk û dilovan e.

Felsefa Ekelöf

Ekelöf di sala 1932an de pirtûka xwe ya şîran, ya pêşîn bi navê «Dereng li Dunyayê» çap kir û jiyanê wî ya şairiya fermî jî wê salê dest pê kir. Dema pirtûka wî ya pêşîn derket, rexnegiran ew weke surrealîstê swêdî yê pêşîn bi nav kirin. Lê Ekelöf sipasî rexnegiran kir û ev navê ha qebûl nekir. Ev ne ji ber vê yekê bû ku Ekelöf di şîrên xwe de stîleke surrealîstî bi kar ne dihanî. Lê li gel vê yekê jî di afirandina şîrên wî de tesîreke xurt ya tradisiyoneke romantîkî û dîsa herwusa tesîreke xurt ya kultura şerqî hebû.

Ekelöf di şîrên xwe de dixwaze sentezeke di navbeyna heqîqeta derveyî û hundurî de biafirîne; angoo ew tiştên ku li ba meriv nependî ne, weke dunyaya xewnan û xeyalan. Ji bo ku viya zelal bike di hin şîrên xwe de stîleke surrealîstî bi kar haniye. Weke nimûne: Şîra wî ya bi navê »Xewgerê Gerdûnî« wusa dest pê dike:

**Darina kincên xwe ji xwe dikin sîterîkîna dest pê
dikin dirêjin**

**Serma zer dibe pelina ku li asoyên mezin li devera
roavayê qirêj dikin**

ew pelên çilmisî ku hêdî dikevin jê ser

çavên xilmajbûyî ku hertim

li dawîya xopana ezmên dinêrin

(Ji Dereng li Dunyayê)

Bêguman di van rêzan de meriv tu girêda-
nekê bi tradisyona şîrê ve nikane bibîne.
Ekelöf di vir di bi şeweyekî vekirî stîleke sur-
realîstî bi kar hanîye. Lewra tiştêkî din jî heye,
mîna ku rexnegîr dibên: «Ekelöf dixwaze ilu-
siyonekê bide ku ev nivîseke automatîk e.»

Ekelöf ev pirtûka xwe ya pêşîn li Fransayê
nivîsî bû, li wir nasîna Ekelöf bi surrealîzmê û
muzîka modern ve jî çêbû bû. Stravînskî yek
ji wan bû ku Ekelöf aşîqê musîka wî bû û
herdem lê guhdarî dikir. Di essayeke xwebîo-
grafîkî de Ekelöf dibê: «Min ev şîrên xwe di
binê tesîra muzîka Stravînskî “Sacre du Prin-
temps” de nivîsîne...»

(En outsiders vâg)

Dema Ekelöf bi şûn de vedigere Swêd gelek
nivîsan li ser surrealîzmê dinivîsîne û dixwaze
vê ekolê bi xwendevanê swêdî bide nasîn. Lê
wî tu carî xwe weke surrealîstekî ne daye nasîn
û ev navê ha qebûl ne kiriye. Weke ku ji şîrên
Ekelöf jî xuya dike, gelekî zehmet e ku meriv
wî bike qalibekî an jî bi ekolekê ve girêde.
Şaîriya Ekelöf şaîriyê xweser e. Ew ji hêlekê
ve li hemberî tradisyona şîrê derketiye û ji
hêlekê ve jî girêdayiyê vê tradisyonê maye. Ew
aliyê ku Ekelöf bi vê tradisyonê ve girêdide,
şîrên wî yên dîdaktîk in. Ango ew şîrên ku
xwedî mesajek û pedagojîk. Weke nimûne ev
şîra li jêr:

ŞEYTAN XWEDÊ YE

Şeytan xwedê ye
û Xwedê jî şeytan
ez hatim hînkirin
ku herduyan jî bihewînim

yekî bi babetekî
yê din bi babetekî din
lê babet her yek bûn
ji ber ku herduyan jî ferman dida
Ta ku ez hîn bûm, min nas kir
Evîn, terkek
di navbêna herduyên şerkir de
Evîn, bendek
ji ronahiyê di navbêna wan lîvên bi xwîn de
ew qelşa ku jê
ew yên bijarte derbas bin
li dunyayê ji guhnedaran
Guhnedar ew yên ku Xwedêyêkî dihewînin
guhnedar ew yên ku Şeytanekî dihewînin
(Ji Dîwan li ser Mîrê Emgîonê)

Şeytan gestaltêk e ku him di dîn û him jî di
lîteraturê de ji kevn de heye. Di pirtûkên dînî
de Şeytan guneh û gunehkariyê temsîl dike.
Di lîteraturê de jî ew ku li hemberî sazuma-
niyê, ango îsyankar e. Li cem Shelley ew Pro-
meteus e; yê ku li hemberî fermana Zeus
derdikeve û agir dide merivan, Bourdlaire
Şeytên weke melekê ailmend û çelengtir şiro-
ve dike. Lê Ekelöf vê dualîzmê qebûl nake.
Ekelöf hêj di xortaniya xwe de dev ji baweriya
dînî berdaye. Wî baweriya xwe bi perçekirina
jiyanê, aliyekî baş û aliyekî xirab ne hanîye;
mîna ku di vê şîrê de dibê; /lê şêwe her yek bû/ ji
ber ku herduyan ferman didan/ lê Ekelöf li vi me bê
alternatîf nahêle û rêyeke din, rêyeke evîne hildibijêre
/Evîn terkek/ di navbeyna herduyên şerkir de/ Evîn,
bendek ji ronahiyê.../

Ekelöf ev problema Şeytên û Xwedê, Başî
û Xirabiyê bi awayekî kwîrtir di pirtûka xwe
şîra bi navê: «Rêberê Binerdê» (Vägvisare
till underjorden -1967) de hûnandiye. Lewra

di wir de jî baweriya wî ew ku jiyan ne hilbi-jartineke dualî, baş an xirab e. Di baweriya Ekelöf de dunya ê tu carî nikani be jî xirabî û neheqiyên xalî bibe. Lê dîsa di wê baweriyê de ye ku divê meriv li hemberî xirabî û neheqiyên derkeve, eger meriv ne xwediyê program û îdeolojiyekê be jî...

Di sala 1966an de Ekelöf xelata Nordiska Radetê ji bo pirtûka xwe ya bi navê «Dîwan li ser Mîrê Emgîonê» girt. Wî ê xelat li Kopenhagê bigirta, lê ew nexweş bû nikani bû biçûya. Li gel nivîseke sipasîyê hevaleke xwe sand. Di nivîsê de ew xwe wusa dide nasîn: » Di tenêtiya xwe de meriv dikane xwe bike Mîrekî Emgîonê jî.

- Tu program û çareserkirinên ku ez bikani bim pêşkêş bikim tunene. Lê divê em bizani bin ku herdem neheqî bûne û ew ê bibin. Baweriya min û tu ol û îdeolojiyan tune. Lê bi ew neheqiyên ku dibin ez dêşim, li ber dikevim û li vir rêyekê dibînim, ji ber vê yekê jî ez gazî dikim, ez nizanim bê ez jî kê re dibê dîşîze, tu carî em ê wê bi dest nexin. Lê dîsa jî hêja ye ku meriv bixebite ger ji bo tiştekî bi ser nekeve jî.»

Digel ku Ekelöf mina gelek nivîskarên hem-dema xwe, bi partî û îdeolojiyan ve xwe girê ne dabû jî, dîsa ne mirovekî guhnedar e. Ji bûyewr û neheqiyên dema xwe haydar e û dema ku qewumîye jî li hemberî wan reaksiyona xwe raber daye. Weke nimûne di 1933an de dema ku Hitler li Almanyayê tê ser hikum, Ekelöf bi xwe li Berlîne bû. Di şîreke xwe de ku wê demê nivîsiye reaksiyona xwe wusa raber daye:

Wextên mirdaran hatiye. Di daristana nefrinê de hêşin dibin

qûndaxên çekan ji hemû kesên bêqeder re.

Rim ji herkesî re ew yên ku dixwazin dunyayê rim bikin.

(Ji Dedikation -1933)

Zimanê Ekelöf

Bêguman, Ekelöf yek ji wan şairên swêdî yê mezintirîn î sed sala me ye. Rexnegirekî swêdî di nivîseke xwe de Ekelöf diruvandîye key Midas. Key Midas î ku di mîtolojiya yewnanî de destê xwe davêje çî û ew di dest de dibe zêr. Rexnegir jî dibêje: «Ew gotina ku Ekelöf dibêje û bêjeya ku dinivîsîne diqulibe û dibe şîr.»

Rastî jî wusa bû. Ekelöf di jiyana xwe de 14 pirtûkên şîran û li gel wan jî çend pirtûkên essayan afirandine. Ji bo van berhemên xwe li Swêd û li Skandinaviyayê -ji bilî xelata nobelê- hemû xelatên bilind, yên lîteraturê wergirtine. Ekelöf bi xwe jî yek ji wan endamên 18an bû ku di Akademiya Swêdê de xelata nobelê belav dikir.

Lê mixabin çî li Swêdê û çî li dunyayê Ekelöf zêde navûdeng ne daye û kê mî nasîn. Sedemê viya jî ew e ku Ekelöf di şîrên xwe de zimanekî gelekî giran, abstrakt û bi sembolan ve tijî bi kar haniye. Vê yekê jî zêdetir navê «Şairê şairan» bi dû xistiye.

Min hewl da ku çend şîrên wî şirove bikim, lê ji xofa ku ez ê neheqiyê lê bikim, min dev jê ber da. Bi hêviya ku em ê rojekê bikani bin Ekelöf bi kurdî jî bixwînin, ez nixtukekê datînim vir.

Helbestin ji ÎBRAHÎM YÛSIF

Ibrahîm Yûsif şairekî ji Kurdistanê Sûriyê ye. Di 1960'î de li Qamişliyê ji dayik bûye. Li Şamê Fakolta Edeb û Zimanê Erebî xelas kirîye. Endamê Yekîtiya Rojnamevanên Sûriyê ye. Di 1990'î de Xelata Yekîtiya Nivîskarên Ereb standîye. Berpirsiyariya kovara çandeyî û rewşenbîrî Mewasim dike. Her weha her hefte di rojnama Tîşrîn de dinivîse. Piraniya berheman wî bi Erebî ne, lê nuha dest bi nivîsina bi Kurdî jî kirîye. Heta nuha sê diwanên wî bi Erebî derketine; 1-Lîl 'îşq lîl qubbûrat wel mesafe (Ji bo evîne, tîftyan û qonaxê), 1986, 92 rûpel., 2-Ha keza tesel el qesîde (wilo helbest digihê), 1988, 80 rûpel., 3- Ewîl resûl el memalik (Borîna pêxemberê mirnişinan), Weşanên Zanîn, 1992, 118 rûpel. (WAN)

BEZ

Nêzik,
Ji dilê nexş de
Jinek bê yad e,
    bi al û xenceran
    çandîye,
Ji razan û şiniyê
    derdikeve,
Dibeze
Îstgeha pêşî.

ÇIROK

Li çayxanê got: na
Di zindanê de got: na
Berî veşêrin
    carek di jî got: na!...

BAJAR

Tevan jî van pêşeran vexwarin
Mirov û beyan
Xerxwaz û şerxwaz
Pêxember û kuştîkar
Tevde çûn ey yara min
Û ma bajar

HEVPARÎ

Muzîker awazek lêxist
Nivîskar çirokek got
Hunermend wênak çêkir
Helbestvan risîkek danî
Şerbaz tevde dan hev
Ûbû
    riwê welat.

SÎNOR

Bila weha be, dergevan
Vê pirtûkê di holika xwe de
    bihêle

Dikarim

bi vî serê hişk
sedê pirtûkan
derbaskim!

MAÇ

Piştî evîndar
Maçek jî yara xwe stend
    bihna axê ji devê wî
    dihat.

WÊNEYEK

Di helwesta basê de
Pirekek por zer
Neditebitî.
-Parsekek derbasbû
Nişan da ku bide dû
Lê venegerand.
-Firoşkarek nêzik bû
Tenê lê nêrî
Piştî xwe dayê.
Xortek bi piskilê hat
jêre got: "heydê!"
nekir
Lê, di wê otomobîla reş
    û xweş de çû !!

(wergera ji Erebî: Ferhad Çelebî)

GEŞTA FEQÎYA

Emîn Narozi

Peyva feqî ji feqîh a Erebi tê, bingehê wê jî ji peyva fiqh e ji bo zanistîya Şerî'etê, ango qanûn û zagonê olî û civaka Îslamê, tê gotin. Feqîh rengdêr e û bi wateya şerî'etnas yan jî şerî'etmedar e. Lê di nav Kurdan de hatiye sivik kirin û bûye nav ji bo xwendevanên ku li mizgeft û hicran dixwînin.

Qenc nayê bîra min, yan payîza dawî ya sala 1963 yan jî ya sala 1964 bû. Ev cara duyemîn bû ku ez derketibûm feqîtiyê, ango ji bona xwendinê ji mal çûbûm cîhekî din. Ev car ji ya pêşî jidiltir û cudatir bû. Çiku cara pêşî ez li gundekî nêzik bûm û bi piranî her êvarê îna diçûme mal. Lê vê carê him em bi mehan nediçûne mal, min bêriya mal dikir û him jî hingê ew der ji min re gelekî dûr û cuda dihat. Wek em bêjin di xwarinan de di sermayê de paşî jî xerîbî, vê carê, bi her awayî li min girantir dihat.

Erê bawer ke dawîya payîzê bû; hineka hê jî xubarên xwe yên paşî ditemart. Lê her ku diçû dinya sartir dibû û çileyê hişk bi lez û bez ber bi me ve dihat. Mîna ku tê gotin: "Çile hat, cilika feqîra kete avê". Ango keftelefteke mezin ketibû nav gundiyan. Wan ji aliyekî ve ji çiya, ji nav sataran darşewat û êzingên xwe dianîn û ji aliyê dî ve jî êmê pez û dewarên xwe, yê berê ciwandî, dihewandin.

Gundê em lê, ne yekî hewqas mezin bû lê zêde piçûk jî nînbû, çiku xutbe lê diket û ji bo xutbê jî bi hîndikayî divê çil zilamên mezin yên alîcîh û ne nexweş hebin. Gund li cîhekî bilind î hewale hatibû ava kirin û çewa tê gotin: "Pişta xwe yan bide mêrekî çê yan jî çiyayekî asê", wî jî pişta xwe dabû rêza çiyayên Gurdila. Ji milê jor ve jî wî kêleka xwe dabû çiyayekî ku serê wî digiha ber perê ezmana û ji yê jêr ve jî xwe sipartibû gutlek çiyayên bilind î asê ku jê re Qirqêf digotin. Qirqêf çiyakî pir asê î sertûj bû; navrasta serê wî ji bêndereke piçûk î berpâl meztir bû. Di seqê jorî de dikanokek, di nivê dikanokê de jî tirbeke dirêj î qirrasede hebû. Dihate gotin ku, ew tirb ya Nebî Nûh bû û di biharan de xelk jibo ziyaret derdikete ser. Derketina ser çiyayê Qirqêfê gelekî zehmet bû, çiku ew pir bilind bû û ji şeverêkekê pê ve tu rê jî nediçû ser. Binê wî, ji hêla gund ve firînekeke zaf kûr bû û çayeke têrav jî di binî de diherikî, aliyê wî yê din jî dahl û devîyên bêhimê (gelek pir) bûn.

Li ser xweşî û şênîya gundê em lê, leqemok û metelokê mîna "Eynîk û Eyndar, Bêkend û Minar xweştir e ji textê xwendkar" hatibûn gotin û di devê xelkê de bel abûbûn. Gundî timî bi vê yekê dipesînîn î digotin: "Hûn çî dibêjin? Gundê me ji textê xwendkar jî xweştir e". Aqarê gund him yê çiya û him jî yê deştê hebû, bi vî awayî jî ew di nav pirê gundên hawirdorê xwe de xwey payebilindîyeke mezin bû; navbera wî û Misircê (Kurtalan) bi piya nêzî seetekê

*"Mellê Kurd bi dizî dersê dide zarokên Kurd",
foto: ji kitêba Barbro Karabuda; Öster om Eufrat i Kurdernas Land, Stockholm, 1960, r.81 hatiye girtin.*

dikişand.

Ez ne şaş bim em yan heşt yan jî neh feqî (şagirtî)yên xerîb bûn û xeyn ji me sê suxteyên gundî jî hebûn. Di normalê de meriv kêma cara li gundê xwe dixwîne; piştî çend pirtûkên piçûk yê pêşî, ku hê yek di wan de suxte tê hesabê, meriv diçe gund yan bajarêkî biyanî û li wir didomîne. Ji xwe mirov bi gundekî tenê jî namîne belkî li gundê cuda cuda û her ku diçe li ba meleyên hê zanatir û navdartir digere.

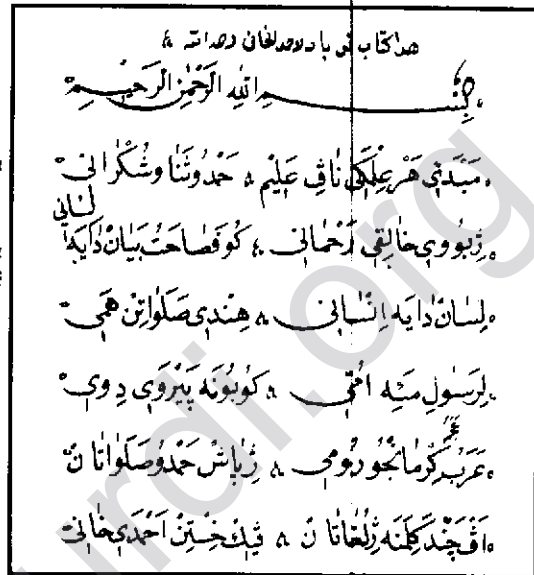
Belê, rojke îne ji wan rojê payîza dawî yê tav î xweş bû; em tev li çolê li ser girekî

rast î fireh, ku tê de cîhê miştaxên mewîjan û cîhê esrandina tirî hebûn, civiyabûn. Kêma cara em wusa tev li ser hev diman, çiku gundê çar hevalên me yê bi jin nêzîk bû û çî bigir hima ew her êvarê înan diçûn mal û şemîyan vedigerîyan. Lê wê îne hê jî ez nizamim ne ku jinên wan çûbûn zeyî ne jî ji bo çî bû ew neçûbûne mal û bi vê mayîne jî em, bi taybetî jî feqîyên piçûk, gelekî dilşad bûbûn. Em piştî taştîya derketibûn çolê û me heyanî nivro leyîstikê curbecur mîna: birê, qûçê (kêlê), tefşê û her cureyê kevîrê qewetê leyîst. Di pey leystika sêgavê de me hê dest bi gogê

kiribû Sofî Xelîl ji wir ve ber bi me hat.

Sofî Xelîl yekî gundî bû û zaf di nav feqîyan de mabû, bi wan re rabûbû û rûniştibû. Ew nexwendî bû, lê piştî ku li eskeryê hînî xwendin û nivîsandinê bûbû ew gelek çîrok û cengnameyên bi nav û deng hînbûbû. Temenê wî li dora pêncîyî bû û merivekî heta tu bêjî gotinxweş bû. Bi hatina wî re kêf û seyranî me hê xweştir û geştir bû. Wî kevîrê pêşî avîte wan her çar hevalên "înoyî", ev nav wî li wan danîbû, "ma we rojên xwe tevî hev kirîye, yan jî hûn ji derb ketin? Belkî jî jinên we cuhab dabin". Wî kevîrê duyemîn jî ji nerm ve guvaşt **Mele Hacî**: "Mele Hacî ma te xêr e li vir? Xwedê zane yan gurek li van deran hişk bûye yan jî hêstirekê zaye". Mele Hacî ta hingê nedihat nav leystikê feqîyan, timî jî civatên wan direvîya û her ku jê dihat xwe bi tenê dihişt. Li ser gotina wî, ew bi xwe xelkê Welatê jorî bû; ev heft sal bû ku li derî û dertûla bû, ji bo xwendinê, bê ku here mala xwe, li cîyên cihê cihê geriyabû. Bes rewşa wî ji feqî û gundîyan tev re ne ruhî bû. Bilî ku ew nediket nav leystik û civatên me her weha ew qene rojekê jî dervediket dervayî gund. Ew nedîçû bajêr, Misircê, û ne jî bi mêvanî diçû gundekî din. Di serêsalê de hevala xwest wî ji bûna sersalê yan bişînin **Bêkendê** yan jî **Qadîya** û **Sîya** lê wî xwe neda ber; ji xwe jî binî xwe neda ber gera nava gund û got: "Ku hûn zorê bidin min ez dê cihê xwe xerabikim".

Wek adet feqî di salê de du caran li gundan yan jî li gundê ku lê diman, mal bi mal digerîyan. Carek havînê, ji bo zikatê li ser benderan û cara din jî, ne timî lê carna, di serê salan de ji bo civandina sersala xwe gundo gundo û malo malo digerîyan. Gelek feqîyên mîna M. Hacî ku bi salan nedîçûne mal abûriya wan li ser wê zikat û wan diravên sersala bûn. Meriv ji xwe re bi wê hati-

Rûpela
pêşî
ya
Nûbara
Ehmedê
Xanî
(ji
kitêba
Van
Le
Coq)

nê pirtûk û kincê pêwîst dikirî. Bê van her duyan gereke din jî hebû bes vê dawîyê hima bêje rabûbû. Ew jî gera ji bo geşt û seyranî feqîya ya navdar bû; gava bihar diha şînayî û zerzewat pir dibû, goştê kar û berxa jî xurt dibû û dihat xwarin, hingê wextê geştê feqîyan jî dihat. Ew radibûn hebo hebo bi gund û malên xweyterş î destvekirî diketin.

Wan hew kar û berx didane hev û tanî gundê xwe. Ji gund jî wan him dîsa kar û berx û him jî rûn û savar dicivand. Ew li go hatina gera xwe çend êvarê înan derdiketin geşt û seyranê, ango diçûn serê girekî bergel xweş î hewale yan jî ser mêrgeke şîn î bi kanî û li wir berx yan karê xwe digurandû çêdikirin û bi kêf û şahî bi govend û bêlimte, bi henek û laqirdî dixwarin. Carnî "henekên wan dibûn dargenek" û li wir b hev jî diketin lê ev yek pir kêr bû. Hîne caran wan, feqîyên gundê nêzî xwe jî vedixwend û hê geşteke mezin î bi rûmettî çêdibû. Li gor wê geşt û xwarîna zaf meriv dibêje qê wê ew neçin tayîna; lê na herê m feqî dev ji tayîna berdidin? Tê gotin ku care

kê feqî hemû li hicrê li hev civîyane behsa xwarinê kirine, yekî ji wan gotîye: "Xwezî vêga hicra me tijî kutilk yan jî aprax bûna." Yên din jî jê pirsîne: "Ma emê çewa biçûna tayîna?"

Di jiyana feqîtiyê de cîhekî tayîna yê girîng heye; feqî bi saya tayîna, (li hinek herêman *ratib jî tê gotin*), dijîn. Di gundan de yan di bajaran de malê dewlemend î camêr sibe û êvaran tayîna feqîyan derdixin; lê yên halxweş, dewlemendê nemerd û malkêmên çavfireh jî danekî tayîn dertînin. Ango bi gelemperî herkes li gorî bîrî û qeweta xwe, jî bo belabûna zanîstiyê, alîkarî bi xwendevanan re dike.

Hatineke din jî feqîyan re *îsqat* e. Gava yek dimire mîratxurên wî yan li gor wesyeta wî, yan jî li gor hebûnê, jî malê wî çend kêl genim him jî bo xêra wî û him jî ji dêlva gunahên wî ve belavdikin. Piraniya *îsqatê* digihîje feqî û melan, lê hinek jê jî digihê rebenên(*feqîr*) gund.

Ji vê bûnê mirtiba gelek caran yariya dikir: "Em dixwazin gel zêde bibe çiku zarûkek jêdibe em bexşîşa xwe distînin lê feqî û mele livên xelk bimire çimkî ew *îsqatê* distînin".

Mele Hacıyê me, çewa berê jî bihurî, pêşî pir girtî bû û jî civatê jî pir direviya lê çendak piştî ew hino hino vebû û gelek serpêhatiyên xwe jî bo me dianî zimên carna tinazan jî bi me feqîyên piçûk dikir:

"Rebenno we çî dîtîye? Gava em weke we ûn taliban çî bi me dikir û çî nedikir? Heçî yan destê xwe jî ava germ nedixiste ya sar û çî qasî serê zilîkekî jî karek nedikir. Hesreta ne bû ku em jî ber *suxra wan* kêlîkekê bifilîtin û ders û metnên xwe bixwînin. Ji tayîna igire ta firaqa, jî êzingşikandinê heyarî soedagirtin û pêxistinê, hima çî kar û barên wan hebûn tev me dikir; lê hê jî ew ne dilxweş bûn û bi ser de dixeyîdîn digotin: 'çima ûn dersên xwe baş çênakin'. Bira bavê min

<p>بَلْفَةَ الْكُرْدِيِّ أَهْلِ الْعِرَاقِي مَدَامَوْلِدِ النَّبِيِّ الْهَاشِمِيِّ</p>	
<p>بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ</p>	
<p>أَوْخَذَانِي دَائِمَةً دِينِي مَسِين تَارِيحِي وَيُوقْتَدَانِي نَامُوسُ دَائِمَةً مِيرَاتُ قُرْآنَا كَرِيم يَعْنِي دَامِرَ أَحَدُ دَارِ السَّلَامِ بِإِشَارَةِ رَبِّي هَقَالُ فِي زَوَالِ عَالِي سِرِّ نَكُونِي دَرُصُودُ رَاحِمٌ وَرَحْمَانٌ لَطِيفٌ وَهَيِّبَانِ صُورِي فِي أَحْوَاطِ وَحُطَّ وَيُفْرِيدُ أَهْدِي نَابِيبُ صِرَاطِ السُّقُومِ لِيَزِدَ إِحْسَانُ عَفْرَانِ كَرَمِ زَيْبِرِ الْإِي مَحْدُوسِ السَّلَامِ</p>	<p>حَمْدِي فِي حَدِّ بُوخْدَانِي عَالَمِين أَمْرِكِيهِ أَمَّا خَيْرُ الْبَشَرِ أَوْخَذَانِي مَالِكِ الْمَلِكِ عَظِيمِ دِينِ سَرِّ كَرَامِ لُؤْلُؤِ نِعَمَتِ نَعَامِ أَوْخَذَانِي فِي نَظِيرِ وَذِي الْبَلَّالِ رَازِقِي فِي رَسْتِ وَيَا وَمَارُومُورُ كَارِسَارِي بِنْدَةِ وَسُلْطَانِ جَانِ أَسْمَانِي فِي سُتُونِ وَيُكْرِمِي بِيدِ مِيقَاتِي دَارِي نَارِ شَاهِي كَرِيمِ فِي زَيْمَرِ سَوْجِ حَطَّائِي وَسَيْمِ بَارِبِ إِعْمَانِي دِي خَوَاطِي أَمْرُ مَدَامِ</p>

Rûpela
pêşî
jî
Mewluda
Kurmançî
ya
Melayê
Batê
(ji
kitêba
Van
Le
Coq)

xêr nebîne ku şîretê li min nekir, nexwe ez ê çima bihatima cîhekî ku talibî lê pere nake". Erê di bîrahiya xwe de min du cîhên tiq û tenê, ku talib jî diçûne tayîna û karê xwe dikirin, dît. Yek jê ev der û yê din jî gundekî ku dawiyê seydayê me yê niha çûbû wir û ez jî dîsa li bal bûm. Li gelek cîyan tew mîrê hicrê jî hebû ku qet nedihate kişandin. Baş bû ku vê paşiyê hin bi hin radibû.

Dem û çaxê salê yek bûn lê sal bixwe, cîh û piraniya kesên tê de cuda bûn. Vê carê em li **Hola**, gundekî navbera **Bismil** û **Diyarbekir**, nêzî bîst, bîst û pênc feqîyan bûn. Seydayê me hê nû mentehî bûbû û yan ew sal yan jî sala berê hatibû wir. Bi hatina wî re neyartîya nava gundiyan, ya bi salan kevn, kuta bûbû. Him bi wê cewetê û him jî bi zafiya feqîya nav û dengê wî belabûbû û payeya (qedir) wî bilind bûbû. Nêzî deh-

dozdeh talibên me hebûn û di nav wan de jî himberîyeke mezin, ku gelek gengeşe û zehmetî jî me re derdixist, hebû.

Serê sibakê, dîsa me tayîna tev anîbû û em li benda wan bûn lê, ew jî ser mitaleya xwe ranebûn. Bi piranî taliban her sibe ta wextê taştîya mitale dikir, lê yên din metnên xwe dixwendin. Di wê dema ku em li benda wan bûn hineka jî me govend girt, hinek leyistin û di nav de carna jî me bangî wan dikir, lê yekî jî ji wan keremnekir û nehat. Paşî yekî jî nav me hew xwe ragirt û çû ba wan: "Ev seetek e ku ratib li benda we sar bûn; ma çima hûn nayên? Qê em ê binin ser cîyên we jî?"

De încar xêr û xweşî li hazir û guhdaran û kevir û kuçik jî lê û li me gişa bibarin. Ew bû ku wan anî serên me. Li gor wan "Me nedihîşt ew mitale bikin, em dijminên xwendî-

nê bûn, me firq û mêlî dikir ji hinekan re digot lê yên din jî pê nedihîsand û gelek tiştên weha" Ev tişt bi xwe jî wê himberî û berberîya nav wan dihat lê cezayê wê jî me dikşand. Çend sal piştê li Girikê (Silopya) em dîsa li bûyerke mîna vê rast hatin, lê bextê me rast lê anî ku seyda û tevî du mêvanên, ku mentehîyên wî bûn, gihîştin hewara me.

Dîsa em bizivirin ser M. Hacıyê xwe. Rojê ekê piştî tayîna em tev li hicrê bûn; Seyda ders dida, hinekan lê guhdarî dikir, hina b hev re muzakere dikir û hin taliban jî dersa me feqiyên piçûk dida. Ji nedî ve Seyda jî dersê sekinî û di ber xwe de bişirî; herkes pê re rawestîya û bi aliyê wî ve nihêrt.

-Seyda "be'edu îsmekî mufred î me'erîfi ye" yanî çi? Ez fam nakim. Yek jî wan feqîyê piçûk î gundî pirsî.

-Çewa fêma nakî? Ma ne Terkîba Kurmancî ye. M. Hacı digotê û bi lez jî didomand. Lê feqî jî pê dida erdê:

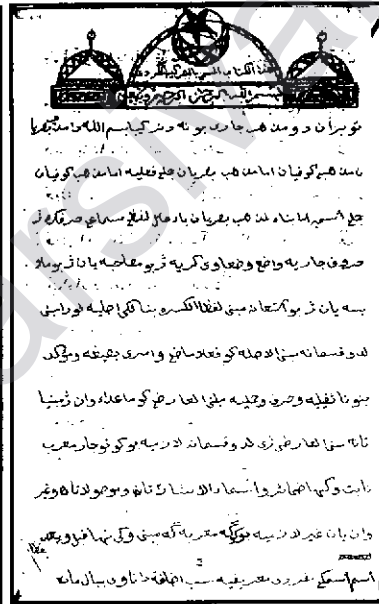
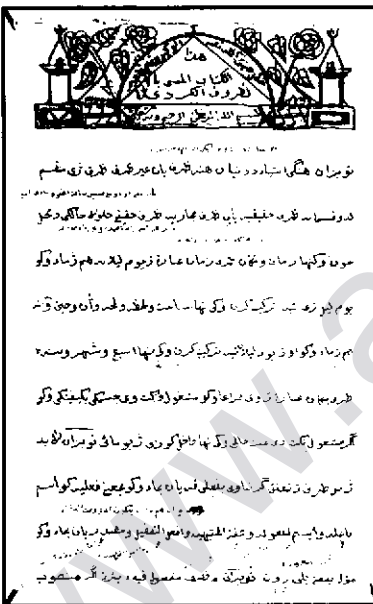
-Seyda Kurmancî be jî ez tê nagî hêm, ez çi zanim "bi sêbeb îdafedanî wê bi bal ma be'edê wê ve ku ze manî ye" tê çi maneyê?

-Belê belê, de were tu zanî. Seyda kenîya û kete nav peyva wan:

-Lawo çima tu li pay Seydayê xw naçî? Wê zû te bi firê bixe. M. Hacı tu ji bo çi wer lez dikî? Wa ew jî t fêma nake.

-Seyda, ne ku ew fêma nake, lê em ji meftûhaneyê direve. Bira zû pirtûka xwe biqedîne da k meftûhaneya xwe bide. Ji kingê z me çay venexwarîye; em ji dera çayekê bêîman çûn.

Kêf û şahîyeke feqîya jî ew bû ku yel pirtûkekê xilaske û dest bi yeke din bike. Çimkî hingê meftûhane çêdibûn û wan ya êvara înekê yan jî roja îne têr çay û fêkî dib

Rûpelên pêşî yên Zirûf û Terkîba Kurdî ya Mela Ünîsê Helqetênî ya ku bi destxetê Mihemed Cemilê Ūşî (Ūş: gundekî Qûrtelanê ye) hatîye nivîsîn.

رهب عوام

تالیف

احمد حلمی القوخی الدیاربکری، الاشمعی عقیده

غفر الله له ولوالديه آمین

شرح نهج الانام

تالیف

الاستاذ الاوحدی الملاخلیل العمری السعودی

طیب الله ثراه وجعل الجنة شواه آمین

Rehberê 'Ewam

telif

Ehmed Hilmi el-Qoxî el-Diyarbekirî el-eş'erî 'eqîde

Xeferullah lî walîdehî amîn

Şerha

Nehcul Enam

telif

El-ustaz ewhedî el-Mela Xelîl el-Emerî el-Sîrdî

war. Hinek zimandirêjîyên wusa, carna ji ba mala hal û wextxweşekî gund yan jî ji ba mala Seyda, bi xwe re cejna çayê jî tanî.

-Seyda, ew serê çendik û çend sala ye feqî li vî gundî hene û diçin tayîna jî lê kesî bi rwayê M. Hacî nekiriye. Du sê xortên gundî vî giliyî ji talibekî kevn re dikirin.

-Çima, ma wî çî kirîye?

-Seyda gava ew diçe tayîna, çar teref li iawîrdorê xwe dinihêre, carna destê xwe lixe berikê û ne bi mînê, ne bi teyê xwe rast li çep li ba dike. Evên din hemû serê wan di her wan de ye û li pêşîya xwe tenê mîze din. Ku hinek wan nedin xeberdan ew li nav gund zû bi zû bi kesî re jî xebernadin; hem w cilê xwe jî zaf qirêjî dike û hê ji bo şûştinê

dibe malan.

-Heyra hûn doza çî lê dîkin? Belkî kincê wî yekbedel bin; ew heft salê wî ye ku neçûye malê û ji xwe dirav jî ji tu derî jê re nayên. Ku ji dêlva wî ve hûn bûna belkî vêga hişê we jî nemabû; ê wî hewqas jî maye dîsa sipas bikin.

Gava M. Hacî ev bihîst bû tiqê tiqê wî û kenîya:

-Lo heyra hingî me serê xwe xiste ber xwe û li pêşîya xwe nihêrt em piştxûl bûn. Încar qilûzîya me bes e û me berê têr gotin ji talib û seydayan xwarîye, ji niha û pêştir jî pere nake. Him Xwedê van çavan ji bo çî daye me? Ne ji bo ku em pê li nexş û nimûşên wî fekrin. Dibêjin: "eyba mirov mîna kezîya piştê ye ji mirov ve nayê xuyan lê ya hevalan dixuyê", ew jî eyba xwe nabinin ku qene di sir û seqemê de, di berf û baranê de jî mirov nabin hunduru, li devê derî dihêlin. Xeyn ji vê jî çî tayîne bidin, em nikarin bêjin wut û hesreta me ye em binihêrin ka kî tayîne da destê me jî, bes e lo dev ji vî serê kevn û ji van wa'zên keşekî berdîn. Merivê xwende î talib weke îzalix e, leke zû lê xwanê dîkin, ji wê bûnê jî gere haya wî ji rabûn û runiştin û ravêjên (hereketê) wî hebe û timî dihizrê xwe de be.

Yekî ji civatê bersîva wî da.

-Ne talibîya we û ne jî rabûn û rûniştina we ji min re lazim e; ji xwe ku li gorî serê we û talibîya we be ew rebenên han tucarî nikarin metnê xwe jî bixwînin.

-Seyda ma?

-Ez ne seyda me, seyda wa li hunduru ders dide.

-Te jî wê rojê ders dida yan na?

-Ew nelê bû, çiku him seydayê wî ne li mal bû lewma û him jî ew **Terkîba Kurmancî bû**; her çendî Kurdîyeke tevîhev e jî, lê dîsa ez gelekî jê hizdîkim.

-Tu ji Ziruf û Tesrîfa Kurmancî re çî di-

Rûpelek ji
Kafiyeya
İbn el-Hacib
(İbn el-Hacib
bi xwe
Kurd e,
di dema
Eyyûbiyan
de li Misirê
bi cih bûne)

bêjî gelo?

-Zirûf erê lê Tesrîf ne zaf; Kurdîya wê yek-car ecêb e. Bi rastî min qet ji tu pirtûkên ser-fê (lêkernasî) hiz nekir û ku di destê min de bûna min dê ji yeke kin û Emsîleyê, pirtûkeke ku laperandina lêkeran rêzdikeye, pê ve teva ji nav kitêbê rêzê deranîna.

-Çend pirtûkên rêzê hene û di çend salan de mirov digihîje ya talibiyê? Hevalekî pirs kir.

-Ohoo.. pir in. Gava hûn gihîştinê hûn ê bibînin.

-Hima çendika ji wan bêjî çênabe?

-Baş e, ez ê sivik navê wan li vir rêz kim, lê gere em dest bi metna bikin. Çiku em zaf peyvînin, ger hûn bivên ez ê car din wan û nivîskarên wan qenc tir bi we bidim nasîn. Lêbelê bi sozê metinxwendinê.

-Erê bi soz em ê bixwînin.

Me gişî pêk ve got.

-Çewa hûn jî dizanin, piştî xitm û carikirina Quranê li pirên cihan meriv Mewlûda Kurmancî, Nûbihar û Nehculenmê (herdu jî kurdî ne) dixwîne û bi piranî wan jiber jî dîke.

-Belê em zanin.

-Ji xwe we dîtîye ku li gelek cihan Xayet û

İbn al-Qasim ê (du pirtûkên bingehîn û hêsayî yên şerîetê, zagona olî ne) jî li dû wan tene xwendin.

-Belê me jî xwend. Hina jî me bersîv da.

-Tiştên ku ez bêjim li gor van hêlên me ne, lê hin cihên cuda jî hene. Piştî vanê han li gelek alîyan Tesrîfa Kurmancî, Emsîle mîna, 'İzzî carna Meqsûd û Merahê jî di beşa lêkernasî(serf) yê de dixwînin û wan jiber jî dîkin. Li du van dora biwêjnasi (morfolojî) û hevokristî (tevgerzanî, syntaks) yê tê. Li wir jî mirov pêşî 'Ewamila Curcanî, Zurûf û Terkîbê (ev herdu yê dawî bi Kurdî ne) dixwîne. Di pey van de jî Sa'dullaha Sexî (piçûk) tê, ev 'Ewamila Curcanî şirove dîke û nayê jiberkirin. Ez bawer im hûn jî heya vir zanin.

Ji xwe kêma cara şirove dihatin jiberkirin; çiku ew gelekî dirêj bûn û ji bo fêrbûneke kûr dihatin xwendin. Yekî wan qenc rewa dîkir lê metnên(hîm û binyat) wan jiberdikir.

-Heya vir meriv xweş lê diçe û gelek jî

Zirûf û Terkîba Kurdî ya çapbûyî
(1966 ?), r.12 û 23.

meftûhane(destpêşane) dide. Li pey van Şerh al-Muxnî tê û pê re hê nû serê meriv dikeve xaxê giran. Ew bi xwe şiroveya Muxnîyê ye û hima çi bigir salekê dikşîne; heya meriv wê diqedîne bezê çavê meriv dertê. Piştî vê dîsa dora lêkernasîyê tê, li wir meriv şiroveya 'Îzzîyê, Se'edînî dixwîne. Yan pê re yan jî piştî wê li hin cîhan Tesrîfa Mele 'Elî jî tê xwendin û jiberkirin. Yê ku Tesrîfa M. 'Elî dixwend herdu şiroveyê wê, Qizilcî û Qeredaxî jî ji bo alîkarî pê re dixwend. Hinek hene li pêşîya destpêka Se'edînyê, Sitûrê, ku raveya pêşgotin(dibacî)a Se'edînyê ye, dixwînin û jiber jî dikin. Çiku dibaceya wê tev manend û mînahî(mecaz û teşbîh) ye, ku dikeve beşa zanistîya rindpeyvîn(belaxet)ê, û gelekî zor e.

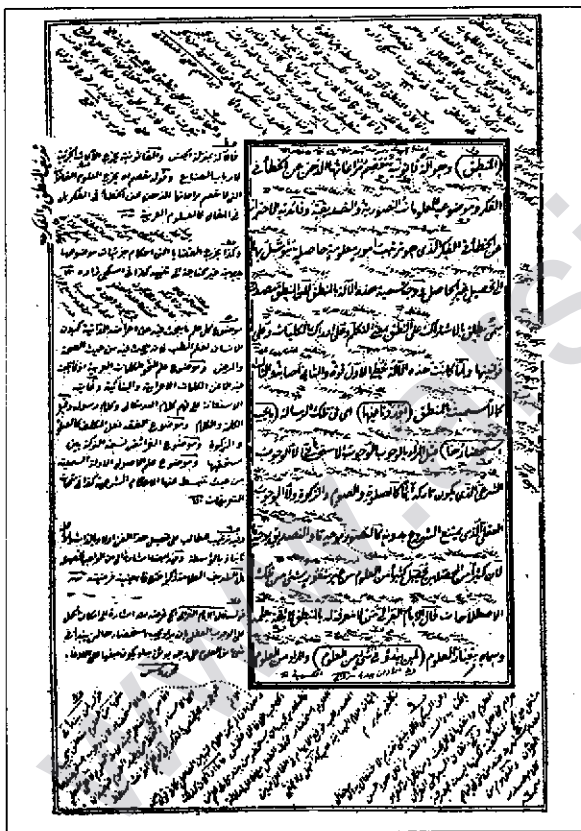
Ew bi xêra Sitûrê hebekî hêsayî dibe, lê ji bo ku hê hêsayîtir bibe, gelek du pirtûkên rindpeyvînê yên piçûkî din jî dixwînin û jiber dikin. Navê wan Rîsalet al-Wedî' û Rîsalet al-Îstîare ye. Piştî van jî Hall al-Meqa'id tê ku şiroveya Qewa'idê ye. Li pey Hellê Se'edullaha gewra tê ew şiroveya Enmûzeczê ye. Piştî vê jî yeke bi tifaq û teşqele tê ku Netaîca şiroveya Îzharê ye. Mîna falik gelekên ku wê dixwînin yan bûyerek tê serê wan yan jî tê serê lêzimekî wan, ji wê bûnê jî gelekî mîna min ku rihşêrin in jî xwendina wê direvin û di şûna wê de Îmtihan û Siyûtîyê dixwînin. Lê gelek jî wê û Siyûtîya raveya Elfiyeya İbn Malik ku ji 1000 beytî (riste) pêkhtîye dixwînin.

Jiberkirin û bidengxwendina Elfiyeyê xweşî û geşîyeke din e di nav feqîyan de û kul û kesera dilê her feqîyê jêrî ye.

-Ez nizamim bû çend heb pirtûk û çend sal jî lê piştî van teva hê meriv dest bi Camîyê, pirtûka talibbûnê, dike.

Li gor dema hevçax (nûjen) wek meriv dest bi unîversîteyê bike. Li hinek cîhan jî Hellê û hefraz û li hina jî li dora Camîyê, bi kitêbên rêzê re hinek pirtûkên din jî têne xwendin; fena yên Şerî'etê(zagon û qanûnên olî û civakî), Tefsîrê(şiroveya Quranê), Hedîsê (gotin û kiryarên Muhammed Pêxember), Sîyerê (jîyana Muhemmed) û kêm cara be jî Wêje û Sitêrnasîyê.

-Li pey Camîyê jî, ew jî demeke dirêj dikşîne û gelek li wir jê diqerin jî, dora Mentiqê tê û destpêka wê jî bi Muxnî et-Tulabê ye ku şiroveya Îsaxocîya (li gor El-Muncidê) Pûrfîryûs, şagirtê Aflatûn (Pltun) e. Lê li hinek cîhan di şûna vê îsaxocîyê de meriv Îsaxocîya Seydayê Mele Xelîlê Sêrtî dixwîne û jiberdike; çiku ew dirêjtir û nave-rokxurttir e. Di pey de jî Qewl el-Ahmed tê ku ew jî şiroveya Fenerîya ku li ser Îsaxocîyê ye. Li dû vê dîsa belaxet (rindpeyvîn) tê,

Rûpelek ji Îsaxocî ya Esîreddîn el-Ebherî

ango yek 'Usama İstîarê û 'Usama Wed'ê dixwîne. Piştire dora munazereyê, ku awayê munqêşe û gotubêjê dide zanîn, tê û pirtûkên wê jî **El-Welîd û Abd el-Wehab** in. Ji Camîyê û wir ve ez jî mîna we me çimkî min bi xwe jî hê nexwendîye, lê tiştê ku min ditîye û bihistîye weha ye.

Hê xeber di dev de yekî ji paş ve got:

-Ez bi Camîya te kim te tevî xwendîye lê tu cardin lê zivirî. M. Hacî haydê Seyda li benda te ye.

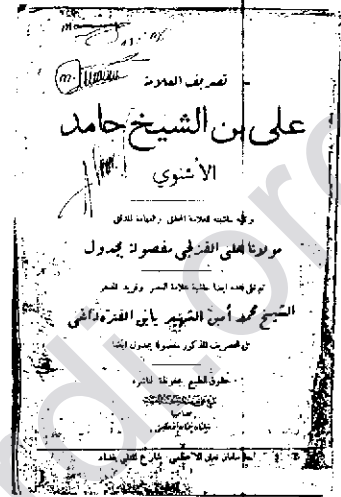
Yê ku ev got yek ji wan talibê kevntir bû. Me kir û nekîr wî xwe neda ber gotina pirtûkên mayî û got :

-Zû werin em herin dest bi dersan bikin.

Xwerist ev kul demeke dirêj di dilê me de ma; piştî me cîhê xwe ji wir xirakir û em çûne cihine dinê ku hê feqî pirtir û bilindtir bûn, em hino hino fêrî wan bûn.

Nayê bîra min çend sal lê gelekî piştire bû ku em çar pînc heb ji wan feqîyên piçûk î berê bi hev re, li gundekî din lê li cem eynî seydayî civiyabûn. Em giş bûbûn talib lê li vir jî mîna cîhê berê talibî tunebû. Em dîsa di qilasika xwendina xwe de hatibûn destpêka wê. Yekî ji me **Haşîya** dixwend ku piştî **Abd el-Wehabê** dihat. Ew, ji du pirtûkên ku Camîyê dût û dirêj şirovedikirin û navê wan jî **Abd al-Xefûr û 'Usam** bû û yeke din jî bi navê **Abd al-Hekîm** pêkdihat. Yekî jî ya piştî **Haşîya** dixwend ku li ser **Mentiqê** hê kûrtir radiwestîya û navê wê jî **Şerh aş-Şemsî** bû. Yê li pey jî **al-Muxteser** dixwend û di pey wê de jî **Şerh al-'Eqaid** ku zanistîya ol-nasîyê (Kelam) bû dihate xwendin. Ya dawî ku meriv pê **Mentehî** dibû û ji du cildan pêk dihat jî **Cemî' al-Cewami'** bû. Ew li ser bingehê zanistîya olî bû.

Her yek ji me ku dest bi yekê ji wan pirtûkan dikir me destpêşaneyên (meftuhane) xwe dicivand, M. Hacî bi bîr tanî, canê wî şad dikir û piştire ji dêlva wî ve jî kêf dikir. Di nav wan pirtûkên rêzê tev de, bil ji

Tesrîf el-'ellame 'Elî bin Es-Sâx Hamîd el-Şerîfî

we telîhî haşîye li 'ellame el-mûhecciq we 'l-îshame el-mudecciq **Mawlana 'Elî el-Qizilcî** mefsûle bî cedwel

summe telî hazîhî eydan haşîye 'ellame el-'esîr we ferîd ed-dehr **Es-Sâx Mihemed Emîn Es-Şehrî bî Ibn el-Qeredaxî** Mele tefsîr il-mezkûr mefsûle bî cedwel eyda

Hûcûq et-tabî' mehfûze li nasîrî tub'e 'ele nefqe el-mektebe el-'Erebiye li sahibîha

Suleyman Nu'man el-'Ezamiye Metbe'e Suleyman Nu'man el-'Ezami Şarî el-Mutenebi- Bexdad

Berga kitêba Qizilcî û Qeredaxî û transkripsiyona wê

hersîyên piştî **Qurânê**, di dema me de tenê s pirtûkên **Kurdî**, wek ders dihatin xwendin.

Lê ligel wan, piştî dersê di demên vala di me **Dîwana Melayê Cizîrî** û **Mem û Zîna El-medê Xanî** jî dixwendin. Bi taybetî feqîyê dengxweş êvarê inîyan bi awaz wek qeside diwendin, diavêtin ber hev.

Vê paşîyê pirtûkeke şerî'etê bi **Kurdî**; "**Îrşac el-'Îbada Kurmancî**" jî derketibû. Ew jî wê alîkar, ji bo agahdarîya li ser şerî'etê dihate b karanîn.

***

HEVOKEK JI XWÎNA MIN

Jibo Kurdşehîdên Qamişlokê...

Xwîna min

û

ba

bi hev re

binefşên

bîranînan

vedan

Derya waye şîn li xwe dike

û

bi leylanan

şilşepalî dibe...

Vedibin kolan û brûsk li gel hatina zarok-
kek tî, di qûnaxa hatinê de razayî bi
xewnan mest û kelkela dil çivîkan
dilorîne!!!

Wiha ye

wiha gotin

wiha: ne wiha ye.

Wêneyek

mişt

kevok

û

ava

şerbikan

di çavan de

tê semayê

Tenge 'esre û rengên Xwedê

bi hev re

"dizewicin"

û

wiha

bîhna

barana

payizxêrê

xaçrêkên li

nav tilîyên

Wî

gulgulî dike

Nehîniyên li pişt heft çîrokên Pîrê

bi şîva demê tîne û wînda dîke!!!

Hin

dibên

wiha ye

hin

dibên

gotina

dijmina ye

Wiha dibe: lê hê jî zarok dil raza ye

Wiha ye

û

fîxan

dî cegerê

darbesta

hêvîyên

hemdem de

dil dilerizîne

ken û girî dîke

Kolan bi kolan, zinar bi zinar, şax bi şax
guhdarîya lebata bê dîke!!!

û

dîsan

bi xewnan

dixemile

û

dîsan

zaroka

xwe

dispêre

kulmên

axê!!!!

Swêd, 05.04.93

Mervanê Keleş

SALEK DI SER MIRINA
EMÎRE REWŞEN BEDIRXAN RE

KONÊ REŞ

Emîne Rewşen Bedirxan, neviya Mîrekê Botan bû, kebanî û dotmama pispore û zimanzanê bilind Mîr Celaldet Bedirxan bû. Ji Bedirxanyên pir belav di çar kenarê cihanê de ew mabû ku pêmayê Bedirxan parastibû û bi zimanê wî diaxivî ta roja dawîn ji temenê xwe. Ew pêmayê parasti; Dîroka Cizîra Botan û Bedirxaniyan bû.

Li gor 83 buharên ku di ser re bûhiribûn, wê dan û standin bi welatparêzên Kurdan re kiribû û tev jê re bûbû pend û zanîn.

Di nav Bedirxaniyan de ew mabû ku navê Bedirxan parastibû weke herdu pismamên xwe Mîr Celadet û Dr. Kamuran. Ji ber ku piraniya Bedirxaniyên din ji neçarî razî bûne ku li şûn navê Bedirxan, Çinar be, bi taybetî ewên ku li Tirkîyê dimînin wek; zarokên Tewfîq Beg Çinar û zarokên Hikmet Beg Çinar. Paşnavê hina jî bûye Kutay. Lê Li Misîrê paşnavê hina bûye Walî, weke malbata Walî ku niha li bajarê Feyum dijîn. Li Qahirê jî rejîsorên bi nav û deng di nav Ereban de weke Ehmed û Elî Bedirxan, tevî ku wan paşnavê xwe bi xwe ve hiştine, lê zimanê xwe jî bîr kirine weke yê din. Wiha tev Bedirxaniyên ku li Elmanya, Firansa, Rusya, Îraq, Urdin û Sûriyê dimînin zimanê xwe jî bîr kirine. Bi tenê Rewşen Bedirxan ziman û dîroka Bedirxan bi xwe ve hilanî û di ber de xebitî ta roja ku çu ber dilovanîya Xwedê di 1'ê Hezîrana 1992'an de li bajarê Banyasê.

Rewşen Bedirxan di 11'ê Tîrmeha 1909'an de li bajarê Qeyseriyê ji dîya xwe bûye. Ew ji herdu rexan ve jî Bedirxanî bû. Ji rexê bav

ew keça Salih Bedirxanê kurê Mahmûdê Salih bû, birayê Bedirxan ê mezin û ji rexê dê ve ew keça Samiyê Bedrî Paşa bû, kurê Bedirxan ê mezin.

Bihiştîyê, tenê çar sal ji biçûkaniya xwe li

Îstenbolê bûrandibû. Ji ber ku di 1913'an de Siltan Ebdulhemîd careke din Bedirxanî di Rojhilata Navîn de sirgûn û belav kirin. Hingê Bedirxanî li çar kenarên cihanê belav bûn. Ji nû ve, nemaze li Sûriyê, Misir, Lubnan û Ewrûpayê. di vê sirgûniyê de para bavê Rewşen, Salih Bedirxan jî Şam ketibû. Ew li Şamê li taxa Salihîyê bi cih bûbû.

Li Şamê Rewşen xanimê di dibistana Te-reqî de dest bi xwendinê kir. Pişt re mekteba mamostetîyê xwend û xelas kir. Di 1925'an de bû mamoste, pişt re du salan zimanê Îngilîzî û Fransî xwend ta ku li Sûriyê û li

Meziyet Bedirxan (Çinar) û Rewşen Bedirxan li Îstenbolê

yên rûniştî: Rewşen Bedirxan, Qudret Sureyya Bedirxan yê li piya: Mîr Celadet Bedirxan, Rakan Haşimî (Xal û pismamê Melîk Husênê Urdinê)

Urdinê bû mamostê ziman. Di 1928'an de ji Urdunê vegeriya Şamê û dîsa mamostetîya xwe berdewam kir. Bi vî awayî taku di 1964'an de teqewîd bû wê her mamostetî kir.

Rewşen Bedirxan di vê navberê de du caran dizewice. Cara yekem di 1929'an de bi

ressamekî navdar re dizewice. Lê zewaca wan pir najo, di 1932'an de dev ji hev berdîdin. Ji vê zewacê keçek wê çêdibe. Navê wê **Useyma** ye. Useyma nuha li Qahirê dimîne, jina **Zihêr Elî Axa Zilfo** ye. Useymayê navê keça xwe daniye **Rewşen**.

Cara duwem di 1935'an de dizewice. Ew bi vê zewacê re kêfxweş û şa dibe, çimkî bi pismamê xwe yê navdar, **Celadet Bedirxan** re dizewice. Ji vê zewaca nû keç û kurek ji wan re çê dibin; **Sînemxan** û **Cemşîd**.

Sînemxan di 1938'an de çêdibe û di 1961'an de bi muhendîsekî kurdê Zaxoyê, **Selah Sadullah** re dizewice. Niha keç û lawekî wan heye navê wan **Dilnaz** û **Azad** e.

Kurê wan Cemşîd di dawîya sala 1939'an de çêbûye di sala 1958'an de bakalorya (lîse) Sûriyê stendiye û diya wî ew di eynê salê de rêkir Elmanyayê li ser hesabê xwe da ku xwendina bilind kuta bike di bijîşkîyê de. Wiha ta roja îro Cemşîd li Elmanyayê dijî, xanimeke Elmanî ji xwe re aniye, keç û kurekî wî jê hene, navê kurê wî **Kurdo** ye û navê keça wî **Evîn** e.

Berdewama jîyana Mîr Celadet û Emîne Rewşen di gelek dijwariyan re bûhiriye û gelek çetînî û ta'de di rojên xwe de dîtine; xaniyê wan bi kirê bû.

Rewşen Bedirxan li Kurdistana Iraqê bi jinên Kurd re
(foto: ji Armancê)

Ji ber ku tu jêderên malî yen mezin tinebûn ku pê jîyanekê bi xercî derbaskin. Tiştê ku ji kovara **Hawar** û **Ronahî** dihate destê wan û mehîya Rewşen xanimê ya mamostetiyê têra wan ne dikir, tevî ku dewlet û hukumetên weke; Firansa û Îran, Urdu û Tirkîyê di xwestin alikaryê bi Mîr Celadet re bikin. Lê mîrê Zirav razî nedibû û alikarya wan qebûl nedikir, bi tenê bi mehîya Rewşen û jêderên kovarê xwe razî bû, daku serbilind û serfiraze be.

Piştî ku Mîr Celadet Bedirxan çû ber dilovanya Xwedê (di 15ê Tirmeha sala 1951'an de), jîyana Rewşen Bedirxan jî hat guhertin, dil bi êş û xemgîn ma. Jîyana wê ya aborî nema pêre alikar bû, ji kurdan jî kesî lê pirsî û alikarî pêre nekirin. Veca ji neçarî di 1972'an de mala xwe barkir bajarê **Banyasê**. Di xanîkî bi kirê de jîyana xwe bûhirand ta ku di 01.06.1992'an de çû ber dilovanya Xwedê.

Bi tenê bi navê **Abla Sebeh** pîrejinek pêre dijîya, di karê malê de alikariya wê dikir. Van salên dawîn xortekî ji Qamişlo bi navê **Bavê Hozan** bi kar û barê wê radibû û pir lê miqatebû.

JÎ KAR Û BARÊN EMÎRE REWŞENÊ

Ji 1925-1926'an, Emîre Rewşen jî bo doza Erebi xebitîye. Bi taybetî di nivisandinên xwe

yên ku di Kovar û rojnameyên Erebi de belav dibûn, ji bo gelê Surî li dijî sitema Firansa sekînî.

Di 1941'ê de dest bi nivisandina Kurdî kir û di kovara Hawarê de, di nivisandinên xwe de bi taybetî li ser jinên Kurd sekînî. Di 1944'an de bû endamê **Hevgirtina Jinên Sûrî** û her wê salê li ser navê jinên Sûrî çû Qahirê di Kongira Qahirê de beşdar bû. Di navbera salên 1958-1959'an de di Radyoya Sûrîyê de kar kir, çirokên zarokan digotin.

Di sala 1957'an wek nûnera gelê Kurd çû Yûnanîstanê beşdarî **Kongira Anti-Kolonyalîzmê** bû. Ciwanîkê bi tena xwe her şeş kursiyên ku navê Kurdistanê li ser danîbûn dagirtin, bi heybet û şawa xwe tevî ku gelek kes di kongirê de li dijî wê sekînî.

Di sala 1971'an de çû Kurdistana Iraqê. Li ser daxwaza serokê nemir **Mistefa Berzanî**, li bajarê Hecî 'Umran **Hevgirtina Jinên Kurd** damezirand.

Emîre Rewşen Bedirxan, yekem jina Kurde ku bi Kurdiya Latîni nivîsiye, hem jî rewşenbîreke mezin bû di nivisandinên xwe de, yê bi zimanê erebî, vê yekê hiştiye ku nivîskarên ereb li ser bisekinin di pirtûkên

Celal Talebanî û Cemşîd Bedirxan

Rewşen Bedirxan û Melîk Husên (Melîkê Urdinê)

Rewşen Bedirxan û Celadet Bedirxan li ber derîyê mala xwe.

xwe de, weke **Merwan El-Misrî û Mihemed Elî Elanî...**

Rehmetiyê ji bilî zimanê xwe, bi zimanê Tirkî, Erebi, Îngilîzî û Fransî dizanî û pê dixivî û hinekî bi zimanê Elmanî jî dizanî û di warê wergerandinê de pir jîr û zîrek bû, nemaze di wergerandina Kurdî û Tirkî jî bo zimanê Erebi.

Ev navê hinek ji wan pirtûkan in:

- 1-Bîranînên Jinekê
- 2-Bîranînên Keçek Mamoste
- 3-Evîna Min û Jana Min
- 4-Bersiva Kosmopolîtizm
- 5-Nameya Gelê Kurd
- 6-Nameyek Ji Mistefa Kemal Paşa re
- 7-Çend Rûpel Ji Wêjeya Kurdî
- 8-Bîranînên Min

Çi diwarê xebat û zaravê netewî de be û çî di warê wêje û rewşenbîriya Kurdî de be, weke ku diyar e Bedirxanî di dîroka gelê

Kurd de xwediyê cihekî pir bilind û buha ne. Vêca mafê wan e ku em bîranînên wan pêk bînin. Ji min re xuya ye ku yê kevnê xwe neparêze, zor e ku di pêşerojan de bikaribe tiştekî hêjayî pêk bîne ji gelê xwe re. Rewşen Bedirxan, ji wan kevnê me bû, ji wan Bedirxaniyên ku xwe gorî axa Kurdistanê kirine bû.

Rewşen Bedirxan, weke diya Kurdan dihat naskirin, pîrejinek dilovan û dilsoz bû, nerîna çavên wê tûj bûn, dema ku mirov bi wê re dipeyivî û guhdariya wê dikir, nedixwest ji nik wê rabe....

Sed rehmet li giyanê wê û giyanê Mîr Celadet bibare, bihuşt cî û warê wan be.

***

not.wêneyên vê gotarê ji arşîva Armancê û ya Konê Reş hatine girtin.

Hezaremîn Hêk

Perwîz Cihanî

Bînanî gizikek tiftika ladayî xir û pir û nerm û nol bû. Xweşik û ruhsivik, te digot qey lûfikek armûşê peng e ku bi destên nerm û germe kiçek xam e, teşîrêsek evîn-dar û yarhebîn hatiye ristin û bûye gulokek jîndar û holek mexmerî. Ciwan û cindî, bedew û berdilan, xincîlane û neşmîl û germ û nerm û lûs û dilhebîn bû. Dengê wê te digot qey zincîr e, zincîrek bi teql û aheng, rêz û li dû hev, wek rêzek mosîqayî; çiv, çiv. çiv...

Dengekî dilbizvîn û balkêş û nazik û germ, dengekî ûsa xweş û dilhebîn û pîrevîn bû ku li ser dilê dilkevîran jî kar dikir.

Bi zorê dihate bîrê. Bînanî xewnêd şevan, xewnêd şevên rev û bezê, şevên helat helatê, şevên xûnê û êgir û êsin, şevên bizotên mirovxur. Lê nihe... wa ye li ser hêlvanka bê hêk, hêlvanka sik û sar û bê pûş û pelaş. Hêlvanka bê falik, li ser keşkekî ku li cuhê falikê danane bin, karê hêkkirinê dike. Diqewime eve hezarmîn hêka wê be ku bi du destan pêşkêşî xudanî dike. Hejmar li destan derketîye. Nizane ya çendê ye. Lê hindî ku tê bîrê, mirîşka hêkker bûye. Li seretaya mirîşkîniya xwe da roj hebûn ku du hêk dikirin. Roj hebûn ku hêkên du zerik dikirin. seretaya warikîniya wê baş tê bîrê. Çendê şeng û qeşeng û bi naz û dilbixaz bû. Xoşewîst û berdilka kelokan û berdevka mirîşk û warikên qelew û bedew bû. Rûxweş û geş û ciwan û berdilan û de'iyedar û bi heyî û hût bû...

Êş û jan û çik û birûskên hêkê alozî kirin

nav hevo û firêtên bîreweriyên wê. Serûbînî hev bû. Çik û birûskên vê carê rengê jana yekimîn hêkê didan. Jana hêka xunavî, hêka nuxurî.

Bînanî nihe tê bîrê; hînga gava ku diçû ser falikê û di hêlvankê da ditelya, xudanî serî li ser nediqetand. Gavê û lehzê li pişt çît û perdanan ra, li qelşa de û penceran ra, li celxa derkê hêlvankê ra wek çawan evîndarek dizî va li giravîya xwe binêre, dîna xwe didayê. Dihî û diçû. Te digot qey ew jî dixwaze bibe şîrikê wan êş û janan.

Gava ku li hêkê rizgar dibû, bi selewat û gîregîran per lihev dida û xwe diawîte himêza kelok û warikan. Kelok bi qîrteqirt per û baskên xwe jê ra li 'erdê disût û xwe li ber diqelizand û pêşewazî lê dikir. Xudanî bi tilfî û fitefîf garis û kirkirk, qût û çinîkên çewr li ber direşand. Li saya serê wê, kelok û warik û mirîşkan jî zikekî mutribî dixwarin û tivinga xwe zeytax dikirin.

Çik û birûskan ew tev givaştin. Çavên wê reş û tarî bûn. Perdeyek sipî jê hate ser çavên wêye zerekarîbarkî. Çav çûn li tepa sêrî asê bûn. Çav lê qulipîn. Dunya li pêş çavan reş helgerya. Qirpeqirp bi parxan û qalça wê ket. Hêz da xwe. Hêz li ser hêzan. Taw li leşê wê da nemabû. Xwe dida zorê. Xîşexîş bi per û baskên wêye hişk û req û rût û pîr diketin. Cara yekê, bo wê hêka nuxurî jî ev hemû cencerat û êş û azara nedîtibû. Bê weş û bê taw bûbû. Pîrbûnê lê kar kiribû. Nikarî hêz bida xwe. Te digot qey çiyayekî kevîrîn, zina-

rekî reş î giran li newala qalça wê da gîr kirîye. Hindî zor dida xwe, nikarî ew zinara li wê dolê ra bixişikanda. Zor da xwe, lê bêçine bû. Feyde nekir. Dunya li pêş çavan reş û tarî bû. Perda sipî cardu jêle kete ser çavan. Û êdî jorda nehat. Li ser hêkê hişk bû, bû ço...

Piştî çend rojan bêhna eniye leşê wê seha xudanî ser hêlvankê da rakîşand. Hat, bêhevsele, bi bîz û micis, bi bilme bilm û porteport, pêpkê wê ragirt û ew li hêlvankê kaş kir û virvirande ser kulîfeng: "Keftara sikitî! lêdaye ev deran lewitan-diye!..Cehennem be here!.."

Piştî demek kurt kelok û warikên we ye xoşdivî li ser leşê wê berev bûn. Pêş da leşê wêye pir ispî û ispişkên li ser per û baskên wê dane ber dimdikan. Hêdî hêdî dimik li leşê wêye qermiçî ra kirin û goştê wê ye çir li nav dimikên tûj û pir hêze wan da bû piroze.

17.02.93, Ormîye

ferhengok:

gizik: kelef, guloka biçûk

xincilane: ciwan û biçûk û xwînşirîn

neşmîl: cindî

lûs: hilû, saf û sûf

teql: aheng, rîtm

falik: ew hêka ku didani hêlvankê ku mirîşk li ser da hêk bike, fe'lik

xoşewîst: xoşdivî, xoştevo

kelok: dîk, keleşêr, kelebal

hevo: ew bendê ku diavên nav firêta tewnê, po

firêt: tan, tar, bendê tewnê yê raçandî ku hevo dikeve nîveka wan

nuxurî: yekemîn zaroka day û baban

celx: qelş

tivîng zeytax kirin: kinayet e li têr xwarinê

jêle: li aliyê jêrê, jêr ve

kulîfeng: kulîk, cihê taybet e zir û zibl û kirs kêw alan

pîroze: pexş û belaw, belaş û lêkberdayî, bela û wela bûyî

parxan: parestû, parsû

cencerat: îşkence, azar û ezîyet

qalçe: peyvek turkî ye, kurdîya wê nêk e.

hêlvank: lîs, kolika mirîşkan, di hindek navçên Kurdistana da ji falkê ra jî hêlvank dibêjin.

Ehmed Huseynî

Bi Xewna We Pênûsê Dilortnim (helbest) 1984-1992, Weşanxana Jîna Nû, 1993, Uppsala, 118 rûpel, Kurmancî

Ehmed Huseynî nivîskarekî Kurdistana Suriyê ye. Ev dîwana wî ya 2. e derdikeve ro-nahiyê. Ya pêşîn bi navê "Mistek Ji Şîna Bêcir" di 1990'î de derket. Di vê dîwana xwe ya 2. de Ehmed Huseynî helbestên xwe yên ku di navbera salên 1984-1992'an de nivîsîne, belav kirîye. Parçeyek ji vê dîwana wî ev e:

...
 Rojhilat di xeftanê te de asê bûye!!
 Rojava di çepkên te de çêbûye!!
 Bakur ketîye paş çeperên şevê!!
 Başûr bûye leheng û hozanê revê!!
 De rabe bo min bêje:
 kîjan darê ji dilê xwe re bikme kerker
 kîjan darbestê
 ji govenda birçîyan re bikime per
 kîjan çiyayî ji hejmartina qamçîyan re
 bikme ferheng
 kîjan zemînê ji sirûda serxwebûnê re
 bikme pêşeng
 kîjan helbestê ji naskirina hebûnê re
 bikme sînor
 kîjan mebestê ji gewrîya nebûnê re
 bikme tor...?

Samed Behrengî

Samed Behrengî (1939-1968) nivîskarekî Îranî yê bi nav û deng e. Bêtir bi çîrokên xwe yên ji bo zarok û gêncan hatiye naskirin. Her çendî ew bi çîrokên xwe xitabî zarokan dike lê, di eynî wextî de şîretan jî li mezinan dike.

Samed Behrengî di 1939an de li Tebrîzê ji dayik bûye. Li gelek gundên Azerbeycana Îranê mamos-tetî kirîye.

Di 1968an de ji alî hêzên tarî yên dewletê ve tê kuştin. Demek di ser kuştina wî re derbas dibe, termê wî di çemê Arasê de tê dîtin.

Ji berhemên wî hinek ev in: Masiyê Reşê Biçûk, Yek Xox Hezar Xox, Kevokvanê Keçel, Qijik. Li jêrê me çîroka wî "Dûgerê Felegê" ji Tirkî wergerandiye Kurdî.

DÛGERÊ FELEGÊ

Wextekê mirovek hebû, her tim ji felegê şîrmaq dixwar û timî jî ji siûdê kêmbû. Her çî kar bikira karê wî çewt diçû. Tu car karê wî ser rast nedibû. Rojekê ji xwe re got:

-Weha bi rûniştinê tu tiştek nabe, ezê biçim li felegê bigerim bibînim, hesabê vê sihûda xwe jê bipirsim, bila min ji vê sihûda bed xelas ke.

Ji ciyê xwe rabû û bi çol û beriyan ket. Pir çû, hindik çû bi rê de leqayî gurekî hat. Gur hat pêşîya wî û jê pirsî:

-Gelo tu weha bi ku de diçî?

Mêrik got:

-Li felegê digirim, bibînim da ku bila vê sihûda min a bed biguherîne.

Gur got:

-Ji bo Xwedê, ger te feleg dît, silavên mir lê bike û jê bipirse, bêje serê gur timî diêşe, gelo jê re çî çare ye?

Mêrik got:

-Birabe, ezê bibêjim.

Û bi rê ket. Pir çû, hindik çû, hat wela tekî ku lê şer derketiye û şahê wî welatî di şer de binketiye û direve. Mêrik û şah leqayî hev hatin û şah jê pirsî:

-Gelo tu weha bi ku de diçî?

Mêrik got:

-Şahê min ez diçim li felegê digirim, ku ez bibînim bila qedera min biguhere û min ji vê sihûda bed û zîşt xelas ke.

Şah got:

-Çawa be tu diçî cem felegê, ji bo min jî

bipirse, gelo ez çima di hemî şer û cengan de weha bin dikevim û direvim? Carek be jî ez hê di şerekî de bi ser neketime!

Mêrik got:

-Birabe şahê min, ezê bibêjim.

Û dîsa bi rê ket, qasekî çû, hat ber qeraxê behrekê, nihêrt ku ne riyek û ne kêştîyek heye. Pel pel li dora xwe dinihêrt, bi carekê de mêzekir ku masiyekî mezin serê xwe ji avê derxist û ji mêrik re got:

-Ho rêwîyo, ma tu weha bi ku de diçî?

Mêrik got:

-Hemî karên min xerab diçin, kar û xebatên min tew rast nabin, ji ber wê yekê ez diçim li felegê digirim. Lê ez dinihêrim ku ji vê derê pê ve tu rêyek tuneye, pêşîya min jî deryayek bê dawî, ne kêştîya min heye û ne jî kelek, ezê çawa biçim?

Masiyê mezin got:

-Ezê te li piştta xwe siwar kim û bigihînim wê hêla derayê, lê şertekî min heye, ku te feleg dît, tu yê jê re bibêjî, masiyê mezin gotiye ezmanê devê min timî dixure, ez ê çawa ji vê xurê xelas bim?

Mêrik got:

-Birabe, ezê bibêjim.

Û li piştta masiyê mezin siwar bû û çû wê hêla deryayê. Di wir re dîsa bi rê ket û meşîya, meşîya, meşîya, piştî demekê rastî yextîyarekî hat ku teşkên xwe kişandiye heta ber çogên xwe û bi merrê hewqek pir mezin av dide. Di hewqê de biçûk û mezin bi hezaran mişar hene. Hinek bi av û hinek jî bê av in. Axa hinekan zipî ziwa bûye, ji ber bêavîyê tev terk lê ketine, derizîne, qelş qelşî bûne. Mêrikê yextîyar jî tew bi ser de dîsa mişarên têrav av dida, dilopek av jî ne dibir ser yên bêav.

Mêrik hat cem yextîyar. Yextîyar jê pirsî:

-Kuda diçî lo?

Mêrik got:

-Ez li felegê digirim!

Yextîyar got:

-Çi karê te bi felegê heye, ma tuyê çi bibêjî jê re?

Mêrik got:

-Heke ez wî bibînim ez zanim ezê jê re çi bibêjim! Ezê berê baş çêrê wî bidim!...

Yextîyar got:

-Werge tew nesekine, tu çi dibêjî bibêje, lewra feleg ez im!

Mêrik hinekî fikirî û di pê re got:

-Na, tu berê ji min re bibêje ka ev mişarên mêwan ji bo çi ne?

Yextîyar got:

-Van mişarana? Evana, li dinê çiqas kes hene hemî mişarên wan ên sihûdê ne.

Mêrik got:

-Pirr baş, gelo ya min kîjan e?

Yextîyar ji nava hezar mişaran mişarek biçûk û bêav û zipî ziwa û terikî û qelş qelşî rê dayê û got:

-A ha ya te ev e!

Mêrik nihêrt ku çilkek av jî naçe ser mişara wî. Qeherî, ruyê wî tehl bû û bi carekê mer ji destê yextîyar girt û ruyê ava herqê guhert û berra ser mişara xwe da. Piştî ku mişara wî tijî av bû, got:

-A nuha bû! De ka ji min re bibêje çima ezmanê devê masiyê mezin dixure?

Yextîyar got:

-Di ezmanê devê wî de parçeyek yaqût heye, ji ber wê ye dixure, heke yek kulmekî li serê masiyê mezin xe, wê yaqûtê bikeve û êdî tu car wê ezmanê devê wî nexure.

Mêrik got:

-Baş e, lê şahê wî welatê hanê çima timî di şer û cengan de bindikeve, heta nuha qet di tu şerrekî de carek be jî bi ser neketiye, sebeb çi ye?

Yextîyar got:

-Ew şah pîrek e, lê xwe xistiye drûvê mêran. Ger ew dixwaze di şer de bi ser keve bila mêr bike!

Mêrik got:

-Baş e, lê çima her tim û daîm serê gur diêşe?

Yextiyar got:

-Ger gur jî mêjîyê merivekî ehmaq bixwe wê êşa serê wî di wê gavê de derbas be û wê rehet be.

Mêrik bi kêf û eşq û ken ji cem felegê da rê û çû. Hate ber qeraxê deryayê. Masiyê mezin li hêviya wî bû, çergî dît jê pirsî:

-Te ji derdê min re çare dît?

Mêrik got:

-Belê min dît, lê gerek tu pêşî min derbasî wê hêla deryayê bikî, paşê ezê çareya derdê te bibêjim!

Masiyê mezin mêrik li piştî xwe kir û bir wê hêla deryayê. Mêrik ji piştî masiyê mezin peya bû û got:

-Di ezmanê devê te de perçeyek yaqût heye, divê ku yek kulmekî li serê te xe daku yaqût bikeve û tu jî ji wê xurê xelas bî.

Masiyê mezin got:

-Madem wilo ye hema tu were kulmekî li serê min xe bila yaqût bikeve, ezê ji xurê xelas bim, bila yaqût jî ji te re be.

Mêrik got:

-Êdî ihtiyaciya min bi tiştên wilo tune ye, lewra min mişara xwe av daye, hem jî min heta dêv tijî av kirîye! Got û çû.

Qasekî bi rê de çû, ji dûr ve şah dît. Şah li hêviya wî bû. Mêrik gava ku hat ba şah, çî tiştên bi rê de hatibûn serê wî hemû ji şah re gotin. Şah hinga got:

-Wa ye tu bi her tiştê min dizanî, çawa be haya kesî ji me tune ye, hema were bi min re bizewice û li welatê min bibe şah.

Mêrik got:

-Na bavo, ma ezê çî bikim ji şahiye, min carê mişara xwe av daye, êdî sihûda min vebûye, ez ne te û ne jî şahiye dixwazim!

Şahê keçik her çiqasî li ber mêrik gerya lê feyde nekir. Mêrik ji cem şahê keçik jî rabû

çû û dîsa bi riya xwe de meşîya. Hinekî çû îcar leqayî gur hat. Gur jê pirsî:

-Ez te bi kêf û eşq dibînim, qey tiştê ku tu lê digerya te dît?

Mêrik got:

-Belê min dît, him jî min çareya êşa serê te jî dît; divê ku tu mêjîyê merivekî ehmaq bixwî daku êşa serê te derbas be, yan na tu çare jê re nîne.

Gur got:

-Her bijî, ez gelek sipas dikim ku tu ji bir min jî hewqas betilî, de ka hela bibêje di çûn û hatina te de çî bi serê te de hat çî nehat, tu rastî çî hat, te çawa feleg dît, te jê re çî got?

Mêrik serpehatiya xwe ji serî heta binî gur re got; mesela masiyê mezin, a şahê keçikî, negirtina yaqût, qebûlnekirina şahiye, hemî yek bi yek ji gur re got, û li dawiyê jî:

-Lewra ihtiyaciya min bi wan tunebû çimkî min mişara xwe av da, êdî sihûda min vebûye.... got û rabû pê da ku biçê.

Gur hinekî fikirî û bi carekê de xwe avê ser mêrik, bi qirikê girt û avêt erdê û kuşt mêjîyê wî derxist û xwar û got:

-Ma ezê ji te ehmaqtir êdî kê bibînim?

FERHENGOK:

Dûger: yê ku li dû tiştêkî digere, bi pê tiştêkî dikeve.

Sihûd: şans, talih

Şirmaq: sille, şeqam

Bed: pis, xerab, nebaş, zîst

Leqayî tiştêkî bûn/hatin: rastî tiştêkî hatin

Kelek: kêşîya îptîdai ku bi meşkê li ser avê diçe

Hewq: baxçeyê bê dar, tenê ji bo sebzeyan bi kar finin

Mişar: cêfîn, gava ku sebze tîn çandin ji her xetek wê 1 mişar tê gotin

Mer: cûreyek bê e, li hin ciyan jê re "bel/bêl" jî dibêjin

Çêrê yekî dan: dijûn dan, kufur kirin

Çilkek: dilopek

Kulm: hunduk, gurmik

Werge: ku welê ye, madem ku weha ye

Hinga: wê gavê, wê wextê,

Çergî: çawa ku

Wergera ji Tirk
Mahmûd Lewenc

197

Nalî (1797-1873)*

Xaw û bê xawî du zulfî xaw im ez
Çawe çawî yek xezale çaw im ez

Ger niye awir le sînem da be taw
Boç leber qulqul xerîqî aw im ez?

Narî sînem ger nebê, xerq im emin
Awî çawim ger nebê, sûtaw im ez

Keyrî zulfî to ke riştey 'umrim e
Des le "ma fîha"y zeman biryaw im ez

Taze ebrût wisme kêşawe be naz
Dil letî şimşêrî taze-saw im ez

Ey refîqan, suhbetî Nalî meken
Boç? Ke min lewra wekû bednaw im ez.

*Bo jiyana Nalî binêre Wan, no:2 (1992), r.3-5

Melayê Cizîrî (1570-1640)*

Cana ji cemala te muqeddes qebes im ez
Ger hûr û perîzade nezerkî te bes im ez
Mislê mehê nû ger te divêtin me bibinî
Mêze bike camê tu dibînî çi kes im ez
Yexma ji me can kir ku tecellayê li dil da
Min ruh di qalib tu yî, tenha qefes im ez
Hubba te ye min radihêjînî ku binalim
Şeb ta bi seher nale ji rengê ceresim ez
Min go mehê nû çaşinîyê ebrûyê yar e
Go min çi hed e, şubhetê ne'lê feres im ez
Saqî ji ezel yek du qedeh bade i min da
Hetta bi ebed mest û xumar û teles im ez
Cana tu yî min can, gulê bê xar û kerem bî
Minnet ku ne wek bulbulê mîhnet 'ebes im ez
Sed cewr û cefa dî bi me naçin ji derê te
Yek ser tu nebat î welê li teb'ê meges im ez
Ger we te divêtin bibirî ser tu bike ferman
Da wê saetê ser bibirim xweş meqes im ez
Ser ta bi qedem ez bisojim şubhê Melayî
Perwane sîfet sohtime bê sewt û hes im ez

*Ev tarîx me ji kitêba J. Blau, Memoire Du Kurdistan r. 106 girt. Li ser jidayikbûn û wefata Cizîrî gelek tarîxên cihê hatine nivîsîn, mesela T. Bois nivîsiye:1407-1481

BASÊN BÊRÛTÊ

Zivirîn çerx	Bi tirkî dîke çêr
Bas livya	-Kuro ka bijmêr!
Dolab gerya	Çend kes?
Gêr bû bas,	-Bîst û neh!
Bas firyâ...	-Eh
Wek colek berx	Bajo bes!
Rêwî	Livya bas,
Bi ser hev de bûne kerx.	Gêrbû bas,
Hin rûniştin, hin ji piya	Kilek li pêş,
Bi çeng ve daliqîn,	Du kil li paş,
Qor qor siksikîn,	Hejyan bîst û neh laş.
Pev zeliqîn...	Motor
-Nere bas!	Ji ba Morgan,
-Here bas!	Karesor
Şofêr	Hosta Vartan
Zirezop	Li ser
Çav li serî bûne tas	Çar dolavan

Reşîdê Kurd (1910-1968)

Bi textan	Xirrrr...rit...
Şingirandiye..	Lêxist firên...
Bi giştî deh peya	Hosta Xorên...
Rûniştî.	Dakişyan rêwî...
Ên mayî tev ji piya	Hilkişyan rêwî...
Bi çenga ve daliqîn	Mîna laşên pezkûvî
Qor qor siksikîn	Bi çenga ve daliqîn
Pev zeliqîn	Siksikîn...
-Nere bas!	Pev zeliqîn...
-Here bas!	-Here bas!
Şofêr	Gêrbû bas,
Çav lê bûne tas...	Kilek li pêş
-Hop!	Du kil li paş...
Berdestî mîna top	Hejyan bîst û neh laş.
Got:	
-Nerrr...rit	Bêrût 19.06.1964
Va ye çar cot	

Selîm BEREKAT

(S. Berekat di 1951'an de li Kurdistanê Sûrîyê, li gundê Mûsanayê ji dayik bûye. Li Zanîngeha Şamê beşê edebîyatê xwendîye. Ji salên 1974'an de ji Sûrîyê derbeder bûye. Pêşî li Lubnanê, nuha jî li Qibrîsê dijî.

Ji berhemên wî: 1-Sîsîrkê Hesînî, 2-Husa Ez Mûsêsana Belav Dikim, 3-Quling, 4-Bazyar, 5-Hozanên Taristanê (roman), 6-Perîk (roman), 7-Kinişta Şervan)

SÎSIRKÊ HESINÎ

-III-

Selîm BEREKAT

LIBINGUHÊHEVKETINA ALÎYAN

A va ye em di kirasên xwe yên biçûçik de li dora du Dîkên Romî bûne xelek.

Ma gelo hûn Dîkê Romî ê ku terîya xwe wek bawesînkek mezin vedigre, ê ku goştê zêde bi ser û bin qirika wî ve helawistiye, dinasin?

Ma gelo hûn Mîrê dîkan, mîrê reş î girs, ê ku mêya wî hêkekê bi qasî sê hêkên mirîşkê dike, dinasin?

Ma gelo hûn hêka Mirîşka Romî, hêka damdamî ya ku libek têra danek xwarina zarokêkî wek min dike, dinasin?

Dîkê Romî û mêya wî çiqasî şêrîn in. Ev pevçûna aloz a di navbera du dîkên Romî de çiqasî şêrîn e!

A va ye em terpirepa bask û nikulan dibihîsin. Em dengê gurrbûyî ê du nêrên mişt nêrayî dibihîsin. Yek ji wan dizane ku serkeftin cewîyê şikestinê ye, lê pevçûn wa dike ku lîsk sînorê xwe derbas bike, wê dike cewîya jînê, ne bi lîskê be serrast nabe. Lewra terpirepa baskan xurttir dibe û sorbûna goştê zêde ê ku bi ser û bi bin qirikê ve helawistiye, xurttir dibe. Werm û saw xurttir dibin û qîrîna me jî bilind dibe.

Dîkek nêzî ê din dibe, beriya ku nikulekî bavêje serê wî, xwe jê bilindtir dike. Çav difirin, nikulek ji vî, nikulek ji wî. Terî hetanî dawîn vegirtîye û bask mîna destên gevizkaran(1) berya hevghiştinê, dihingivin zemînê.

Em bi qîrîn bang dikin: "De hey dîko de... De hey lawê kûçik!" Herdû dîk mîna ku xwe ji êrîşa dawîn re amade bikin, ji hevdû dîr dikevin. , Em çavdêriyê dikin. "De hey lawê kuçik!" Dema ku piçekî dihedinin, em yekî ji wan bi alî ê din de dehf didin, na herê em wî dikişîşînin. Wisa pevçûn ji nû ve dest pê dike.

Li vir berîya ku yek ji herdu şervanan bikeve, dayika me bi qîrîn baz dide: "Hey zebenîno!.. Ma hûn hov in!" Em jî berîya ku keviyek an darek li bin guhê me keve, ji hewşa malê direvin.

Erê, erê BIRAKO! Wê gavê em zarok bûn. Zarokine ku bi pevçûna dîkan kêfxweş dibin, bi hîlanîna hêkan ji bin kurkê berîya ku nikul bidin, şa dibin. Çendîn car me hêk şikandin û me çêçikên rût tê de dîtin. Çêçikên demûşî û şil ên ku hê jî kamil nebûbûn. Çend caran me zerdik bi xwîne pêçayî, an kurmikine di çeşnê beqên biçûçik de dîtîbûn.

Em ji tiştan berîya ku kamil bibin, hez dikin. Em ji pevçûna dîkan dema ku serkeftin ne para tu dîkî be, hez dikin. Em ji hêkên ku

çêçik tê de kamil nebûne hez dikin. Em ji nikulên xurt û ji xirecira baskan hez dikin.

Ê me, em wisan in birako! Jiyana me jî wisa ye.

Di pevçûna lawiran de ne em sedem bûn. Lê bi zikmakîya xwe hatine dehfdan. Lê me bûyer balkêştir fikir dema ku tu rê ji bilî pevçûnê me nedidît. Ma gelo tu dizanî çawan hey BIRAKO!?

Ez dê ji te re bibêjim:

Me bi qiloçên beranan digirtin, me ew bi alî hevdû de dehf didan. Ev jî pir hêsan e. Hema ku em beranekî nêzî ê din bikin, pevçûn dest pê dike. Û pevçûna beranan ji ya Dîkên Romî cuda ye. Beran dijwar in, bi qasî metreyekê sînga xwe ji erdê bilind dikin û hevdû didin ber poşan. Bilind dibin û di "ba" de li bin guhê hev dikevin, di nav hirîya wan de toza dilovan radipere.

Quloç li hev digerin, piçekî haş dibin mîna ku dê hew pevçûnê bikin, lê belê ku quloç rizgar dibin, jî nû ve radiperin.

Enî li ser enîyê, dengê poşan wek dengê defê. Hinekî bi paş de vedigerin û careke dîtir radiperin, vedigerin û radiperin, beranek dikeve û ji nû ve radibe, careke dîtir dikeve, vê carê radibe taku bireve cihekî dûr.

Me bi çavên xwe gelek beranên revyayî dîtî. Quloç şikestî, wek kuçikan, ta ku birîna wan dihat hev, çend rojan direyan.

Her gav xelkê beranek jî xwe re hiltanîn. Beranekî ku her û her li dora jinên xwe diçû û dihat. Taku bizanibin bê çend mê di bin wî re derbas bûne, soring li ser sînga wî dantanîn. Zengilek û çend morîk bi qirika wî ve girê didan; nêzî mîhan dibe û bi bizaveke seyr baz dide ser wan, pêşî mîhê baz dida, paşê bi aramî radest dibû. Aramîyek ku tenê bi helke-helka berên û bi bizava dûvê mîhê e ku çep û rast dibû, dihat şêlû kirin.

"De... De hey lawê kûçik!"

Û bi guhlivîyek zelaal me li hevdû temaşe

dikir.

Hemî lawir kûçik in, an mîna kûçikan in, mirîşk û mîh û çûk tev kûçik in. Em ên zarok wisa têdigihêjin. Wisa em sîxêfan ji war re didin. Lê bi rastî, herdû qantirên Bavê Kazimo pir diketin serê min, û Bavê Kazimo 'erebaneçî (paytonçî) ye. Ereban (payton) a wî rêwîyan ji serê bajarê Qamişlo ta dawîya wê diguhêzîne.

Bavê Kazimo percanekê biçûk jî tîlên sêniçik li paş erebana xwe girê dida, ev jî ji bo ku em li ser hesinê ku herdû dolabên dawîr bi hevdû grêdide, rûnenên. Em bi xwe jî, taku em qonaxê piçekî kurt bikin, her gav li ser wî hesinê rûdiniştin. Wisa me bi hemî erebanên rêwîhilgiran re ev kirina xwe bi kartanî.

Lê hina ji me, ên zirz, dema ku nedişyan bi dû erebanê de baz bidin, bang dikirin "Qamçî!.. Qamçî!.." Erebaneçî vê simbolê dinasin û Bavê Kazimo jî wê dinase. Lewra taku qantirên wî bibezin, piştta wan bi qamçîyan disotand, li paş xwe dizivirî û diqîrya: "de bigrin!" Piştta me ji qamçiyê wî sor dibû, me xwe davêt ser kêviya kolanê û em digindirîn. Wê gavê me çiqasî dixwes ku rojekê ji rojan em bikaribî herdû qantirên wî bigurînin.

Lê belê herdû qantirên wî balkêş bûn. Pir diketin serê min, pir kêfa min ji herdû teniştên wan re ên bi morîk û xişxişkan xemilandî, dihat.

Ez dê bi rastî bibêjim BIRAKO!

Me dikarîbû hemî lawir bigurandana. Ma gelo tu dizanî em çawan lawirên mirî digurînin?

De rê bide min taku ez li ser vî tiştê ku tu nizanî, te agahdar bikim.

Zarokên taxa me hejar bûn. Hetanî hest hejar bûn. Hina ji wan herrîya diwaran dixwarin, eger herrî pir xwaribûna ew dibirî cem bijîşkên bajêr. Bijîşkan digotin ku ev

gerdiş tişteki pir xerab e. -Ez vêya bi rastî dib-
êjim, eger hûn bawer nakin, hûn dikarin ji
bijîşkan li ser herrîxuran bipirsin.-

Ew zarokana "yên herrîxur" taku çend
qurûşekî qezenc bikin, amadebûn her tiştî
bkin.

...Ji xwe dema ku bijîşkên lawiran bibin
ên mirovan, lawirên berate pir dibin "û
mirovên berate jî".

Çemek nêzî bajêr hebû. Û xelkê lawirên
xwe ên mirî davêtin wê derê. Cihê ku lawir-
rên mirî hebin, zarok jî henin. Li wira kêrên
ku ji metvexan hatine dizîn, dest bi karê
xwe dikirin. Me çerm ji ser goştê genîbûyî
digurandin, lê bîna qezenckirinê ji hemî
bînan xurttir bû. Wisa zarokekî an du zaro-
kan talanek qelew ji xwe re qezenc dikirin.
Çimkî buhayê cezek hirî lireyek an du lire
bûn.

Erê BIRAKO! Cezek bi du lîra ye, û du
lîrên Sûrîyê jî buhayê derbasbûna avjengeha
gelêrî ne, an buhayê çar caran derbasbûna
sînemê ne.

Em zarok bûn. Me guh dida mirîyan. Em
bi mirîyan dijîn. Ev keftelefa me ye. Lêbelê
em bi tiştine dîtir, ji bilî nan, dijîn.

Em ji qaçaxê jî dijîn... Ma tu dizanî çawan
zarok ji qaçaxê dijîn? Bêguman pirsgrêk e.
Lê rê bide min taku ez ji te re şirove bikim:

Bajarê me li ser tixûbê Turkîyê ye, di nav-
bera me û wê de xêzek dirêj ji tîlên sê-nîçik
(tîlên dirikî) peyda dibe. Lêbelê ev tîlana
daxwaza ku em derbas bin welatekî nenas,
di nava me de sist nake... Di nava dehlek
biçûk ji derk û darên çînarê em derbasî
Turkîyê dibin. Rêberê me ê di temenê me de
ye (12 salî ye) dibêje: "Ez cihê mayinan diza-
nim, Tirk nizanin çawan dê mayinan
biçînin".

Rêberê me yê biçûk dibêje: "Eger we pêl
cihekî nerm kir û we qirçeqirçek sivik bihîst,
dêmek mayin e. Eger we pêl mayinekê kir,

pêwîst e hûn xwe nelivînin, paşê ê mayî
perpirsîyarîya min e" Û em derbasî Mêrdînê
dibin, bajarê mewij û xurdezadên tirî.

Li wira em û xelkê xurman bi titûnê di-
guherînin. Darên xurma li Turkîyê nînin.
Kiloyek xurme dike pênc pakêt ji tutûna
herî qenc. Û dema ku em dizîvirin, bi bu-
hayekî pir erzan, em titûnê difroşin pincar-
firoşan.

Em zarok bûn Birako! Em nizanin ku
tengerêyên dehlan welatan bi hevdû girêdi-
din. Na herê me hest dikir ku zemîn dûz û
serrast e, ku ew sînorên ku mezin xêz dikin
tenê ji bo mezinan in. Lewra me xefkên xwe
li bin tîlên sê-nîçik vedidan, li wira kevo-
kên bejî bi azadî datanîn, azadîyek ku em li
welatê xwe fêrî wê nebûbûn.

Eger hat û kevokek di xefkê de werbû, em
bi kêfxweşî û bi saw bi alî wê de baz didan.
Em dîtirsîyan ku leşkerên Turkîyê me gul-
lebaran bikin.

Şevê derbas nabe ku em dengê teqîna di
navbera Turkan û qaçaxçîyan de nabihîsin.
Lê Turkiye pir nêzîk e. Ta qonaxa meri-
vatîyê nêzîk e. Hê jî em ji "Alistana" hez di-
kin, -bavên me jê hez dikin-. Lê em ji Ata-
turk hez nakin, digel ku em bi zikmakî li ser
yekî ji nijada wî distirên: "Yaşa yaşaşa/ Ce-
mal Gursel xol paşa"

Di vê qonaxê de, di qonaxa van salên pir
terr de wek hêta çêlekê, me guh dida tiştine
dîtir jî. Û bi kêfxweşîyek bêhempa em
çavlîrêmana wan dikin. Yek ji wan demsala
çîninê bû, ya din jî wexta kelandin û hêrana
genim bû, ta ku bikin savar. Ev herdû mu-
nasebet wek temenê me nerm bûn.

Di demsala çîninê de em li bendî ama-
debûna derasên(bîçerên) qertel ên bi perwa-
neyên textîni û bi şehên hesinî, diman. Ta
ku derase amade bibe demek mişt kêfxweşî
pêwîst e. Wê ji nû ve paqij dikin. Şehên he-
sinî diguherin, bawesînkên perçe perçe ji

hevdû vedikin, her weha diranên ku genim û kayê ji hev cihê dikin jî (Ev kar li derve li cihê vala çê dibe, konekî mezin têt vegirtin, hejmarek pir ji karkeran dicivin.)

Alavên biçûk dilkêşîya me dikirin; çakûç, kiltên burxuyan, şehên hesinî ên biçûk. Carina me ew didizîn.

Me xwe dixapand, ku em damezrandina cihan li ser dîwarên kelpîçînî dúbare dikin. Bi wan alavan me dîwar diqêşartin, me panavine pir fireh diqêşartin, di bin de kelpîçên herrîni bi awakî pir tund, li teniştê hev diyar dibûn. Û paşê me alavên xwe di bin erdê de, di kortalan de vedişartin. Me ew bi axê dinuxumandin.

Careke dîtir em nêzikî karkerên derasê dibin. Me xwe ji wan vedidizî ta ku em destên xwe têxin nav zeyt û şehmê. Em destên xwe bi hevdû ve difirkînin, wê demê em hest dikin ku em ji dil karker in.

Piştî wê çinî tê. Lê çêja çinîne tiştêki taybet e. Derasê zemîne ji gihayê zêrîni î sisto-pisto rût dikin, wek dema ku em xwe ji kirasên xwe, berîya ku em bişemitin golan, rût dikin. Û derasê mîna dêwên kedî ne. Em ji ber bawêşîkan baz didin. Û ji ber bawêşîkan, pûş, bi dû ku genim ji simbilan cihê dibe, bilind dibe. Em bi dû derasan de baz didin ta ku babelîskên tozîni me werdirin. Em pûş tar û mar û terpirepê di nav de dikin, ta ku laş û cilên me mişt kapek dibin.

Û ên mezin jî bi dû derasê de baz didin. zilam û jin. Ew piştîyên mezin ên pûş amade dikin û li ser piştê keran diguhêzin ta ku bikin êm, an li tevlî axa sor a ku kelpîçên avakirinê jê çêdikin, bikin.

Li vê derê her tişt ji herrîyê ye BIRAKO! Xak herrî ye, xanî herrî ne û rê jî. Li cihê ku herrî hebe pûş jî heye. Paşê em bawer dikin ku em ji pûş ji dayik bûne, ku dawîya me jî pûş e, ku sînorên zemîne sînorê ba ye, bayên ku dê me bi xwe re hilgirin.

Lê çaxa kelandina genim, bêguman mehrecan (festival) e. Em sindoqên textîni yêr vala û dolabên lastîkî dikirin. Em dista mezin (niqrî) li ser kevirine mezin datînin û em agir di bin de vêdixin. Av li dirêjahîya rojê hêdî hêdî dikele. Libên genim stûr û nerm dibin. Stûr dibin û ji ber kelê diteqin. Îca merş û hesîr li ser banan tên raxistin, dewl dagirtî bilind dibin û vala vedigerin bilind dibin û dadikevin, û dehnû, dewl l tenişt dewlê tê raxistin.

Hemî zarokên taxê li cem dista mezin kom dibin. Heryek zerikekê (tas) an laliyekê bi dest xwe hildigre, ji subehê de li bende ne. Di nobetdariyek pir dirêj de, hin diçin û hir tên, mîna ku ji derbasbûna wextê bitirsin. Gava ku dehnû dikelin, parên xwe î biçûçik werdirin, piçek şekir bi ser genim de werdirin an rûn û xwê li tevlê dikin û bi dilbijîyek rastî wê dixwin.

Ew şahîya me yî biçûçik e BIRAKO! Lê belê şahîya mezin, ya ku hewşê malan bi xwîne dinuxumîne, dema wê jî heye. Dawîya havîne, bi dû barana diwemîn de ya ku wek herrîya sor dibare, kuştar dest pê dike, serbirr dest bi sûkirina kêr û satorêr xwe dikin lawirên biçûk û mezin, nifş bi nifş dest bi hilweşandinê dikin, goşt û merge pir dibin. Her mal berxên xwe an çêlekêr xwe ji serjêkirinê re amade dikin. Li rade çend mehan, ta ku qelew bibin, wan têt ên dikin û ji bo hemî payîz û zivistanê tên hilanîn.

Her mal peymanekê bi serbirrekî re girêdide û serbirr tu peran wernagire, lê belê çerm û rovîyên qurbanê ji xwe re qezenç dike; evana heq destê wî ne.

Em biçûk bûn BIRAKO! Em li dora vî zilamê rûşuştî dibûn xelek, zilamê bêdeng ê ku qirika çêlekê ta ku wê bavêje erdê, b quloçan badida û paşê destê wî bi bizavek pi sîvîk dilivîya, bi bizavek şareza, xwîn dipi-

jiqî, mîna tayekî zirav û xurt dipijiqî. Gava ku birîn di navbera serî û gewde de fireh dibe, çavkanîyên germ ên xwîna sor dest bi herikîne dikin, li ser axê diherikin û cokên zirav çêdikin an jî di ser devê cokan re dirîjin û avgirekê bi dûkelek sivik li ser erdê dihêlin.

Xwîna lawiran spehî ye, qurmizî an jî tarî ye. Bîna wê, pisîk û kûçikên ku dialêsin, dikişîne. Gava ku axê davêjin ser xwînê, ê serbirr kêrek biçûk î tûj wek gwîzanê kurkirinê derdixîne. Çerm hêdî hêdî wek kirasekî ji ser goşt dişemite. Û ê serbirr di vî karî de pirr şareza ye. Carina destê xwe, bi dû ku kêra bi xwîn dixê devê xwe, dixê navbera çerm û goşt û bi çend kulmên sivik çerm xwe berdide û dişemite, dengekî wek dengê şêrêza ji ser pišta bavê min, derdixîne. Û wisa goşt perçe perçe, berê xwe dide cihê ku pêwîst e lê bicih bibe.

Parsû li ser têla çeka zuha dibin. Goştê sor tê kesidandin, dohn tê bişaftin. Paşê tev dik-evin tenekan, hin jî wan tên xwarin, ê mayî jî bo rojên zivistanê bi qesdîrê tên çesipandin.

Di vê wextê de, çimkî jibermayî û hestî li nav bexçan pir dibin. Lewra başokên biçûk û ên mezin î wek dîkên Romî jî pir dibin. Ji dûr em çavdêrîya wan dikin, em jî wan bi saw in. Nikul davêtin qijalkan her ku nêzî beratê dibûn. Bi bizavek hêrsbûyî me başok ditirsandin. Baskên xwe ên mezin vedigirtin û bi pozbilindiyek seyr difiryan.

Çimkî bexçe nêzî malan in. Û carcaran li tevlî mala dibin, lewra bi şevê seqayek pir taybet dest pê dikir, seqayek jî çeqlan. Seqayek ku me biçûkan pir ditirsîne. Lêbelê li ser vê zemîna bêdeng î şevpeştane zingînekê jî jîyanê belav dike.

Çeql ne wisa tirsonek e weku tê gotin. Eger hat û pêwîst be dirindane ye. Ma gelo tu vêya dizanî BIRAKO!?

Tu dikarî ji Hesenê Sofî yê ku lawirek jî vê babetê, ro li nivro girtibû, bipirsî!

Çeql rê winda kiribû, jî xwe çeql tenê di şevê de mîr e.

Hesen bi hespê û şivek dirêj dabû pey. Her ku lawirê sergerdan nêzî wî dibû, bi şiva dirêj lêdixist. Çeql xwe çemkirinekê çem dikir ku lapûşkên wî dihingivîn çavên hespê. Hesen dibêje ku pevçûna bi çeql re du saetan dirêj kir ta ku ji westanê, çeql jî desthilarîn ket, îca bi simên hespê da ser û ew kuşt.

Û Hesenê Sofî dema ku mêranîya çeql dipesinîne, derewan nake. Tu jî min dipirsî gelo jî bo çi?

Çimkî Hesenê Sofî rûyê xwe bi destmala xwe radipêça û dadida ser gundên kurê Ebbasê Ereb, jî çola vekirî û rût, xanî û ên ku di paş xaniyan de ligel tivingên xwe veşartine, gullebaran dikirin. Tiştekan pê nedihat û kerîyek pez jî li pêşîya xwe dajot. Lêbelê Hesen kerîyê pez jî tirsî ku neyar bi dû kevin, pir dûr nedibir, çêtir didît ku her panavekê hinek pez li şûn bihêle. Lê dawî du-sê mîh jî xwe re dihîştin, ev jî besî wî ne.

Dem dema talanê bû BIRAKO!

Di dawîya vê sedsalê de, an piçekî kêmtir, em zarokine jî talanê re hatibûn amadekirin.

Wergera ji Erebî:
Ehmed Huseynî

-----
(1)-Yên ku bi navê dilîzin, gûlaşê digrin.

HETA KEY?

Mûnzûr ÇEM

Lazım niyo ke ewro mordem halê welati ser o zêde vîndo û her çi hurdi hurdi binuşnone. Eke welat de se beno se nêbeno vera çîmanê herkesi de yo. Hirê parçê Kurdîstani binê lînganê dîsmeni der ê, Kurdî uzawan de zulım û tengiyêda gîrse vênênê. Têpiya hirêyine ra juyê parçê Kurdîstanê Cêri (parçê Kurdîstaniyo ke zerre sindorrê Iraqi der o) rîzgar nêbiyo, destê dîsmeni der o. Qısımî ke rîzgar biyo, uza ki zahmetê gîrsi estê, xîraviye û provakasyonê dîsmeni te de dewam kenê. Welatê ke hata dî serri ra aver girêdayiyê dewleta Sovyeti bi, ewro biyê çayi û serbixî (servexo) yê, rehetiya Kurdanê uzawan ki qe çînewa, meste-biro çî yêno dine sare kes nêzoneno.

Heto bin ra ki eke mordem raste vazo, mîlêto Kurd, zaf xo ver ro dano û eve cuwamerdiye dîsmeni de dano pêro. Kes bese nêkeno ke çêrên û xoverrodayisê xelkê ma rê xîrave vazo, aye inkar bikero.

Çî esto ke têyna zulımkarêna dîsmeni ya ki çêrêna Kurdan ser o vînetene bese niya. Mordem gereke kêmen û xetayanê xo ki bivêno, eskera vazo û seva werte ra wedardena dine çî ke dest ra yêno bikero. Gereke kes xo vir ra mekero ke na dewa, dewada hen asane niya, dewa xeleşayisê welatê wa.

Wertê kêmiyanê ma de awa ke têdine ra gîrs a çîk a? Ez wazena ke tenê naye ser o vîndine. Gorê fikir û aqilê mı, parçê Kurdîstani yo Corên de (parçî ke destê

Tırkiya der o) na kêmiye, destrazuvîninêdayis û parçî parçî mendisê Kurdan a. Ma sevevo ke parti û grûbanê ma hata roza ewroyêne zuvîni nêgureto, cepheyê saz nêkerdo çîk o? Mordem bese keno vazo ke "Na na sebebê (sevevê) rasti ra gore parti û grûbî nêamê tê lewe û cephe nêviraştî?". Beno ke na hali ser o her kes çiyê vazo, gorê xo tayê meselanê ideolojik û siyasiyan biyaro werte. Çî esto ke çîqaşî ke têsîrê na meselan hata tayê ca esto ki, esasê xo grêdayiyê dine niyo, girêdayiyê kêmiya Kurdan ve xu yo. Ferqê ideoloji û siyaseti wertê parti û grûbanê welatanê binan de ki estê, uzawan de cepheyi yêne sazkerdene, çî ra ma de nêbêne? Afrika Cêrine (Afrika Başur) de ANC, Filistin de PLO esto, ma de qêy çiyêde henêr çîno? Naza de ma gereke halê Kurdîstanê Iraqi ki xo vir ra mekerime. Hata hirê-çar serri ra aver, uza ki Cephe çînebi. Partiyânê uzay, ora aver zuvîni rê zaf xîraviye ki kêrdîvi. Hama roze amê ke yê amêy tê lewe, cephe saz kerd, ard werte. Mordem bese keno vazo ke "Sazkerdena cepheyi zerarê dî partiyân û xelki", ya ki "Ine çî ra fêyde nêdi"? Nê! Çiyêde henê çînewo û fêyde xo ki hen ke zaf ê, ninê hesavkerdene. Tavi eke ez naye vana, manê qesanê ma o niyo ke na meseli ser o, yanê heqa sazkerdena cephey de karê parti û grûban têdine zê zuvîni yo werte de ferq çîno. Eke kêmiya têdine zêde ya ki senik tayê hetan ra bibo ki, ayê ke seva destrazuvînidayise kar kerdo estê, ayê ke sis gureto, ya ki qe nêkerdo estê.

Çî esto ke ewro a roze niya ke Kurdî na hali ser o zaf vîndê û heto zu vazo "To niya kerd", uyo bin ki vazo "Nê ma niya nêkerd

to niya niya kerd". Eke icav bikero mordem na meselan ser o vîndo ki gereke no sevevê piyakarnêkerdene û destrazuvîninêdayêne mebone. Na nuxta de dîsmen se keno, ma gereke aye ki sê numûneyê biyarime verê çîmanê xo. Ewro partiyê kolonyalistê Tırkan xêlê meselan ser o ninê hurê (pê nini), binê temelê zuvîni kînenê, kenê ke çîmanê zuvîni vezê. Hama waxto ke sîre ame mese-la Kurdan û Kurdîstani, yê tê de lez û luzê xo terk kenê, dest danê ra zuvîni, Kurdan rê dîsmeniye ser o yêne hurê. Ma yê seva zulm û neheqîye yêne tê lewe, çînay rê ma bese nêkeme seva heq û hîquqê xo naye bikeme? Eke ma na kar nêkerd, kam bese keno vazo ke kerdena ma raste wa? Na vîlabiyayîs û zuvîni ra durivînetîsê ma hata kêy gereke devam bikero? Seva zuvîniğuretena ma, kerdênê ke ewro Kurdîstan de benê, dîne ra zêde endî gereke çî bîbo?

Bêsîk piyakarkerdene û sazkerdena cepheyî hen çiyêde asane ki niya. Mordem hama mevîndo bêro tê lewe, eve lerze program û destûrê hazır bikero, cephe îlan bikero, o ra dîme ki wazo "Kar rînd niyo, aver nêsono" nêbeno. Gereke Kurdi naye xo vir ra mekerê ke wertê elbazan (embazan) û terefdarênê parti û grûban de serdînenî esta. Ûsul û torê ke yê pê kar kenê, zuvîni nêcênê. Yanê, eke ve çekuyêde bin vajîne, mordem kaxite ser o ûsul û toreyanê kari çîqaşı rast û rîndek bînuşno ki pratik de piya gurênayîs hen asan niyo. Uzay ra gore ki lazîm o ke parti û grûbî her çî ra aver bêrê tê lewe, piya kar bikerê, wertê hevalan û terefdarênê dîne rînd bo, zuvîni rîndek nas bikerê. Piya-karkerdîş de hetê zor û asani çîk ê, yê bîbê eskera.

Eger cepheyê bêro sazkerdene se beno? Ez

wazena ke dî-hirê çekuyî ki naye ser o vajîne. Saya cepheyî ra vengê welatheskerdoxanê Kurdan hewl vêjîno. Qeweta dîne qat ve qat bena zêdiye. Cephe têsîrêde zaf rînd moralê xelkî ser o kena, bavokê xelkî eve parti û grûbanê Kurdan zêde yêno û mîlet dormê dêy de beno top. O waxt têyna seva rîzgarkerdena welatî nê, dustê (vera) bêkarên û vêsaniye, dustê işkence û hepîskerdene, dustê hîle û fesadêna dîsmenî û xirabekerdena dewan ki karêde zaf weşê yêno kerdene. Propaganda Kurdan wertê dugelan (hetê enternasyonalî) de her çî ke şî bena xurte. Ewro, hama hama ke her hetê cîhani de dostê ma estê, wazenê ke yardîm bîdê xelkê ma, hama nêzanenê ke kam çîqaşı Kurdan temsîl keno, eve destê kami çî kar bikerêne.

Eke cepheyê bêro sazkerdene, o waxt herkes zaneno ke o temsîlkerdoxê Kurdan o û uzay ra gore ki têy têkîlî virazeno. Têpiya eve saya biyayîsê cepheyî ra îmkân kuno ra Kurdan dest ke sasên û xeletîya xo bîvênê, siyasetêde rast teqîv bikerêne. Qe guman çîno ke cepheyêda ma, têsîr dano Kurdanê parçanê binan ê welatî, kar û barê dîne ki aver sono.

Uzay ser o ki na asmanê (menganê) pêyanan de nermêna ke wertê parti û grûbanê Kurdîstanê Corî (vakurî) de pêyda biya, piya gureyene û xebata sazkerdena cepheyê, gamê muhîmî û tarîxî yê. Zê welatheskerdoxanê Kurdan têdîne, omîdê mî ki u yo ke zêde waxt ramevêro, yê na karê xo berê sere, Kurde parçê Kurdîstanê Corî tê de piya bîbê wayîrê otorîtêyêda siyasilî û bîne siya daye de piya bigureyêne.

***

KEÇELEK (*)

Arêkerdox: J. Espar

Cîyek benû, cîyek çinê benû, ruwejêk keçelekêk benû. Keçelek û bavî xwi şin cit. Hetonî 'esrêk citê xwi kên, onênî nonî yin niyêno. Bavî yi vonû:

- Gelo inê çi ra ma rî non nîonî?

Bavî, Keçelêkî erşawenû kî vonû:

- Şû ma rî non biyari!

Keçelêkî ti don ra yenû kî. Keçelek yênu kî, dadê yi vona:

- Ti xeyr û?

Keçelek vonû:

- Bavî mi zav yêrs bû. Ti ma rî non nîardû zav yers bû, va "ti şû ca di gê ma yî belêk saribivirn û poj, biyar."

Dadê yi vona:

- Keçelêkê m', emon hewar ma yî ca ra yo gê ma wû! Ma sênî eşkên in gê xwi sari bivirn?

Keçelek vonû:

- Wille bawoy va, ti gê ma sari nîvirmî û nîyarî, ez hîrê telaqonî yê erzena.

Cinek zî tersena, vona:

- De biyê!

Keçelek ca di onû, wi û dadê xwi gê erzênî 'erd, sare virmenî, çermi kenî, kênî werdi û kênî zerrê lî û giweşt pêşenû. Hema temom nîpêşawû, Keçelek astê giweştî xwi zerrê lî ra vejenû û dadê xwi ra von:

- Dayê, de ti non hadiri ker, ez inka kuwena tever û yena.

Dadê yi vona:

- De baş û.

Keçelêkî ti donû ra û şinû. Şinû, şinû, şinû dewê omikê xwi. Vonû:

- Ruwêjî ti weşî v'.

Ya zî vona:

- Ê ti zî weşî v', Keçelêkê m' ti xêyr û?

Keçelek vonû, willê haaal-mesela hina wa: Birê ti zaf nîyewêş û, mîyon cê di koti wû,

nîyewêş mêrgî wû û vat "wa wayê mi nîvinderû biyerû!"

Ya vona:

- De baş û! Lawê m' ti rûş, ez inka ma rî katon û helaw pojena.

Cinek lez û bêz kena, katon-helaw pojena û kena zerrê galî; galî erzena dîyarî hêr. Vona:

- De Keçelêkê m' ti biyer şû, hetonî omikê ti zî in der-beron biqefelno biyerû.

Keçelek ti hêrî xwi erzenû vêrniyê xwi yenû. Yenû, yenû, qederêk yenû, oniyenû riyêk riyê yi ra qiliyena, şina cêko bîn. Keçelek hêrî riya ra vejenû, kwenû riya nêwî ser û kiştê riya di bar genû, qeldenû. Katon-helaw xwi ken rû. Keson-kerron donû arî, kenû zerrê galî erzenû hêrî ser û şonû xwi vêrnî. Şinû, pê ra omikê yi yena, resena ci, binê piya şinî, Keçelek vonû:

- Omik, ti hêrî biyer û şû, ez inka kuweno tever û yeno.

Omik vona:

- De baş û.

Cinek hêrî gena şina. Şina, şina, şina kî birê xwi. Oniyena cîne birê yi ûja wa. Cinek vona:

- Ti xeyr û?

Omik vona:

- Willê haaal-mesela hina wa. Keçelek omi kî ma û vat "Birê ti nîyewêş û. Birê ti zav nîyewêş û, nîyewêşî mêrgî yo, wa wayê mi nîyevinderû, biyerû." Mi zî katê helaw-melaw potî.

Cinekî gali kênî rû, oniyênî her yo kesa xwi rî şî, kerra xwi rî şî.

Cînek vona:

- Pepûû! In çi vi, in çi vi Keçelek ard ma sari!

Dadê Keçelêkî vona:

Willê haaal-mesela hina wa: Keçelek omi, nonî yin kotibi erê, mi ci rî non nîberdivi, va

"Bavî mi zav yêrs bû, vatû gê ma yî belêk sari bivirn!" Mi ga sari birna, non hon û tiya wû, la Keçekekî ti bi vîn. Dême omi ina veta ti sari.

Binêk vindênî, oniyenî miyerik omi. Miyerik vêşonû, yêrsbiyay o.

Miyerik vonû:

- Ina çita wa, wayê ti xeyr û?

Cîneki zî vona:

Willê haaal-mesela hina wa. Keçekek ina arda ma sari.

Omiki zî oniyena birê yi weş û. Piyerû zî vînênî ku Keçekekî felekî ardî yin sari. Bavî binê yêrs benû, tabî se kerû, vonû "Keçekek mela ti mi rî niyêrî kî!"

Keçekekî ti se kenû: Katon-helawûnî xwi benû, mergêk esta, sarê a merg di zî yenêk esto. Vêrî ay yêrî di kenû rû û nişen rû, wenû.

Oniyenû miyerikêko astewrnişti, weta omi. Keçekekî ti dest kenû pê, qêrrenû, vonû:

- Low, loow, low, low!

Miyerik zî weta vonû:

- Hê hêy, ti vonî se?

Keçekek vonû:

- La law, bî tiya! Ti vêşon nîbî?

Miyerik vonû:

- Willê ez bîya vêşon, zerrê mi gevser dejenû.

Keçekek vonû:

- La law, bî, bî! Bî tiya, dinya qeder non.

Miyerik ti yenû. Miyerik vêşon û. Awa serdin ûja wa, katey û helawî zî. Keçekek ver di niştû rû, wenû. Miyerik astewr a benû piye, dest kenû pê, wenû. Katê û helaw wêş î.

Keçekek vonû:

- Ya merdim!

Miyerik vonû:

- Hê.

Keçekek vonû:

- De ti biweri, astewrî xwi dêyn bidi mi, ez biniş ci, hîrê dor dormalê mergi şiyêr û biyerî.

Miyerik vonû:

- Sari û çimonî mi ser.

Willê Keçekek ti astewr genû, vonû:

- Ya merdim, in astewrê ti, astewrêko kumêt û, zav rind û. Inew kincî mi kon î. Kincî ti newê yî, ti kinconî xwi bidi mi, ez xwi ra di.

Kincî ti astewr ti yenî.

Miyerik vonû:

- Sari û çimonî mi ser!

Ca di vejenû qat kinconî xwi donû ci. Keçekekî ti, kinconî xwi donû xwi ra û nişenû ci. Hîri dorî donû qweçmir û dorey hîrin di donû perû yella. Miyerik dim a kenû qêrî û vonû:

- La law, law, laaaw ti en astewrî mi bênî çâ? Ageyr, ti astewrî mi bênî çâ?

Keçekek guwş pa nîkiwenû, donû qweçmir rû. Dinya êrî dinyê Keçekekî ya.

Warî astewr ûja non û katonî xwi wenû, wirzenû we.

Keçekekî ti şinû, şinû raştî xwezlêk yenû. Kêf xwezla ra zinarêk benû. Kêf xwezla ra şonêk xwi şo vêr zinarî. Şoni kulav yi pa wû, xwi şo vêr zinarî. Keçekek vonû:

- Law, laaw, emon hewar, xwi rind ci şon! Çiqas qiwêti ti estû xwi ci şon, xwi rind ci şon, zinar cüwer di omi gina ti rû.

Şoni hetonî ca esta, bi hemû qiwêti xwi, xwi şonû ci.

Keçekek ti şinû vêrî pêsî, pêsî danû arî, şonû xwi ver. Şoni zî terson ver xwi şowû zinarî ver, hayê yi pêsî ra çina. Keçekek diyarî riyê xwi di raştî miyerikêk yenû. Nîmriwej û, germ û. Miyerik cit kenû.

Keçekek vonû:

- Silamû 'eleykum, nîmruwej û, miyeson ti nîwêrdî?

Miyerik vonû:

- Lawê mi willê miyeson ez werda, felatê mi yin dest çina. Ez se kî, se nîkî?

Vonû:

- Xalo bî, dermonê yi estû. Bî serê xwi berzi xetê engazî!

Citkar sarê xwi erzenû ci. Wi zî herrê citi onû kenû sari yi ser.

Xal vonû:

- Ella ti ra razi bi, Ella qeyîm, qeyîm emrê ti derg kerû! Ez biya wenik.

Keçekek vonû:

- Xalo, ti sarê xwi ûja ra berz meki! Heton bi 'esir, ben wenik, ti sarê xwi berz ki.

Xalo vonû:

- De şo, Ella ti ra razî bû.

Gê binî nîrf de yî.

Gon kenû a, şonû xwi vernî, yella.

Astewr niştewû pês vernî de wû, gonê xwi şonû xwi vernî benû. Şinû, şinû, şinû kî.

Bavî yi yêrs biwû. Vonû:

- Bawo yêrs mebi. Temom, mi xeta kerda, mi gê mawo belek sare birna, mi omikê xwi, xapîna. Mi herindê gê ma belekî di, di gê ardî. Mi, ma rî birrêk pes ardû. Mi ma rî astewrêko kihêl ardû, qatêkî kincî ardî. Inê pêrû zêdone yî.

Bavî yi veng nikenû, şinû kî.

* * *

Miyerikî warê astewrî, dîyarê yênf ra nişenû rû non wenû û werzenû we, vonû "inê miyerikî astewrî mi berd ça?" Miyerik yenû, yenû, qederêk yenû, raştê xwezlêk yenû. Oniyênû şonî ha xwi şo vêr zinarî. Vonû:

- Şivanoo, şivanooo! Ti qe miyerdimêko astewrnişte nîdf?

Vonû:

- Willê lehzewo bîn, miyerdimêko astewrnişte omi îtya. Astewro kihêlî niştevi, îtya ra şî.

Vonû:

- Ti ra nêva se?

Vonû:

- Mi ra va: "Xwi vêr in zinar şo, zinar ginen mi ro, adewa ra ez nîwtona ver a vejî.

Vonû:

- Kutikê lajî kutikî, ti xapêtî, çi zinar û, çi hal û! Zinar bêro ti eşkênî vindarnî? Pês ti ça wû?

Vonû:

- Pês mi ha ûja wo.

Vonû:

- Tek pêse ti çinî ya, pês ti nimit berdû, pês ti çinû, dême Keçelekî berdû.

Şone, çilpo vazdenû vêr zinar a, oniyênû zinar taway nêbenû. Yenû, oniyênû, raştâ pês yi taway çinû.

Miyerik vonû:

- La law bî, bî, Keçelek ez xapêta, astewr û kincê mi berdî, pês ti zî berdû, de bî ma şîrf.

Yenî, yenî, yenî, riya ra oniyênî, 'esir teng û, engazêk honi ya uja wa û di-hirê xêtf citi estî û taway nîasenû, nî geyî, nî zî miyerdim. Yenî, yenî, oniyênî tirmêk ha o raşte ra wû. Pê ra asenû, sare tawa nîasenû. Lingon kuwenî pa vonî:

- Lo, lo ti kom î?

Miyerik vonû:

- La law şima kom î? Qarişê mi mebê, mi rehetsiz mekerê, cî mi wenik û, miyeson ez werda, vinderê ez xwi rî rehet bikêrî.

Vonî:

- La law, çi meyes î, çi hal û? Hewa yenû, wenik û, 'esir teng û, mûyey meyeson çinî ya.

O zî werzenû we.

Vonî:

- Çi ra ti ûja di vî? Gê ti ça yî? Ti êri se kerdû, di xêtf cit kerda?

Vonû:

- Gê mi honî yî ûja yî.

Vonî:

- Willê tek gê çinû.

Miyerik sarê xwi donû we re, oniyênû raşt a zî tek ge yi çinû.

Miyerik vonû:

- Haal-mesela hina wa, miyerdimêk omi, astewr niştivi, miyeson dormalê mi guretivi, zaf germ vi, mi ra va: "Xalo mi dermonî ti dîwo." Mi zî zey yi hina kerd.

Warê astewrî vonû:

- Willê ay miyerik 'eynî Keçelek û, ma zî xapêtî, astewrî mi, kincî mi û pês in miyerdimî nimitî; dêmek gê ti zî berdî. Qederî ma yo wo.

Heme hirê şinî, şinî, şinî; nata persenî, weta persenî, dewêk di persenî, dewijî vonî "şima eşqalonî ay miyerikî vajî, guwerê yi ma cewabi şima bidî."

Yi zî vonî hina, hina, hina...

Dewijî vonî:

- Willê in miyerik dewê yi ha ûja wa.

Kuwenî riya, şinî, şinî; nata persenî, wata persenî; vonî:

- Kî Keçelekî aw o.

Şinî donî berî rû. Keçekek ti yenû, raştê miyerdimonî xwi yenû.

Miyerikî vonî:

- Silamun 'eleykûm! Kî Keçekekî ino wû?

Vonû:

- E, ez a. Kerem kê, şima sarê û çimon ser omeýf.

Vonî:

- Ma şinî.

Keçekek vonû:

- Nê, nê, şima riyo dur a omeýf, şima miyemonî ma yî, ez çi qeyde eşkêna miyemononî xwi bê non û aw ray kêrî! Vinderî, emşû tîya nonî xwi borê, ma ciyon şima kenî ra, rakuwerê, ser sibay warzê we, pês xwi, astewr xwi, çî-mî xwi bigêrî şêrî. Her çî îtya hazir û.

Vonî:

- Sarê-çimon ser. Bawerîyê xwi bi Keçekekî onî.

Şon di nonê xwi wenî, mijûl benî, cem'et benû germ; qederêkî şonû, Keçekek vonû:

- Ma ciyon şima rakerê?

Vonî:

- Tabî, ma riyo dur ra omê, ma qeflêyê.

Keçekek ciyon onû kenû ra, hîrî hemi şonî kuwenî miyon nivînonî xwi. Sekoki bena, ciyek diyarî seko ra kenû ra, ay wird ciyon bînon zî war di kenû ra. Her yo şinû miyonî nivînonî xwi di kuwenî ra. Keçekek zî ciyê xwi pey ber di kenû ra. Bavî Keçekekî zî ci yi hola do. Verî rakewtiş di Keçekek vonû:

- Gelf hevalon, verî ku şima kuwenî ra vatişêk mi estû. Wesiyetêkê bavî mi estû. Bavî mi vonû "herçi yo miyemon ku omewo kî ma, gere xwi nêheremnû!" Eger miyerdim xwi biheremnû bavî mi mirenû. Kes nêşkêno merdiş ra bixelesnû.

Vonî:

- Sarê û çimon ma ser. La ma qij nî, gêj nî. Ma miyerdimî warê serron î.

Yê kuwenî ra, Keçekekî ti aya wû, ranikiwenû. Guwerê yo-di sa'eton vindenû, oniyêno e, miyerikî kewtî ra. Keçekek ti werzenû we. Welê suba onû kenû mîyonî aw, heşay huziron biney pîsî virazenû; onû, liheyf miyemonon kenû berz, kuweçikêk verî çî her yo di kenû rû û yenû mîyon cî xwi di vindenû. Rani-

kuwenû vonû "wa miyemonî mi rakwî.

Zemon şonû, benû serî sibê, ser sibê zî hema rew û, miyemonon a yo hêsenû xwi, vonû "Willay ma hîn werzî we, erey û." Xwi qerqerneno onêno bi hî pê ra. Dest xwi çarnenû benû, onêno, hella hella xwi heremnawû. Vonû "Willê ê mi şî, ez hêdî reydi hevalon xwi ra vajî wa werzî we." Hevalon xwi ra vonû:

- Hê, hê, de wirzî we, erey û!

Hevalî yi werzenû ino vonû "Ya merdum, mi xwi heremnawû."

Vonû:

- Ella qehrê xwi ti nîkero, senê ti xwi heremnawû ti qij î, gêj î!

Miyerikî dest xwi benû, onêno yi zî xwi heremnû. Vonû:

- Hêwax, hêwax, willê mi zî xwi heremnawû! Ma inê se kenî? De vindi ma veynî ay hevalê ma yê diyarê seko se bi?

Kuwenî pa, hevali yin vonû:

- Çito, çito? Şima nîwardenî ma rakwuwerî!

Vonî:

- Ya merdum çi rakewtiş û, wirz we! Erey û. Ma xwi heremnawû. Ti zî bewnî ti xwi heremnawû, nîheremawû?

Vonû:

- De weta şêri ez qij û, ez xwi heremnenû!

Willê we zî xwi qerqerneno, gîreno, yi zî xwi heremnawû. Senê in vonû "Willê mi zî xwi heremnawû" Keçekek ûja ca ra zît benû, vonû:

- Şima va seeee?

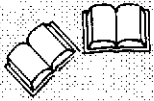
Ca di vazdenû hole, lingê bavî xwi genû, kaş kenû raşte û vonû:

- Hêwax liminê, hêwax liminê, bavî mi merd!

Willê miyerikî ciyonê xwi kenî çeng, hema pirên û timonon a vazdenî şinî. Astewr, pes û gê Keçekekî rî monenî.

(* Na mesela Keşkon di vajêna. Keşkon yew dewa Bongilonî (Solhanî) ya. Mî na mesela zey vatişê embaz Bongilonijî nuşti.

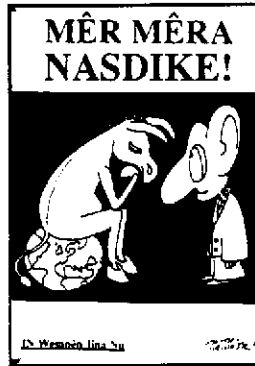

PIRTÛKÊN NÛ

amadekar:
M. Lewendî

1-Mamoste,
Mêr Mêra Nasdike!,
Weşanên Jina Nû, 1993, Stockholm, 98 rûpel, Kurmancî

Kitêb ji alî karikaturîstê kurd Mamoste ve hatiye amadekirin. Ev kitêba wî ya 2. e. Wekî tê zanîn berî vê, bi navê "Dengê Xêzikan" kitêbeke wî ya din jî derketibû. Di kitêba "Mêr Mêra Nasdike" de 93 karikaturên bîrewerî û siyasî cih digrin. Pêşgotina kitêbê jî ji alî Mûrad Ciwan ve hatiye nivîsîn.

Siyabend û Xecê ya folklorîk a orjînal jî.
4-Şêx Mihemmed Can (1858-1909)

Leyl û Mecnûn (menzûm),
Pencînar, Weşanxaneyê Çanda
Kurdî, 1992, Stockholm, 352
rûpel, Kurmancî, wergera ji tipên
erebî: Zeynelabîdîn Zinar.

Kitêb ji alî Şêx Mihemmed Can ve hatiye nivîsîn. Şêx Mihemmed Can birayê Şêx Evdirrehmanê Axtepî ye. Z. Zinar ev berhema menzûm jî herfên erebî wergêraye ser herfên lafîni û li gel pêşgotin, ferhengokek û orjînalê wê ya bi herfên erebî jî nû ve çapkirîye.

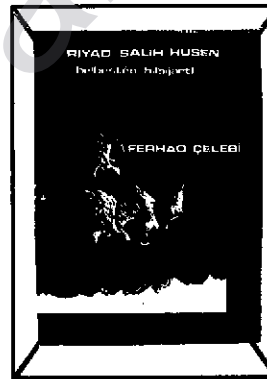

2-Mûrad Ciwan
Türkçe Açıklamalı Kürtçe
Dilbilgisi-Kurmanc Lehçesi,
Weşanên Jina Nû, 1992,
Stockholm, 224 rûpel, Kur-
mancî-Tirkî

Kitêb bi Tirkî li ser rêziman û qaîdeyên rêzimana Kurmancî hatiye nivîsîn. Kitêb jî bo fêrbûnê zêdetir, bi awayekî akademîk hatiye nivîsîn. Ji bo kesên ku dixwazin li ser Kurmancî bixebitin û wê bidin

hember zaravayên din, çavkaniyek hêja ye.

5-Riyad Salih Husên
Helbestên Hilbijartî, Ji
Weşanên Kovara Zanîn, 1992,
Qamişlî, 91 rûpel, Kurmancî,
Wergera ji erebî: Ferhad
Çelebî, Riyad Salih Husên
şairekî Erebe. Di 1954'an de
ji dayik bûye. Di 1982'an de di
28 saliya xwe de li Şamê mi-
riye. Çar diwanên wî derketine.
Ferhad Çelebî hin helbestên wî jî erebî wergerandine Kurdî û di bin navê "Helbestên Bi-

jartî" de di 1992'an de çap kirîye

3-Zeynelabîdîn Zinar
Siyabend û Xecê (destan),
Pencînar, Weşanxaneyê Çanda
Kurdî, 1992, Stockholm, 160
rûpel, Kurmancî

Destana Siyabend û Xecê ya bi navûdeng jî nû ve ji alî nivîskar ve hatiye nivîsîn. Wî gelek varyantên destanê jî dane berhev, bi awayekî nû wek çirokeke destanî ya dirêj nivîsiye, carna cih daye strana

6-Îsmet Seyda
Mistek Azar (helbest), Su-
riye, 1992(?), 95 rûpel, Kur-
mancî, Îsmet Seyda yek ji kadirên
siyasî yê kurdên Suriyê ye. Di sa-
lên pênciyî de ketiye nav refên
xebata gelê Kurdîstana Suriyê.
Pêşî di Partiya Demokrata a Kurd
de kar dike, piştî 1965'an ku parti
dibe du beş, ew ligel çepan

dimîne, di 1969'an de dibe endamê komîta navendi ya partiyê. Di 1975'an de jî dibe sekreterê Partiya Çepê Kurdî Li Suriyê. Di vê dîwana wî de 47 helbestên wela-tevîni hene. Brahim Yûsif û Ebdulhefiz Ebdurrehman jî jê re pêşgotin nivîsîne.

7- Heyder Úmer

Feqiyê Teyran, Lubnan, 1993, 131 rûpel, erebî

Ev kitêba duwemîn a Heyder Umer e ku bi Erebi derdikeve. Ya pêşî jî li ser Ahmedê Xanî bû. Heyder Umer jî Afirînê ye, mamostayê lîseyê ye. Ew di vê xebata xwe ya li ser Feqiyê Teyran de, bi taybetî li ser naveroka helbestên wî, jîyan û navê Feqiyê Teyran radiweste. Mesela nêrînek wî ew e

ku navê Feqiyê Teyran neku jî Teyran lê ji Tiran hatiye. Nivîskar jî gelek çavkanîyên Erebi, Kurdî (Kurmançî-Soranî), Îngilîzî jî feyde wergirtiye û di dawiya kitêba xwe de wek çavkanî navê wan jî nivîsiye.

8-Pîr Rustem

*Çivikên Beravêtî (çîrok)
Weşanên kovara Aso, Şam, 1992, 87 rûpel.*

Pîr Rustem çîroknivîsekî Kurdistanê Suriyê ye. Di 1963'an de li Afirînê jî dayik bûye. Muhendîsî xwendiyê. Gelek çîrokan wî di kovarên Gelawêj, Stêr, Aso, Zanîn û Rê de derketine. Çivikên Beravêtî kitêba wî ya pêşîn e. Tê de yazde çîrok cih girtiye. Pîr Rustem di nivîsina çîrokan de wek rê, rîya surrealîzmê girtiye ber xwe. Pêşgotina vê kitêba wî jî dîsa jî alî çîroknivîsekî bi nav û deng ê kurdan, Evdîlhelîm Yûsif ve hatiye nivîsîn.

9-Selman Osman (Konê Reş), El-Emîr Celadet Bedîrxan, Şam, 1992, 173 rûpel, Erebi.

Selman Osman (Konê Reş) nivîskarekî jî Kurdistanê Sûriyê ye. Wî demekê li Qamişliyê kovara **Gurzek Gul** derxistiye. Di gelek kovar û rojnameyên kurdan û ereban de nivîs û lêkolînen wî derketine. Lê xebata wî

ya herî hêja û barbiçav bê guman kitêba wî ya li ser Celadet Bedîrxan e. Li gor gotina wî, wî pêşî kitêba xwe bi Kurdî nivîsiye, lê jî ber şertên Suriyê, jî mecbûrî ew wergerandiye Erebi û çap kirîye.

Wî ev kitêba xwe ya ku li ser Celadet Bedîrxan e, bi piranî bi alîkarîya Rewşen Bedîrxanê nivîsiye. Kitêb jî çend beşan pêk hatiye. Di destpêkê de behsa malbata Bedîrxaniyan dike, piştê bi kurtî xebat û jiyana Emîn Alî Bedîrxan, û paşî êdî bi dîr û dirêjî behsa jîyan û xebat û bir û ramanên Celadet Bedîrxan û kovarên Ronahî, Hawar û Roja nû dike. Her weha di kitêbê de gelek belge û rismên hêja yê Bedîrxanî û Kurdên wê demê hene. Di demek nêzik de kurdîya wê jî wê derkeve.

10-Lutfî

El Emîr Bedîrxan, Suriyê, 1992, 40 rûpel, Erebi, Wergera ji Tirkî: Elî Seydo Goranî, Neşir û muraceet: Rewşen Bedîrxan, Dîlawer Zengî.

Ev broşura piçûk di 1906'an de bi tirkî derketiye, naşirê wê Lutfî ye. Li ser wê bi tirkî hatiye nivîsîn "hasilatî Kurdistanî Azmî Kavi Cemiyetine aittir" û di çapxana

Îctîhad a Abdullah Cewdet de hatiye çapkirin. Elî Seydo Goranî jî jî tirkî wergerandiye erebi û pêşgotinek jê re nivîsiye.

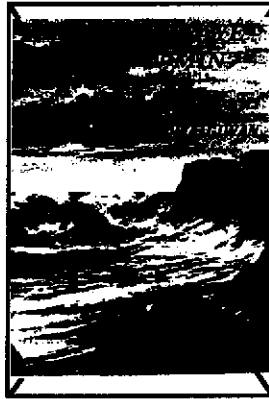
11-Ebdîrrehman Mizûrî
Li Xelkê Tahlê Li Min Şirîne (helbest), Suriyê, 1991, 56 rûpel, Kurmançî, Wergera ji herfên erebî: Dîlawer Zengî

Ev dîwana Ebdîrrehman Mizûrî di 1987'an de li Iraqê bi herfên erebî derketibû, Dîlawer Zengî ew wergerandiye herfên lafînî. Di vê dîwanê de 10 helbestên şair hene.

12- Diya Ciwan

Pêlek Ji Deryayê Kovanên Min, Şam, 1992, 93 rûpel, Kurmancî, Diya Ciwan yek ji jinên Kurdistana Sûriyê ye ku ji demeke dûr û dirêj e ku bi Kurdî dinivîse. Wê di gelek kovar û rojnameyên Kurdî de helbest û nivîsên edebî nivîsîne. Pêlek Ji Deryayê Kovanên Min berhema wê ya pêşîn e. Têde helbest û pexşanên helbestî û edebî cih digrin.

13-Dr. Celilê Celil
Kurdekanî Împiratorîyeyî Usmanî, Baxdad, 1987, 326 rûpel, (Sorani), Dr. Kawus Qeftan le rûsiyewe kirdûye be kurdî û pêşeki û perawezî bo nûsiwe.

Ev xebata Celilê Celil cara pêşî di 1973'an de bi Rûsî derketiye. Dr. Kawus Qeftan jî li gel hin notên binî û pêşgotinekê ew wergerandîye Kurdî (Sorani) û çapkirîye.

Tirkiya wê jî bi navê "XIX. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğun'da Kürtler" ji teref Mehmet Demir ve jî rûsî hatiye wergerandin û di 1992'an de di nav weşanên Öz-Ge de hatiye çapkirin. Her weha Erebi ya wê jî di 1987'an de bi navê "Min tarîx el- emarat fî el-Împaratoriyet el-Usmanî" ji alî D. Mihemmed Ebdulnecarî ve hatiye tercume kirin û li Şamê hatiye çapkirin.

-Dr. Celilê Celil

Min Tarîx el-Emarat Fî el-Împaratoriyet el-Usmaniye, Şam, 1987, 160 rûpel, Erebi

Tercume: D. Mihemmed Ebdulnecarî

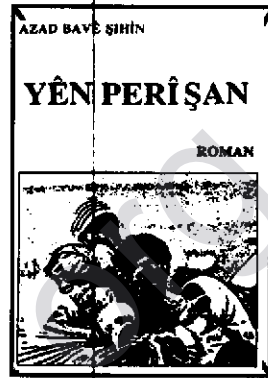
-Dr. Celilê Celil

XIX. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğun'da Kürtler, Öz-Ge Yayınları, Ankara, 1992, 228 rûpel +34 foto, Tirkî, Wergera ji rûsî: Mehmet Demir

14- Azad Bavê Şihîn
Yên Perîşan (roman), Beyrût, 1991, 153 rûpel, Kurmancî

Azad B. Şihîn nivîskarekî Kurdistana Sûriyê ye. Ev roman berhema wî ya pêşîn e. Ew di vê romana xwe de belen-gazî û perîşaniya milletê xwe tîne ziman. Bi taybetî behsa dewra salên heftêyî û jê vir de dike.

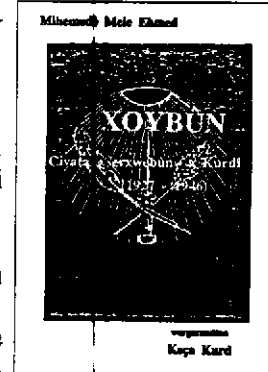
15-Tîrêj
Serpêhatiyên Kurda (folklor), Weşanên Kovara Zanîn, 1992, Qamişlî, 90 rûpel, Kurmancî

Seydayê Tîrêj yek ji şairên klasîk ên Kurdistana Sûriyê ye. Heta naha bi navê "Xelat (1989)" û "Zozan (1990)" du dîwanên wî derketine. Ev kitêba wî ya sêyemîn e ku bi giştî çirok û serpêhatiyên kurdan ên folklorîk in. Di kitêbê de 45 çirok û serpêhatî û meselokên folklorîk cih digrin.

16-Mihemedê Mele Ehmed
Xoybûn, Civata Serxwebûna Kurdî (1927-1946), Qamişlî, 151 rûpel, Kurmancî, Wergera ji Erebi: Keça Kurd

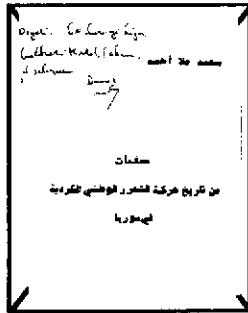
Mihemedê Mela Ehmed jî Qamişliyê ye. Kitêb pêşî bi Erebi derket, Keça Kurd jî ew jî erebî wergerandiye Kurdî. Kitêb li ser dewra Kurdên Osmanî û pişt re bi taybetî le ser dewra avabûna Xoybûnê û xebata wê ye. Her weha tê de behsa xebatên berî salên 30 û 40 yên li sûriyê jî dike. Kitêb jî bo kesên ku bixwazin lêkofinekê li ser tarîxa siyasî ya Kurdistana Sûriyê û Xoybûnê bikin, çavkanîyeke heja ye.

17-Mihemmed Mela Ehmed
Sefahat Min Tarîx Hereket ul Tahîr el Wetenî el Kurdîye fî Sûriye (Rûpelin Ji Tarîxa Teygera Azadî û

Niştimanî ya Kurdan Li Sûriyê), *Qamişli, 1991, 110 rûpel, Erebî*

Kitêb bi tevayî behsa tarîxa Partî Demokratî Kurd-Sûriyê dike, bi taybetî demên 1957-1965. Her weha tê de behsa gelek şexsiyetên siyasî yên Kurdan jî dike, wek; Mecîd Haco, Nûreddîn Zaza, Şêx Mihemed Îsa, Reşîd Hemo, Hemîdê Hacî Derwêş, Osman Sebrî, Mihemed Fexrî, Cigerxwîn, Ebdulla Mela Elî, Derwêş Mela Silêman, Ebdulêzîz Elî Ebdî.

18-Dr. Izzedîn Mistefa Resûl; Melay Cizîrî; Şitêk Derbarey Jiyan û Berhemî, Çapxaney Dar el Hukumet, 1990, Hewlêr, 331 rûpel, Soranî-Kurmancî

Izzedîn Mistefa Resûl profesorê edebiyatê ye, di 1934'an de ji dayik bûye. Nuha li Kurdistanê Iraqê di Universîta Seleheddîn de profesor e. Her weha

di meclîsê de parlamenter e. Wî heta nuha gelek kitêb û meqale nivîsîne. Ev di vê kitêba xwe de li gel jiyana Melayê Cizîrî helbestên wî jî tehlîl dike. Kitêb jî bo kesên ku li ser edebiyata klasîk a Kurdî lêkolînê bikin berhemeke berkeftî ye.

19-Malmîsanîj

Bitlisli Kemal Fevzi ve Kürt Örgütleri İçindeki Yeri (Kemal Fevziyê Bedlîsî û Di Nav Rêxistinên Kurdan de Ciyê Wî), *Stockholm, 1993, 152 r. + 13 foto, Tirkî*

Malmîsanîj lêkolînerekî jî Kurdistanê Bakur e. Bi taybetî li ser tarîxa sedsala 18 û 19. a Kurdan dixebite. Heta nuha di vê babetê de û li ser zaravayê Dimilî heşt kitêbên wî derketine. Ev kitêba wî li ser jiyana û xebata Kemal Fevzî ye. Kemal Fevzî yek ji şexsiyetên siyasî yê navdar ê Kurdan e. Di 1884(?)'an de li Bedlîsê hatiye dinê, tevî serfihildana Şêx Seidê Pîran bûye, di 1925'an de li Diyarbekirê hatiye îdam kirin.

Nivîskar di beşê ewil de behsa zarokî û xortaniya Kemal Fevzî dike, piştê behsa kitêb û berhemên wî û paşê jî rewşa wî ya piştî şerê cihanê yê yekem dike. Beşê çaran xebata Kemal Fevzî ya di komele û rêxistinên wek Kurdistan Tealî Cemiyetî, Kürt Teşkilatî İctimaîye Cemiyetî, Kürt Millet Fırqası, Kürt Demokrat Fırkası, Kürt İstiklal Cemiyetî de ye. Her weha di vî beşê de behsa xebata wî ya di kovar û rojnameyên Jîn (kovar), Kurdistan, Jîn (rojname) de jî dike. Piştê behsa tevgera Şêx Seid û Kemal Fevzî û mehkemekirin û îdamkirina wî heye. Di beşên dawî yên kitêbê de nivîskar cih daye sê helbestên Seyid Evdilqadir, hin îfadeyên Şark İstiklal Mahkemesi û hwd. Di dawîya kitêbê de piştî çavkanî û notan 13 rismên tarîxî yên şexsiyetên Kurdan jî cih digre.

20-Dr. M. Bakro Stranên Cezîrê (helbest) Sûriye, 1992, 39 rûpel, Kurmancî.

Ev pirtûka biçûk a helbestvan bi herfên latînî û Kurmancî derketiye. Tê de bîst helbestên ku lome û lavayiyê ji xwedê û dunyê dike hene.

21-Nasîrê Hemsoro

Xewnên Pîra Berî Cejna Newrozê (şano), Sûriye(?), 1991, 34 rûpel, Kurmancî

Pîyeseke biçûk a çar perdeyî ye. Li ser rewş û halê Kurdan û pîrozkirina Newrozê û zor û zehmetiyên pîrozkirina cejnê ye.

22-İsmail Beşikçi

Kürdistan Üzerinde Emperyalist Bölüşüm Mücadelesi 1915-1925 (Li ser Kurdistanê Şerê Parvekirina Emperyalistî 1915-1925) *Yurt Yayınları, Ankara 1992, 416 rûpel, Tirkî.*

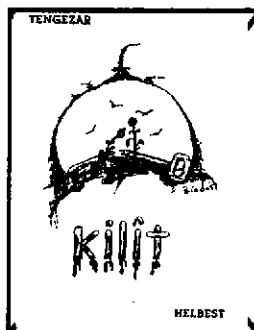
Nivîskar û sosyolê hêja yê Tirk İsmail Beşikçi di vê kitêba xwe de li ser rewş û halê Kurdistanê yê salên 1915-1925'ab disekine. Di pêşgotina xwe de daye diyarkirin ku wî ev xebata xwe berî 1980'yi amadekiriye, lê wê demê nehatiye çapkirin.

Kitêb ji bo kesên ku li ser tarîxa siyasî ya Kurdan a sedsala 19'an dixebitin çavkanî û berhemeke gelek hêja ye.

23-Tengezar

Kilit (helbest), Qamişli, 1992, 53 rûpel, Kurmancî

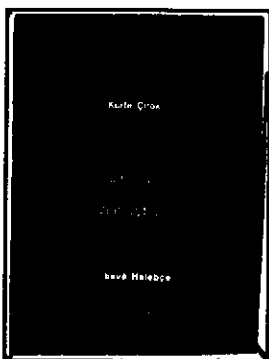
Tengezar helbestvanekî Kurdistanana Suriyê ye. Di 1959an de li Tirbesipiyê ji dayik bûye. Kilit dîwana wî ya duwemîn e ku tê de 19 helbest cih digrin. Dîwana wî ya berê jî bi navê Kovan-1 di 1991an de li Beyrûde hatibû çapkirin.

24-Bavê Helebçe

Mada Zeredest (çîrok), Suriye(?), 1992, 78 rûpel, Kurmancî

Bavê Helebçe çîroknivîsekî Kurdistanana Suriyê ye. Di 1956an de li Qamişliyê ji dayik bûye. Fakulta huqûqê xelas kirîye. Mada Zeredest pirtûka wî ya yekemîn e. Tê de deh kurteçîrok cih digrin ku ji wan hinek berê jî di kovarên Kurdistanana Suriyê de hatine belavkirin.

25-Nedim Dağdeviren

Literature about the Kurds, Mezopotamya Publishing & Distribution, Huddinge/Sweden, 1993, 152 rûpel, Îngilîzî, Almanî, Swêdî.

Bibliyografya kitêbên Kurdî ye. Di kitêbê de ji 56 weşanxane, 71 nivîskar û 17 rêxistinên Kurdan nêzî 264 kitêb cih digrin, her weha tê de cih daye 37 kitêbên ji bo zarokan, çar kaset û 24 kovar û rojnemeyên Kurdî. Danasîna hemû kitêb û rojnemeyan jî bi Îngilîzî, Almanî û Swêdî ne.

Kitêb ji bo kesên ku bixwazin bigihîjin kitêb û berhemen nivîskarên Kurd û biyanî yên ku van salên dawîn li ser Kurdan nivîsine çavkaniyeke baş e.

26-Martin van Bruinessen

Kürdistan Üzerine Yazılar (Nivîsin Li ser Kurdistanê), İletişim Yayınları, İstanbul, 1992, 373 rûpel, Tirkî.

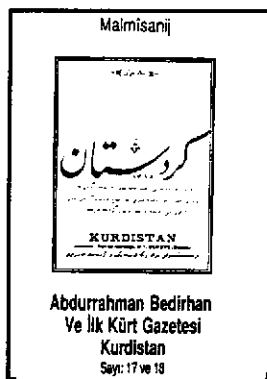
Martin van Bruinessen sosyolog û Kurdnasekî bi nav û deng e, ji Hollandayê ye, di 1946'an de ji dayik bûye. Ev pirtûka wî ya sêyemîn e ku bi Tirkî derdikeve. Pirtûk ji meqaleyên wî yên cihê cihê yên li ser Kurd û Kurdistanê ne pêk hatiye. Û ji alî Nevzat Kiraç, Bulent Peker, Leyla Keskiner, Halil Turansal, Selda Somuncuoğlu û Levent Kafadr ji Îngilîzî hatiye wergerandin.

27-Malmîsanîj

Abdurrahman Bedirhan ve İlk Kürt Gazetesi Kurdistan Sayı: 17 ve 18 (Ebdurrehman Bedirhan û Yekem Rojnama Kurdî Kurdistan Hejmar 17-18), Stockholm, 1992, 138 rûpel, Tirkî

Rojnama pêşî ya Kurdî Kurdistan di 1898an de li Qahirê derket. Xwedî û berpirsiyarê wê yê pêşîn Mîqdad Mîdhet Bedirhan bû. Paşê Ebdurrehman Bedirhan dibe xwedî û berpirsiyarê wê. Li ser hev 31 hejmarên wê derketine. Di 1972an de Kemal Fûad û di 1991an de jî M. Emîn Bozarşan li gel wergera wan a latînî jî nû ve çap kirin. Lê di van her du çapan de jî hejmarên 10., 12., 17., 18., û 19. tunene.

Malmîsanîj jî wan pênc hejmaran du hejmar (17. û 18.) peyde kirine û li ser wan diskine. Li gel orijînalên wan wî ew wergerandine latînî jî û bi vê wesîleyê behsa jîyan û xebata Ebdurrehman Bedirhan, Ebdurrezaq Bedirhan û M. Salih Bedirhan jî dike. Her weha wî cih daye rojnemeyek masonî; Ummîd ku M. Salih Bedirhan di 1900'î de derxistiye. Kitêb ji bo kesên ku li ser tarîxa Kurdan a sedsala 19'an dixebitin çavkaniyeke hêja ye.

DÎSA LÎ SER ELFABÊ

Enstituya Kurdî ya li Îstenbolê di 31.7.1993'an de bi berpirsiyarên kovarên Kurdî û hin kesan re li ser elfabeya Kurdî civînek çêkir. Piştî civînê, serokê Enstîtuyê ji hin kesan re nameyek şand. Li jêrê em nama wî û bersivên Malmîsanîj û M. Lewendî pêşkêş dikin. Em hêvî dikin ku nivîskar û xwendevanên me derheqê pîrsa elfabeya Kurdî de dîtînen xwe bidin zanîn.

WAN

1. 8. 1993

Hevalê delal,

Ji bo çareserkirina hin pirsgirêkên zimanê Kurdî, Enstîtuya Kurdî ya li Stenbolê bernameyek amade kiriye û li gor vê bernamê dixwaze ku hin karan pêk bîne.

Em dixwazin ku problemên zimên pareveyî sê beşan bikin. Divê ku em pêşîn li ser alfabe, paşî li ser rastnivîsê û dawî de jî, bi tevayî li ser rêzimanê rawestînin.

Ji ber vê yekê jî, em dê ji bo alfabayê çend civînan pêk bînin. Civîna yekemîn di 31'ê Tirmehê de çêbû, ya diwemîn jî, 24'ê Tebaxê de ye. Ev civîn dê li Stenbolê bê çêkirin.

Me dixwest ku hûn jî beşdarî van civînan bibin. Em dizanin ku ji ber hin sedeman hûn nikarin beşdar bibin. Lê em dixwazin ku ji dîtînen we yên hêja jî feyde bibînin. Daxwaziya me ew e ku hûn li ser alfabayê dîtînen xwe yên bi nîrx pêşkêşî vê civînê bikin.

Em wisa hêvîdar in ku hûn dê me ji zanînen xwe yên bi rûmet bêpar nehêlin.

Di gel silavên germîn...

Şefîk Beyaz
Serokê Komîteya Karger
A Entîtuya Kurdî

Ji Serekê Komîteya Karger a Enstîtuya Kurdî Şefîk Beyaz re

Min nameya te girt. Ez spas dikim û hêvî dikim ku cewaba min berî civîna we bikeve destê we.

Hun derheqê elfabeya Kurdî de fikrên min dipirsîn. Di vî warî de hin tişt hene ku hêjayî munaqeseyê ne. Heke îmkân hebûya, bi hev re, bi devkî munaqesekirina wan dê baştir ba lê jiber ku ev îmkân tune em dikarin kêmtir zede bi nivîskî jî fikrên xwe îfade bikin.

Di vê nameyê de ez tenê behsa elfabeya Kurdî ya ku li ser herfên Latînî pêk hatiye dikim. Di mesela elfabayê de ez îro du problemên girîng dibînin:

Yek jê, mesela "I, Î" û "İ, İ" ye. Bi a min alternatîfa dawîn (I û Î) baştir e. Ez dizanim,

kesên ku alternatîfa pêşîn baştir dibînin, gelek caran dibêjin "Herfên I û Î ji Kurdên Kurdistanê Bakur re hêsantir in" û ez dizanim di vê gotinê de rastiyek heye. Lê jiber hin meseleyên din ez I û Î baştir dibînim:

1)Elfabeya Kurdî bi xwe bi vî hawî (I û Î) hatiye danîn û bi awakî giştî heta îro bi vî hawî hatiye.

2)Heta îro li Tirkîyê, Suriyê û Awrûpayê bi vê elfabayê bi sedan kitêb, kovar û rojname derketine. Ev mîras jî ber ku ji berhemên pêşîn pêk hatiye hêja ye. Eger em I bikin, I jî bikin Î em ji xwendevanên van kitêb û kovaran re zehmetî derdixin.

3) Nivîskarên rojnameya Azadî, kovara Deng û hevalên ku wekî wan dinivîsin ne tê de, îro li welêt û li derve bi sedan nivîskar bi vî hawî dinivîsin. Di nav vana de kesên wek M. Emîn Bozarlan, Reşo Zîlan, Rojen Barnas hene ku ji salên 1960 û 1970 heta îro li ser Kurdî xebitîne, bi Kurdî nivîsîne. **Îro him li welêt û li Tirkîyê him jî li derve piraniya nivîskarên Kurd, piraniya weşanxaneyên Kurdî, piraniya weşanên periyodîk ên Kurdî bi Î û İ dinivîsin**, çima jî nişkê ve ev piranî herfên xwe biguherîne, bike Î û I?

Heke em wek elfaba Tirkî "I" û "İ" bikar bînin wê gavê çima em "Û" û "U" ya Tirkî jî nagrin? Madem "I" hêsantir e, "Û" jî hêsantir e!

Min berê jî nivîsand, "I" û "İ" dibe ku li Tirkîyê piçek hêsantir bin lê jiber sebebên jorîn heke em "I" û "İ" biguherînin bikin "I" û "İ", dê tevliheviyek mezin çêbe. Dê hin nivîskar û weşanxane dîsa jî wek berê binivîsin, pirtûkan biweşînin. Madem em dixwazin meselê hêsantir bikin, divê em guh bidin piraniya zimanzanan, nivîskaran, weşan û weşanxaneyan. **Di vê meselê de awayê nivîsandina piraniya nivîskaran tiştek girîng e.** Bi a min, madem ku piranî bi "I" û "İ" dinivîsin, hevalên din jî divê ji vê piraniyê re hurmet bikin û wek wan binivîsin.

Problema din a elfabeya Kurdî jî kêmbûna hin herfan e. Hin dengên ku di zimanê kurdî de hene, di elfabê de nehatine îfadekirin:

1) Mesela navê Elî (bi Tirkî Ali) û Usman (bi Tirkî Osman) bi herfên E û U dest pê dikin lê dengê wan ne E û U ye. Ev deng di zimanê 'Erebî de bi herfa 'eyn îfade dibin. Bi a min meriv di elfabeya Kurdî de dikare van dengên bi apostrofeke îfade bike.

'A: 'ar, bê'ar (bi Tirkî "arsız")

'E: 'Elî

'Î: 'inte-'int

'Î: 'Îsa

'O: 'orrîn (bi Tirkî "böğürme"), 'orre 'or

'U: 'Usman

2) Mesela navê Hesên (bi Tirkî "Hasan"), Helîm (bi Tirkî "Halim") bi herfa H dest pê dikin lê dengê wan jî H ya Tirkî cihê ye. Ev deng di zimanê 'Erebî de bi herfa ح îfade dibe.

Îro belkî zehmet e lê eger ev deng bi herfek cihê bête îfadekirin dê baştir be.

3) Mesela kelîma "axa" (bi Tirkî "ağa"), xurbet (bi Tirkî "gurbet") bi herfa X tînin nivîsin lê dengê wan ne wek "X" ya Xelîl e. Ev deng di zimanê 'Erebî de bi herfa ع îfade dibe.

Îro belkî zehmet e lê eger ev deng jî bi herfek cihê bête îfadekirin dê baştir be.

Ez dizanim, hin kes dibêjin ku ev deng di 'eslê xwe de di Kurdî de tunin lê jî zimanê 'Erebî hatine ketine Kurdî. Lê 'eslê wan çî dibe bila bibe, ev deng îro di Kurdî de hene, loma jî bi a min divê ku di elfaba Kurdî de bînin îfadekirin. Jibo elfabê orijînê dengên girîng e, elfabe divê li ser dengên bîngêr ên zimanê îroyîn çêbibe. Ma dengên din ên ku di elfaba Kurdî de hene, jî Qalûbelayê malê Kurd in? Ez bawer nakim. Mesela di Avestayê de û di Farisiya kevn de herfa "L" tunebû lê di Kurdî û Farisiya îro de "L" heye Herweha îro di elfaba Farisî de herfên 'E, X (ya "xurbet") û H (ya "Hesen") û gelek herfêr din ên elfaba 'Erebî hene. Herçiqas bi 'es dengêkî biyanî îfade bike jî, herfa "J" îro di elfaba Tirkî de heye.

Bi taybetî gava ku em tekstên kevn -wek Mem û Zîn a Ehmedê Xanî- bi elfabeya Kurdî ya nû dinivîsin problem û şaşiyên

giring derdikevin. Ji ber ku di van tekstan de kelîmeyên 'Erebî û Farisî pirr in. Divê qe nebe jibo wan tekstan hin îşaretên transkrîpsiyonê hebin.

Herçiqaş baweriya min ev e ji jiber sebebên teknîkî dibe ku bikaranîna van herfan (H/ح û X/خ ya ku min behs kiriye) bêîmkan be. Loma ji ez di vî warî de îsrar nakim.

Di vî warî de hin kes behsa du tewir P, K, Ç, T ji dikin lê bi a min ev deng zêde problem dernaxin û bi qasî ku ez dizanim yek ji wana (P, Ç, K, T) hêdî hêdî ber bi windabûyîne ye.

Herweha du tewir R ji hene lê gava hewcedarî hebe meriv dikare yekê wek "R"ya normal, ya dinê ji bi du R (yani "rr") bi-nivîse.

Bi kurtî pêşniyarên min ev in:

1)Baştir e ku em "î" û "î" bikar bînin.

2)Em dikarin îro -ji ber bêîmkanîyê- bi el-faba Hawarê îdare bikin.

3)Ji ber ku hin probleman hêsantir dike, em dikarin jibo herfa 'eyn (a 'Erebî) apostrof bikar bînin (min berê çend mîsal dabûn).

Ez dixwazim li ser metoda xebata elfabeyê ji çend gotinan bibêjim. Ez nizanîm we çî metod daye ber xwe lê divê ku hun 'ecele nekin, wek Tirk dibêjin "emrîwaqî" nekin. Divê ku ev mesele ji zimanzan, nivîskar, mamoste, pedagog, rojnamevan û berpirsiyarên weşanxane yên Kurdan bête pirsîn, fikrên wan bi nivîskî bînin belavkirin û munaqeseyek dîr û dirêj çêbibe. Çunkî heqê tu kesî tune ku "emrîwaqî" bike. Yan na, sibê çend kesên din ji dikarin bînin ba hev û bêjin me Enstîtuta Kurdî vekiriye, em bi filan filan herfan dinivîsin, herkes divê wek me bi-nivîse.

Heta ji min tê ez kê-m-zêde weşanên Kur-dên Kurdistana Bakur, yên Başûr, yên Roj-

helatê û yên Awrûpa dixwînim. Ez ji van weşanan fê-m dikim ku haya vana gelek ca-ran ji hevûdû tune. Nivîskarê me gelek ca-ran tenê lehçeya xwe dizane û jibo wî/wê Kurdî ew e. Çi bigre her weşan, hetta carna tenê nivîskarek yan ji sê-çar nivîskar radibin dixwazin di zimanê Kurdî de "şoreş"ek çêkin. Dibe ku niyeta wan qenc be lê gelek ca-ran haya wan ji nivîsên Kurdên perçeyên din, lehçeyên din û xebatên berê tune. Gava li derekî çend kes bînin ba hev û civînek çêbikin, êdî way liminê! Kî dikare qerarên wan qebûl neke! Wê bêjin me civîn çêkirîye, qerar girtine lê filankeso li hember qerarên me derdikeve. Bi kurtî beşdarên civînên wisa gelek caran xwe ji xwe mezintir dibînin. Lê tevî van tiştan ji bûyina civînên wisa ji nebûyina wan baştir e.

Divê hun ji bîr nekin ku civîna we ji ji civînên wisa civînek e. Berî we gelek civîn çêbûne, dê piştî we ji gelek civîn çêbin. Lê ez hevî dikim ku civîna we ji yên berê firehtir û hîn bi sewîye be.

Herçiqaş Îstebol ne welatê me be ji bi we-lêt re têkilîdanîna we hêsantir e. Ev ji avanta-jek gelek giring e. Di mesela elfabeyê de heke meriv bikaribe dengê welêt, dengê nivîskarên me yên li hundur û derve û or-ganîzasyonên me yên kulturî bigihîne hev, jê konsesusek derxe dê baş bibe. Ez nizanîm hun dikarin vî karî bikin yan na.

Tê zanîn ku îro jibo pêkanîna cepheyek millî xebatek heye. Heke ev xebat serê xwe bigre, bi alîkariya cepheyê, him li welêt him ji li derve, derheqê elfabeyê de çêkirina civînên bi koordîne dê hêsantir bibe. Bi a min, divê ku hun di civîna xwe de li ser vê pêşniyarê ji bisekinin.

Tevî silavên min.

18. 8. 1993
Malmîsanij

Ji serokê Enstîtuya Kurdî ya Îstenbolê Şefik Beyaz re.

Nameya we ya ji bo civîna li ser ziman bi derengî be jî ket destê min, gelek sipas.

Berîya ku ez dîtina xwe ya li ser alfabeyê diyar bikim, dixwazim li ser awayê civînên weha jî hin tiştan bibêjim.

Nêzî 65 salan e ku alfabeya Kurdî ya Latîni hatiye danîn û ji wê rojê hetta îro her wext li gor rewşa dema xwe çî bi nivîskî be, çî bi civînkî be munaqêşe hatine kirin, civîn çêbûne, beşdarên civînan carna li hev kirine, carna li hev nekirine, carna jî bi hev ketine û problem û pirsên alfabeyê û ziman jî hê temam nebûne.

Bêguman heta ku ev problemên zimên û elfabeyê hebin, civîn û munaqêşeyên li ser wê jî dê her berdewam bin.

Û divê ku em munaqêşe bikin. Lê bi a min di pirsên weha hessas de ji bo biryargirtinê em lezê nekin dê çêtir be. Çimkî bi munaqêşe û lêkolînên dûr û dirêj û pir alî, mirov çêtir digihîje netîceyeke baş û sihhî. Ji ber wê yekê divê ku di munaqêşeyên li ser elfabe, rastnivîs û rêziman de hemû aliyên xwedîgotin beşdar bin.

Mumkun e we ji hemûyan re name şandibin û dîsa dibe ku piraniya wan bersiv jî nedabin. Lê ji ber ku mesele hessas e, divê ku ligel berdewamiya munaqêşeyên li ser van pirsan, xebat were kirin daku hemû aliyên xwedîgotin di civînên weha de beşdar bin. Yan na wê sergêji û muşkilîyên nû ji me re peyde bibin. Yanê, di civîneke li ser elfabe, rastnivîs û rêziman de ger ew dezgeh û enstîtusyon û kovar û bisporên zimanê Kurdî -wek Enstîtuya Kurdî ya Parîsê, ya Belçîqayê, ya Moskovayê, Beşê Kurdî ya Unîversîta Sorbonê, ya Uppsalayê(Swêd), ya Lenîngradê, kovar û rojnameyên ku bi

Kurdî-Latîni derdikevin, weşanxaneyên Kurdî û hwd.-tunebin, biryarên bîn girtin jî dê ji çareserkirinê bêtir probleman derxin pêş me.

We bi destpêkirina vê munaqêşeyê gavek baş avêtiye, lê ez dîsa gotina xwe dubare dikim; problem hene, em munaqêşe bikin, lê ji bo biryaran em lezê nekin.

***

Tarîxa elfabeya Kurdî ya Latîni ji 1913'an bi derketina kovarên **Rojî Kurd, Hetawî Kurd, Yekbûn** û yên din re dest pê dike û tê. Gava ku em li wan kovaran dînihêrin, mirov dibîne ku munaqêşeyên li ser alfabaya Latîni û 'Erebî hê wê wextê hebûye. Ev munaqêşeyên nivîskî, devkî û civînkî di 1932'an de, bi derketina kovara **Hawarê** re digihîje netîceyekê û ji wê rojê heta îro (*ger em alfaba latîni ya Tewfîq Wehbî û ya Kurdên Eriwanê hesab nekin*) Kurdîya Latîni bi wê alfabe tê nivîsîn.

Bi qasî ku me tesbît kirîye ji destpêkê heta îro nêzî 900 kovar, rojname û bultenên Kurdan derketine, ji wan kovar û rojnameyan nêzî 700 ji wan bi Kurdî (*Kurmancî, Soranî, Dimilî*), an jî bi Kurdî û zimanekî din derketine. Di nav vî 700'î de nêzî 300 kovar û rojname bi Kurdîya Latîni derketine yan jî di nav rûpelên xwe de cih dane nivîsên bi Kurdî yên bi alfabe ya Latîni. Dîsa ji roja ewilî heta îro nêzî 300-350 kitêbên ku bi alfaba Kurdîya Latîni hatine nivîsîn derketine. Û ji %98'ê van berheman hemû bi alfaba Hawarê hatine nivîsîn. Gava ku em van reqemên jorîn bigrin ber çavan, xuya dibe ku ji %98'ê Kurdan li ser alfabe yeke Kurdî-Latîni li hev kirine.

Rast e problema alfabeya Kurdî-Latîni heye, lê problemên heyî jî li gor lehçe û parçeyên Kurdistanê diguherin. Mesela, di lehçeya Soranî de "R" û "L"ên qalind û zirav hene û di alfaba erebî ya Kurdî (Soranî) de wan dengên bi (ر - ل) û (ر - ل) jî hev vediqetînin. Di Hewramî û Dimilîya Dêrsimê de hin deng hene ku di alfabeyê de li hember wan tu îşaret nehatine danîn; wek di Dimilî de dengê "Ç"yek nêzî "C"yê, di Hewramî de dengê "D"yek nêzî "zal" a Erebi. Dîsa di Kurmancî de her munaqêşe ye û heta carna tê nivîsîn jî, du babet dengên "P, K, Ç, T" hene, wek:

"pir" (kopri) û "pir" (gelek),
 "ker"(kesê nabihîze) û "ker"(heywanek),
 "çar"(hejmara 4) û "çar"(çarika serî),
 "ta"(dezî, ben) û "ta" (sıtma).

Hin deng hene ku di hemî lehçeyan de hene lê di alfabeyê de jî bo wan dengên tu îşaret nehatine danîn, wek dengê:

"H" (ح) (Hesen, hewş, herî, hulî, hût, hawid û...),
 "xeyn" (خ) (xerîb, şêx, xar û...)
 "eyn" (ع) ('Elî, 'eydî/'îd, 'et'etok, ça'v, ka'nî, ça'vî û...).

Problemeke din a jî bo me Kurdên Kurdistana Bakur pirsar "î-i" û "i-i"yê ye. Çimkî tê gotin ku Kurdên Kurdistana Bakur piraniya wan bi elfabeya Tirkî dizanin û di alfabe ya Tirkî de dengên "î-i" bi îşaretên "i-i" tên nivîsîn, jî ber wê jî hêsantir e jî bo me. Ger mesele mesela hêsaniyê be wê wextê dengên "û-u" ya Kurdî jî dikarin wek "u-ü" ya Tirkî bên qebûl kirin. Her weha "ğ" ya Tirkî jî em dikarin di şûna "xeyn" ( ) ê de bi kar bînin. Lê ev problema ku li Kurdistana Bakur heye, li Kurdistana Sûriyê û Iraq û Îranê jî wan re

qet ne derd e. Çimkî tu têkilîyeke wan û Tirkî bi hev re tuneke ku bibêjin "i-i" jî me re hêsantir e. Ev yek jî wekî min behs kir jî problema dengên zarava û devokekî bêtir, problema wî parçeyê Kurdistanê yê bi zimanê dagirker re ye.

Li Kurdistana Sûriyê bi sedan kitêbên Kurdî-Latîni derketine û hê jî derdikevin, gelek kovar û rojnameyên wan bi Kurdî-Latîni derdikevin, gelek kes û komîsyonên wan jî hene ku li ser ziman dixebitin, lê jî wan re wek me nebûye problem, heta belkî qet nehatiye bîra wan ku "î-i"yê biguherin.

Bi a min, hem jî bo klasîkên Kurdî (wek afirandinên Melayê Cizîrî, E. Xanî û...) û hem jî -ji kîjan zimanî hatibin bila werin- wek deng, dengên "Eyn" (ع) û "H" (hewş, Hesen) di Kurdî de hene, divê ku bi awayekî were çareser kirin. An jî wek ku carna tê nivîsîn mirov li şûna dengê "eyn" îşareta " ' " bikar bîne, jî bo "H" ya "Hesen" jî wekî ku carna tê nivîsîn ".." an jî îşaretek din (wek **h**) jê re bibîne.

Gotina dawî, jî bo guhertin, lêzêdekirin an jî jêderxistina dengê alfabe ya Kurdî ya Latîni, bi beşdarîya hemû dezgah û enstîtusyon û kovar û rojnamên Kurdî û bi munaqêşeyên dûr û dirêj û bi lêkolînên ciddî were kirin û biryar bînin stendin.

Bi silavên dostaniyê.

Stokholm, 18.08.1993
Mahmud Lewendî

Nameyek Ji Îsmail Beşikçi

Xwendevanên delal,

Em bi destûra sosyolog Îsmail Beşikçi nameyeke wî ya ku ji hevalê me Malmîsanîj re şandiye pêşkêşî we dikin. Derheqê vê nameyê de hewce nake ku em tiştêkî zêde binivîsin. Lê bawerîya me ew e ku Kurd divê li dostên xwe yên wek Îsmail Beşikçi û Ûnsal Öztürk xwedî derkevin, piştgirîya wan bikin. Ma dostên wisa ne hêjayî piştgirî û xwedîlêderketinê ne?

WAN

Ankara, 23. 8. 1993

Malmîsanîjê hêja,

Ez dixwazim ji te re behsa problemên Weşanxaneyê Yurt Kitapê bikim. Ez bawer dikim ku tu xwediyê weşanxaneyê Ûnsal Öztürkî nas dikî. Hevalekî hêja ye, dostekî Kurdan î fedakar e. Em bi hev re diçin qereqolan, ba muddeî'mûmîyan û mehkemeyan. Ez jî her roj tîm weşanxaneyê. Ji alî huqûqî ve tîkiliya min bi weşanxaneyê re tune lê di fi'iliyatê de ez jî xebatkarekî Weşanxaneyê Yurt Kitapê tîm hesabîm.

Kitêb, bi taybetî pîrraniya kitêbên min dane mehkemeyê. Ji ber vê yekê hema hema ev kitêb bi giştî ji alî polis ve hatin berhevkirin.

Li Kurdistanê şer heye. Êdî meriv nikare kitêban bişîne Kurdistanê. Li çend ciyan ji postxaneyê telefoni polîsan kirine û berpirsiyarên postxaneyê kitêb teslimî wan kirine. Ji ber ku tîm berhevkirin, li bajarên mezin jî ev kitêb bi hêsanî nayên firotin. Kitêbên ku hatine firotin jî pereyên wan di wexta xwe de nayên, carna tew ji binî nayên. "Şoreşgêr" jî pîr bi hêsanî dikarin bibêjin "Em pereyên we nadin". Bêguman ev tişt jî ji weşanxaneyê re bûne barekî giran.

Ji derveyî vana, pîrraniya kitêbên ku di çapxaneyê de bûn jî hatin şewitandin. Şerê navxwe yê grûba Dev-Solê* gihîşt dereca şewitandina çapxane û kitêban jî. Ji ber ku kovara Yeni Çözüm a alîgirên Bedri Yagan çap dikin, grûba Dursun Karataş Çapxaneyê Aydınlarê şewitandin. Çapxane hat xerakirin, sê makîne bi temamî hatin şewitandin. Heşt kitêbên Weşanxaneyê Yurt Kitapê di vê çapxaneyê de bûn. Sî û heşt hezar kitêb şewitîn. Kitêbên bi navên "Beşikçi Davası-I" (Da'weya Beşikçi-I), "Beşikçi Davası-II", "Beşikçi Davası-IV" û "Kürt Toplumuna Üzerine" (Li Ser Civata Kurd) gişt şewitîn. Ev kitêb hîn di makîna çapê de bûn. Kitêbên bi navên "Bilincin Yükselişi" (Bilindbûna Şu'ûrê), "Kendini Keşfeden Ulus" (Miletê Ku Li Xwe Varqilî) û "Mahkemelerin Açtığı Yol" (Riya Ku Mehkemeyan Vekir) jî bi pîranî şewitîn. Ev ki-

têb di beşê paketkirinê de bûn. Kitêba bi navê "Koca Çınar Kürt Bilgesi Musa Anter" (Çınara Mezin Zanayê Kurd Musa Anter) jî şewitî.

Xesara çapxaneyê digihîje şeş-heft mîlyaran. Herçiqas çapxane sigortakirî ye jî sigorta dê tezmînateke hindik li xwediyê çapxaneyê vegevine. Zirara weşanxaneyê jî nêzî heft sed mîlyon lîra ye.

Bêguman kitêbê dê ji nû ve bînin çapkirin lê hem wext wîna bû, hem em ketin tengasiyê û hem jî problema peran heye.

Xwediyê çapxaneyê havelekî me yî şoreşgêr û demokrat e. Çapxane ketiye tengasiyê dijwar. Makîneyên ku saxlem fîlitîne dê ji nû ve bînin sazînin. Weşanên şoreşgêr, kitêb, kovar bi giştî di çapxaneyê Aydınlar a Veysel Aydın de dihatin çapkirin. Ji ber vê yekê, jibo "cezakirinê" şewitandina vê çapxaneyê ji dewletê re nî'meteke Xwedê bû ku bi dest nediket. Herçiqas dewletê dixwest karekî wisa bike jî nedikarî.

Malmîsanîjê hêja,

Weşanxaneyê Yurt Kitapê nikare kitêbên xwe li Ewropayê belav bike. Dibe ku çar-pênc kesan ji xwe re xwestibin. Û Enstîtuta Kurdî ya Parisê jî ji heryekê sî heb xwestin....

Gelo hun dikarin alîkar bibin da ku ev kitêb li Swêd û Ewropayê bînin belavkirin û firotin. Yan jî jibo vî karî meriv dikare çi bike? Gelo îmkan heye ku bi hin kitêbfiroşên ciddî re tîkîlî bête danîn?

Em jibo eleqedariya we sipas dikin. Ligel silavan em saxî, serketin û bextewerîya we dixwazim**.

Îsmail Beşikçi

Adresa weşanxaneyê:

Yurt Kitap- Yayın

GMK Bulvarı Onur İşhanı

Kat: 7 No: 176

Kızılay/Ankara TURKEY

* Dev-Sol (Devrimci Sol) grûbeke çepgêr a Tirkîyeyê ye.

**Ev name bi xwe bi Tirkî ye Mahmûd Lewendî wergerand Kurdî.

له رۆمانی "کاتی پردهکه مان به چیهتشت" دا، جیگا گوماو و زه لکاوئیکه؛ ئەم جیگایهش بۆ ئەوه ههلبژیراوه که شوئینتیکی سروشتی بیت بۆ ژیاوی مرووی. ههروهکو چۆن بۆ سروشتی ماسییهکی له بهلهمیک گهرهتر و ململانیهکی توند و تیژتر «ههمنگواي» دهريای وهک جیگا ههلبژاردوه، راستهقییهی و زیرهکی و شارهزایی «حسین عارف»یش له وهدا بووه که ویستویهتی ململانیهکی گهرهی بهقهه ململانیتی نیو رۆمانهکهی «ههمنگواي» بخاته نیو ديهکی بچووی کوردهوارییهوه. بۆیه سروشتیکی بۆ ماسییهکی بچکۆله ههلبژاردوه که ئویش ئاوی کانیهکی بچووی نیو مزگهوتی ديهکه. بهلام لهگهڵ گهرهبوونی ماسییهکه ململانیتی نیو رووداوی کورتهچیرۆکهکه گهرهتر بۆتهوه و بهقهه ململانیتی رۆمانهکهی «ههمنگواي»ی لی هاتوه. یان دهتوانین بڵین گهرهیی ململانیتی درامی رۆمانهکهی «همنگواي» له گهرهیی ماسییهکه و گهرهیی دهرياکه دایه و لهگهڵ -زهمهنی- رۆمانهکهدا پهيوهندییهکی ئاوهژوانهیی وهرگرتوه. بهلام به پچهوانهوه، گهرهیی ململانیتی درامی نیو کورتهچیرۆکهکهی «حسین عارف» لهگهڵ ژیاوی و گهرهبوونی ماسییهکه و بچووی کانیهکه دایه.. واته ململانیهکه لهگهڵ -زهمهنی- رووداوی نیو چیرۆکهکه، که ژیاوی و گهرهبوونی تهمهنی ماسیهکهیه، پهيوهندییهکی راست و نااوهژوانهیی وهرگرتوه.

بهلام ئەگەر تهماشای نرخي درامی ههردوو رۆمانهکهی «ههمنگواي و مونیف» و کورتهچیرۆکهکهی «حسین عارف» بکهین هیچیان لهیهکتر کهمتر نین... چونکه چ ههردوو رۆمانهکه و چ کورته چیرۆکهکه ههرسیکیان وهک شاکاری تهدهبی له یهک رووداو و له یهک پاله واندا

کۆبوونهتهوه... بۆیه ههروهک «ههمنگواي» بۆ یهکهمین جار «پیرمهکه و زهرياکه»ی له سالی 1936دا له شێوهی کورتهچیرۆک نووسیوه و «عبدالرحمان مونیف»یش دهیتوانی رۆمانهکهی خۆی به کورتهچیرۆکیک بنووسی. «حسین عارف»یش بهههمان شێوه دهیتوانی «کانیه رحمان» له کورتهچیرۆکیکهوه بکات به رۆمانیکی دووردیژ...!! ههلبهت گهوههری بیروکهی چ رۆمانهکهی «ههمنگواي» و چ کورتهچیرۆکهکهی «حسین عارف» له وهدا کۆ دهبنتهوه که «سانتیاگو» دهلی: " - دهشی مروف له نیو بیری، وهلی ههزگیز نابه زینری...، بهلام ئەوهی «عبدالرحمان مونیف» دهیهوئیی بیلایت ئەوهیه که: " مروفی بهزیو، ئەگه رچی له ژیاویشیدا بمینی ههز له نیوچووه. " بۆیه له راستیدا ههز چي جیاوازییهکیش له نیوان بیروکهی به رهه می ههز سی نووسه ره کهدا هه بیت، تهنا له رووی "بۆچوون" هوهیه... سهبارت به ههلوئستی دیاریکردنی مروف بهرامبهر به مان و نه مان... بهزین و نه بهزین... "بۆچوون"ی ههريهکیک له نووسه رهکانیش بهستراوه به سروشت و خاک و نیشتمانی خۆیهوه و ههلوئستی ههريهکیشیان له سروشت و خاک و نیشتمانی خۆیهوه ههلقولاوه.

"کانیه رهحمان" و کورته بهراوردیکی ویژهی

نووسینی: فوناد عهبدولرهحمان

که پالهلوانی رۆمانهکهی «عبدولرهحمان مونیف»ه، مملانیی لهگهڵ مراوییهکی ئهقسونی دایه له جوانی و له رهنگاوپهنگی دا، بهلام «مام رهحمان»ی پالهلوانی کورتهچیرۆکهکهی «حسین عارف»، که ئهویش وهک «سانتیاگو» پیرهمیترده، مملانیی لهگهڵ ژبانی ماسییهکدایه که به بچووکی لهنیو گویمیکهوه دهی دههینی و دهیخاته نیو چهوزی مزگهوتی دیکهی خۆبانهوه تاکو گهوره دهبی و ئینجا گهرا دهکات و ماسی زۆری لی دهبی.

له رووی شتیهی دوو رۆمانهکه و کورته چیرۆکهکهشهوه که باسی دهکین: دهتوانین ههرستیکیان بهرامبهر یهک رابگرین، به قهدهر یهک بیانرخین و حوکمی خۆمانیان بهسهردا بدهین. بهلام ههرچهنده کورتهچیرۆک زۆر به گران له دهرگای تهسکی هونهری رۆمانهوه دهچیته ژوورهوه، واته بهراوردکردنیان له رووی هونهری و تهکنیکییهوه ئاسان نییه، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا دهتوانین ئهوه کاره بکهین، چونکه جیاوازیی نیوان دهرگای تهسک و دهرگای فراوانی هونهری رۆماننووسین، درامای رووداوهکهی نیوی دیاری دهکات.

درامای رووداوی "کانیه رهحمان"هکهی «حسین عارف» نهگهرجی وهک درامای رووداوی رۆمانهکهی «مونیف» یاخود «همنگوای» کۆمهلی پهیوهندی و جموجۆلی کۆمهلایهتی به باریکی جیهانی و فراوان نییه، بهلام لهگهڵ ئهوهشدا بواریکی سروشتی و تاییهتییه چ له رووی مادیهیهوه و چ له رووی مهعنهویهوه.

بیگومان، شتیکی ئاشکرایه، که هونهری یاخود ئهدهبی کوردی، تاکو ئیستا، رۆماننووسیکی وهک «ئهرنست همنگوای» یا «عبدولرهحمان مونیف»ی بۆ له دایک نهبووه... بهلام ئهگهه بهوردی سهرنجی ئهوه بهرهمه هونهری و ئهدهبیه کوردییانه بدهین، بهتاییهتی کورتهچیرۆکی کوردی!! کورتهچیرۆکی کوردیمان ههر بهرچاو دهکهوی، که له شتیه و له بابتهدا بگاته رادهی "پیرهکه و زهریاکه"ی «همنگوای»، یاخود "ئهو کاتهی پردهکهمان بهجههت"، له نووسینی «عبدولرهحمان مونیف»، که له سالی 1976دا نووسیویتی.

بیگومان، ئهوه کورتهچیرۆکه کوردیهش "کانیه رهحمان"هکهی «حسین عارف»ه. ئهگهرجی ئهوه رۆمان و چیرۆکانه ههرستیکیان له لایهنی میژووپی و جیۆگرافیهوه، جیاوازیان لهگهڵ یهکترا ههیه، بهلام ئهوهی لهیهکترا نزیکیان بکاتهوه، لایهنی بابته و شتیه و زیاتر مۆرفۆلۆژییه. بۆ نمونه له رووی بابتهوه:

یهکه: رۆمانی "پیرهکه و زهریاکه" و "ئهو کاتهی پردهکهمان بهجههت" و "کانیه رهحمان"، ههرستیکیان پالهلوانهکانیان لهوهدا شتیهی یهکترا دهگرنهوه که پهرن و له مملانییهکدان بۆ گهیشتن به نیچیریک که مایهی بهشتی زۆری ژبانیان بیت. «سانتیاگو» قارهمانی "پیرهکه و زهریاکه" مملانییهکی لهگهڵ ماسییهکی گهوره دایه، که ناوی لی ناوه «مادلین» و قهبارهی تهنی له قهبارهی بهلهمهکهی خۆی گهورهتره، بهلام "زهکی نه دداوی"

بوومهوه، نيتر خوّم بۆ نهگيرا و سهرم بۆ لای دهنگهکه
هه لگرت و ههنگاوم بهناو ئەو شهوه در و تووشه دا
هه لهتينا. دهنگهکه دوور بوو، جاربه جارێ ديهات و
پاشان کپ دهبوو. دواچار گهيشتمه سهري. ئای لهو
دیمه نه! مندا لێکی سێ چوار ساله لهناو ئەو له لانه دا
به دم گريه و هه نسکه وه چاو بهناو ئەو شهوه
ئهنگوسته چاوه پير مه ترسييه دا دهکپيێ.

مامه پيرهی عاره ب، دريژهی دايی و گوتی: "مندا له کهم
له باو هشم کرد و هينامه وه، به خيۆم کرد و خو شتم
ويست، تا بوو به کورپيژگهيهی بهر له ماوه يهک هاته
ژووره وه و به خيرهاتنتانی کرد و چای بۆ دانان.
له بهر ئه وهی له بيابان دۆزيبوومه وه، ناوم نا "سه حراوی"
ئيستا "سه حراوی" گهوره بووه. ئەم به سه رهاتهی له بيري
نه ماوه، یا رهنگه وهکو خه ونێکی لێل بيته وه يادی، به لام
نازانی چی بوو ئەو رۆژه رووی ده دا.

سه بارزه کورده که، دواي هاته وهی گوتبووی: "کاتی
خوا حافيزيمان له پيره عاره بی ميوان په روهر و مرۆقه په روهر
کرد و له دهواره ره شه که ی وه ده رکه وتين، بينيم
"سه حراوی" له ويی له ناو مندا لاندای ياری ده کرد، به هه مو
پانتایی چاومه وه تيم روانی، ده مويست وینه که ی بمژم و
له گلينه مدا هه لێگرم. نه مده زانی چی بکه م، دلّم هه لاهه لا
بيوو.

ههروه ها گوتبووی: "ئه و کاته، هه فته يهک بوو شه ر
ده ستي پێ کردبوو، ئيمه ش به پيگه وه بووين و له
سه ربارزی راما ن ده کرد، ئه گه رنا "سه حراوی" يم له گه ل
خوّم ده هينا يه وه.

"سه حراوی"

من، نازانم تۆ له کام ته نفال دا به ديل گيراييت،
ئه نفالای يه ک" بوو يا "دوو" يا "سێ"! تۆ ئەو کاته چهند
سالان بوويت "دوو" يا "سێ" يا "چوار"! ههروه ها
ناشزانم ئيوه ی ته نفالکراو به ژماره چهند بوون!

من، نازانم تۆ ئەو کاته ی به مندالی به ديل گيراييت، له
کام گوندي (قه ره داغ) يا (گه رميان) يا (بادينان) يا
(ده ستي کۆيه) پيره وه که ببوييت!

من، نازانم ئەگه ر تۆ به ديل نه گيرايای، له دوا رۆژدا

به چريکه ی چ ئاوازيک ئاشنا ده بوويت، "هۆره ی جافه تی"
يا "سياجه مانه ی هه ورامان"، "لاوکی کرمانجی" يا
"قه تاري گه رميان"!

من هه ر ئەوه نده ده زانم تۆ نه ئينييه هه ره گه و ره که ی
مرۆقا يه تيبیت له م سه رده مه دا، تۆ کاره ساته هه ره
تاله که ی گه لی کورديت!

من هه ر ئەوه نده ده زانم وینه ی ئەو رۆژه به ئينه وه
يادم، ئيوه: دايک و باوک، خوشک و برا، داپيره و
باپيره، خيّل و عه شيره ت و خزّم و دراوسي به سواری
پشتی لۆری و زيلي سه ربارزی وه ک ميگه لی مه رو مالآت،
کورده گه ليان دابوو ه پيش و که س نه يه ده زانی بۆ کو پيان
ده بردن!

وه ک گوتم، ئەو که سه ی به سه رهاته ی "سه حراوی" ی بۆ
گيژامه وه، دۆست يکی نزیکمه، شيعری جوان و جار به جار
وتاريش ده نووسی، پيم گوت: "شيعريک بۆ يادی
"سه حراوی" بنووسه!"

گوتی: "خو يشم نياز م وايه، به لام کاتی ده روونم ئاگري
گرت!"

گوتم: "ديوانه که شت ناو بينی "سه حراوی"!

هیچی نه گوت!

دۆسته که م ئيستا له هه نده رانه، دلنيام رۆژی له رۆژان
له تاراوگه دا، ده روونی گر ده گری و "شيعريکی جوان!!"
بۆ يادی رۆژه هه ره تاله که ی "سه حراوی" ده نووسی.

ئەنفال

رۆژە ھەرە تالەكەي "سەحراوی"

بەدران ئەحمەد حەبیب

تال بەینمەوہ بیر. ئەو لە بنی کودیلەئ دابوو
دانیشتنە کەمان کۆتایی ھات و بەخەمبارییەوہ مالئاواییم
ئیکرد. لە ھەوارەکەي دەرجووم و پیم پتوہ نا، دلم
نەسرەوت تا ھاتمەوہ و ئەم نەینییەم بۆتان گتیرایەوہ.

دووم کەس، کە ئەم بەسەرھاتەي بۆ گتیرامەوہ،
دۆستیکي نزیکمە. چەند مانگیکە رووی کردۆتە دەرەوہی
کوردستان و نازانم ئیستا لە چ بەندەرێک لەنگەری
خستووہ. یادی بەخێر، گوئی: "ھەندئ لە خزمانم
سەرباز بوون لە سارای سنووری عێراق-سەعوودی،
رێیان دەکەوتتە مالە عەرەبیکي کۆچەر و میوانی دەبن.
دوای نان و پات، یەکئ لە گەنجە کوردەکان خۆی پی
بەرزەوت ناکرئ و بە ئاھاوتنیکي کە چ ھەوایی خوشک و
برا کوردە ئەنفالکوردەکانی خۆی لە (شیخ)ی خانەخوئ
دەپرسی.

شیخی (بەدوو) بە شینەیی تیی دەگەینئ، دەئئ:
"کوریژگە، ئەو کوردانەي ئیوہ بە رۆژیکي نیوہرۆ لەلایەن
پیاوہکانی (صدام)وہ لەم سارا لماویبەدا زیندەبەچال
کران، ئەو رۆژە، بیابان دیمەنیکي بە ترس و سامی
دەنواند، تەنیا کورد و (حەرەس جمھوری) بە دەرەوہ
بوون، ھیچ گیانلەبەرێکي تر زاتی سرتە و بزوتنەوہی
نەدەکرد، کەس نەیدەزانئ چی رووی دەدا، پیاوہکانی
(صدام) دوای ئەوہی کاری خۆیان تەواو کرد لێیان دا
رۆیشتن. دوای ئەوہ شەو داھات، شەوئیکي خەمبار و
سامناک. پاستیکي شەو بەسەرچوو بوو، ناویەناوئ
دەنگي گریانئ مندالیکم دەھاتە گوئ، لە بیرئ خۆمدا
گوتم: "ھەبئ و نەبئ ئەمە مندالیکە بزر بووہ." راست

دوو کەس، ئەم بەسەرھاتەیان بۆ گتیرامەوہ، یەکتیکان
برای خۆم "ئەو گاتە بەر لە شەری کەنداو، سەرباز بوو
لە بیابانی خوارووی رۆژئاوای عێراق" گوئی: "شوفتیری
فەرماندەری یەگە (وحدە) سوپاییەکەي خۆمان بووم،
ھەموو رۆژ بەنیو ئەو رینگەویانە لماویانەي بیاباندا لە
ھاتوچۆدا بووم. لە مالە عەرەبە کۆچەرییەکاندا لام دەدا،
یا سلۆم ئئ دەگردن و بەسەر پتوہ ناوئیکم دەخواردوہ.
لەگەل پیرە عەرەبیکي کۆچەری ببووین بە ئاشنا، ھەر
جاریکي ریم بکەوتایەتە ھۆبە و ھۆبەساتئ ئەو، خولقی
میوانداری دەکرم. کابرا، دەیزانی کوردم، گەلئ ریزی
ئئ دەنام. جاریکيان لە یەکئ لەم سەردانانەمدا بە
دوودلئ و پارێزەوہ لێم پرسی: "مامەپیرە! پرسیاریکت
ئئ دەکەم نەینئ بی لەنتوانمان، لە باکوور لەناو ئیمەدا
دەمگۆبەک ھەبە دەئئ ئەو ژن و مندال و خەلکە
گوندییانەي بەر لە چەندان سائئ لە "ئەنفال"دا بەدیل
گیران و شونەون بوون، ھیتاویانن بۆ ئەم ھەرد و
سارایەي ئیوہ. ئایا تۆ ھیچت لەبارەوہ نەبیستوون؟"

مامەپیرەي رەوہند، چاوی خستنە سەر یەکتەر و بە
ئاخ و دەردیکي پڕ لە سفتوسۆوہ یەک دوو جارئ سەری
بادا، ئەوجا گوئی: "کورم، لە برا کوردەکانی خۆت
دەپرسیت؟! ئەگەر ئیستا بچیتە ناو ئەو کردە لمانەي
ئەوئ، جلە کوردی و کلش و گتوہ کوردەواییەکانی
خۆتان دەدۆزیەوہ!"

تەزوویک بە سەرتاپامدا سەری کرد. کابرا ھیچی
تری نەوت، منیش دەم ھەلنەچرا بلیم: "مامە گیان!!
ئەم برايانەي من بە دەسپێژئ گوللە... یان...
بەزیندەبەچال...؟! دیارە نەمدەویست دیمەنیکي ھیندە

په راویزه‌کان:

چاډ خوښه‌ردا پټک دین. وه‌رگیراو له: فره‌نگی زاراو
نه‌ده‌بیه‌کان. نووسینی کارل بیکسون و نارتور گانز.

۱۶. نوالیس: فریدریش فون هاردینتیزگ ناسراو به نوالیس
Novalis Friedrich Von Hardenberg ۱۸۰۱ - ۱۷۷۲
شاعیری نالمانی و، پرشه‌نگدارترین نوښه‌ری پښمانیسمی سه‌دهی
هه‌ژده‌ییم.

۱۷. رهوتیکی داکیشهر (Processus de reduction). مانای
فلسه‌فی نم وشه‌یه پتر گه‌راندنه‌وه، یان ردت‌ی عه‌ره‌بی
ده‌گرښته‌وه. که بریتیه له گه‌راندنه‌وه‌ی شتی بو راستینه‌ک‌ی و
پاک‌ژک‌ردنه‌وه‌ی له ماکه زیده‌کان. هوسریل / گه‌راندنه‌وه به ماکه
پیکه‌ینه‌ره‌کان و به‌تال کردنی له ماکه نامویه‌کان. وه‌رگیراو له
فره‌نگی فلسه‌فی نووسینی. لوکتور جمیل صلیبا.

۱. نیدموند هوسریل Edmund Husserl فیله‌سوفی نالمانی و
بیرکاری دیارده‌ناسی (۱۹۳۸ - ۱۸۵۹)

۲. هایدگیتر (Martin Heidegger) فیله‌سوفی نالمانی (۱۹۷۷ -
۱۸۸۹) قوتابی هوسریل که پتر له بواری دیارده‌ناسیدا کاری
کردوه.

۳. سامونیل ریچاردسون Samuel Richardson بونیاتنه‌ری
پښمانی نویی نینگستانه (۱۷۶۱ - ۱۶۸۹)

۴. فلویبر (G. Flaubert) پښمان نووسی فره‌انسی (۱۸۲۱ -
۱۸۸۰)

۵. مارسیل پروست Marcel Proust پښمان نووسی به‌ناویانگی
فره‌انسی و خاوه‌نی شاکاری: به‌شوین زه‌مانی له‌کیس چوودا.
(۱۸۷۱ - ۱۹۲۲)

۶. جویس Jems Joice (۱۸۸۲ - ۱۹۴۱) که‌له‌نووسه‌ری
نیرله‌ندی و خاوه‌نی پښمانه به ناویانگه‌کانی "تولیس" و "بیداری
فینینگانه‌کان".

۷. توماس مان Thomas Mann روماننووسی نالمانی
(۱۸۷۵ - ۱۹۵۵)

۸. هرمان بروخ Herman Broch نووسه‌ری سویسرای
(۱۹۵۱ - ۱۸۸۶)

۹. دنیس دیدرئو Denis Diderot نووسه‌ر و فیله‌سوفی
فره‌انسی ۱۷۸۴ - ۱۷۱۳ و بنیاتنه‌ری نینسکلونیدیا.

۱۰. Emma Bovary) که‌سایه‌تی سهره‌کی پښمانی
به‌ناویانگی «مادام بواری» (نووسراوی گوستاف فلویبر)

۱۱. (شوایک، سهریازی دلپاک،) پښمانی Le Brave Soldat
Chveik شوښه‌واری میروسلاو هاشک نووسه‌ری چیک: (۱۹۲۳ -
۱۸۸۳)

۱۲. تیرمینالی Terminaux ناوه‌ندیکی که چه‌ندین ریگی له
بیتوه. بو وینه تیرمیناله نه‌وتیه‌کان، یاخود تیرمینالی پاس و
فرزکه.

۱۳. موزیل Musil نووسه‌ری سویسرای (۱۹۴۲ - ۱۸۸۰)

۱۴. لارنس شترین (Laurence Sterne) نووسه‌ری
(Shandy)

۱۵. راستینه‌نومایی (Verisimilitude). راستینه‌نومایی یان
راستینه‌مینایی: چونایه‌تیه‌ک که له کرده‌وه و که‌سایه‌تیه‌کانی
شوښه‌وارنکدا هه‌یه و نیمکانی ساختیکی په‌سندکراو له راستیی له

● هلم واره‌دا نم وشانه به‌مانایانه‌ی خواروه هاتون:

له‌ویوویی: حضور: له‌ی تاماده بوون. له‌ی بوون

له‌ویوویی په‌یتایی: هه‌میشه له‌ی تاماده بوون. حضور مداوم

بان‌نه‌توه‌یی: له‌ده‌وه‌ی و سه‌وه‌ی چوارچینه‌ی نه‌توه‌یی، (فراملیتی)

وینه‌کیش کردن: ترسیم و تصویر کردن

په‌یتایی: بی‌پسانه‌وه. تداوم.

ژیانستان: دنیای ژیان

"نانا" یان به "کارنین"ییه و ژیربیژی دیرینه‌ی سیزوانتیس، زور بئسوود و دستوپنگر دیته بهرچا، که له‌گه‌ل نیمه‌دا باسی دژواری زانین ده‌کا و دهریاره‌ی راستییه‌ک ده‌بوئی که شیاوی تیگ‌یشتن نییه.

رؤحی رۆمان، رۆحی په‌یتایی‌یه (تداوم). هر نووسراوه‌یه‌ک ولامده‌ری نووسراوه‌کانی پینشوویه، هر نووسراوه‌یه‌ک، سه‌رانسه‌ری نه‌زمونی پینشووی رۆمانی پینیه. به‌لام رۆحی زه‌مانی نیمه لای هوال و پروداوه‌کانی رۆژانه‌یه، نو هوالانه‌ی نه‌ونده به‌ربلاو و زورن که رابردو له ناسزی نیمه دهره‌وینتیه و زه‌مان تنها ده‌کته، زه‌مانی حال. رۆمان وه‌ک که‌رتیکی نیمه سیسته‌مه، نیتر "شوینت‌وار"یکی مانا نییه (شتیک که ده‌بی دریزه‌ی هه‌بی و رابردو به داهاتوو بلکتی)، به‌لکو پروداویکی په‌سندی رۆژه و، وه‌ک پروداوه‌کانی تر، جووله‌یه‌کی بی‌شاکامه.

۱۰.

نایا نه‌مه به‌م مانایه نییه که رۆمان له دنیا‌یه‌کدا که «نیتر نی نه‌ نییه» ده‌فهوتی؟ نایا رۆمان ده‌هیلنی که نه‌روپا له «فهراموشی بوون» دا نقوم بی؟ داخو نه‌ شته‌ی ده‌مینیتیه‌وه، تهنیا زوربیلینی بیکۆتایی نووسه‌ران و تهنیا رۆمانه‌کانی «پاش میژووی رۆمان» ده‌بی؟ من نازانم. تهنیا نه‌وه ده‌زانم که رۆمان نیتر ناتوانی به ناشتی له‌گه‌ل رۆحی زه‌مانی نیمه‌دا، زیان به‌ریته سه‌ر. نه‌گه‌ر رۆمان بیه‌وی دریزه به دوزینه‌وه‌ی نه‌و شتانه‌دا که تا نیستا نه‌دوزراونه‌ته‌وه، نه‌گه‌ر هینشتاش بیه‌وی، وه‌ک "رۆمان" پینشکه‌وی، هیچ ریگه‌یه‌کی له‌به‌ر نییه جگه له‌وه‌ی ریگه‌یه‌کی به پینچه‌وانه‌ی پینشکه‌وتی جیهان، بگریته‌به‌ر.

جه‌ماعه‌تی ئافانگارد که مه‌یلیکی زوریان به هاوجووتی

له‌گه‌ل داهاتوودا هه‌بوو، روانگه‌یه‌کی دیکه‌یان بوو. هونه‌رمه‌ندان‌ی ئافانگارد شوینت‌واریکیان خولقاند، که راستیکه‌تان بوئی، بویرانه، دژوار، هاندەر و هه‌للاسازکه‌ر بوو. به‌لام نه‌وان نیمه شوینت‌وارانه‌یان به‌م یه‌قینه‌وه خولقاند که «رۆحی زه‌مان» له‌گه‌ل نه‌واندایه و سبه‌ی رۆژ، هه‌ق به‌وان ده‌دا.

له رابردوودا، منیش داهاتووم وه‌ک تاکه داوه‌ری هه‌قداری کرده‌وه و شوینت‌واره‌کانم ده‌زانن. دواتر بۆم ده‌رکه‌وت که ملکه‌چی و پیکه‌هتن له‌ته‌ک ناینده، خراپترین چه‌شنی سازشخواری و ماستاوه‌که‌ری له به‌رانبه‌ر له‌خۆت به‌هیزتردایه. چونکو داهاتوو هه‌میشه له نیستا به‌هیزتره. له راستیدا، نه‌وه داهاتوویه که له‌باره‌ی نیمه‌دا داوه‌ری ده‌کات و بینگومان نیمه کاره‌ش به‌بی هیچ لیهاتوویه‌که‌وه ده‌کا.

به‌لام نه‌گه‌ر من بایه‌خیک بۆ داهاتوو دانانیم، که‌وايه به‌چ یان چ که‌سی به‌ستراومه‌ته‌وه: به‌نیستمان؟ به‌خه‌لک؟ به‌تاک؟

ولامی من نه‌ونده‌ی مه‌سخره دیته به‌رچا، نه‌ونده‌ش راستگۆیانیه: من جگه له میراتی بی بایه‌خکراوی سیزوانتیس خۆم به پینهنی هیچ شتی نازانم!

سه‌رچاوه: کتیبی «هنر رمان» میلان کوندا.

وه‌رگیرا: پرویز همایون پور. تاران - ئیران ۸۹

به لام من ناموئی ریگاگانی داهاتووی پومان - که شتیکی لی نازانم - پیشگری بکم، تنیا پیم خوشه نهمه بلنیم که: نهگر پومان بهراست دهبن له ناو بچی، له سزنگی نوموه نیبه که وزه ی تهواو بووه، به لکو بهو خاتره به که پومان له دنیا به کدا دهژی که نیت ئی نهو نیبه.

۹

جیگیر بوونی یه کیتی میژوی خره کی زهوی، نهم پوزیایه که خوا ئیزی به دیهاتی دا، رهوتیکی داکیشهر¹⁷ و سرگیزه هینتری پیوه بووه. نهمه راسته که مزانه کانی داکیشهر، هه میشه ژبانی مرؤف دهجون: ههروهک گوره ترین دلداری، له نه چامدا ده بیته وه کومه لیک بیره وه ری بی شوق. به لام تاییه تمه ندی کومه لگای هاوچه رخ، به شیوه یه کی ترسناک، نهم به خته شوومه توکمه دهکا: ژبانی مرؤف تا ئاستی بولی کومه لایه تی نهو داده کیشری (داده به زی). میژوی نه ته وه یه ک ده بیته چه ند بووداو یک، که نهوانیش به نوره ی خویان ده بنه چه ند راقه یه کی چاوچنووکانه. ژبانی کومه لایه تی ده بیته خه باتی سیاسی و، خه باتی سیاسیش تنیا داده به زیننه ئاستی به ره ره کانی نوو ده سه لاتی جیهانی. مرؤف له «گیزاوی راسته قینه ی داکشان» دا گرفتار بووه. گیزاویک که له ویدا «ژیانستان» - که هوسریل باسی لیده کرد - به رهو تاریکی ده بردری و بوون، فه راموش ده کری.

به لی، نهگر هؤکاری بوونی پومان، نهمه یه که به ره وهام تیشک باویته «ژیانستان» و، ئیمه له به رانه بر «فه راموشی بوون» دا، بیاریزی، ئایا پنداویستی بوونی پومان ئیمرو له هه موو کاتیکی تر پتر نیبه؟

به بره وای من به دی ... به لام، به داخوه موزیانه کانی داکیشهر، پومانیش دهجون. مزانه یه ک که نه تنیا له

واتای ژبان، به لکو له واتای شوینه واری نوسره کانیس کهم ده که نه وه. پومان (وهک سه رانسهری فره هنگ) زودتر له جاران که وتوته دهستی راگه یاندنه گشتیه کان، نهم راگه یاندنانه که هؤکاری یه کیتی به ری خره کی زهوی، پزوسیسی داکیشهری گه شه پیده ده ن و ریگی بق دیاری ده که ن: راگه یاندنه گشتیه کان، هه مان ساناسازی و قاوغه کان له سه رانسهری دنیا دا بلاو ده که نه وه که به هاسانی له لایه ن زورینه ی خه لک، گشت خه لک و، هه موو مرؤقایه تیبه وه په سند ده کری. گرینگیه کی نهوتویشی نیبه که له نزرگانه جزیره جزیره کانیاندا، به رژه وه ندی سیاسی جو دایز خؤ دهرده خات. له دهره وونی نهم جیاوازیه ره که شیبه دا، گیانیکی هاو به ش زاله. هه ر نه وه نده به سه که سه بیرکی هه فته نامه چپ و راسته سیاسیه کانی شهروپی و نه مریکی، له تایمزه وه بگره تا ئیشپیگیل، بکه ین تا پومان دهره کوی هه موویان دیدیکی یه کسانیان له باره ی ژبان وه هیه. نهم روانینه یه کسانه ش، له ریکخستن و پله به ندی بابه ته کان، له سه ردیبه یه کسانه کان، له شینوازه ویکچوه کانی پوزنامه گری، له سه رجه می وشه و شینوازه ویکچوه کاند، له زهوق و چیژی هونه ری ویکچوو و له ریزه بندی نهو شتانه ی به لایانه وه گرینگ یان ناگرینگه، دهرده که وی. نهم گیانه هاو به شه ی راگه یاندنه گشتیه کان، که له پشتی هه مه رهنگی سیاسی نهواندا شاردراره ته وه، گیانی زه مانئیمه یه. نهم گیانه، به بره وای من، له گه ل گیانی پومان ناته بایه.

رؤحی پومان، پؤحی پیچه لؤکیه، هه ر پومانئ به خوینته ره لی: «شته کان زور له وه گری و گؤلدارتره که تو بیری لیده که یه وه». نهمه راستی نه به دی پومان، نه گه رچی له هه راوه وریای ولامه ساکار و خیراکاندا، که وه پینش پرسیاره کان ده که ون و لایان ده ده ن، کهم وایه بگاته گری. له روانگی گیانی زه مانئیمه، هه ق به

جوانناسانهی له میژینهی پۇمانه که پیشتر «نوالیس»¹⁶ دیبویوه، به لأم وها هونه ریکی بی وینهی دهویست که تنیا کافکا توانی نزیکی سده سال دوايه «بیوزیتوه». ئەم دۆزینه ویه، بهر له وهی دهستیکی وەرچهرخانیک بی، دهستیکیکی چاوه روان نه کراو بوو بۆ تیگیشتن له م خاله که پۇمان، بواریکه که «تخیل»یش له ودا، وهک پۇیا ده توانی فیچقه بکا و خوی له کۆتی بیده ره تانی راستینه نومایی بزگار بکات.

«بانگوازی هزر» - موزیل و بروخ، هوشمه ندیه کی بهرز و به شکویان هینایه تاو شانوی پۇمان. ئەم کارهش بۆ گۆرینی پۇمان به فلسفه نه بوو، به لکو بۆ نه وه بوو که هه موو نه مرانزکی عه قلی و غهیره عه قلی، [روایتگرانه و تفکرپردازانه]ی که بتوانی بوونی مرؤف پۇشن بکاته وه، به گۆیرهی نه قل و حه قایهت، کۆ بکاته وه و پۇمان بکاته بهرزترین ناویتهی زهینی. داخوا ئەم کاره بهرچه ستهیهی موزیل و بروخ، کۆتایی میژووی پۇمانه، یان بانگیشتنیکه بۆ سه فه ریکی دوورودریژ؟

«دبانگوازی زه مان» - سه رده می «ناته باییه تیزمینالییه کان»، پۇماننوس هان ده دا که نیتر مه سه له ی زه مان به شیه وهی مارسیل پۇست به بابه تی بیره وه ریی شه خسییه کانی نه به ستنیه وه. به لکو نه وه به مه ته لۆکیکی زه مانی کۆیی، زه مانی نه ورپیدا ره یال بکات. نه ورپایه ک که بۆ نه پینی رابردوی خوی، بۆ هه لسه نگاندن و کۆبه ستی ژیا نی خوی، بۆ تیگیشتن له میژووی خوی، ده گه ریتیه دوا وه، وه ک پیره میردیک که به نیگایه ک ژیا نی رابردوی لیکه داته وه. مه یل بۆ هه ورازتر پۇشتن له چوارچیه وهی له رزۆکی ژیا نی تاکی، که پۇمان تا نه و کات له چوارچیه ویدا مابوه و، هینانه ژووری چند ده وره یه کی میژووی له ئاقاری نه ودا (کاریک که ئاراگۆن و فۆئینتیس (Fuentes) پیشتر بۆ وه راست گه راندنی کره ویا نه) لیزه وه سه رچاوه ده گری.

به لأم داخوا پۇمان، به گۆیره ی لۆژیکی تاییه تی ده روینی خویه وه، به کۆتایی ناگات؟ داخوا پۇمان تا ئیستا که لکی له هه موو توانست، ناسین و شیوازه کانی خوی وهر نه گرتوه؟ بیستوومه که میژووی پۇمان له ته ک کانگاکانی به رده خه لوز به راورد ده کن که له میژساله پاشکوته کانی ته وراو بووه. به لأم ئایا میژووی پۇمان پتر له گۆرستانی ده رفته له کیس چوو و هاواره نه بیسراوه کان شاپچی؟

من له به رانه ر چوار بانگه وازدا پره سه ستهیه کی تاییه تیم هه یه:

«بانگوازی گه مه» - «تریسترام شاندی» شوینه واری لارنس شتین¹⁴، «ژاکی قه زاو قه ده ری» نووسینی دیدیزو به بره یی من گه وهره ترین پۇمانه کانی سه ده ی هه ژده ن. پۇمانگه لی که وه ک گه مه یه کی به شکو خۆ ده رده خه ن. ئەم دوو پۇمانه دوو ترۆپکی قالب سووکی و بیری سه ره سه تن که تا ئیستا هه چ پۇمانیک قه ره ی له قه ره نه داون و ناشده ن. پۇمانه کانی دوا یی، خویان زۆر به توندی به ده رپینی راستینه نومایی،¹⁵ رازاندنه وه ی واقعیه بیانه و له بهرچا وگرتتی وردی قۇناخه کانی زه مانی ده به ستنه وه. پۇمان توانسته شا رواه کانی نیو ئەم دوو پۇمانه ی له کیس دا. ئیمکاناتیک که ده ی توانی ره وتیکی وهرچهرخانی چیا له م ره وته ی ئیستا ده ی ناسین، بۆ پۇمان پیک بینن. (ئه ری ئیمه ده توانین میژوویه کی دیکه بۆ پۇمان وینه کلش بکه ین.)

«بانگوازی پۇیا» - پۇیای خه الووی سه ده ی نۆزده یه م، له نکاو به ده ست فرانتس کافکا، وه خه به ر دی. کافکا کلریکی کرد (واته تیکه لکردنی پۇیا و راستیه کان) که سو ریالیسته کانی دوا یی نه وه، ده یانو یست بیکن، به لأم نه یان توانی. له راستیدا نه مه به رزه فه ری

سیاسییه، به لکو دهگه ریتوهه سهر "تیکرای بوون"ی نیمه. نهوه بهم ماناییه که دنیای بنیاتنراو له سهر راستینهیهکی تاکانه، وه دنیای نووچوره و پیژیهیی پومان، هر کام له تهنیکی تهوا جیاوان تنراونهتهوه.. راستینهیی (ههقیقهتی) توتالیتیری کاتهگورییهکانی پیژیهیی، حاشا له گومان و پرسیار دهکا، هر بویهش هرگیز ناتوانی لهگهل شو شتهی من "پوچی پومان"ی پیندهلیم، ناشت بیتهوه.

بهلام مهگین نیستا له پوسای کومونیسیتدا، سهدان و هزاران پومان به تیراژ و سهرکهوتنیکي زور، له چاپ نادرین؟ بهدی. بهلام هم پومانانه نیتر دریزه به «فتح»ی بوون نادن. هیچ کرتیکی نوی له بوون، نادوزنهوه، بهلکو تهنیا شو شتهی تا نیستا گووتراوه تهید دهکن. لهویش زیاتر، هوی بوون، شکو و قازانجی نهوان لهم کومه لگاییهی تیندا دهژین، له تهییدی شو شتانه دایه که دهگووتری، (وه دهیی بگووتری). هم پومانانه لهبر نهوهی هیچ شتی نادوزنهوه، بهشداریان له پهوتی «پهیتای نوزینهوهکاندا» نییه که من به میژوی پومانیان نیو دههم. نهوان له دهرهوهی هم میژوییه دا جی دهگرن، یان پووتتر بلنیم، «رؤمانهکانی پاش میژوی پومان»ن. مهیلوه نیو سدهیه که میژوی پومان له نیمپراتوری روسیادا قهتیس ماوه. نهگر سهرهنجیکی شکوی پومانی روسی له گوگول هتا بیلییهوه (Bily) بدهین، هم قهتیسمانه دهشی به پووداویکی مهن دابننن. کهوايه مهرگی پومان خهیا لیکي خورایی نییه. نیمه بیشتر شاهیدی هم مهرگی بووین. نیستاش دهرانین که پومان «چون» دهرمی: پومان ون نابی، بهلکو له میژوی خوی لا دهدا. بویهش، مهرگی پومان به نارامی، بهبی پاکیشانی سهرهنج و بهبی نهوهی نابروو چوونیکي بهداوهبی، پوودهدات.

له میژه ساله به تاییهتی فوتوریست (Futuriste) سورریالیست (Surrealiste) و مهیلوه هموو ئافانگاردهکان (Avant - gardes)، باسی تهواویوونی تهمنی پومان دهکن. نهوان پیمان وابوو که پومان، له رینگای پیشکوتن، به قازانجی داهاتوییهکی تهواو نوی، به قازانجی هونهریک، که لهوهی بیشتر زور جیاوازه، له نیو دهچی. دهرمی. پومانیش وهک ههژاری، چینه دسه لاتدارهکان، مؤدیله کونهکانی ماشین یان کلوهکان، به نیوی دادپهروهی کومه لایهتی دهنیژری.

هر بویهش نهگر سیروانتیس بنیاتتهری سهردهمی نوینه، دهبی ئاکامی میزاتهکهی، له میژوی شینوازه نهدهبییهکاندا، ماناییهکی پترله قوتاخیکی ساکاری هبی؛ له راستیدا ئاکامی میراتی سیروانتیس، دهبی کوتایی سهردهمی نوی رابگهینی. بهم بونهیه شهویه که شو بزه بهفیزهم سووک و سهرسهری دیته بهر چاو که هوالی مهرگی پومان دینی. نهگر دهبیژم سووک و سهرسهری، بۆ شهویه که من هوالی مهرگی پومانم، کوژرانی پومانم (به دهستی یاساخ بوونهکان، سهنسور، داپلوسینی ئایدیولوژیک) له دنیایهکدا، که بهشیکی گوره له ژیانمی تیدا تینهر بووه و به توتالیتاری ناو دهبن، دیوه و به هموو وجودمهوه ههستم پیکردوه. شو کات بوو که به روونی تهواوهوه، بزم دهردهکوت که پومان زهوالی بۆ هیه. به ههمان شیهوه که پوژئاوای سهردهمی نوی زوالی بۆ هیه. پومان ههروهک وینتی هم جیهانه، که له سهر نووچوریتی و پیژیهیی بوونی دیاردهکانی ئینسانیدا بنیات نراوه، لهگهل جیهانی توتالیتیردا ناتهباییه. شو ناتهباییه لهوه قوولتره که بهرهلهستی سیاسی له فرمانبهریکی پاراستن و تیکوشهریکی مافی مرؤف له نهشکه نهجهگههکهی جیا دهکاتهوه. چونکه هم نهسازانه نه تهنیا نهخلاقی و

هەر لەم ئەوروپا ناوەندییە دایە کە پۆژئاوا توانی، بۆ
 یەکەم جار لە میژووی هاوچەرخدا، مەرگی پۆژئاوا بە
 چاو ببینی و ئەمە، ئەگەر بمانهوی وردتر لێی بدوین،
 کاتی بوو کە پە هۆی لکانی وارشۆ و بوداپست و پراگ
 بە ئیمپراتۆری روس، (پۆژئاوا. و) جیابوونەوی لەتیک
 لەشی خۆی بینی. ئەم چارەڕەشییە ئەنجامی یەکەم
 چەنگی دنیاگر بوو. ئەم شەڕە ی کە ئیمپراتۆری
 هابسبورگ دەستی پێکرد و ئەوروپای لەهیزکەوتوی بۆ
 هەمیشە لاسەنگ کرد.

دوایین قۆناخە هێمنەکان، کە لەویدا مرۆف تەنها
 لەگەڵ دیوێزمەکانی پۆخی خۆی لە کێشەدا بوو، واتە
 دەورانی جۆیس و پرۆست، بە کۆتایی گەیشتوو. لە
 پۆمانەکانی گافکا، هاشک و موزیل¹³ و بروخ دا،
 دیوێزمە لە دەروە سەر هەلدینی، دیوێزمەیک کە
 میژووی پێدەئێین. میژوو ئیتر لە شەمەندەفەری
 ماجەرچووکان ناچی. میژوو غەیرەشەخسی و لە
 حساب نەهاتوو، بێ ناوهرۆک و دەسەلات هەلنەگرە
 (دەسەلاتی بەسەردا رەیال ناکری) و هیچکەس ناتوانی
 لێی پاکات. ئەمە کاتی کە سبەیی شەری دنیاگری یەکەم.
 کە سەرچەمی پۆمانتۆسەکانی ئەوروپای ناوەندی،
 ناتەبایییە تیزمینالییەکانی سەرەمی نوینان دیت و
 هەست و دەرگیان پێکرد.

بەلام نابێ ئێمە پۆمانەکانی ئەوان وەک پیشگۆییەکی
 کۆمەلایەتی و سیاسی، وەک نموونەیکە خا و زوو
 پینگەیشتو لە روانگەیی جورج ئیرویل بزانی. ئەو شتە
 ئیرویل بە ئێمە دەئێی، دەکرا بە هەمان باشی (یانیش
 زۆر چاکتر) لە نامیلکەیکدا گووترابا. لە بەرانبەردا، ئەم
 پۆمانتۆسە، ئەو شتە بروخ گووتەنی «تەنیا پۆمان
 دەتوانی بیدۆزیتەوه»، دەدۆزێتەوه. ئەوان پێشان دەدەن
 کە چۆن، لە سەرەمی ناتابایییە تیزمینالییەکاندا،
 هەموو کاتە گۆڕییەکی بوون، لەپەرمانای خۆیان دەگۆرن؛

قۆناخەکانی میژووی پۆمان (ئەم قۆناخە، فەریان بە
 سەر گۆرانی مۆدەکانەوه نییە) زۆر درێژن و، پۆمان کە
 لە پەلی یەکەمدا ئەو یان ئەم لایەنی بوون دەدات بەر
 تووژینەوه، ئەم قۆناخە دیاری دەکا؛ بەمجۆرە،
 توانستەکانی شاراو لە دۆزیتەوهی فلوپیر سەبارەت بە
 لایەنەکانی پۆزانەیی ژیان، تەنیا پاش هەفتا سالان، لە
 شوپنەواری مەزنی جیمز جۆیسدا، بەتەواوی پەرورەدە
 دەکرین. بە برۆای من، هیشتا بۆ گەیشتن بە کۆتایی
 دەورەیک کە هەموو پۆمانتۆسەکانی ئەوروپای ناوەندی
 لە پەنجا سال لەمەوبەرەوه دەست پیکەری بوون (واتە
 قۆناخی ناتەبایییە تیزمینالییەکان) زۆر ماوه.

قۆناخەکانی میژووی پۆمان (ئەم قۆناخە، فەریان بە
 سەر گۆرانی مۆدەکانەوه نییە) زۆر درێژن و، پۆمان کە
 لە پەلی یەکەمدا ئەو یان ئەم لایەنی بوون دەدات بەر
 تووژینەوه، ئەم قۆناخە دیاری دەکا؛ بەمجۆرە،
 توانستەکانی شاراو لە دۆزیتەوهی فلوپیر سەبارەت بە
 لایەنەکانی پۆزانەیی ژیان، تەنیا پاش هەفتا سالان، لە
 شوپنەواری مەزنی جیمز جۆیسدا، بەتەواوی پەرورەدە
 دەکرین. بە برۆای من، هیشتا بۆ گەیشتن بە کۆتایی
 دەورەیک کە هەموو پۆمانتۆسەکانی ئەوروپای ناوەندی
 لە پەنجا سال لەمەوبەرەوه دەست پیکەری بوون (واتە
 قۆناخی ناتەبایییە تیزمینالییەکان) زۆر ماوه.

ناکوزکییهک، به لکو به چند جزره ناکوزکی. شوایک، سربازی دلیاک¹¹ رهنگی دواين رومانی مهزنی خه لک په سندن بی. داخوا سیر نییه که ئەم رومانه گه پجارییه له هه مان کاتدا، رومانیکی پیوه نیدار به شه ره و رووداوه کانی له نیو سوپا و له بهرەى شهردا دهقهومین؟ ئەگەر شه ر و دهرئه نجامه ترسینه ره کانی ده بیته بابەتیکى پیکه نیناوی، که وایه چ به سەر شه ر و ناکامه کانییه وه هاتووه؟

له نووسراوه کانی موزیر و تۆلستۆیدا، شه ر مانایه کی خویای هه بوو: خه لک له بهر خاتری هیلین یاخود روسیا شه پیان ده کرد. شوایک و هاوړیکانی نازانن بۆچی ده چته به ره کانی شه ر و ئەوهی له هه مووش ناخۆشتره، ئەوهیه که هیچ هه زیکیشیان له م کاره نییه.

به لآم ئەگەر شه ر به خاتری هیلین و نیشتمان نه بی، که وایه هانده ره که ی چیه؟ داخوا ته نیا ده سه لاته که ده یه ی خزی وه که ده سه لات سه قامگیر بکات؟ نایا ئەمه «ویستی ئیرادهیه» (Volonte) که دواتر هایدگیر باسی لئ ده کات؟ سه ره پای ئەمانه ش داخوا ده سه لاتخواری هه میسه هانده ریک نه بووه بۆ هه موو شه ره کان؟ بۆچی، بووه! به لآم ئەم جاره، له شوینتواره کانی هاشکدا، هیچکس، ته نانه ت ئەو که سانه ی دا هینه ریشی بوون، باوه ر به لافه کانی ته بلیغاتی ناکن. ناوه رۆکی ده سه لات خویا و دیاره. به هه مان خویایی که له رومانه کانی کافکادا دهرده که ی. له راستیدا، دادگا له کوشتنی ک. هیچ قازانجیکی پیناگات. به هه مان جزر که کۆشک له نازاردانی بوینودا هیچ قازانجیکی نییه. بۆچ ئالمان له رابردوودا و روسیاش نیستا، داواکاری ده ستداری به سه ر جیهانندان؟ بۆ ئەوهی سامانیکی زیاتر وه چه نگ خه ن؟ بۆ ئەوهی به خته وهرتر بن؟ نه! ده ستداریژیکه ری ده سه لات به ته واری بی مه به سه ته، هۆیه کی نییه، ته نها به نوای داخوازی خویدا یه، ماکیکی ته وای غهیره ناقلییه.

٦

بۆیه ش کافکا و هاشک ئیمه له گه ل ئەم ناته باییه بیسنووره به ره وپوو ده که ن: له ره وتی ئەم سه رده مه دا، ناوه زی دیکارتی، هه موو بایه خه به میراتگه یوه کانی سه ده کانی ناوه راست یه ک به نوای یه کدا ده سوێ. به لآم، له سه رده می سه ره که وتی ته واری ناوه زدا، ئەم ما که غهیره عه قلی پووته یه که به سه ر گۆره پانی جیهاندا زال ده بی (ده سه لاتیکى که ته نها به نوای داخوازی خزیه تی). چونکه ئیتر هیچ سیسته میک له بایه خه کان نییه که په سندی هه موو لایه ک بی و به رگری له پیش بۆیشتنی (ده سه لات. و) بکا.

ئەم ناته باییه یه که له کتییی "خه وگه ره کان" ی هیزمان بروخدا، زۆر مامۆستایانه روون کراوه ته وه، له و ناکوزکیانه یه که پیم خۆشه به «تیرمینالی»¹² نیوزه د بکه م. ناکوزکی دیکه ش هه ن. بۆ وینه، سه رده می نوێ، بۆیای مرۆفایه تییه کی له سه ردا بوو، که هه ر چه ند به شیوه شارستانیه تی جزره جزر لیکتر جیا ببوونه وه، به لآم بۆژیک ده گه یشتته یه کتییی و، به یه کگرتن، ناشتی هه رماتیان ده ست ده خست. ئیمرو، میژووی خره کی زه وی، له ناکامدا گشتیکی پیوه لکینزاری ساز کردوه که بۆیای له میژینه ی یه کگرتی مرۆفایه تی وه راست گه راندوه و ده یپاریزی. یه کگرتووی مرۆفایه تی به م مانایه یه که: هیچکس ریگای رزگار بوون و دهرچوونی بۆ شوینیکی دیکه نییه.

ئەو کۆنفرانسانه ی هوسریل باسی قهیرانی ئەوروپی و ئیمکانی له ناوچوونی مرۆفایه تی ئەوروپی تیدا ده کرد، وه سه یه تنامه ی فلسفه ی وی بوو. هوسریل ئەم کۆنفرانسانه ی له دوو پینته ختی ئەوروپیدا سازدا. ئەم ریکه وته خاوه نی مانا و ناوه رۆکیکی قووله: له به ره تیشدا

دەربارەى بىسنورى پۇج، سىخرى خۇى دەنۇرېنى. ئەو شتەى مېژوو بلېنى دەدا، ئىتر پلەىەكى بەرز نىيە، بەلكو لە كۆتايىدا، پىشەى پوپىويە(مىساحى). "ك." لەبەرانبەر داداگادا، "ك." لە بەرانبەر كۆشكدا، چى لە دەست دى؟ كارىكى ئەوتوى پىناكرى. داخوا ئەو دەتوانى بە لانى كەمەو، وەك ئىما بوارى خۇى بداتە دەست پۇياو؟ ئە، داويك كە رەوتى رەوداوەكان لەبەر رىگای ئەويان داناو، يەجگار ترسەپنەرە و ەموو سۇز و ەزرى بەرەو خۇى رادەكىشى: ئەو تەنيا دەتوانى بىر لە دادگايى و پىشەى پوپىويەكەى بكاتەو. بىسنورى پۇج، ئەگەرىش ەبى، بۇ مرۇفا دەبىتە زىدەىەكى مەىلو بىسود.

۵

رىگای پۇمان وەك دياردەىەكى مېژوويى، شان بەشانى سەردەمى نوئى وىنەكىش دەكرى. ئەگەر بۇ دىتتى بگەرىمەو نوایە، بەچەشنىكى سەىر، كورت و داخراو دىتەبەرچاو. ئايا ئەمە خودى دۇن كىشوت نىيە كە پاش سى سەدان، لە جلوبەرگى رەپىویدا گەراوەتەو گوند؟ ئەو لە رابردوودا، بۇ ەلبۇاردنى ماجەراكانى وەرى كەوتبوو. بەلام ئىستا لە گوندىك، كە لە خوارەوەى "كۆشك"دا ەلكەوتوو، ئىتر مافى ەلبۇاردنى نىيە، لىزەدا "ماجراتى بەسەردا فرمان دەدرى: ئەو بە ەزى ەلەىەكى ناو فایلەكەى، لە تەك سىستەمى ئىدارىدا، تووشى كىشەو ەللایەكى بىسودە. پاش سى سەدە، چ بە سەر رەودا. واتە يەكەمىن ناوئاخنى مەزنى پۇماندا . ەاتوو؟ داخوا ماجەرا بۇتە مىناماجەراىەك؟ ماناى ئەم وتەىە چىيە؟ داخوا رىگەى پۇمان بە چۆرە ناكۆكىيەكەو (مىما بۇ كەسايەتى ك. لە پۇمانە بەناوبانگەى كانكا، واتە «دادگا»ى). گریدراو؟

ئەرى، دەكرى وابىر بەكىنەو. وە نە تەنيا چۆرە

نىوەرەستى رىگادا رەوپەرەو دەبىن، بەبى ئەوەى رەون بى ئەوان لە كۆپو ەىن و بەرەو كوى دەرۇن. ئەوان لە زەمانىكىدا ەلكەوتوون كە سەرەتا و كۆتايەكى نىيە، لە فەزايەكدا كە سنورىك ناناسى، لە نىو ئەورەپادا، كە داھاتووەكەى ەرگىز تەواو نابى.

نىو سەدە پاش دىدىرۇ، لە نووسراوەكانى "بالزاك"دا، ئاسۇى نوورەدەست، ەەر وەك دىمەنىكى پشت ساختومانە ئوئىيەكان(كە برىتېن لە دانراوە كۆمەلەىتەىەكان: پۇلىس، دادگا، كۆز و كۆمەلى بەشى دارايى و تاقمەكانى چەردە، سۇپا، دەولەت) ون بوو. لە دەورانى بالزاكدا ئىتر شوئىنەوارىك لە رابواردنى سەرخۇشانەى دەورەى سىروانتىس نايىنرى. رۇزگار سواری ترىنىك بوو كە دىرۇكى پى دەلىن. سواریبوونى ئەم ترىنە، ەاسانە؛ بەلام دابەزىن لىى گەلى دۇوارە. سەرەراى ئەمانەش، ئەم ترىنە ەىشتا سىمىايەكى زراوېەرى نىيە، تەنانەت سەرەنچ راکىشىشە و بلېنى ماجەرا و رەوداوى واش بە مىسافىرەكانى دەدا كە پلە و پاىەيان بۇ بەلىبارى دىنى.

دىسانىش نواتر، لە دىدى "ئىما بوارى"دا¹⁰، ئاسۇ بەرادەىەك تەسك دەبىتەو كە پتر لە خەوشىكى بەستراو دەچى، رەوداوەكان لەوبەرى خەوشەكەدا رەو دەدەن و بارى دەردى غوربەتىش ەلناگرتى. لە گۆزەرانى جارۇكەرى پۇژانەدا، رۇيا و رۇياخولقېنى (رۇيا و رۇياپردانى) گرىنگى پەيدا دەكەن. بىرۇخى لە كىسچووى دنياى دەرەو، شوئىنى خۇى دەداتە بىسنورى پۇج و، بەمجۆرە ئەم خەيالە گەرەىە كە برەوى بە تاكانەى چىنەگرەوەى تاك ەىە و، يەكىكە لە جوانترىن رەوانىيەكانى ئەورەى، دەپشكوى.

بەلام لە خەلكدا كە مېژوو، ياخود ئەو شتەنى لەو بەچىماون . يانى ەىزەكانى بان ئىنسانى كۆمەلگايەكى گشت توانستى . بەسەر مرۇفا زال دەبى، رۇيا

مرؤف خوازبای دنیاچه که له ویدا خیر و شهر به ناشکرا لیک هه لایزدری، چونکه له ودا مهیلیکی دهروونی و توسن بۆ داوه ریکردن، بهرله تیگه یشتن ههیه. له سهر بنه مای ئهم مهیلانه، بپوا و نایدیو لوییه کان سهره له دهه. ئهم باوهر و نایدیو لوییه تهنیا کاتی دهتوانن له گه له روماندا ناشت بینهوه که زمانی ریزهیی و نووچره سهنگاندنی رومان، شوینی خوی بداته ده رپینگی بنجبر و وشک. له روانگی نهوانه وه، هق تهنه به یهک نهفره، یا "ناناکارن" قوربانی کابرایه کی سهره بۆ و بهرچاوتنگه و، یاخود "کارن" قوربانی، ژنیکی بن نهخلاقه و، یاخود "ک." بن تاوانه و مهحکه مهیه کی بیدادگر نهوی مهحکوم کردوه. یان پای دادگادا، به تهوای رهوایه و "ک." تاواناره. (هنما بۆ که سایه تی ک. له رومانه به ناوبانگه ی کافکا، واته «دادگایه».)

لهم بهروایه به "یان نه مه یان نهوه" یه دا، داموای له دانپینان به ریزهیی بوونی بنچینهیی شتهکانی مرؤفایه تی شاروایه. بههوی ئهم داموایه شهوه، پهسندکردن و ده رکی ناوهزی رومان (که هه مان ناوهزی گومانکردن له یهقین دایه)، ساکار نییه.

٤

نۆن کیشوت به رهو دنیاچه که رۆیشت که له بهرانبه ریدا، به بهرفراون و بهرینییه وه دیار بوو. نهو دهیتوانی سه به ستهانه بچیته ناو ئهم دنیاچه و به دلخوای خویشی هه کاتی بههوی بگه ریته وه مالی. یه که مین رومانهکانی نهروپی، سه فه ریکن له سه رانسهری جیهانیکدا، که بیهسنور ده نوینی. له سه رهتای رومانای دیدیزو⁹ دا به نیوی «ژاکی قه زاو قه ده ری»، له پر له گه له دوو پالوانی کتیبه که ل

کاتی سیسته می کۆنی بایه خه کان که مانای تاییه تی خوی به هه موو شتیک ده دا و شهر و خیری لیک جیا ده کرده وه، به کاوه خۆ له شانۆ ده رده که وت، نۆن کیشوت له مالی ده رچوو و نیت نهیتوانی دنیا بناسیته وه، ئهم دنیاچه، به بی له وینووییه هیزکی میتافیزیکی، له نا کاو کهوته ته میکی ترسناکه وه. تاکه راستی میتافیزیکی، وه ک سه دان راستی ریزه بیان لیهات که مرؤفه کان پوو یان تی ده کردن، به مجوره، دنیا یی سه رده می نوئی و رومان، که وینه و نمونه ی رومان بوون، له دایک بوو.

وهک دیکارت، منی بیرکه ره وه (بیر ده که مه وه، که وایه هه م. و ته ی به ناوبانگی دیکارته که یه کیکه له بنه ماکانی مزری پاسیونالیستی رۆژ ناوا). به بنیادی هه موو شت زانین و، به مجوره ش تا کو تره مانه وه له بهرانبه ر دنیا دا، رومانیکه که به هق، هینگل، به پالوانانه ی ده زانی.

دنیا ی، وهک سیزوانتیس، مینا دیار ده یه کی نووچوری ویناندن، له بری به رهنگاری له گه له تاکه راستی مو ته ق، له بهرانبه ر کۆگایه ک راستی ریزه یی نا ته با دا بوون، (راستییهکانی گونجاو دراو له "من" ویناوییه کان "من" ویناوییه کان: *Ego Imaginaires*) که که سایه تیهکانیان پیده گو تر ی. و هه ر بویه ش "ناوهزی گومانکردن له راستییدا" به تاکانه راستی زانین، پیوستی به هیزکی به هه مان بر مه زنه.

مانای رومانای گه ره ی سیزوانتیس چیه؟ نوو سراوه یه کی زۆر له م باره یه وه هه یه. هه ندی لافی نه وه لیده هه ن که له م رومانه دا، ره خنه گه رییه کی پاسیونالیستی له نایدیالیزمی ته ماوی نۆن کیشوت وه ده بیین. هه ندیکی دیکه ستایشتی هه مان نایدیالیزم ده بیین. ئهم دوو راهیه هه ل ن، چونکه لایان وایه بنا خه ی رومانه که له بری پر سیار، هه لو یستگرتنیکی نه خلاقیه.

مه حکومکردن سهیر بکری. به بروای من دوو فیله سوئی گهوره، ده مامکیان له دووانهیی نوو دهوریه هه لگرتوو، دهوریه که له یه کاتدا هه پیشکوتن و هه میش دواکوتنه و، وهک هه موو شتیک که ئینسانیه، له سه رهتای بوونیهوه، تووی کوتایی خوشی له هه ناودا ههیه. نوو دووانه تیه، له چاوی مندا، له بایهخی چوار سه دهی رابردوی ئه روپا که م ناکاتهوه، چوار سه دهیه که خومی (به تاییهت وهک رومانووسیک نه کو فیله سوئیکی) پی پینه ند ده بینم. له راستیشدا، به بروای من بنیاتنهری سه رده می نووی ته نیا دیکارت نییه، که سیزوانتیسیه.

رهنگه نوو دوو فیله سووفه دیارده ناسانه له داوهری خویان له مهر سه رده می نویدا، سه رهنجیان نه داییه ته سیزوانتیس. ئه وهی ده مه وی بلیم ئه وهیه: ئه گه ر قبول کین که فه لسه فه و زانست، بوونی مرؤفیان له بیر کردوه، ئه وه ئاشکراتر ده رده که وی که به سیزوانتیسوه هونه ریکی مه زنی ئه روپی سه ری هه لداوه، هونه ریک که شتیک نییه جگه له دوزینه وهی ئه «بوونه فه راموش کراویه.

له راستیدا، هه موو بابه ته بنه ره تیه کان له مهر بوونی مرؤف، که هایدگیز له نووسینه که ی خوی به ناوی «هه بوون و زه مان» دا شی ده کاته وه و لای وایه له فه لسه فه ی پیشووی ئه روپیدا توپرداوه، به چوار سه ده رومان «چوار سه ده جینگورکینی (جینگورکینی: *Mètempsychose* «تناسخ»). رومان له ئه روپادا» ئاشکرا و روون و خویا بوون. رومان به شینوهی تاییه ت و مه نتقی تاییه تی خویه وه لایه نه جزواوچوره کانی بوونی، یه ک به دوا ی یه کدا دوزیوه ته وه: له سه رده می سیزوانتیسدا، رومان به دوا ی تیگه یشتی رووداوه؛ له گه ل ساموئیل ریچارلسون³، رومان، ده ست به لیکۆلینه وه له مهر «ئو شته ی له ناوه وه تیده په ری» ده کا و په رده

له سه ر ژیا نی شاراوه ی هه سه تکان هه لده گری؛ رومان ویزای بالزاک، په گاژوی مرؤف له میژوودا ده درکینی؛ له گه ل فلوییز⁴ له پاشخانانه ده کۆلته وه که هه تا ئه رکات له ژیا نی رۆژانه دا نه ناسرا بوون؛ له گه ل تو لستوی، سه رنجی کارتیکه ری هۆکاری غهیره عه قلییه کان له سه ر بپار و په فه تاره کانی مرؤفا ده دا. رومان به ته مای ده رکی قوولی زه مانه: ده می راکه ری (فرار) رابردو ویزای مارسیل پرؤست⁵، ده می راکه ری حال له گه ل جویس⁶. رومان له گه ل توماس مان⁷، له رۆلی ئه و میتانه ده کۆلته وه که له نوورترین دهوره وه هاتوون و رینوینی ئیمه ن ...

رومان له سه رهتای سه رده می تازه وه، هه میشه و به ته مه که وه له گه ل مرؤفا بووه. له کاته وه «خویای ناسین» (که هوسریل به ذات معنویتی ئه روپی ده زانی) به سه ر روماندا زال بووه، هه تا رومان له ژیا نستانی مرؤ بکۆلته وه و له به رانه بر «فه راموشی بوون» دا بپاریزی و پۆشنایی بخاته سه ر ژیا نستانی مرؤف. بویه شه که من پیندا گرتی هیزمان بروخ⁸ له سه ر ئه م بابه ته ده رک و په سندن ده که م که: تاکه هۆکاری بوونیه تی رومان، دوزینه وه ی ئه و شتانه یه که ته نیا رومان ده توانی بیان دوزینه وه. رومانی که به شیک له بوونی نه ناسرا و نه دوزینه وه، غهیره ئه خلاقیه، واته ناسین، تاکه ئه رکی ئه خلاقی رومانه.

ئه وهش با زیاد که م: رومان ده سه کوه تی ئه روپایه. دوزینه وه کانی، هه ر چه ند به زمانه جزواوچوره کانی شه وه کرابی، هی هه موو ئه روپایه، ئه و زنجیره دوزراوانه (نه ئه وانه ی به گشتی نووسراون)، میژووی رومانی ئه روپا پیک دینن. ته نیا له م روانگه بان نه ته وه یی به وه، بایهخی شوینه واریک (یا نی پانتایی دوزینه وه ی) ده کری به ته وای بییندری و ده رک بکری.

میراتی بی بایه خکراوی سیروانتیس

نووسەر: میلان کوندیرا

وهرگیر: س. کاوه (شهمال)

۱

(دنیای ژیان - ژيانستان - die Lebenswelt - پندهگوت، له

ناسزی دیدی خویان دور خستبوه.

پیشکوتتی زانست، مرؤفی خسته ناو دالانی به شه
پسپوزیه کانییهوه. هر چندی مرؤف له زانستی خویدا
به رهو پیشتر ده پویشت، گشتیتی دنیا و خویته خوی
له بهر چاو دورتر ده بزه، به مجورهش، نوقمی نهو شته
ده بوو که هایدگیر² شاگردی هوسریل. به زاراهوی
جوان و مهیلو سینراوی، «فراموشی بوون» باسی
لینده کرد.

مرؤف که له رابردو، له سایه سهری «دینکارت» دا،
خوی به «خيو و خودانی سروشت» ناسیبوو، بوته
شتینکی ساکار که هیزه تیکنیکی، سیاسی و میژوییه کان
هیرشی ده بنه سهر، له ههوارتر ده پون و به سهریدا
زال ده بن. بۆ نه هیزانه، بوونی ههستیپکراوی مرؤف،
ژيانستان، نیتر هیچ نرخ و بایه خیکی نییه: بوونی
ههستیپکراوی مرؤف نایه ته بهرچاو و له سهره تاوه
فراموش کراوه.

۲

ویزای نه مانهش، پیموایه زور ساکارانه ده بن نه گهر
نهو روانینه تووند و تیژه به سهردهمی نوی، ته نیا وهک

ئیدموند هوسریل¹ سنی سال بهرله مردنی، واته له
سالی ۱۹۳۵ دا، کونفرانسیکی به ناویانگی له مهر
«قهیرانی مرؤفایه تی نهروپی» سازکرد. به برهوی
هوسریل، سیفته «نهروپی» دیاریکری نهو پیناسه
فیکرییه بوو که له چوارچینوهی جوغرافی نهروپا نهواتر
دهروا (بۆ وینه نهمریکاش دهگریتهوه) و له فلسفه فی
یونانی کۆنوه دهست پندهکات. هوسریل پنی واپوو نه
فلسه فیه بۆ یه کم جار له میژوودا، دنیا له گشتیتی
خویدا وهک پرسیارنی له بهرچاو دهگری، که ده بنی
ولامیکی بۆ بپوزیتهوه. هۆکاری هاتته نارای نه
پرسیاره، نهو یان نه نیازی کردهویی نه بوو، به لکو له
سۆنگهی «زالبوونی شوور و شوقی ناسین به سهر
مرؤفدا بوو».

قهیرانیک که هوسریل لینی دهروا، نهوهنده قوولی
دههاته بهر چاو، که درپونک بوو له وهی نهروپا بتوانی
به ساخی قوتاری بی. نهو، ریشه کانی قهیرانی له
دهستیپکی چاخی نویدا، له دنیابینی گالیله و دینکارت و
ناوهروکی یه کلابینانهی زانسته کانی نهروپیدا ده دیت،
زانستیک که دنیایان ههتا ناستی بابه تیکی ساکار بۆ
لیکۆلینهوهی تیکنیک و ماتماتیک داکیشابوو خوار و
جیهانی ههستیپکراوی ژیانیان - که هوسریل ژيانستانی

خۆشەويستىت:
 درق ئەكەيت،
 دارى مېژوو ھەر ھەنگىكى پىوھ مابوو
 لەژىر پەردەي
 كرىكار و
 سەرکەوتن و
 داھاتوودا
 ھاتن گوتان
 كرده ھەنگوين و نانەوھ،
 ئەمە ياساي ھەلبىژاردنى دژوارە
 ئەوھى نانى گواوى و گوشتى مردوو نەخوات
 ئەبىت رەو كات
 ئەم شانۆيە بەجى بەيلىت
 رەو كات
 رەو
 رەو
 بۆگەنى سەر
 نانى گواوى
 بۆگەنى سەر.

1993/5/24

ساكارترىن قسە بكەيت
 ھەر ئەوھ بلىيت كە ئەي بينيت
 ئەبىت خۆت توشى سزا كەيت
 سەرت بكن بە قالونچە و پىي پىابنن
 يان خۆت
 بە دەستى خۆت
 لە جەستەي خۆت
 بەنديخانە دروست بكەيت
 بۆ رۆحى خۆت،
 بەوھ رازى بىت
 ھەناسە ھەلمزىت
 ھەناسە بدەيت.

من تى دەگەم
 ھەرچىم دى بوو لە ئەورپا تەپوتۆز بوو
 سميلىكم بۆ ھىشتەوھ و
 لەسەر سنووريش خۆم تەكان
 بەلام چۆن تۆي ئەستىرەيەكى تر
 تى گەيەنم
 خۆت، خۆت نەبىت
 ھەنگوينى ئەوھى ئەي بينيت
 لەناو سەرتا لە پىسايى ھەل بكتشىت
 بۆ ئەوھى نەرشىيتەوھ بە بۆنى سەر
 بۆگەنى سەر
 بۆگەنى سەر.

لەگەل زەوق و
 بىرکردنەوھ و
 نوورەبوون و

ئەو سەرم بۆيى بخەنە سەر مېزەكەي
سەرى بېراو ناونىشانى لى نانووسرېت
ئەوانەي كە بە نووسىن و رەقەم ئەپۇن
قەت بە شوپىنى خۇيان ناگەن.

من ئەم داوہ

ھەر چاوم بۆم ئەنیتەوہ؛

ئەو مەلىكە ھەل ئەفرېت.

ئەمە نىشتمانى منە.

ئەوہ:

جوتيارىكى بى كاجووت و

تراكتورىكى تۇراوہ،

ئەوہ:

كۆچى بە پۇلى شۆفل و

سەدان شار و

گوند و جادەي ھەلوەشاوہ،

ئەو سەد كەسەي بېرەدا رۆشت

ئەو يەككە رەت ئەبېت،

ئەمە شارىكى بۆگەن و

ئەو ھەش رەوى ئۆتومبىلى خۆل و ئاوہ

ئەو مەلىكە ھەل ئەفرېت.

ئەمە نىشتمانى منە.

زەمانىكە چاومەسموھە و بەلام بىنن قەدەغەيە

من تى دەگەم

ئەزانم بۆ ئەوہى تەنھا

ھا ئەوہ ملم و بېكەن بە پەتى ھەلواسىنا

ئەو ھەش چاوم ھەلى كۆلن

نىنۆكە كانم ھەل كىشن

ئەزانم تۆلە من ناگەيت

لېم ئەپرسىت:

ئى باشە ئەتەوېت چى بکەيت؟

نیازت وایە

بەسەر سىنگى ئافرەتانی مىللەتیکا تى بېرېت

پېشەوایەك

لە ماله كەي خۆي دەرېنىت

ملى بە پەتاکراوى

بخەيتە ناو مېشتى دوانزە مليۆنەوہ؟

نیازت وایە ھەلەبجەيەك

لە مردنى زەرد ھەل كىشىت؟

كىلى قەبرى شەھیدەكان

ئەكەيت بە قادرمەي سەربان،

نامەي خنكىنراوہكانى

شارى "موسل"ت بېرچۆتەوہ؟

نانى شارىك بە دیوارى

ژوورەكەتا ھەل ئەواسىت؟،

پۆسنال لە پى

بەر ئەدەيت لە دارگويز و گوند و دارستان،

لېم ئەپرسىت:

سەرت لەجياتى چى دائەنىت؟:

ھىچ.

بۆگەنى سەر

نالە جەفید

2

كۆتریکە لەسەر دەستی
خەلکی ھەر شاریک دانى خوارد
زنجیری سەر سنگى ئاسمان ئەترازینیت
عاشق بە یەك ئەگە یەنیت
بە چنگ نوقول بۆ منالان ئەبارینیت،
لەقلە قتیكە ھەموو رۆژیک
بە ھاریکی بۆ رائەخەن
ھەر كە تۆزیک تۆزاوی بوو
خەلکی ولاتی گولباران
بە ئاوی چاوە ئیشۆنەو،
ھەنگوینیکە لەناو سەردا
لەسەر پەری لێو ئەى بینیت،
بە دەموچاوەو ديارە،
بە رۆشتن و ھەلسۆكەوتە دیتە خواری،
دوو مەمكى تورتى ھاوینە
بى باكانە وەك پەپوولە
بەناو چاوەكانا ئەفريت:
راستی،
راستی لە شارمەكەى تۆدا.

1

جرجیکە لە ریخۆلەى ئاودەستیکەو
دەرئەپەری و
خۆی ئەكات بە دەمی ئاودەستیکى تردا،
كۆتریکە لەسەر لوتكەى منارەكانیش خۆی
ناگریت،
لەقلە قتیكە كە دیتەو
دارشەخسێكى دەست ناکەویت،
نەخۆشیهكە لە ھەر كەس بات
نامۆ و
برسى و
رەتگینراو و
رسواى ئەكات،
لە لەغەمى ھەر شاریکدا خۆی شار دەو
قوتابخانە ئەرپوخینى و
بەندیخانەى لى دروست ئەكات.
گلۆپ و چرای تاریکی
لەناو شار و
گوندەكانا ھەل دەكات،
ھەنگوینیکە سانسۆرى سەر
لە پيسایى ھەل ئەكیشیت:
راستی،
راستی لە شارمەكەى من دا.

سپیدہ

ئەو كچەى لە مەخزەنەكە كار دەكا
لە نھۆمى دووھمدا لە ژوورەكەى دیتە دەرى
لە پەپژەكاندا رووناكى دەدرەوشى
ویدەچى رووخسارى پەشۆكاو، لەرزىو، لەناو رووناكییەكەدا ...
ئەو كچە بەرلەوہى شەقامەكە دنیاكەى وەرگرى
كەمىك بە خۆى دەنازى.
وہك سپیدە، كچە بۆ كافتریاكە، رى دەبرى
قاوہكەى یەكەم بە بلوزەكەىوہ دەگرى و
سەرماش لە شەقامەكەى،
ئەو كافتریاىەى كە ئاشناىەتى گەرم دەبیتەوہ ...
چەند خەون بەوہ دەبىنى لىرە بمىنیتەوہ:
لەتەك مىزىك لە گۆشەىەك دادەنىشى،
دەخوینیتەوہ،
یان گوئى لە مۆسیقا دەگرى،
كیش دەزانى ...
ئاخۆ لەناكاوێكدا ئەقین
نایى ...

پاریس 1990/12/18

سعدى يوسف، قصائد باريس، شجر ايثاكا، شعر، منشورات الجمل 1992

په لکه زيرينه

له ميوان پاریس و بؤيیندا، په لکه زيرينه دهرکه وتبوو
هاوین بوو که لیره، پتی دهلین هاوین
ناویشی په لکه زيرينه بوو.
گووتم کهر چاوی دهمی له په نجره که یه وه دمچیته ژووری:
کهر نیمه پیکه وه، له کهر مکدا، سووراندامانی
چی دهبینی، ئەی په لکه زيرينه؟
کهزه رمان کرد و
دوانیوه رۆ بوو، له رۆژی یه کشه ممه دا ...
نه مده زانی:
له کهر که که دا تاکه منالیک
یان ئافره تیکمان نه بینی
ههتا سه گیتکیشمان نه بینی.
ته نیا، درهخته کان بوون په لکه زيرينه یان پویشی بوو
چله کان چه مابوونه وه و
قه ده کانیش
خوشیه تیان ده به خشی ...

ده باشه، ئەی که ورهم
ئه وه نیمه، هاتین و
سووراندامانی و
چاوه ریمان کرد تا بینین
یان تا خه لکه کان بمان بینین ...
ههروا ده بی
به لام
دوانیوه رۆ بوو، له رۆژی یه کشه ممه دا ...

پاریس 1991/6/17

• PAESTUM

ئەوانەى بە كەشتىە كانىانەوہ ہاتوون
تا لیرە، پەرسنگایەك بۆ خواوہندى دەریاوان و
یەككىكى تریش بۆ ژنە گولہەنار، دامەزرىن...

ئەوانەى بە پەرسنگا كانىانەوہ ہاتوون
تا لیرە، شارپك، دامەزرىن...
ئەوانەى بە شارمەكانىانەوہ ہاتوون
تا نوژنىك دابەستن...

چۆن نہیانزانى زەويیە ئاويیەكە
ہەر بە رازاندنەوہ ئاسايیەكانى دەمىنیتەوہ:
ئاومكە بەرز دەبیتەوہ و
تا مەرقەدى خواوہندى، قامیشەكە، دەچرۆسى؟
چۆن نہیانزانى ئەو ھەموو پەيكەرانە
ئەوہ بۆ ساتەكانى دوايیە
ئەوہ بۆ نہینىەكە، كە لەتیکكى دەفرەكە دەبرىقتەوہ؟

پاریس 1991/1/6

× پەرسنگا و كەلاومكانى نەغرىقییە لە باشورى سالىرنۆ لە ئىتالىا.

ئۆلىڭيا

چەند مۇسىقا دەبىسىم
چەند لە شەودا مۇسىقا دەبىسىم
چەند لە مۇسىقاي شەوانە دەبىسىم
ھەنگاۋەكانى ئۆلىڭيا

لەبەر دەرگا و
لەلاى ھەيوانى ژوورەكەم
لەلاى دەريا داچەقىوۋەكەى تا ديوارەكە
لەبەر ئاۋىنەكان...
ئۆلىڭياش دىتە نىو
دىتە نىو مۇسىقاي شەۋەكە
دىتە نىو ئاۋىنەكان...

دەچرپىتىم:

ئۆلىڭيا!

ئۆلىڭيا!

ئۆلىڭيا!

دەچرپىتىم، ھەتا دەرياكە دەمبا و
دەچمە ناو مۇسىقا
دەچمە ناو مۇسىقاي شەۋەكە،

.....

.....

ئۆلىڭياش دەردەچى...

پارىس 1991/4/25

گولێزێزێک
له شیعردکانی
(سعیدی یوسف)
و درگێزانی: هه‌ندریین

تاراوگه: زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاسه‌کانی په‌رێشانی

ژوان

به‌فره‌که
سه‌ربه‌ست و نه‌رم... نه‌رم ده‌که‌وێ و
ره‌ش...
له‌سه‌ر به‌رده‌کانی شه‌قامه‌که‌ ده‌توێته‌وه.
به‌رده‌کان به‌و ناشۆرینه‌وه
ئاوینه‌کان به‌و ناشۆرینه‌وه
به‌فره‌ سپیه‌که
ره‌ش بوو...
که‌چی ئافره‌ته‌که‌ له‌ شادمانی دیداره‌که‌ی یه‌کشه‌ممه‌یدا:
ئافره‌ته‌که‌ هه‌نگاوه‌کانی خیراتر ده‌کا
ئافره‌ته‌که‌ که‌مێک سووراو ده‌کا
ئافره‌ته‌که‌ به‌ پالتۆکه‌ی خۆی شه‌نگتر ده‌کا
تاله‌ په‌رچه‌میک له‌سه‌ر چاومه‌کانی هه‌لده‌داته‌وه و
له‌ژێر به‌فرمه‌که‌دا
خیراتر
به‌ره‌و ژوانه‌که‌ی ریده‌کا.

پاریس 1990/2/9

ستىگ داگەرمان Stig Dagerman له

سەردهمیتکدا زیا، له هه‌موو شوونتیکی نه‌ورپادا خوین دهرژا، ئه‌و نه‌یتوانی جگه له خوین له‌باره‌ی شتیکی تر بنوسی. سەردهمیتک که پر بوو له بکوژ، له بکوژ به‌ولوه شتیکی تر سهرنجی کیش نه‌ده‌کرد. رووداو و میژووی روودانی نووسینه‌کانی ده‌گهرینه‌وه بۆ سهردهمی شه‌ری ناوخۆی ئیسپانیا و جهنگی دوهمی جیهانی. له‌تێوانی سالی 1945 تا 1949.

له‌م چوار س‌الهدا، چوار رۆمان، کۆمه‌لتیک چیرۆک، چوار شانۆنامه، کۆمه‌لتیک وتار و شیعر و سکچی رادیۆیی و سیناریۆی فیلمی نووسیوه. واته له ته‌مه‌نی بیست و دوو س‌الیه‌وه تا بیست و شه‌ش سالی، ئه‌م هه‌موو به‌ره‌مه‌ی نووسیوه. له سهردهمی ژبانیدا ریتیه‌ری دیار و زیندووی نه‌ده‌ی سویدی بوو. نووسینه‌کانیشی وه‌رگیراونه‌ته سهر هه‌موو زمانه زیندوومکانی جیهان.

ستىگ داگەرمان، له 1923/10/5 له‌داپکبووه. هه‌ر له منداڵیه‌وه خه‌زی له بینینی فیلم و شه‌یدای جیهانی سینه‌ما بوو. ئه‌م جیهانه‌ش بوو وزه‌ی دایه‌ خه‌یالی و هه‌ست و هۆشیا‌ن بۆ جیهانی گه‌ره‌ی نه‌ده‌ب و هونه‌ر برد. ماوه‌یه‌کی زۆر ده‌چووه سینه‌ما.

له‌باره‌ی سهردهمی لاوی خۆیه‌وه نووسیویه‌تی: "که زۆر گه‌نج بووم، یه‌کشه‌مه‌یه‌ک له‌په‌ر هه‌ستم کرد، دوو جیهان هه‌یه که هه‌ر هه‌چ له‌یه‌کتري نه‌ده‌چوون، وه‌ک «سویدهرتیلی» و مانگ."

له ته‌مه‌نی هه‌ژده س‌الیدا ده‌بی به‌ ئه‌ندامی یه‌کتیتی لاوانی سیندی‌کالیست و له رۆژنامه‌که‌یان کارده‌کا و ژبان‌تکی نویتري ده‌دات. دوا‌ی س‌الیک ده‌بی به‌ سهرنووسه‌ری رۆژنامه‌که. له‌و سهرده‌مه‌دا چهند ریکخراوتکی بچووک به‌رگریان له نازییه‌کان ده‌کرد و سویدیش ولاتیکي "بیلايه‌ن" بوو.

ستىگ داگەرمان، له رۆژنامه و بلاوکراوه‌ی سه‌ندی‌کالیسته‌کاندا زۆر به‌توندی دژ به‌م ریکخراوه بچووکانه ده‌وهستا و گه‌شه‌ی نه‌وانیشی به‌ مه‌ترسی ده‌زانی له ئاسایشی جیهانیدا.

ستىگ داگەرمان، له ته‌مه‌نی سی و یه‌ک س‌الیدا خۆی کوشت. که به‌که‌مجار هه‌ولێ خۆکوشتنی دا، ته‌مه‌نی هه‌فده س‌ال بوو. له‌وساوه تا ئه‌و رۆژه‌ی خۆی کوشت، هه‌ندێ ماوه به‌رده‌وام بی‌ری له خۆکوشتن ده‌کرده‌وه، به‌ چۆرێک زۆرجار که ده‌چووه سهر جیگا، گوێزان یان کتیردیکي له ته‌نیشته‌ خۆی دادنا. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر بریاری خۆکوشتنی دا، یه‌کسه‌ر به‌ نه‌نجامی بگه‌یه‌تی. تا شه‌وی 1954/11/13 له گه‌راجی داخراوی ئوتومبیله‌که‌یدا به‌ گازی "کۆلۆکسید koloxid" خۆی خنکاند. که دۆزیانه‌وه نیوه‌ی جه‌سته‌ی به‌سه‌ر کوشنی ئوتومبیله‌که‌دا که‌وتبوو و ئوتومبیله‌که‌ش کوژابۆوه. له‌وه ده‌چوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی که گه‌راجه‌که‌ی پر له گازی "کۆلۆکسید" کردبوو به‌ژیاوان بووبیته‌وه.

* "سویدهرتیلی": شارۆچکه‌یه‌که له دهره‌وه‌ی ستۆکهۆلم.

مردووهکان:

ئەوانەتان لەیاد بێی که دواچار دیمان: ئەم شوورە رەق و تەقەیی هاواری
بە هاناھاتنی لەبەردا بوو. زیلە داپۆشراوھکەش. چادریک دوا ئاسمانمان بوو.
بەلام هی بلنڈترمان گەرەک نەبوو. ئەوھیی سەرەوھمان لە دەروونماندا
ھەلگرتبوو. بن دارزەیتوونەکانی -نزاری چیاش. دەریاش وەک
سێبەرێکی دوور. رینگاکەش که وەک ژیانمان دەمانناسی. ئەو
بێدەنگیەش که کاتی پیاو بە تەفەنگی بەکەل ھاتوو سێرە
لە پیاوی تر دەگری. بێدەنگیش که ھێندە پر بوو لەو وشانەیی که قەت نەوتران.

زیندووهکان:

چ وشەیک بوون؟

مردووهکان:

باوەرپوون که لەکەل خویندا رۆچوونە ناخی زەوی.

زیندووهکان:

چ باوهریک بوون؟

مردووهکان:

تۆ که لەدایک بووی — مافی ژیانە ھەیه.
تۆ که دەژی — مافی مردنە ھەیه.
تۆ که برسی دەبی — مافی نانت ھەیه.
تۆ که تینوو دەبی — مافی ئاوت ھەیه.
تۆ که ئازار دەدری — مافی ئازادیت ھەیه.
تۆ که دەکوژی — مافی رقی ھەموو کەسیکت ھەیه.
تۆ که دەکوژی — مافی دوو ژیانە ھەیه.

زیندوووکان:

نامۆزگارییه که بۆ ئیمه زۆر گهورهیه. ئهوهی که دهتوانین بۆ ئهم جیهانهی بگهین، ئهوهیه که یادی تاوانی جیهان بگهینهوه: کۆری یادکردنهوه، شیعری یادکردنهوه، وتاری یادکردنهوه. هاوڕێیان، لهوهدهچێ ههر ههر به مردوویی به هانامان بێن. بهلام ئیمه دهمانویست که زیندوو بوون به هاناتان بگهین.

مردوووکان:

لهبیرنهکردن کرداریکه، نهگهر مروّف بههتزهوه لهبیری بێ. ئهوه کهسه لهبیر مهکهن که له بیریهتی و باوهر بهو کهسهش مهکهن که لهبیری دهچێ. ئهوهی پیتان بلی: زهمهن ههموو زامیک ساپیژ دهکا. ئهمه درۆیه. زهمهن زامی کوژراوهکان ساپیژ ناکا. گهورهتری دهکا.

زیندوووکان:

بهلی لهبیرمان دهبی، بهلام ههرگیز ناتوانین ئهوهتان بدهینهوه، که دۆراندتان.

مردوووکان:

بهههرحال، قهت ناكری بكوژ و كوژراو لهیهكتری جیا بکرینهوه. له مردندا جهلاد بهدوای قوربانییهکانی دهکهوێ. له ژیانیشدا قوربانییهکان بهدوای جهلاد دهکهون. یادی ئیمه ی مردوو و ئهوانه ی مردنیان داینی، بگهنهوه. ههتا یادی تاوانهکان بگهنهوه تاوانکار تاوانکاره. ههتا تاوانکاریش تاوانکار بێ، به رق و کینه رووی لیدهکری. ههتا رق و کینهش دووچاری بکوژهکان ببی، هیوا بۆ ئهوه قوربانییانه ههیه که ئیستاش ماون. بۆیه یادکردنهوه دهسهلاتیکه و له دهستی ئیوهدايه.

زیندوووکان:

چی تریشمان لهیاد بێ؟

مردووہکان:

دہزائین. دوورہپہریزی شتوہی ژیاننانہ. بہ لَام دوورہپہریزی چیبہ؟ نا،
تہنایبہ. لیتان پاراپنہوہ نریک ببہوہ. بۆ دوورکہوتنہوہ؟

زیندووہکان:

ئتوہ لەوئ و ئیمەش لیرە دەژیاین. پتویستە مروڤ لەوئ بگوزەریئ
کہ دەژی.

مردووہکان:

بۆ ئیمە کہ مردین، ئیرە و ئەوئ نیبە. بۆ ئیمە تەنئ یەک شوئین ھەبوو.
ئەویش ناوی زەوی بوو. بئگومان دەبئ ئتوہ بژین. بہ لَام دەبئ
ئیمەش بژین. لەگەل ئەوہشدا مردین. چۆن ئەمە روون دەکریتەوہ؟
ھەموو کہس دەبئ بژی، بہ لَام زۆر کہس دەمرئ. چونکہ دەبئ بژین، دەمرن،
ولاتەکہمان زۆر سەیر بوو. زۆر ولاتی تریش وابوون. زۆر کہس دەژین
بۆ ئەوہی بمرن. ئیمە مردین بۆ ئەوہی بژین.

زیندووہکان:

ئیمە درەنگ ھاتین. ئەمە نەخۆشی و رەوشتی ئیمە ی رۆژئاواییہ.
ھەمیشە درەنگ دەگەین. کہ جەستەکان سڤ بوون دەگەینە جئ. کہ گوللە
بئدەنگ بوو، دەنگمان دەببستری. چۆن پئرا بگەین کہ زۆر دوور لە تاوانەکہ
دەژین؟ چۆن تۆلە بکەینەوہ، کہ بئ چەکین؟

مردووہکان:

برادەران: ھیز و چەکداری تیکەل مەکن. بکوژ چەکە لگرە، بہ لَام
ئایا بەھیزە؟ جەللاد بئ چەکہ، بہ لَام چەکدارە. گۆرەپانی تیربارانکردن
نیشتمانی بئھیزەکانە. بئھیزەکان دەکوژن، چونکہ لە ژیان
بئھیزترن. مار پتوہدەدا و ترساویش لئدەدا. ئیمە مردین، چونکہ
بەھیز بووین. لەو ولاتە ی تیایدا دەژین ھەلزاردن بوو لەنئوانی:
بئھیزی و بکوژی. بەھیزی و بمری. گەر دەتانەوئ تۆلە بکەنەوہ:
بەھیز بژین.

هه قهه یهینی نیوان زیندوو و مردوو هکان

شیرعی: سیتیگ داگه زمان

وهرگیانی: رزگار عه بدولا

مردوو هکان:

دواشت گۆره پانیکی تیربارانکردن بوو له نزیك "به رشلونه". ئاوا ئاسانتر بوو. هه موو شتیکی لیبوو: چهك، تفهنگچی باش و نیشانهش. ئیمه له تابلۆ باشتر بووین. چونكه زیندوو بووین. كه چی ئیوه زۆربه تان له وێ نه بوون. له وێ بوو مردین.

زیندوو هکان:

جیهان بۆ ئیمه ی زیندوو وای لیهاتوو: كه چاو دهنووقینین، ده بینین پیاو بكوژری. كه مال بیدهنگه گویمان له تهقه ده بی. به لێ مردنمان ئه زبه ر کردوو. شاره زای ولاتتاین، كه چی قهت له ویش نه بووین. له م ولاته دا قورقوشم بۆ دل دهر ده چی، وهك كه بۆ مۆگناتیسیك بچی.

مردوو هکان:

ئهمه راسته. ئهمهش راسته كه مردن روو له ژیان ده چی. به لام قورقوشم نه بوو ژیا نی بردین، چه ند پیاویك بوون. نه فرهت له قورقوشمه كه مه كه ن. نه فرهت له وان بكه ن. له و لای كه لێی ده ژیا نی مردن وهك هه گبه له سه ر پشتی مرۆكانی دی هه لده گه را. مردن له سه ر میزی هه موو كوۆشكه كان بوو. له گه وه ترین كوۆشكیشدا، مردن له سه ر كورسییهك دانیشتیبوو و بۆ مبللهت ده دا.

زیندوو هکان:

ولاتیکی ئه سته م بوو لێی ده ژیا ن، ئه وه مان له بیر ده بی. به لام هه رگیز ولاتی ئیمه نه بوو، هه رگیز هی ئیمهش نا بی. ئیستا و هه می شهش لێی دووره په رتیز ده بین.

با له هوره تریشقه و
 کریوه دا
 لک و گه لا
 له داری ژیان بهربینه وه
 دار هر به پیوه یه
 هه تا قوولتیش
 ریشاژۆ بی
 هه تا چله کان
 زیاتر به ره و تیشک بینه وه
 گه لای سه ورتتر
 لکی به هیترتر
 پیده گهن.

دار هه تا پیرتر بی
 مه زنتر و هیژاتره
 هه تا ریشاژۆتر بی
 له بهر ره شه با خۆراگرتره
 هه تا لک و پۆی چرتربن
 پاریزی جی متمانه تره
 هه تا قه فی به قه وتر بی
 له پالۆیداندا خۆراگرتره
 هه تا چلی به ررترب بی
 سیبهری داپۆشه ری چرترب دهنوینی
 هر جه غزیکتی ته مه نی
 دیمه نیکی ئاشکرایه
 له هیزی به سه رچوو
 وینه ی
 گنجیکه
 به رووخساریکه وه.

له ئاوینه ی ئاودا
 زهمه ندیکی ناو بیابان
 جیبرینی فیز و هه وا
 برینی خۆیه سه ندی
 شوینه واری بیوره یی
 روخساری خۆبینین،
 خۆ له بهر نه و ئاوینه دیمه نه بگری و
 له کانییه که ی
 بخۆیه وه
 بخۆیه وه
 بخۆیه وه.

سه رده می وایه
 حه ز ده که م
 بو تو
 بیمه چه پکیک تیریژی هه تا و
 نه و تیریژانه ی دهسته کانت گهرم ده که نه وه
 نه سرینه کانت ویشک ده که نه وه
 نه و تیریژانه ی له سه ر لووتت ختووکه ت دمدهن و
 وه پیکه نینت دمخه ن
 نه و تیریژانه ی رووناکی دمخه نه تاریکترین
 گوشه ی ده روونت،
 رۆژه کانت ده نووریک رووناک هه لده کیشن
 کیوه سه هۆله کانی ده وروبه رت
 ده توینه نه وه.

به دینتی ئامیزی کراوت
له ژیر پیتما
ههست به رهقانهی زهوی کهم.

4

له تاریکییه کانماندا
بناسنه وه

ئه و گویانهی
که چپه و دهنگه کان
له سربوونماندا بژنه ون

بو تو و بو خووم
روچیک
که هه موو ئه وانه
وهر گریت و
وه خوگری

زمانیک، که
له راستوکی خویا
ئیمه له بیدهنگی خوومان
دهربیکیشی
بوارى دهربرینمان داتی
دهربرینی ئه وهی
به ندی کردوین.

6

بیابانی دهروونم
گهرمکیه مه ودام بدا
زیاتر متمانه م به خو بی
ههتا به وهی که، دهیه وی
به ره و ئاوی ژینم به ری

گهر مل بدهم
له په نا چالووئ
قرم دی له تینووان.

با
له سهه تاسه کانی ئاده میزاد
گۆرانیهک دهچری
له سهه خه ونه کانی ئاده میزاد
ماته ئاسمانی پر ئه ستیره،
هر کلوه به فریک
وهک فرمیسکیکی نه تکاوه دهچی

بیدهنگی کپ
که به دهگمه ن خووی لیده دهین
ئاخراوه
له وشه نه گوتراوه کان،
هیما شار اوه کان،
یاسه قه تیسماوه کانی ئه وین،
برینه نه درکاوه کان،

له و بیدهنگیه کپه دا
راسته قانی مه حه شار دراوه
راسته قانی تو
راسته قانی من.

5

بو تو و بو خووم
ئاره زووی ئه و چاوانه مه
که تیشک و هه ماکان

گولبژیریک له شیعرهکانی

مارگۆت بیکیل

Margot Bickel

وهرگیڤ، له ئالمانییهوه: هیندی

1

بویره خهوان ببینه
به خۆتهوه
ئاوا که به راستی ههیت

بیدهره تانی
دهخۆیدا
دهسپیکردنهوه
بووزانهوه
ههستانهوهی

بویره خهوان ببینه
به خۆتهوه،

حهشار داوه

پاش وهخه بهر هاتنیش
رووخساری خهوالووی راسته قینهت

له و ده مهیدا پیمانوايه
گهیشتووینه ته ئه نجام
تازه

تیک مه ده.

له سه ره تادا

3

پاش گهلی سه فه ری
تۆفان و کرپوه و
راژانه وهی سه ره شه پۆلان
له سه ره زیی به رزی ژین،
به تاسه وه م

وه ستاوین.

له په نای تۆ له نگر بگرم
یاده وانان کۆکه مه وه
سه وه له کان هه لکیشمه وه
دهست له فرمان به رده م
به ره وه ئه سه که له ت بیمه وه
له په نات داسه کنتیم

2

بویره خهوان ببینه
به خۆتهوه
به وهی که نیت

بویره خهوان ببینه
به خۆتهوه
به وهی که نیت

سه‌دهیه‌ک هه‌لینه‌بیرم!
 ئەو قوروقه‌په‌ی کردم تا دوو سه‌دهیش
 دەم نه‌که‌مه‌وه... ئاخ
 من تاکه‌که‌سم گویم له‌ پرخه‌پرخی تاسه‌نه‌ی (4)
 خوومه و خه‌به‌ریشم نایته‌وه!
 من ئەم هه‌موو داب و نه‌ریته‌ پیرۆزانه‌یشم
 له‌ باپیره‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانمه‌وه بۆ ماوه‌ته‌وه
 له‌و باو و باپیره‌ سمیل بابر و که‌لله‌شه‌کانه‌وه
 که‌لله‌ به‌رانانه‌وه...
 که‌ جگه‌ره‌ی دەم یاسقه‌نه (5) درێژه‌کانیان
 به‌ ئاگری ماله‌ سووتاوه‌کانیان دانه‌گیرساند و
 هه‌رگیزا و هه‌رگیزیش
 چاویان نه‌ئه‌کرایه‌وه!
 من بی‌باکیکی مه‌زنم!

هه‌ولیر
 ته‌موزی 1993

دیرۆک: میژوو.
 باپه‌وسکه: کرێوه‌ی به‌فر به‌ باوه.
 ئاوه‌ز: عه‌قل، بیر.
 تاسه‌نه: خنکان.
 یاسقه‌نه: سه‌بیل.

لهمیشیانه وه: پړ به ئاوه لکراسی ژنه کهم:
بۆن خوشتترین شووشه عتر و، مرواری و مهرجان و
زومردیش بۆ خه لیفه ژن!

من هه میسه کۆیله ی تاجه خویناویه
پرشنگداره کانی دراوسی نازیزه کانم بووم.
لایه نگری چه قۆی سه ر گهردی شاخه رووته له کانم...
من هه میسه

دریژترین باویشک بووم له زاری ئه م سه ر زه مینه دا!
ئاخ! من ته نیایه کی به نه عله تکراروم له ژیر
ئه م قوبیه سامناکه دا و له بهر هه تاوی سووری
سزای ئه به دیییم، به رده وام و به رده وام به زمانی
چون په لاسم زامه کانی خۆم ئه لیسمه وه.
من کوت و مت له قه له باچکه یه کی ره شی شه ل ئه چم.
قه له باچکه یه کی به سزمان و ته مه ل. هیزی قیراندنم
تیدا نه ماوه. هه مووچار ملم ئه که م به ژیر
باله رووتاوه کانمه وه و بۆ سه ده یه ک و دووان و
سیان ئه نووم. من ته لیسمی بیهوده یی،
جادووی بی هۆش و گۆشیی، ری نوما ییم ئه که ن!
من ئاوه زم⁽³⁾

له سه ر مه شق کردنیکی سه ختی
بیرنه کردنه وه ی دریژخایه ن راهیئاوه.
به سه بری ته وه زه لیبی.
به چاوه پروانیی بی کۆتایی.
به پیشوازیی کوت و پری مردنی هه مه چه شن
هه مه ره نگ... راهاتووم.
خوویه کی نه گۆرم به دروونی کفن و،
داتاشینی تاته شه ژور و، هه لکه ندنی
گۆری خۆمه وه گرتووه!
خوویه کی نه گۆرم به له سه ر پشت پالکه وتن و
ئه بله ق بوون و تی رامانی هیچه وه گرتووه.
من ئه توانم ئه و چاوه ی دامخست

بەر نووکەشەقی قەشەکانی روژئاوا و مەلاکانی روژھەلات.

من ئەو دەوونەم

ئەو دەوونە گرگنە خۆھەلکیشەیی

کە نەبووم بە دار و

نەبووم بە دار و، نە بووم بە دار!

برواننە ئەم پێستە کەولکراووم، ئالای شەق و پەق بووی

شانازی و سەروریم

چارۆگەیی شیتال شیتالی بە لەمە سەرگەردانە کەم

ئەو گەمیەیی کە وەکو ئەستێرەییەکی خۆین لە بەرچۆراوی

مەرگ. گەیشتە سەدان بەندەری تەماویی بە ترس

داپۆشراوی، دواي شەپوشۆری بی ئامانی پادشاهان و

سوڵتانان و دواي بە ھەپرون بوونی خۆم، ئەو بە لەمی

گەیشتە چین و ماچین و گەیشتە دوا لێواری بە مردن

رازووی سەر زەمین.

ئەو گەمیەیی بارکرا لە کەللەسەر و بارکرا

لە خۆلەمیشی لەشی عاشقان و بارکرا لە ئیسک و پروسکی

سترانەکان و بارکرا لە زێر و لە گۆی مەمکی کچان و

لە ئەلماس و لە گەوھەر و بردمەوہ بۆ ئاستانەکان،

بۆ تاران و بۆ بابی عالی و... ئەو بە لەمی

میژووی چروپیری شەپۆلە رووزەردە بە ھەلپەکانم

ئەگێریتەوہ، ناو و ناوبانگی گەورە و بریقەداری سەرکەوتنم

بەسەر ژن و مندال و پیرەمێرددا پێ ئەبەخشی!

ئاوربەدەنەوہ. ئاور لە جوامتیریم

من شمشیری ھەلکیشراوی ریزی پیشی پیشەوہی

بە ھەشتیەکان بووم، لەژێر ئاسمانی مسینی

ھەزاران شار و شارۆچکەدا، وەک یەکانە درەکان

جەنگیم، من دەستیکم لەسەر شوورەیی چین و

قاچیکم لەسەر پارەدەکانی ئیسپانیا جیمان.

لەویانەوہ: چەندین مەشت، پڕ بە سکم، پڕ بە

گێرفانە گەورە و پان و پۆرەکانی شەروالە کەم:

دوور و یاقوت و گەوھەرم بردەوہ بۆ خەلیفەیی ئاخەرزەمان.

ئىمە لەگەل باپووسكەي (2) "رىككەوت" دا
 پەيمانىكى تاھەتايىمان بەستووه!
 چۆن ھات و لە كوئىوھ؟ ... ئىمە لىرەين ... لە رۆژھەلات
 يان لە رۆژئاواوھ ... ئىمە ھەر لىرەين!
 دىت و ھەك پووش و پەلاشى دەم گەردەلوولتىكى شىت
 ھەك تووكە سەرى ئاو بردوو
 ھەك لاپەرەي رۆژنامەيەكى دراو
 ھەك تاكە گۆرەويەكى كۆن
 ھەك دووكەلى جگەرە
 ئەمانفرىنى و ئەمانبات و تىكەل بە بزرىبونمان ئەكات.

ئاي لەم گەمە شىتتانهيە
 ئىمە خۆمان بە لقى شكاوى مېژووويەكەوھ ھەلواسيوھ
 ئەوھتا لەرەلەرمانە و ھەر ساتە نا ساتىكىش
 لقەكە قرچەيەكى لىوھ دى!
 وای لەم سەماي ئىسقانە قرچۆكانە
 وای لەم ژىلەمۆ سارد و
 وای لەم بەستەلەكە گەرمانە!

من سەرلەبەرى نازارەكانى خۆم پشكنى.
 من سەرلەبەرى شانازىەكانى خۆم ھەلدايەوھ.
 من تەواوى مردنەكانى خۆم ژمارد.
 بەلام لە ھىچياندا خۆم نەدۆزىەوھ
 لە ھىچياندا سىبەر و ھەتاوئىكى راستەقىنەم نەبوو
 قەت ... قەت ... قەت
 نە سەرەرمى شەرى خۆم بووم و
 نە دەنووكى كۆترى خۆم.
 نە ئەسپ بووم و
 نە حىلە بووم و
 نە قريوھ قريوى سوار.
 من پاشبەندىكى بى سەر بووم، پاشبەندىكى گرمۆلەي

يەكانە

شېركۆ بېكەس

پرسەي زىندووانەو، عومرى ژنە دىرۆكىكى (1) نەزۆك!
 ئەو تا لەم گۆرستانە بە بژوین و جوانەدا
 تاك تاك و بەكۆمەل لەسەر گازى پىشت پالکەوتووين و
 چاومان بریووتە چاوی ئەستېرە بەدبەختەکان.
 ئەستېرە خۆلەمیشیەکانى ئاسمان...
 رەنگمان، دەنگمان، بوونمان: وەك پۆشاکمان
 تۆز و گەردى ھەزار سالەي
 بەھەشتىكى رووخا و تالانکراوی
 ئەبەدى لىنىشتووہ!
 لەم گۆرستانە بە گولزار و جوانەدا
 کەس خەون نابىنى!
 کەس لە پىستى بۆگەنکردووی ھەلناگەریتەوہ... کەس.
 کەس مېش و مەگەزى سەر برىنەکانى خۆي
 دەرناکات... کەس!
 تەننەت کەسېش وړینەيەك چىيە
 بە ئايندوہوہ... نايكات!
 ئايندە نىيە. نىيە. ئى!
 قات و قىرى خەون و قات و قىرى خۆشەويستىيە!
 ھەسرەتمان... ئاخ... ھەسرەتمان
 لە کوپرىكى زەلىلى دەروەزەكەر ئەچى
 لە نابىنايەكى بى مال،

- سه‌رچاوه‌ی شیعر زیانه. هه‌موو شتیکی جوان و
هه‌رچییه‌ک که گه‌شه بکات، ئه‌نجامی زیانه. نابئ له
ژیان هه‌ئین و لاوه‌ی بنین. ده‌بئ بکه‌وینه ناوییه‌وه و به
ئه‌زموونه‌کانیدا تی بیه‌رین؛ ته‌نانه‌ت به ناخۆشترین و پر
ئازارتین ساته‌کانیشدا، هه‌ئبه‌ته وه‌کو مندائیکی واقورماو نا،
به‌ئکو به هۆشیارییه‌وه و چاوه‌روانی هه‌موو جوّره ریکه‌وتیکی
ناخۆشیش بین ئییدا.

چوونه گه‌رمه‌ی زیانه‌وه بۆ هه‌ر هونه‌رمه‌ندیک
ییۆسته، وا نه‌بیت ئه‌و هونه‌رمه‌نده له‌جی پر ده‌بیت؟

فروغی فروغزاد

دیوانی وان

شیرکو بیکهس

مارگۆت بیکیل

ستیک داگهرمان

سعدی یوسف

ناله ههفید

فرانسيسكا

تۆش؟

پاولۇ

: بى ھىچ سنوورېك.

پاولۇ

: ئا! بەلام بۇ ناكەوينە سەر زەوى؟

فرانسيسكا

: لىگەرېن، مروف بۇ.

فرانسيسكا

: ناكەوين؟ بۇ دەيى بگەوين! لەو بروايەدايت، مردن ئەومند بەدەسەلات بېت؟ ئەوہ چۆن دەبېت؟ ئەوہ ژيانە بەدەسەلاتە، نەك مردن، ژيانە، كە مەزن و بېكۆتاييە – كەرچى مروف ھەموو شتېك دەكات بۇ ئەوہى نكۆلى لە بەدەسەلاتى ژيان بكات.

پاولۇ

: لىگەرېن، مروف بۇ.

فرانسيسكا

: لىگەرېن، مروف بۇ.

× برۋانە:

PÄR LAGERKVIST, DRAMATIK, VOL. 3. "LÄT MÄNNISKAN LEVA" (1949). S.S. 199-218. ALBERT BONNIERS FÖRLAG. STOCKHOLM. 1956,

پاولۇ

: ئا! راستە، ژيانە كە مەزن و بېكۆتاييە، نەك مردن. ومەرە خۆشەويستىم، با بژين! بۇ ھەميشە بژين! ئاسمانە پر لە ئەستېرەكە، دادەگيرسىنرېت. وئېدەچېت، كە بچنە ناو ئاسمانەكەوہ. با لە دەروازەى ئەستېرانەوہ برۋين.

فرانسيسكا

: بەژر تاقى گەردووندا.

پاولۇ

: با ھەموو شتېك بېسنور بېت.

فرانسيسكا

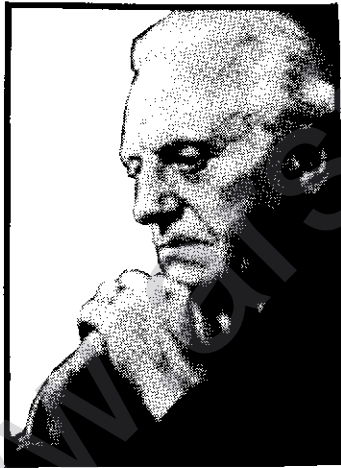
: ھەموو شتېك بېسنورە.

پاولۇ

: لىگەرېن، مروف بېسنور شاد بېت.

فرانسيسكا

: لىگەرېن، مروف بۇ.

× پېر لاگەرکفېست، 1891-1974، يەكېكە لە نووسەرە گەورەکانى ئەدەبى ھاوچەرخی سوېدى. گرهت و کيشەکانى مروف و ژيان، پېويسىنى ھەبوونى بروا لای مروف، بېدەسەلاتى، يان لەنارادانەبوونى دەسەلاتى يەزدان، لە بابەتە سەرەکېيەکانى نووسەرن و ناوەرۆكى بەشىكى زۆرى بەرھەمەکانيان پیک ھیناوه.

ئەوھىش راست نەبوو، كە گوتىم ئەگەر پارەكان
 دوایيات نەھاتايە، خۆم ھەلنەدەواسى. بە تەواوى راست
 نەبوو. مەرفۇھ ھىندەش خراب نىيە ۋەك دەوتىت، يان بۇ
 خۆى لەو بىروايەدايە. من شتىكم كرد راست نەبوو.
 شتىك كە خيانەتم بەرامبەر كرد. بەتەواوى دۇنيا نىم ئەو
 شتە چى بوو. بەلام شتىك بوو - ھەر لەبەر ئەوھش
 چىتر نامەوت بۇيم.
 منىش ۋەك ئەوانى دى دەلتم "مالئاوا" كەرچى
 كەسىش ئەوھى پى گرىنگ نىيە.
 دەچىتە دەروھ.

سۆكراتەس

بەرەو بەشى پىشەوھى شانۆكە دەروات. دەنگى
 دارانەوھى چارۆكەكانى كەشتىيەك دەبىستىت.
 رادەوھستىت ۋەگۆئى دەگرىت. پاشان.
 ئەوھ كەشتىيەكەش كەرپايەوھ ۋە لاوھكانىش
 چەپكەگولەكانيان لە مليان كىرۆتەوھ.
 روو لە بىنەرەكان دەكات.

: داواى لىبووردن دەكەم، ھاوړيان، كە ناتوانين ئەم
 گفتوگۈيەمان تەواوكەين، كەرچى بەپەلە لەو بابەتە
 دەدوا، كە دەكرىت بۇ ھەر يەكنىك لە نىمە گرىنگىيەكى
 تايبەتى ھەبىت. ناچارم لىرەدا كۆتايى پىبىتم، چونكە
 چەژنى خواوھندى رووناكى بەرەو دواساتى دەچىت و
 ئەو ژەھرەى مەرفۇھەكانىش بۇ يەكترى رادەگرن، تا نۆشى
 يەكن، كراوھتە ئەو پىكەوھ كە بۇ من ئامادەكراوھ. پىتان
 وانەبىت، كە نامەوت چۆرپىرى بكەم. ھەرگىز! پياوۋىكى
 پىرم و ژيانىش شتىكى تىدا نەماوھ بەرەو خۆيىم
 رابكىشىت. تەنيا شتىك كە تا ئىستاش بەرەو خۆى
 كىشم دەكات، گەرپانە بەدواى ھەقىقەتدا، كۆرپىنەوھى بىر
 و پايە تا بەو رىيەدا بمان بات كە لىيەوھ زىاتر دەربارەى
 ھەقىقەت، فىردەھىن. ۋەك دەزانن، من بە فەيلەسوف
 ناودەبىرەيم، زۆرىش ھەزم لە گفتوگۈى بەسوودە. بەلام
 ئىتر وايە، ھەموو بىرورپاگۆرپىنەوھىكە، بەناچارى كۆتايى
 خۆى ھەيە و جىگرتنى ھەر ھزرىكىش ھەلقەيەكە.

ئەوھى بەدواى ھەقىقەتدا دەگەرپىت، دەبىت پىتى وابىت،
 لەویدا دەبىت بىرپىتەوھ و وا بىبىت كە زنجىرەكە چىتر
 بۇ ئەو ھەلقەى تىرى نىيە. ئەمىستاش كە باروۋخەكە نا
 بەو جۆرەيە، چىتر ناتوانم بىمىنمەوھ، داواى لىبووردن
 لى دەكەم، كە بەجىتان دەھىلم كەرچى ئەو شتانەمان لا
 روون نەبوۋە، كە پىيانەوھ خەرىك بووین. لەگەل
 ئەوھشدا، بەو ھىوايەوھ، كە بەوپەرى توانامانەوھ
 لەسەريان دوواين، لىرەدا جىتى دىلم و دەرپۆم ئەو لەشەى
 جىتى ھىچ ناگرىت، بە دەستەكانى مەرگ دەسپىرم و
 كىانىشم بە خواوھندان.
 دەروات.

كىۆردانق برۆنق

بەرەو بەشى پىشەوھى شانۆكە دەروات.
 : ئەمىستا لەنىو ناگرەكەدا راوھستاوم و لە داھاتوو
 دەنوارم. دەبىنم داھاتوو رووناكە، تەواو دىنپايەكى ترە.
 نا! دىنپايەكى تر...
 چ دىمەنىكى قەشەنگە!
 ئىوھ، ئىوھ ناتوانن بىبىن، بەلام من، لىرەوھ لەنىو ئەم
 ناگرەدا، دەبىنم. دەبىنم كە پر لە رووناكىيە...
 نا لەویدا، دەمەوت لەویدا بۇيم. بەوپەرى شادىيەوھ،
 دەمەوت لەویدا بۇيم.
 دەمىك دەمىننەوھ و بە گەشكەوھ سەيرى پىشى
 خۆى دەكات.
 دەروات.
 پاولۆ و فرانسىسكا بە تەنىشت يەكەوھ دىن و دەرپۆن.
 : چەند خۆشە لەگەل رووبارەكەدا رىكرىن. چەند
 خۆشە، ژيان.

پاولۆ

: نا! ھىچ شتىك لە ژيان خۆشتر نىيە.
 پىكەوھ رىدەكەن.
 پاولۆ دەوھستىت و دەست دەننەتە سەر دلى.
 : ھەستت بە رەتبوونى خەنجەرەكە كرد لە دلتا،
 خۆشەويست؟

شه قامه كاندا، به رهو مه قسه له كه تلده بېته وه، راوه ستاوم!
 وهك ئه وانی دی دانه نیش تووم، راوه ستاوم! له بهر ئه وهی
 چاتر بمبین! هیچ و پووچینه! چاتر بمبین! ئه میستا
 پیتان ئاشنام! به خه لکی ئاشنام، ئه وهی له پیتاویدا،
 هزاران ره وانه ی مردن ده کرتین، ئه وهی له پیتاویدا،
 ته وژمانی خوین ده گه رین! ئیوه هیچ و پووچن! هیچ و
 پووچ! رقم لیتان ده بېته وه! ئه میستی، زیاتر پیتان
 ئاشنام و ده تاناسم، له گه ل ئه وه شدا زیاتر و زیاتر رقم
 لیتان ده بېته وه! به دلشادییه وه، دنیا یه که که هیچ و پووچ
 و بینرخان سه ردارین، هیچ پووچ و بینرخانی وهك ئیوه،
 به جیدتلم! گوینگر، به وهی ری دلشادییه وه! پیتان
 وانه بیت ئه ترستیم! ئیمه قهت که سانی ترسنوک نه بووین!
 ئیمه، هر چییه که بیت، له که سوکاری خو مان دانا برین
 و شو ره تیان له که دار ناکه یین! به رهو سیداره که له گه لما
 وه ریکه ون، تا ببینن ژنه میریک چون ده مریت!
 ده جیته ده ره وه.

ژان دارک

ده جیته به شی پیشه وهی شانۆکه، وا دیته به رگوئی، که
 دار فری ئه دیته سه ر یه کتر بق ناگر کردنه وه.
 : وا دیته بهر گویم، خه ریکن ناگره که م بق
 ئاماده ده که ن، ده بیت هر زوو به سه ر داره گر دراوه کان،
 بکه وم. دواکراوم و ده رۆم. چ رتییه کی ترم له به ردا نه بوو
 له وهی هه لمیزارد، له بهر ئه وه، به جو ریک له جو ره کان،
 هینده ش سه خت نه بوو. به لام سه رکۆنه ی هه مووتان
 ده که م، به وهی که ناچارم به مردن.
 به رهو تاریکیه که ده پروات.

شه هید

دیته به شی پیشه وهی شانۆکه. ده که ویته سه ر چۆک،
 : خوی گه وره و میهره بان، گیانی خو م به
 ده سته کانی تو ده سپیژم.
 ده میک ده میتیته وه. پاشان هه لده ستیت و ده پرواته
 ده ره وه.

مه سیح

دیته به شی پیشه وهی شانۆکه. دهنگی داکوتان به
 چه کوش ده بیسترتیت.
 : گویم لئی، خه ریکی داکوتانی خاچه که من. که واته
 ده میت برۆم. ئه مه تان به ناهه قی کرد ده ره ق به من.
 به لام سه رباری هر چییه که، تا وانبارتان ناکه م. ئیوه
 چه ندانی ترتان له خاچداوه، له بهر ئه وهی به تاییه ت
 هه مان کار به رانه ر به منیش ده که ن گونا هبارتان
 ناکه م. نیازیش له مردنی من ئه وه یه، له مردنی ئه وانی
 تر، به سوودتر بیت. هیوادارم هه رواش بیت. به لام با
 لیکه رین بق ناینده.
 که رچی بیه ووده ده مرم، به لام قهت ده ست له
 خو شه ویستیتان هه لئا گرم. خو شه ویستیم بق ئیوه،
 هیند گه و ره یه.
 مائاوا! مائاوا! مائاوا له هه مووتان.
 ده جیته ده ره وه.
 ریکارد و جوو، بیکه وه، ده ست له نیو ده ست. به رهو
 به شی پیشه وهی شانۆکه ده رۆن.

ریکارد

: مائاوا وایتان لیده که یین و به رهو تاریکیه که ده رۆین.
 حق ده چه میتنه وه و ده رۆن.

یوداس

به رهو به شی پیشه وهی شانۆکه ده پروات،
 پارچه گوریستیکی له ده ستدایه.
 : ئه مه ئه و گوریسه یه، که به نیازی خو هه لواسین،
 له گه ل خو، ده یبه م. پیم وانه بوو، ژیانم به م شیوه یه
 کو تایی پی بیت. به لام سهیره - چیتر به رگه ی ژیان
 ناگرم. که ئه وم بینی به بهر ده ممدار هتووو - یه کسه ر
 بۆم روونبووه، که چیتر نامه ویت بژیم.
 کوری خوا بوو، ئه و؟ دوور نییه! ته نانه ت له وه ش
 به ته وای دلیا نیم. به لام ئه وهی لئی دلیام ئه وه یه که
 خیانه تم به رانه ر کرد. که له پیتاوی مندا بوو،
 به سترابوو و لئی ده درا. هه ریو یه چیتر نامه ویت بژیم.

ئەو لە دنیایەکی تردا دەژی، لە گەردوونێکی زۆر جودا تردا، لەوێ ئیوه بە گەردوونی خۆتان نیوی دەبەن. مخابن، دەبیت وا بیت. ئەو کەسێکی تەواو تەنیاوە. پیاویکی پیرە و خەریکە تەواو ماندوو و زویر دەبیت، زۆرجاریش هەست بە خەمینی و دلته‌نگییەکی تەواو دەکات کاتیک بێر لەو دەکاتەو، کە چ ژیانیکێ خولقاندوو و تا چ رادەیه‌کیش سەرئەو تۆو بوو لە کارمەیدا، بەوێی کە بەو چۆرە نەبوو کە خواستوویتی. هەندێ جار هەولێدەم دلخۆشیی بەمەو و دلنەوایی بکەم، بەلام ئەمە کاریکی هاسان نییە، کاتیک مرۆف کەرستەتیکێ وای لە دەستدا نەبیت مایە دلخۆشی بیت، بەلگە بیت، بۆ دلخۆش بوون. ئەوێ ئەو داوای دەکات، چەند پەییکی پر لە هیوا نییە، بەلکو چەند رووداوتیکێ راستەقینە. بۆیە پر بە دل دەمووست داواتان لێ بکەم، هەولێدەم هێندە بەد و خراپ نەبن، بەلکو لەبری ئەو هێندە لە توانا تاندا هەیه، هەولێدەم دیوو بەشەکانی خۆتان نیشان بەن، ئەو دیوو بەشەکانی، کە ئەزانم هەتانه. ئەوسا بۆ من زۆر هاسانتر دەبیت رووبەرۆوی باوکم ببەمەو، یارمەتی منیش ئەدات، ئەو هیواییە لە دەست نەدەم کە پیتان هەمە ئەمەم ناوێت، بەو بەچی دەگەین؟ بێ لەوێ نامەوێت ئەو هیواییە لە دەست بەدەم، چەند سەختیش بیت. من ئەو رووناکییەم کە دەبیت بەرەو دنیا بێم و ناچارم بێر لەمە بکەمەو.

دەگەر ئیتەو جێیەکی خۆی

سەرەکی ئینکا

دیتە پێشەو، دەکەوێتە سەر چۆکان.

: خواکە ئێوان، لە خواکە ئیمە بەهێزتر بوو. تەنێ بەوێدا راکەیشتم ئیوه‌کە ئیتریم. ئەوان بە «کریستوس» نیویان دەبرد. لەپیناوی ئەوێدا دەبوو ئیمە بمرین. سەری دەچەم ئیتەو. هەلەستیتە سەر پێ و بەرەو تاریکییەک دەروات.

رەعیەت

تا سەر قەرەغی شانۆکە دیتە پێشەو.

: من بێر لەو ناکەمەو دەست لە تاوانبارکردنتان

هەلگرم، لەبەرئەوێ (مەسیح) ئەوێ ناخواریت،

ناخواریت تاوانبارتان بکات! تاوانبارکردنتان، بە مافی

خۆم دەزانم و تاوانباریشتان دەکەم. تاوانبارتان دەکەم،

بەوێ بەسەر منتاندا هینا! ئا، ئیوه! بەتایبەتیش ئیوه!

ئیوه نەبوون، دەتان راتاندم و دەتان چەوساندمەو، ئیوه

نەبوون، لێگەر ان لەپیناوی خۆتاندا بڕنجیم و کاری

سەخت و گران و ئەستۆم بگرم، لەبەرئەوێ خۆتان باش

بژین! بەدرێژایی چاخەکان، مینا کۆیلەیک بۆ ئیوه

لەکارکردندا بووم، برسی بووم و هەرچی خراپە بەسەرم

هاتوو! ئیستاش لەبەر ئەوێ ئەو پارچە گۆشتەم برد،

رەوانەئێ مەقسە ئەم دەکەن! پیتان سەیره، کاتیک پیاو

منالەکانی برسین، پارچەگۆشتیک، بیات! ئیوه!

بوونایە واتان نەدەکرد! دز! دەتانهوێت ئەوێ بلین، وانییە!

ئیوه، کە تەنیا لەسەر دزی و بۆ خۆرفاندنی هەر شتیک

لەبەردەستا بیت، دەژین! ئیوه، کە لەسەر بەدبەختی

مرۆفانی تر، لەسەر ئەو دۆزمەخی ئەوانی تیدان، دەژین!

ئیوه، کە ماملەئێ مرۆفانی دی بەوینەئێ گیانلەبەران،

خراپتریش لە گیانلەبەران دەکەن، لەبەرئەوێ پیتان وایە

هیچ نرخیکیان نییە! ئیوه نرختان چییە! ئەمیتستی

بەرەو مەقسە ئەکە لەپیناوی ئیوه‌دا دەنێردیم! بۆ خاتری

ئەوێ بەدلنیاپییەو سکی خۆتان لە خواردن بناخن، بۆ

ئەوێ کەس نەخەلەتی، چیتەر بەلای خواردنەکانتاندا

بچیت، تا هەمیشە لەو زیاترتان هەبیت، کە ئەتوانن

بیخۆن! بۆ ئەوێ تەنیا پارچەیک، لە

پارچەگۆشتەکانتانم بردوو! نەفرەت! نەفرەت! بەر لەوێ

بڕۆم!

سەر شانۆکە بەجیدیلێ.

کۆمتەسان

دیتە بەشی پێشەوێ شانۆکە. قیژەقیژ و تەقەتەق

دەبیسسترت.

: من لێرە لەنیو ئەو گالیسەکەیهی بەسەر

لهوانه، ټمه به کاریکې سهیروسه مه ره بڼته پیش چا، بیگومان هر وایشه. به لام جاریک له جاران نه و کاره رهوتی ناسایی خوی وهرگرتووه و ئیدی؛ دهبی چ هویهک مایه تیپرامان و لی وردیوونه و بیت؟ ئیوه دهزانن مروغان چونن. نه یان ناسن، وانیه؟ ئیوه بؤ خوستان مروغن.

وهک و ترا، دیسان ده بیت، بی تاوان یا له ناکامی روودانی تاوانه وه، خوین بریژریت. نه وکاتیش هه موو شتیک دهگه ریته وه بؤ باری ناسایی و روژانه ی خوی و دهره ق به وهش هیچ ناتوانریت بکرتیت. جه ژنه که پیش، سووک و هاسان، کو تایی دیت.

له بهر نه وه له خوم دهرسم بؤ دواکهوت، بؤ که شتیبه که لهنگه رناگریت و لاهه کانیش چه پکه گوله کانی ملیان له خویان ناکه نه وه.

دهگه ریته وه جتی خوی له ریزه که دا.

کورس

هه موویان پیکه وه.

: ئیمه تاوانبار ده که یین! تاوانبار ده که یین!

تاوانبار ده که یین!

مه سیح

دیته پتیشه وه.

: ئیوه سکالایه کی زور و زه به ندتان هه یه. له

دادوهره کانتان، له چارمنوستان هه لدهگه ریته وه،

به دلنیا ییشه وه هه قی خو تانه.

به لام من، من کی تاوانباریکه م، سکالا له دهست کی

بکه م؟ خو ناکریت ئیوه تاوانباریکه م؟ نا، من ده بوو

بکرما یه ته قوریانی، له سه ره تاوه، هر نه وه پیش نیاز

بوو، نه گه له خاچتان نه دامایه، دمبوو چی به سه ر

ژیاندا به اتایه و چ مانایه کی له خو بگرتایه؟ هه روه ها

ناشکریت خوا تاوانباریکه م، چون کاتیک مینا

به یامبه ریک بؤ لای ئیوه رهوانه ی کردم، نیازی بوو، به و

هیوایه بوو که رهوانه کردنی من ببیته یارمه تیدمریک بؤ

ئیوه. که نه نه انجامه ی نه بوو، نه من، نه نه و چ

دهسه لاتیکمان به سه ر نه انجامه که دا ناشکیت.

هه ردووکمان نه وه ی له تاوانماندا بوو، کردمان و

درتخیمان نه کرد.

پر سیاره که نه وه یه: ئایا ئیوه ش نه وه ی له تاواناندا

بوو، درتخیتان لی نه کرد؟ خو تان چون ده بیین؟

وه لامدانه وه ی پر سیاریکی ئاوا هاسان نییه، له

راستیشدا پر سیاریکی گرانه. به دلنیا ییه وه، پیاو ناچار

نییه به وه ی به "تا" به رسقی بداته وه. بیگومان ئیوه

ناجو رانه هه لسووکه و تان کردووه. ئیوه له رتی به نه انجام

که یاندی کاره ناقولا و تر سینره مکانه وه خو تان

تاوانبار کردووه. به لام تا چ راده یه که هه لتان بؤ

رمخساوه، که خو له به نه انجامه یاندی نه و کارانه

لادمن، تا چ راده یه که هه لتان بؤ رمخساوه له ناست نه و

داوایه دا بن له نه ستوتاندا بووه، تا به جو ریکی جیاواز تر

بن له وه ی که هه بوون؟ مروغ ده بیت له مه به ناکا بیت، تا

بتوانیت به شیوه یه کی راست و دروست بریار به سه ر

هه لسووکه و ته کانتاندا بدات. ناکریت نه و شته جوان و

باشانه ش له یاد بکرتین، که ئیوه کردووتانن، هه رنه بیت

هینده ی که به لگه بن بؤ نه وه ی که ئیوه ته نیا خراب نین و

زیتر و به به هاترن له و کاره به دانه ی نه انجامتان داون.

نامه ویت نادادی به رامبه رتان بنوینم و ده خواز م

هه ولیدم دادوهر بیتان به سه ردا یسه پینم. من له کیشه و

گرفته کانتان به ناکام و ده زانم هه روا ناسان نییه مروغ

بیت. پیاو ناتوانیت بلیت ناده می بوون، به ختیکه مایه ی

ئیره یی پی بردن.

باو کم پری سه ر زهنشته به رانه ر ئیوه و زور سه ختتر

دادتان نه دات. چونکه نه و قهت له ئیوه ئیوه دا نه ژیاوه. له

کاتیکي وادا، پیتان وایه که ئیدی هیچ هویه کی نییه تا

له ئیوه تیگیات. پیتان وایه، گه که سیک به ختی ئیوه ی

تاقی نه کرد بیته وه، ناتوانیت خو له سه روو ئیوه وه

رابگریت و داد و بیداد بیتان دمر خات، که نه و ته او

نامو یه به کیشه و گیر و گرفته کانتان و زور دووریش له

ئیوه وه ده زی، له راستیشدا وایه، نه و به شیوه یه که له

شیوه کان نامو یه له و ژیاندا، که به خو ی خولفاندو ویتتی.

له وه شدا که دووره له و ژیانده وه ی ئیوه وه، راست ده که ن.

هه‌لدهستیه بهر پی و به‌رهو تاریکیه که ده‌روات.

سۆکراته‌س

: پیدمچیت، وهک من، به شتیک تاوانبارکرایت. به‌لام ده‌بیت سهر به که‌سانیک بوویت، ته‌واو به من نا‌ناشا. سه‌بارت به من، چند روژیک له‌مه‌به‌ر دادگا بریاری خۆی به‌سهردا داوم. ئیستاش له چاوه‌روانی به‌جیگه‌یاندنیدام. مروّقه‌کانن، که بریاریان به‌سهردا داوم. له‌به‌رئه‌وه بریاریکی وا تا راده‌یه‌ک نا‌ته‌واوه، چونکه ئه‌وان بۆ خۆیان بی‌هه‌له‌نین، له‌به‌رئه‌وه پتویست ناکات، بیر له‌وه‌به‌گه‌یه‌ته‌وه، که بریاری دادگه‌رانه‌شیان بی‌هه‌له‌نه‌بیت. به‌مه‌مه‌به‌ستم ئه‌وه نییه، بریاریکی ئاوها ده‌بیت سه‌خت و بینه‌زمیانه‌بیت. بنگومان نا، به‌لکو مه‌به‌ستم ته‌واو به پتجه‌وانه‌وه‌یه. له‌راستیدا، ئه‌وان نیازیان وابوو، که بریاریکی ئاوها، سه‌خت و بینه‌زمیانه‌بیت؛ به‌لام له‌به‌ر که‌موکورتی له‌بیرکردنه‌وه‌ی دوا‌ی ههر بریاردانیکیاندا، به شتیه‌یه‌کی ئاسایی شوینه‌ون ده‌بن. بیرکه‌ره‌وه‌ا کاتیک ئه‌وان له ئیستادا، بینه‌زیانه‌ بریاری دادگام به‌سهردا ده‌دن، ته‌واو بی‌هیچ که‌موکورییه‌ک، دوا‌ی لاشه‌که‌م ده‌کن و به‌سهر ئه‌ودا زال ده‌بن؛ لاشه‌یه‌ک که هه‌مووتان ده‌توانن ببینن، بێنرخ و شتیکی پر له که‌موکورتیه. به‌لام ری‌ده‌دن گیانم، گیانم ئازاد بیت و هیچ گرنگیه‌کی پی ناده‌ن. ئه‌مه‌مایه‌ی گالته‌جاری نییه؟ بیره‌کانیشم، که له‌راستیدا تاوانباری سهره‌کی ئه‌وانن، له‌کاتیکدا له‌پیناوی ئه‌واندا سزای من ده‌دن، ری‌ده‌دن به‌وان هه‌لبێن و چۆنیان بوویت و به ههر لایه‌کدا بیان‌ه‌ویت، بلا‌وبنه‌وه، هیچ که‌ستیک کاری به کیشه‌ی له‌نیویردن و کوشتنی ئه‌وانه‌وه نییه. ئه‌مه‌گالته‌ پیکردنه، وانیه؟ له‌راستیدا مایه‌ی گالته‌ و قه‌شمه‌ریین؟

بۆ ئه‌وه‌ی به گرنگیه‌وه‌ بدوین، پیدمچیت به دادگایه‌کی هه‌له‌ برابیتم. من له‌لایه‌ن مروّقانه‌وه به دادگا سپێزدرام، به‌پیتی یاساکانی ئه‌وان، به‌لام من ملکه‌چی خواکانم نه‌ک مروّقان. ملکه‌چی یاسا یه‌زدانییه‌کانم، نه‌ک یاسا مروّقیه‌کان. چ کارم به‌سهر جووری

پتیره‌وکردن و سه‌پاندنی یاساکانی ئه‌وانه‌وه نییه، یاسا و بریاره‌کانیان من ناگرنه‌وه. کاتیکیش سزاکم به‌جیدین، ئه‌و سزایه‌ی که پتیا‌ن وایه، زۆر سه‌خت و بینه‌زیانه‌یه، له‌راستیدا یه‌کسانی راسته‌قینه ده‌چه‌سپێنن و به‌و دادگایه‌م ده‌سپێرن که دادپه‌روه‌ری راسته‌قینه‌م به‌سهردا ده‌سه‌پێنی و منیش ههر له‌ویدا جیده‌گرم و بریاره‌کانی هیچ دادگایه‌کی دی، له‌گه‌ل مندا ناگونجین. ههر ئه‌و دادگایه‌ش، دواتر داده‌که‌ی ئه‌وان به‌تالده‌کاته‌وه و به نادادی ده‌ناسیت. ئه‌و دادگایه‌ی، ئازاد و سه‌ربه‌ستم ده‌کات، به هه‌مان شتیه که دادوه‌ره‌کانم بۆ خۆیان سه‌ربه‌ست و ئازادن. ههر له ئیستاشه‌وه بۆ لێرسینه‌وه له‌و دادگایه‌دا بانگه‌راوم و رو‌حیشم ههر له ئیستاشه‌وه هی ئه‌وانه و له‌ژیر پارێزگاری یه‌زدانییدام. بۆیه مروّقه‌کان: ئه‌وانه‌ی تاوانباریان کردبووم، ئه‌م به‌یانیه، ری‌یان دا ده‌سته‌نده‌مکانم بکرینه‌وه، خزمه‌تکاره‌که‌ی خۆیان، نه‌ردیوانه‌که‌یان نار د بۆ ئه‌وه‌ی له ده‌سته‌نده‌مکانم رزگارم بکات و له‌گه‌ل کردنه‌وه‌یاندا پی‌ راگه‌یاندم: ئه‌مرۆ ده‌مریت. له ئیستاشه‌وه هیچ ده‌سه‌لاتیکم به‌سهر تو‌دا نه‌یه، جیدی هی من نیت. کاریکی پر مانایه، وانیه! خوویه‌ک که ئه‌بیت مایه‌ی گرنگی پیدان بیت، له‌لایه‌ن بیرکار و فه‌یله‌سوفانه‌وه، چونکی زۆر نه‌گه‌نیت.

به‌لام بۆ که‌شتیه‌که‌ دواکه‌وت له 'ده‌لۆس' هوه؟ بۆ ماوه‌یه‌ک له تاریکیه‌ ده‌روانیت.

: بنواره، لای ئیمه، تا که‌شتیه‌که‌ی 'ئه‌پۆلۆ'

به‌ریوه‌بیت و ئه‌و که‌سانه‌ی تیدابن که به گۆل رازینراونه‌ته‌وه، تا ئه‌و که‌شتیه‌ی، حه‌وت کیژ و لاوه‌که‌ی تیدایه، ئه‌وانه‌ی بۆ پیرۆزی ئه‌و، -خواوه‌ندی رووناکی- ماونه‌ته‌وه، له هاتوچۆدا بیت بۆ 'ده‌لۆس' و قوربانی بۆ ئه‌و به‌ن، که‌س له ژین بیه‌ری نا‌کریت. ئه‌و کاته بۆ ئیمه پیرۆزه، زۆر پیرۆزه. به‌لام کاتیک دوا‌ی به‌جیه‌پینانی خزمه‌تیان له په‌رستگا‌که‌ی خواوه‌ندی رووناکید، گه‌رانه‌وه، ئه‌وکات، ئیتر سه‌ره‌له‌نو، نۆره‌ی قوربانیدان، نۆره‌ی خوینێژتنه و پیکه ژه‌هره‌که‌یش بۆ من راده‌گیریت.

رەعیەت

دېتە پېشەو، بە پەنجەکانی یاری بە کلاوھەکی دەھات.

ئە، ئا، ئا بېگومان دەیکەم، بېگومان بېردم، کاتیک گەیشتمە گەنجینە، چەندان پارچە گۆشتی جیا جیا ھەلواسرابوون، ئەوکات بېرم کردوھە گەر پارچە یەکیان بۆ ببەم، پتی نازانریت، بەو پارچە یەش ھیچ نابیت، لە کاتیک ئەو ھەمووی لیتی، لە خەیالی ئەو دەدا نەبووم پارچە گۆشتیک ببەم، چوون بە کاریکی تر بۆ ئەوی نێردرابووم، بۆ ئەو نێردرابووم خوی بێنم، بەلام بێم وابوو خراپ نەبوو پارچە گۆشتیک ھەبیت، چونکە لە مألەوھمان کەم دەبوو، خواردنی باشمان ھەبیت، ژنە کەشم ھەمیشە بۆلەبۆلی بوو، لە بەرئەوھێ شتیک نەبوو بیدات بە منالەکان، ئا نا خۆم ناپەرینمەو و بەرگری لە خۆم ناکەم. تەنیا ئەوھندەبە دەموست بلیم، کە بېردم، ئا، نزم، بېگومان نزم، ئەشمزانی کە ئەو گوناھیکی گەورمە ھەم لە بەرامبەر خودادا و ھەم لە بەرانبەر خەلکیدا. بەتایبەتیش، لە بەرامبەر «گوبیرت»دا، -ئەو پیاوھێ کاروبارەکانی کینگە کەھی لە ئەستۆدا بوو-، ھەر وھا لە ئاست «لۆرانت»دا، -ئەو پیاوھێ کینگە کەھی بە کرۆ دابوو-، بېگومان، لە بەرامبەر خاوەنشکووشدا، بەلام ئەوکات بېرم لە میان نەکردوھە، چونکە ئەوم قەت نەدیوھە. بېگومان ناھەقیی بوو، ناھەقییەکی گەورە، ئیستا دوای ئەوھێ کار لە کار ترازو، تیدەگەم. خاویە لە گوناھم خۆش بە.

گوئی دەگریت، راوھستاو و بە سەری نیشان دەدات کە رازییە.

: ئا! ئا!

وھک ئەوھێ بە کیک پالی پێوھنیت، رادەچلە کیت. دەگەریتەو جییە کەھی خۆی لە ریزە کەدا.

جادووگەر

دېتە پېشەو، دەکەوتتە سەر چۆک.

: دەمەوئ دانی پیانئیم! دەمەوئ دانی پیانئیم! دەمەوئ باری کرانی دلم سووک بکەم و دانی پیانئیم! بە درژایی

ژیانم، لەگەل گیانە بە دەکان ھەلسووکە وتم کردوھە، ھەر لە تافی منالییموھ، لەگەل ئەوان ھەلسووکە وتم کرد، شەوانە دەھاتن بۆ لام، نەمدەوئرا بنووم، چونکە ئەمزانی دین بۆ لام! لەگەل شەیتان خۆشیا ھەلسووکە وتم کردوھە، چەندان جار ھاتوھە بۆ لام، ئەو مینا بزنیکی مووینە، بۆنی بزنیکی لئ دیت، ھیچ کات ئارەزووم لیتی نەبوھە، بەلام لەگەل ئەوھشدا ناچار بووم بیکەم، ئەو فەرمانم بەسەردا دەدات و منیش ناچارم چۆن دەلێت وا بکەم، ئەگەرنا قەت لئ ناگەرئ بېسەرۆم! ئەو سەرورھێ منە و دەبیت خۆ بەوھەو بېستەمەو، ئەو تەنیا کەستیکە کە گرنگیم پتی دەدات. من، لە خوا: ئەوی لە ئاسماندا، پاراومەتەو، بەلام ھیچ گرنگیەکی پتی نەداوم و بە دەنگمەو نەھاتوھە، بەلام شەیتان یارمەتیم ئەدات و کتومت لە بزە کەمان دەچیت، ئەو بزەھی لە دەمی منالیدا ھەمان بوو و زۆریشم خۆش دەووست. بەلام ئەوھێ لەگەل ئەودا کردوھە، ھەرگیز نەبوھە بە ماھێ شادبوونم؛ بە ھیچ جۆرئیک، کردوھە تەنیا لە بەرئەوھێ ھێمنیم بداتی. ئا بەم جۆرەبە و ھیچی دی. ئەمیتستی دانم بە ھەموو شتیکدا نا و دەتوانن چیتان دەوئیت؛ دەرھەق بە من، بیکەن. سزا کەم قەت گەورە نابیت و ھیچ شتیکیش ھێندەھی ژیان گران نییە.

سۆکراتەس

دېتە پېشەو.

کاتیک دەبیت "جادووگەر مە" لەوئدا کەوتوھە و دەستەکانی خۆی بادەدا.

: کتویت؟

کاتیک وەلام ناداتەو.

: بۆ دەستەکانی خۆت بادە دەیت؟ بۆ ئەوھێ بمریت؟

جادووگەر

گوئی لە پېشەو رادەگریت، گوئی لەو ناگریت.

: ئا، ئا، دەمەوئ بمرم. ئا، بمنتینە ژیر خاک، ئەوئ

جئ و مائی منە. بمنتینە ژیر خاک، ئا بۆ دواچار بە

ئارامی شادبم و بېسەرۆم.

پرژینم، بۆ وهی ببینم ناخۆ دهجوولیت یان نا.

پاولۆ

: نا خۆشه ووست، وا مهکه! ئه و تهلیسمه مهشکینه که بهندی کردووین.

فرانسيسکا

: بۆ له وه دهترسیت؟ بۆ له هیچ شتیک دهترسیت؟ مهترسی.

چیمان هیه لئی بترسین.

خۆی دهچه مینیته وه و گولیک دمکاته وه. په رهکانی لئی دمکاته وه و به سه ره رووباره که دا بلایوی دهکاته وه.

: سهیرکه، به دهه ناوه که وه ده پۆن! ناوه کهش له بهری دهروات...

پاولۆ

: نه میستا کات که رایه وه. چرکه کان، خوله که کان و ساته کان هه لئین. بهم زووانه ده مرین.

فرانسيسکا

: ناوی مردنی لئی مه نئ. دهستم بگره، خۆشه ووست، لیکه ریڅ دواي رووباره که بکه وین.

له گه ل رووباره که دا ده پۆن. پاشان ده که رینه وه جییهکانی خۆیلان له ریزه که دا.

ژان دارک

دینه پیشه وه.

: منیش، گه لئی خۆشه ووستیم کردوه، به لام من

ولایتیکم خۆشه ده ووست. به هیچ خۆشه ووستییه کی ترا

پانه گه یه شتم. پێم وایه له ئیستیدا، بیر کردنه وه له وه،

ویدمه جیت مایه ی که میک خه مینی بیت، چونکه

هه رچۆنیک بیت، منیش وهک هه ر کچیکی دیکه، کچیکی

ناسایی سه ر ئام زه مینه بووم و ده متوانی به هه مان

شپوهی ئه وانئێ تر بم. ئه گه ر بۆم بلوایه، ده مخواست و

ده متوانی شوم به یه کتیک له کوره کان بکر دایه له

دۆمره می، کوریک که به راستی خۆشم بویستایه و وهک

ژنه جوتیارنکی به خته وه ریش له یه کتیک له گیلکهکانی

ئه وینده ریدا بژیا مایه. به لام دهنگه کان شتیکێ تریان لیم

دهخواست. ئیتر به و شپوهیه ی لئی هات، که لئی هات.

پیتان وانه بیت لئی په شیمان بم. به لام پیتستان وانه بیت،

بیهه ری بوون له و شتانه ی که کهسانی تری ناسایی پیتی

شاد و خه نی ده بن، هینده خۆش بیت. ته نیا شادییه کی

من، ئه وه بوو له پیناوی ولاته که مدا خۆم به خت بکه م و

ئه وه ییش شادییه کی پر له نازار بوو.

پاشان نه مزانی ئه و خۆبه خت کردنه چ خزمه تیکێ کرد.

به لام هیوادارم بئ سه مه ر نه بوو بیت. هیوادارم فره نسای

رزگاری بوو بیت و بوو بیت به ولایتیکێ به خته وه ر.

ده که رینه وه جییه ی خۆی.

کوۆمتیس دۆ لا رۆچه مۆنتفاوکۆن

دینه پیشه وه.

: من هیچ گرنگیه کم بۆ ئه و شته نییه، که ئیوه به

(خه لک)، ناوی دین: ئه وه ی به ناوییه وه، خۆشه ختانه،

منتان تاوانبار کرد. نهک هه ر هیچ گرنگیه ک، به لکو هه ر

ناشزانم چییه. له باره ی هه بوونی شتیکێ ناوا هه

بیستوومه، به لام هیچ هۆیه کم له دهستا نه بووه، لئی

نزیک بیمه وه و لئی به ئاگایم. له به ره وه، ده شی، کاتی

هیچ شتیکم له باره وه نه زانیوه، ریکه وت و ابوو بیت

سه ریچیم لئی کرد بیت. له باریکی وایشدا، هیچ

په شیمان نیم، چونکی ئه وه م به لاوه گرنگتره، له وه ی

تیکه لی خه لکی ره شوپووت بم. ئه مهش

له سه ر خۆبه دهنگه اتنی منه! ئه گه ر شتیکێ ناواها

بئویست بکات!

له وه زیتر شتیکێ ترم، بۆ وتن، هه بیت؟ نا، هیچ

شتیک!

ریده ده ن ئه م هاوولاتییه " بگه رینه وه زیندانه پیس و

په لۆخه که تان؟ سوپاستان ده که م، به ریزان!

ده که رینه وه جییه ی خۆی.

دانیشتبووین و چاوه‌روان بووین، «مارکوس فلاقیوس» وتی: "با هیندهش خه‌مبار نه‌بین هیزمان له‌بهر ببریته. با وایرکه‌ینه‌وه که ئەم دنیا‌یه هیندهش خوش نییه، به‌لکو دنیا‌یه‌کی به‌د و گرانه بۆ ژیان. که‌واته بۆ ده‌بیت به‌وه خه‌مبار بین، که جیتی دیتلین. ژیان له‌م سه‌رزهمینه‌دا، بووه به‌زیندانی‌یک بۆ ئیمه، ئیتر بۆ ده‌بیت به‌وه‌ی، جیتی دیتلین شاد نه‌بین." هه‌موومان هه‌ر هه‌مان دیتنمان هه‌بوو. «دروسوس»، کورپه‌که‌ی «سیلاس»یش، ده‌ستی کرد به‌ خوینده‌وه له‌ باره‌ی ئەوه‌وه که رزگارکه‌ره‌که‌مان ئەژی و ئیمه‌ش پیکرا له‌گه‌ڵ ئەودا به‌ گۆرانی ووتمانه‌وه. به‌وجۆره‌ ترس و بیمی خۆمان دامرکانده‌وه. شه‌ر و به‌یه‌ک‌دادانیش له‌ دهره‌وه هه‌ر به‌رده‌وام بوو، هاوار و قیزه‌قیژی ئەو خه‌لکه‌ش که له‌سه‌ر پتپلیکه‌کان دانیشتبوون ده‌گه‌یشتنه‌ ئیمه. که هاوار و قیزه‌قیزه‌که برپا‌یه‌وه، تیگه‌یشتین شه‌ر و هه‌راکه‌ی دهره‌وه کۆتایی ها‌توووه و ئیتر نۆره‌ی ئیمه‌یه. مالئا‌وا‌ییمان له‌یه‌کتري کرد و بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ ده‌ستی به‌کتریمان گو‌شی. کاتیکیش پاسه‌وانه‌که هات بۆ ئەوه‌ی بمان بات، که‌وتینه سه‌ر چۆکان و وتمان: "خوای گه‌وره و به‌به‌زه‌می، گیانی خۆمان به‌ تۆ ده‌سپیرین." دواتر هه‌ستاین و به‌ره‌و مه‌یدانه‌که به‌ریکه‌وتین.

ده‌گه‌رێته‌وه جێیه‌که‌ی خۆی، له‌ناو ریزه‌که‌دا.

ئاوازیکی ئاینی گاوران، لیده‌دریت. پاش ماوه‌یه‌ک به‌ره‌به‌ره، ده‌گۆرێدریت به‌ ئاوازی "بلوز". جۆر و ریکارد له‌ ریزه‌که دینه دهره‌وه و، هه‌ریه‌ک بۆ خۆی، له‌گه‌ڵ ئاوازه‌که‌دا، به‌جۆریک ویده‌جیت باوه‌شیان به‌ ئافره‌تیکدا کردبیت، ده‌ست به‌ سه‌ماکردن ده‌که‌ن. دوا‌ی ئەوه‌ی بۆ ماوه‌یه‌ک له‌ سه‌ماکردن به‌رده‌وام ده‌بین، له‌په‌ر ئاوازه‌که ته‌واوده‌بیت، ئەوانیش له‌ سه‌ماکردن ده‌که‌ون، به‌لام به‌ هه‌مان شیوه‌ی پیشوو، بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌میننه‌وه. پاشان ده‌ستیان به‌رده‌دن و ده‌گه‌رێته‌وه جێیه‌کانی خۆیان.

جریوه‌ی بالندان دیته به‌ر گو‌ی.
پاولۆ و فرانسيسکا، پیکه‌وه له‌سه‌ر شانۆکه، ده‌ست به‌

ها‌توچۆ ده‌که‌ن.

فرانسيسکا

: ئیوارمه‌یه‌کی چهند جوانه. باخچه‌که هه‌مووی په‌ر بووه له‌ بۆنی گۆل و بولبوله‌که‌ش ده‌خوینتی. ئەبێ له‌ باره‌ی جییه‌وه بخوینتی؟

پاولۆ

: له‌باره‌ی ئەهینی ئیمه‌وه. چۆن ده‌کریت له‌باره‌ی شتیکی دییه‌وه بخوینتی. له‌باره‌ی ئەوه‌وه که چون به‌کترمان خۆشده‌وێت...

فرانسيسکا

: نا، له‌باره‌ی ئەوه‌ی چۆن به‌کترمان خۆشده‌وێت... ده‌هه‌ستن و گو‌ی ده‌گرن.

پاولۆ

: ئایا ئەمه ساتیکه، به‌شیکه له‌ کات، شتیکه له ئیستیدا؟ نا، خۆشه‌ویست، نابیت ئەوه بیت. کات بوونی نییه، بێ له ئەهین شتیکی تر بوونی نییه.

فرانسيسکا

: نا! بێ له ئەهین شتیکی دی بوونی نییه... ده‌رۆن. — فرانسيسکا ده‌هه‌ستیت و سه‌پیری خوارمه‌وه ده‌کات.

: رووباره‌که چهند هه‌یمن ده‌روات، هه‌ند هه‌یمنه به‌ناسته‌م جووله‌ی ده‌بیرتی.

پاولۆ

: بۆ له‌وه ده‌پرسیت؟ ته‌نی رووباره‌که نییه،

دره‌خته‌کانیش ناجوولین. هه‌موو شتیکی هه‌یمن و

بێجووله‌یه، چونکه به‌کترمان خۆشده‌وێت. ته‌وژمی کاته...

فرانسيسکا

: ئەمه‌وێت په‌ره‌ی گۆل بچنمه‌وه و به‌ ئاوه‌که‌دا بی

ته‌او دلتەنگی کردووم.

دەگەر پیتەووە جاییەکی خۆی، بە لّام بادەداتەووە و دیتەووە پیتەووە.

ئەگەر بزایامایە دەبووم بە تەکنیکاری رادیۆ.

دەگەر پیتەووە جاییەکی خۆی.

جۆو

دیتە پیتەووە.

من «جۆو»م، ئەوێ سەكسیفونیکێ هەبوو.

ئێواران، بۆ ئەوێ خەرچی کرینەکی دەربیتنم، لە

یەکیک لە بارەکاندا کاری زیادەم دەکرد. ئەو مووچەپەیی

رۆژانە لە کارگە دەستم دەگەوت، ناچاربووم لە مالهۆه بۆ

دایکمی بە جێپێشتم. ئەو رۆژێی که توانیم

سەكسیفۆنەکی بکرم، لە خۆشیانا خەریک بوو شیت بێم،

هیندە ناسک و شەوقدار بوو، هەر مەپرسە!

دەمەوانەکانی لە زیو و دەمەکی لە ناووه زەرکەفت

کرابوو و بای 210 دۆلار بوو. بە لّام قەت پێرانەگەیشتم

بەباشی خۆم فێربکەم، چوون ئەو شەو که دەستم لە

کار هەلگرت، دەستیان کرد بە هاوارکردن: «بیگرن!

بیگرن!». خۆم کرد بە باخچەکەدا و وەک عادیتی ئەو

رێبەم گرتەبەر، ئەمە چەند رۆژیک دواي کرینی

سەكسیفونەکی هەبوو. هاواریان دەکرد، ئافەرەتیک و چەند

کەسی تر بوون. هاواریان دەکرد، تێنەگەیشتم بۆچی

ئەیان قیژاند، هیندە نەبی که ئەیانقیژاند "قوولەرهش!" و

دەستم کرد بە راکردن، هیندەمی لە توانامدا بوو رامکرد،

لە ترسانا خەریک بوو هاردەبووم و رامکرد، ئەوکات

ئەوانیش بە دوامدا دەستیان بە راکردن کرد و هەموو

پێکەووە ئەیان قیژاند، لە دەرگاکی ئەوسەرەووە چەند

کەسێکی تر گەپشتنە سەرم، دامیان بە ئەرزدا و

دەستیان کرد بە داپلۆسین و شەق تێپەلدام و...

بۆ ماوویەک دەست ئەخاتە سەر چاوه‌کانی.

من قەت کچیکی سپیپیتستم نەبوو. قەتیش

نەموویستوووە هەمبیت. بە هیچ جۆریک حەزبان لێ

ناکەم. قەت لەگەڵیان سەمام نەکردوو، چونکە حەز لەو

ناکەم سەمایان لەگەڵدا بکەم. نازانن ریکوپییک سەما

بکەن. لەگەڵ ئەو شەهەندی جار، کاتیک مەست بوون،

منیان ویستوو، بە لّام من قەت نەموویستوون. پیم وایە،

بۆنیکێ سەیریان لێ دیت. بە هیچ جۆریک، حەزم لێیان

نییە.

زۆر حەز لە سەماکردن دەکەم، لە سەما خۆشتر نییە.

بە لّام من هەمیشە لەگەڵ کچە رەشپیتستەکانا سەمام

دەکرد، هەر ئەوانیش تەنیا کەسانیکن، نزیکیانم پێ

خۆش بیت و حەزم لێیان بیت. ئەوان بەو شتوویەیی

دەکریت سەما بکریت، سەما دەکەن و هەموو شتیک

لەگەڵ ئەواندا خۆشە.

ئەمیتستا ئیتر ناتوانم سەما بکەم و قەتیش بە

شتوویەکی ریکوپییک فیزی لێدانی سەكسیفون نایم،

هەرچەندە دەزانم کە ئەموانی فیزی بێم، هەرچەندە

210 دۆلاری خواست. لەوانەبوو، بێم بە یەکیک لە

بەشدارانێ گروپیکی "جاس"، وەک ئەوێ خەونم پێو

ئەبینی، چەند خۆش بوو لەگەڵ گروپیکی ئاوادا خەریک

بیت و زۆربەیی کات مۆسیقا لێدەیت.

ئەمیتستا نەدەتوانم مۆسیقا لێدەم و نە ئەشتوانم

سەما بکەم و قەتیش ناتوانم کچیکی دی ببینم. نە

«لیزی»، نە «بیگی» و نە «بیس»، هیچیان، ئیتر ناتوانم

هیچیان ببینم. هەر وەها چیتر ناتوانم بە یەکیک لە

شەقامەکاندا تێپەرم. زۆر ناخۆشە نەتوانیت بزیت،

نەتوانی چیتر پێکەنی و دلشاد بی، یان ئێواران دواي

دەستەهەلگرتن لە کار، لە پەنجەرەکەدا دانیشیت و

مۆسیقا لێدەیت. چەند خۆش دەبوو، گەر بمتوانیایە

ئەووم بکرایە. ئەو شە کاریکی هەر زۆر ئاسان بوو. زۆر

شتی تریش دوور نەبوو لێی روودابام. زۆر شت لەوانەیی

خەونم پێو ئەبینن.

من «جۆو»م، ئەوێ سەكسیفونیکێ هەبوو.

بە پێزەووە خۆی دەمچەمینیته‌ووە و دەگەر پیتەووە جاییەکی

خۆی.

شەهید

دیتە پیتەووە.

کاتیک لە کونجی زینداندا، لە ژێر پێپلیکەکاندا،

بیدوودلی، زانست ریتی راست نیشانی مرؤف دمدات و دەبیت بەهۆی دوابی هێنان بە هەموو گریمانە بێبنەما و هەلبەستراو و سەرلێشێوتنەکان و دەبیتە مایەیی شادبوونی گەلانی ئەم سەرزەمینە. زانست، دەبیتە مایەیی بەختیاریی هەموو مرؤفایەتی و گۆرانی هەموو شتیک. بە داخەو، پێرانەگەیشتم تام و چێژ لەو کاتە بگەم، کە ئەو گۆرانکاریانە تیادا روودەدەن. گەر لە چەند چاخیکێ دواتر لە ئێستای ئەدایکببوومایە، دانیام کە هیچ ناگریک بۆ سەرنەویکردنی هەقیقەت نەدەگرایەو. کاتیک لە نیووەراستی ناگرەکا دا راوہستابووم و کلپەکانی لەشیان ئەلیستمەو، ئەمروانییە ئاییندە، ئاییندە رووناک بوو، ویندەچوو سەیری دنیاہیکێ جیاوازتر لەم دنیاہیکەیت. لەبەرخۆمەو بە خۆم وت: خۆزیا، لەو دنیاہیدا بژیامایە، بوون لە دنیاہیکێ ئاوادا ناخۆش نییە. پاشان، دووکەلەکە خنکاندمی و ئیتر نەمرانی دواتر چی روویدا.

دەگەر پێتەوہ جینی خۆی.

ریکاردا

دیتە پێشەوہ.

: ئیمە ئامیتریکێ راگەیاندمان، بەهۆی

وہدەستەتێنانی چەند کەرەسەہیکێ پتووستەوہ

پیکھێنابوو، چۆن دەستمان کەوتبوون گرنگ نییە. بێ

لەوہش ہەرچہہیکێ تر کە پتووست بێت بۆ

بەجہگەیانندی ئەو کارە، وەدەستمان هێنابوو. بۆ ماوہی

چەند ہەفتەہیک بەو کارہوہ خەریک بووین، کاتیکێ زۆر

خۆشمان لەگەلدا بەسەر برد. ہەمیشە لەگەل «ہیلگە» و

«ئیفار» دا، ہەر خەریکی گویگرتن بووین لە دمنگی

جریوہ و جووکەہی بالندان لە رادیۆوہ. لە ژووری

دارتاشیہیکێ مالی خۆماندا، کە کردبوومان بە

وہرشەہیکێ تەواو، بە بەجہگەیانندی ئەو کارہوہ خەریک

بووین. ئاخریکەہی لە کارەکا ماندا سەرکەوتین و

دەستمان کرد بە ہەناردن. پاشان، چووین بۆ لای

«ئەنتۆن»، کە پیمان وابوو یەکیک بێت لە رابەرەکانی

دەستەہی بەرہەلستکاران و لە کارەکا مان ئاگادارمان کرد، پیمان راگەیاندا کە ئیمەش دەخوازین لەگەل بێن و ہەر لەبەرئەوہش ئەو ئامیترەمان دروستکردووہ کە ہیزی نزیکەہی سی واتی ہەہە، ئەوانیش ہاتن بۆ پشکنین و کارەکا بیان پەسەندکرد. پاشان، دەستمان کرد بە ناردنی ئەو راگەیاندن و راپۆرتە نھتینیانہی، شەوانە بۆیان دەہتینان. کاریکی زۆر خۆش بوو، بێ لەوہش لە پاداشتی ئەو کارەدا، بووین بە مایەہی پەسندی و پیاہەلانی ئەوان. بەلام ئاخریکەہی بە دزییەوہ پتیا ن زانی بوو لە کوپوہ ئەو راگەیاندنە دەنێردرین و جتیہەکا بیان دەست نیشان کردین، ہەر دوابی ئەوہش دایان بەسەرماندا. کاتیک ہاتن من تەنیا بووم، ہەندێ جار ببوو بە خووم، گەر ہەناردنیشمان نەبووایە من ہەر دەچووہم ئەو، چوون لەوێ ہەمیشە شتیک ہەبوو خۆتی پتوہخەریک بەکەیت. ئەوکات، «ہیلگە» و «ئیفار» لە خۆتێندنگە بوون. دواتریش نەزانرا، کە ئەوانیش ہەر لە سەرہتاوہ لەگەلدا بوون. بەو جۆرہ تەنیا یەکیکمان گیراین. بەلام دەیانزانی کە بە تەنیا خۆم بەو کارہوہ خەریک نەبووم، لەبەرئەوہ زۆر لەگەلدا خەریکبوون. پاشان، بەیانہیکێ دووشەممە، لەگەل پێنج کەسی تردا، کە نەمدەناسین، گوللەباران کران.

ئەوہی کە دلتەنگی کردووم ئەوہیہ، کە ئیتر ناتوانم «ئیلسە» بێنمەوہ. «ئیلسە» چاترین و قەشەنگترین کچیک بوو، کە دەمناسی. پتیم وانییە قەت کچیکێ ئاوا ہالیکار و خەمخۆر ہەبوو بێت. بەرلەوہی ئەوہ روویدا، سالتیک بوو یەکترمان دەناسی و ہەموو ئیوارانتیک پتیکەوہ دەبووین، یان دەچووینە قاومخانەہیک، یان دەچووینە ئاھەنگ و سەماکردن یا شتی ئا لەو جۆرہ. ئەو ئیوارہیہش کە گیرام، دەبوو یەکدیمان بێنیانە، دانیام کە ئەو چوو بوو بۆ باخچەکە و چاوہروانی دەکردم، لە زیندانیشدا بە درێژایی کات ہەر بیرم لەوہ دەکردوہ.

ئەمیتستا ئیتر ناتوانم لەگەل ہێچ کچیکدا بگەریم و ناتوانم جارێک لە جارانیہش بژیم. پیاو، کاتیک تەمەنی تەنیا 17 سال بووبیت، ناتوانیت پلێت ژیاوہ. ئەمەش

دەگەر پیتەووە جێی خۆی.

سۆکراتەس

دیتە پیتەووە.

: سۆکراتەس، خەلکی ئەسینا، ئەوێ پێکە

زەهرەکەیی چۆر پێ کرد.

دەگەر پیتەووە بۆ جێی خۆی لە نیووە باز نەبێهێ کەرا.

هەموو پێکەووە.

: ئیمە تاوانبار دەکەین! ئیمە تاوانبار دەکەین! ئیمە

تاوانبار دەکەین!

مەسیح

لە نیووە باز نەکە دیتە دەرەووە، بەرە نیووە راستی

شانۆکە دەرەوات.

: من مەسیحەم ئەوێ لە خاچ درا. کەس تاوانبار

ناکەم.

خۆی ئەچە مینێتەووە. دەگەر پیتەووە شوێنەکەیی خۆی.

یوداس

دیسان دیتەووە پیتەووە.

: منیش کەس تاوانبار ناکەم، چونکە، وەک وتم، خۆم

خۆم هەلواسی. لە راستیدا مەبەستم نەبوو، بەلکو پێم

وابوو، ئەو پارانەیی هەمبەرون دەبوونە مایەیی شادمانیم.

سی پارەیی زیوین، خراپ نییە. مرۆف دەتوانیت زۆر شت

لە بێریان وەدەست بەینیت. خوار دنی خۆش، شەرابی

خۆش، هێندەیی پیاو بێتوانیت بێخواتەووە. بێ لەو هیش

کچیک کە دەسبازی لەگەڵدا بکەیت. "لە ئور شەلیم کچی

دڵکیش و قەشەنگ زۆرن". وام بێردەکردووە بۆ ماوێهێک

سەر بەست بێم و خۆ بە هیچ شتیکەووە نەبەستمەووە.

خوای گەرە! پیاو لە ئادەمییهک زیاتر نییە. بەلام بۆ

تەنیا شەوێک! پاشان دەمویست پارەکان بۆ شتی تر

بەکار بهێم. ئەمویست پارچە جلکێکی زۆر ناسک و

جووان، کە ئەمزانێ ئەتوانم بە بیست، بیست و پێنج

دیناریک وەدەستی بێم، بکرم. بە قاچاغ! پارچە جلکێک

کە دواتر دەمتوانی لە ماله دارا و دەستپۆشتوو هەکان بە

نرخێکی کەمیک لە ژێر نرخێ ئاسایی خۆیەووە

ببفرۆشمەووە و بەو شیوێهەش پارەیهکی زۆرتر بە دەست

بهێنم. بەو دەستکەوتەیش، دوکانێکی بچووک بکەمەووە و

شتی تیا بفرۆشم، شتیک، کە خەلکی پێیان وایە

پێویستیان پێیەتی، شتی بێ نرخ، هەر شتیک.

کاتیکیش، پارەیهکی باشم لە رێی دوکانە

بچووکە کەمەووە، پێکەووە نا؛ ئەوسا روو لە "بۆرسە" بکەم.

لەوێ "لە بۆرسە" پیاو زۆر بە هاسانی، ئەتوانیت

سەر وەت و سامانیکی باش بە دەست بهێنیت. پاشان،

دەوڵەمەند دەبووم و دەبوومە خاوەنی پالتۆی فەرۆو،

سەیارە و مالتیکی تەواو لە گرانترین شەقامدا و ژنیکی

جووان و دۆستێکی جوانیشم دەبوو، ئا بەو جۆرە،

ژیانێکی خۆش، خۆشگۆزەرانیهکی تەواوم بە دەست

دینا. ئاوا بێرم لێکردبوو. خوای گەرە!، پیاو لە

ئادەمییهک زیاتر نییە.

نەمەزانی، ئەوێ فرۆشتم، کوری خوا بوو. تا دواتر،

کاتیک ئیتر کار لە کارترازابوو، بۆم دەرکەوت. ئەوکات

ئەویان لە زیندان توندکردبوو. پاشان بینیم، چۆن دەست

و پێ بەستراو و ئازاردراو بەدوای خۆیاندا کێشیان

دەکرد. ئەوکات، لە پشبت دەروازیهکەووە راووستابووم و

تیم ئەروانی، خۆشبهختانە ئەو منی نەبینی، دەبەنگبووم،

روژی دواتریش بە تەواوی بیزم لە خۆم دەکردووە.

کاتیکیش بێرم لەوێ کردووە، کە چ کاریکم کردووە،

سووک و هاسان خۆم هەلواسی.

بێ لەو هیش، لە پارەکان هیچی نەمابوو و دوکانەکە و

هەرچییهکی تریش هەبوون هیچیان لێ پەیدانەبوو. دەنا،

لەوانەبوو، خۆم هەلنەئەواسیایە! چۆزانم!

دەگەر پیتەووە جێیهکەیی خۆی.

گیۆردانو برونۆ

دیتە پیتەووە.

: من "گیۆردانو برونۆ"م، قوربانیی لە رێی زانستیدا.

لەگەڵ ئەو هەشدا، کە بە خراپیی بەسەر خۆمدا شکایهێووە،

بەلام دڵ پر لە هیوا، بروای تەواوم بە زانست هەبوو.

دەگە رېتەو ە جىيى خۇي.

ئامېرىكى راگە ياندنمان ەبوو.
دەگە رېتەو ە جىيى خۇي.

گيور دانۇ برونۇ

دېتە پېشەو ە.

: گيور دانۇ برونۇ. بەئاگرسووتېنراو، لەپېناوى
راستىيدا.

دەگە رېتەو ە.

جۆو
دېتە پېشەو ە.
جۆو براون، لەنېوېراو بەبى ەيچ لىكۆلېنەو ە و
دادگاھەك لە كۆلۇمبىيا، خوارووى كالۇرېنا، بەھارى
1922.

دەگە رېتەو ە.

جادوگەر

دېتە پېشەو ە.

: بەزىندووى لە گۆرېنراو، لە رۆژى يادكردنەو ەي

پياوچاكاندا 1634. دەرھەق بە من، رۆژى

زىندوويوونەو ە، ەرگىز نايەت.

دەگە رېتەو ە جىيى خۇي.

شەھىد
دېتە پېشەو ە.
: لەتوپەتكارو، لەلايەن گيانلەبەرانى دېندەو ە،
لەبەرئەو ەي بېروام بە كورپە خۇشەويستەكەي خوا،
رزگار كەرى دنيا ەبوو.
دەگە رېتەو ە جىيى خۇي.

پاولۇ و فرانسېسكا، كە ەمىشە پېكەو ە راو ەستاون
و دەستى بەكدييان گرتو ە، دېنە پېشەو ە بۇ ناو ەراستى
شانۇكە.

سەرەكخېلى ئىنكا

دېتە پېشەو ە. دەگە وېتە سەرچۆك و سەرى بەرەو

زەمبىيەكە نزم دەكاتەو ە.

پاولۇ

دەست لەسەر دل، بە رېزەو ە خۇي دەچەمىنېتەو ە.

: پاولۇ.

: مل پەرېنراو، لەگەل گشت ئەندامانى خېلەكەمدا،
لەلايەن بوونەومرانى نەناسراوى سېيىەو ە. خواي ئەوان،
لە خواي ئېمە بەدەستەلاتر بوو.
ەل ئەسئېتە سەر پى. دەگە رېتەو ە شوئىنى خۇي.

فرانسېسكا

بە ەمان شېو ە.

: فرانسېسكا.

يوداس

دېتە پېشەو ە.

: من "يوداس ئىسكارىيۇت" م، ئەو ەي خۇي، خۇي

ەلئواسى!

دەگە رېتەو ە جىيى خۇي.

پاولۇ

دواي ئەو ەي دەستى بەكترى دەگرنەو ە.

: كوشتيانىن، لەبەرئەو ەي بەكترمان خۇشەويست.

دەگە رېتەو ە بۇ شوئىنى خۇيان.

ژان دارك

دېتە پېشەو ە.

: ژان دارك، خەلكى دۆمرەمى، مردوو لەپېناوى

فەرەنسادا.

رىكارد

دېتە پېشەو ە.

: رىكارد، 17 سال، گوللەبارانكراو، لەبەرئەو ەي

ئىگەرەن، مەۋەق بىزى.

نووسىنى: پىر لاگەر كىست

ۋەرگىرانى: خەبات عارف

لە تارىكى سەر شانۆكەۋە. دەنگەكان، پىكرا.
: تاوانبار كىيە؟ كى تاوانبار دەكات؟ دادۋەرەكە كىيە؟
شانۆ رووناك دەمىتەۋە. كەسەكان لە نىۋە بازىنەيەكدا
راۋەستاۋن. لە پىشتىانەۋە تارىكىيە.

مەموو پىكرا.

: ئىمەين تاوانبارەكان! ئىمەين، ئەۋانەي
تاوانبارەكەين! تاوانبارەكان ئىمەين! ئىمەين. ئەۋانەي
تاوانبارەكەن!
دادۋەرەكە كىيە؟

رەمىت

بە چاكەتىكى دراۋ و شەرۋالى پىنەكراۋەۋە، لە رىزەكە
دەتە دەرمۋە و لە نىۋەرەستى شانۆكەدا دەۋەستىت.
: من فرانسوا، ھەلۋاسراۋ، بە تاۋانى دزىنى
پارچەكۆشتىك.
بە رىزەۋە خۆي دەچەمىنىتەۋە ۋە دەگە رىتەۋە جىي
خۆي.

كۆمىتىس دۆ لا رۆچى مۇنتفاۋكۆن

بە ھەمان شىۋە دىتە پىشەۋە.

: كۆمىتىس دۆ لا رۆچى مۇنتفاۋكۆن، لە مەقسەلە دراۋ،
لە لايەن خەلكى رەشورۋوتەۋە، ئوكتۆبەرى 1793.

- Ces sales cochons!

كەسەكان:

رىكارد

خۆي

كۆمىتىس دۆ لا رۆچى مۇنتفاۋكۆن

رەمىت

مگىۋراناۋ برونۆ

سەرەكەيلى ئىيىكا

زان دارىك

پاولو مالايسىنا

فرانسىسكا دارۋەينى

شەھىدىكى لايان

مەسسىج

يوداس ئىسكارىيوت

سۇكرانەس

تۆم خۆش دهووی

لای ئیمه شهو، نیه
ئاشت نابیتتهوه دهنگ له گهڵ بیدهنگی
په یقه کان چاوه پروانن

من له گهڵ تۆ، به تهنیا نیم، هیچ کهس
له گهڵ هیچ کهسی تهنیا نیه
شهو له ئهستیرهکان تهنیا تره...

کاتی له سیداره دان

له قفلی دهرگادا، کلیلی سوورا
له رزی له سهر لیوه کانی بزهیئ
وهک سهمای ئاو له سهربان،
له رهنگدانهوهی تیرۆژدا

له قفلی دهرگادا، کلیلی سوورا

دهرهوه
رهنگی شادی سپیده
مینا نۆتیکي ونبوو
دهگهرا به کاوه خۆ
له سهر کونه کانی نهی
به شوین مالکه کیدا...

له قفلی دهرگادا، کلیلی سوورا
له رزی له سهر لیوه کانی، بزهیك
وهک سهمای ئاو، له سهربان
له رهنگدانهوهی تیرۆژدا

له قفلی دهرگادا،
کلیلی سوورا

لای ئیمه شهو نیه
چه خماخه کان له تهک فتیله دا بی تاقتن

قینی کۆلان له مستی تۆدایه
له لیوه کانتا، شیعری روون دساوینتهوه
من خۆشم دهوویی، شهویش له تاریکی خۆی
هه ترهشی دهچی.

رۆژنامهی شۆرشگیرانه

کاتی - رهشاشه که - کهوته قاقا
مه رگ له ئاستمدا، رۆنیشتبوو
لهویهر میزی راویژی "دهبی چ بکری و چۆن- و
به نمونه چاپیه کاندایه
دهچۆوه.

کهوته وه یادم: "تهی بۆچی هه لئاستی؟
مه گهر بریار نیه
خوین بیت و
چه رخی چاپخانه
بچه رخیی؟"

لهنئوان كتيبه كانمدا، گه رام
لهنئوان رۆژنامه رزيوه تۆزاوييه كاندا
له بيره وه ريبه كانى خۆمدا
له زهينتكدا كه يارمه تيم نادا
خۆم و سبه پينيم دۆزيه وه.

چاوه زار

قه تماغه ده به ستي
بيكه نين
گه ر بيت و به برين پيچ
بيچينه وه
پيشى پى مه گره
پيشى پى مه گره
هه ر چه ند
خه ونى ئيواره ي ديو
به ريشان ده بى.

ئه مه چيمه نه
چيمه ن
به په له ناگر خوئنى گوله كانيه وه
بيژه ئه م چيمه نه، نه ك تيماجى* سه وزي
ديوه زمه
ته نانه ت ئه گه ر
ده ميك بى
به هار
به سه ر ئه م ده باغ خانه يه دا
تينه پريبي.

* تيماج: پيستی نازلهي خوشکراوی ده باغراو. (هه نبانه بۆرينه - هه زار)

چ سه يريکه!

شوون هه لگرم من
نه كه سى كه شوونى هه لده گيرى
من ليره م و ئاينه ده ش
وا له مسته كانمدا.

شه وانه

شه وانه چلۆن ده كرى بنووسرى شيعرى
تا هه م له دلهم بدوى، هه م له باهۆم؟

شه وانه

شيعرى تكي وا
چلۆن ده نووسرى؟

من ئه و خۆله ميشه سارده م
كه بلئسه ي گشت ياخي بوونه كانم تيايه،
من ئه و ده ريا ئارامه م
كه هاواري گشت تۆفانه كانم تيايه.

من ئه و سه ر دابه تاريكه م
كه ناگرى گشت پروا كانم تيايه.

شەوانە

دەرگانە

رینگانە

شەونە

مانگانە

نە رۆژ و

نە خۆرەتاو

ئێمە

لە دەرەووی زەمان

راوەستاوین

بە خەنجەرێکی تالەو

لەنیو پەراسوووەکانماندا،

هیچ کەس

لەگەڵ هیچ کەسێ

ناپەیفی

چونکە بێدەنگی

بە هەزار زمان

لە پەیفین دایە.

لە مردوووەکانمان

رادەمێنین

بە پلانی بزەیک و

چاوەروانی سرەمی خۆمانین

بێ هیچ

بزەیی!

شەوانە

گەر لە خۆرا جوانە شەو

چما جوانە

شەو

بۆ کۆ جوانە؟

شەو و

چەمی بێ پیچی ئەستێرەکان

کە بە ساردی رادەبوورن،

شین گێرە کەزی درێژەکانیش

لەسەر هەردوو رۆخی چەم

بیرۆکەیی کام بێرەوهری

دەگەڵ قەسیدەیی بۆقەکان

دەکەن بە رۆژۆ

کاتی هەموو سپێدەییەک

بە دەنگی هاوئاوازی دوازدە گوللە

کون کون

دەبێ؟

گەر لە خۆرا جوانە شەو

بۆ کۆ جوانە شەو

چما جوانە؟

پلان

چراندوویه تی
شهو

دهمیکه

به گهرووی خوینینه وه.

گۆرانیه کی تاریک

له زهمینه ی مسینی سپیده دا
سوار
بیده نگ راوه ستاوه و
یالی دریزی ئه سپه که ی له نیو "با" دا
ئالۆز ده بی.

خوایه، خوایه
سواره کان نابیی راوه ستاین
کاتی
روودا و راده گه یه نری.

له ته که په رژینی سووتا و دا
که نیشک
بیده نگ راوه ستاوه و
داوینه ته که که ی له نیو "با" دا
ده له ریتته وه.

خوایه، خوایه
کچان نابیی بیده نگ بمین.
کاتی پیاوه کان
ناهومید و ماندوو
پیر ده بن.

هه لئروشکاوه

ده ریا به ساردییه وه.
لقیک
له ره شایی دارستانا
به ره مو تیرۆژ
هاوار ده کا.

نهمده ویست ناوی «چه نگیز» بزنام
نهمده ویست ناوی «نادر» بزنام
ناوی "شا" کان
«مجه مه خاجه» و «تهیمووری له نگ»،
ناوی ئه وانهی سووکایه تی به مروّف ده کن و
ئه وانهی سووکایه تیان پیکراوه ...
دهمویست ته ی ناوی تو بزنام.

ته نیا ناویکیش که من خوازیاری بووم
بووم نه زانرا.

- شاعر له دەرروونی خۆیدا، هاواریکه له قوولایی تهنیاییهوه، چونکه جیهانی شاعیر، جیهانیکی تاکه که سییه.
- شاعر، شاعیر دهکا به نوینهری خۆی بۆ نووسین.
- شاعیر له قۆزازهدا، وریا دهبیتهوه و هاوارهکهی ئاوازی خهمناکى ههول و کۆششیکى گیان فهوتینهره که بۆ رزگاربوون لهو قۆزازهیه دهیچرئ.
- ئەمڕۆ ئیتر ههر نووسەر، یان شاعیریک، نووسەر و شاعیری ههموو جیهانه. ئیمه له یهک خێلین و هاواری ههموو مرۆقهکان بهرز دهکهینهوه.

احمد شاملو

سه‌بارمت به ژيان، هه‌روا که به‌یقی
رۆمانسی بوونه‌که‌ی!

له‌راستیدا، به‌زمانی خۆمانی تر، ویستووێانه بلێن
«بایرۆن» رۆمانتیک وازی کردووه و رۆنی رزایی کردۆته
خێری ئیمامزاده*.

به‌هه‌رحال، «بایرۆن» گیانی فیدای ئامانجه‌که‌ی کرد و
«ماو تسی تۆنگ» پش به‌شيعره دروشمناسا؛ به‌لام
به‌هێزه‌کانییه‌وه، بپروا و بۆچوونه‌کانی بلاوکردووه. ئەمه
هه‌ردووکیان يه‌ك شت نین و ئەناکامیشدا پیتوانه
ناکرتن.

به‌رۆژ: جه‌نابت و «مه‌حمودی ده‌ولت ئابادی»، له
ده‌ره‌وه‌ی ولات، بۆ پارمه‌تی به‌کوڕده ئاواره‌کان، دوو
شه‌وی ئەده‌بیاتان سازکرد. ده‌کرێ باسی ئەوه‌ بکه‌یت که
چۆن بوو، شيعره‌کان ه‌ی چ که‌سی بوون و ک‌ی
وه‌ریگرابوونه سه‌ر زمانی فارسی؟ ... به‌لای که‌مه‌وه
وه‌ک بیره‌وه‌ریه‌که‌؟

شاملو: وایزانه‌م تۆ وای بۆ ده‌جیت که ئیمه‌ ده‌رفه‌تمان
به‌هه‌ل زانیووه، بۆ ناساندنی شيعر و ئەده‌بیاتی
هاوچه‌رخي کوڕدی له‌و دوو شه‌وه‌دا، که به‌داخه‌وه
به‌هۆی نه‌بوونی گات و ده‌رفه‌ت بۆمان نه‌لوا.

من به‌هه‌ولێ هه‌فالان، له‌چواری مانگی مای
1991دا، به‌م مه‌به‌سته شه‌وه‌شيعریکم له‌زانستگای
«بیرکلیتی» سازکرد و دواتر که هه‌فالی خۆشه‌ویستم
«مه‌حمود» که‌یشته ئەمريکا، دواي حه‌فته‌یه‌ک واته
یازده‌ی مای 1991 شه‌ویکی هاویه‌شمان له‌زانستگای
«U.S.T» (لۆس ئەنجلس) و شه‌ویکی تری هاویه‌شمان
نه‌کوژیایی مانگی مای هه‌مان ساڵدا نه‌ «قیه‌نا» سازکرد،
که ده‌سکه‌وتی هه‌ردوو شه‌وی ئەمريکا، 15000 دۆلار و
5000 ده‌ست جل‌به‌رگ و 1200 جووت پیلای و پۆتین بوو
که له‌ریگای خوێی براده‌ره کوڕده‌کانه‌وه درایه‌ ده‌ست
تیمی یارمه‌تی «هه‌رۆفیسۆر نوؤنام چامسکی». ئاگاداری
ده‌سکه‌وتی شه‌وه‌که‌ی «قیه‌نا» نیم، نه‌نیستیئۆی (نافرۆ-
ئاسیاتیکی) دامه‌زرتنه‌ری شه‌وه‌که‌ بوو و نازانه‌م
ده‌سکه‌وته‌که‌ی به‌چ شێوه‌یه‌ک بۆ کوڕدستان به‌ری کرا.

سه‌عاتیک به‌ر له‌ ده‌سپێکردنی شه‌وه‌که‌ی «لۆس
ئه‌نجلس» وه‌رگێردراوی چه‌ند شيعریکی شاعیریکی
هاوچه‌رخي کوڕدیان دامی که شيعری گه‌لی چاک بوون
و شه‌وه‌که‌ به‌خوێندنه‌وه‌ی شيعره‌کان ده‌ستی پێکرد و به
چیرۆکه‌کانی «ده‌ولت ئابادی» و شيعره‌کانی من کوژیایی
په‌یات.

نازانه‌م شيعره‌کان چیان لێهات، خۆزیا براده‌ران
هه‌ولێ بده‌ن و شيعره‌کانم بۆ بنیترن، یان خۆت هه‌ولێ
به‌هیت ئەو شيعرانه و چه‌ند شيعریکی تر که به
پێویستیان ده‌زانی بکرتن به‌فارسی، بگه‌یه‌نیته ده‌ستم.
ده‌کرێ ئەو شيعرانه له‌سه‌ر کاسیت تۆمار بکه‌ین یاخود
به‌وینهي کتیب بلایان بکه‌ینه‌وه. ئەم کاره‌ گه‌لیک
پێویسته، ئیمه‌ له‌شيعر و ئەده‌بیاتی گه‌لی کوڕد بپناگا
ماوین و ئەمه‌ش به‌پارستی مایه‌ی شه‌رمه‌زارییه‌کی
قووله‌.

دیاره کوڕدان شاغیری گه‌وره‌یان په‌روه‌رده کردووه،
که هه‌ندیکیان له‌ ئاستی شيعری جیهاندا. پیم وایه
ده‌بێ به‌خێزایی هه‌ولێ بدرێ که وه‌رگێردرینه سه‌ر
زمانی فارسی، ئاخ‌ر ئیمه‌ ئەندامانی يه‌ك خێزانی،
ئهوهمان له‌بیر نه‌چێ!

- 1- ... لێرده‌دا شاملو چه‌ند نمونه‌یه‌کی وشه‌ی فارسی دیتنه‌وه
که له‌ شيعری کوژی فارسیدا بۆ جیبوونه‌وه‌یان له‌ کیشی
شيعره‌کاندا، سه‌ر و پینان شکاوه.
- 2- ... شاملو شيعریکی «لانگستۆن هیۆزی» به‌ئینگلیزی
هیناوه و خۆیشی کوڕدوویه‌ته فارسی و له‌ به‌رامبه‌ر يه‌کتری داناون
وه‌ک نمونه‌ بۆ وه‌رگێزانی چاک. دیاره کوڕدیه‌که‌ش ده‌بوو هه‌روا
کراپا به‌کوڕدی، که نه‌کرا. وه‌ک هه‌میشه: مخابن.
- 3- په‌ندیکی فارسییه. واته: شتی که رزا و له‌کیس چوو
له‌به‌رخۆته‌وه بلێیت با به‌خێری فلانه ئیمامزاده بێ. که: نه‌خێری
تیداوه و نه‌بیر. -به‌رۆژ-

روون کاتهوه: ناکرئ «ریلکه» له تهنیشت «لۆرکا» دانئین و ئەوسا بپرسین: چما «لۆرکا» یەک سەرھەلنادا و بەم پرسیاره کۆریه شیعریهکهی ئەو «ئۆکتافیق پاز» له بەرچاوه نەگرین. بەرسفەکهی من ئەمەیه: شیعرى جیهانى خەریکه بەره به رینگا راسته میژوو یه کهی خۆی دهدا.

بەدوای راستیدا گەڕانی ئەو، هۆکاری چ نارااستیهکی تازەیه. خۆ بیاریزین لەو دزەى که ئەمانەت و دروستکاری نیشاندا دهدا! بیتگومان ئەو بەدکرداره به تەمای ئەوهیه له یه که مین دەر فەتدا هەموو دارونه داره که مان به جارئ تالان بکا!

بەرۆژ: گوتهیهک ههیه بهم مانا و مه بهسته: "هەر شیعیرێک له دەرروونی خۆیدا هه لگري پرسیارێکه، که شاعیر له بهرامبەر بوندا، قووتی دمکاتهوه. ئیستا دمکری بلیتین بۆ نموونه، له سهردهمێکی دیاریکراودا، نوو کهس «مارکس» و «رامبۆ» هه ندیگ پرسیار له بهرامبەر مرۆف و جیهاندا قووت دمکه نه وه و ههردووکیشیان گومان دروست دمکه ن. «مارکس» ی فهیله سوف ده لئ: "گۆرینی جیهان" و «رامبۆ» ی شاعیر ده لئ: "گۆرینی ژیان"، ئیمهش ده بینین که شیعر ئەو توانایه ی هه بووه که گه لئ پرسیارى بنه رته ی له بهرامبەر شارستانیه تی رۆژئاوا، قووت کاته وه. به رای تو ئەمرۆ ئەم پرسیارانه چۆن دینه ئاراوه و شوئینیان کوئیه؟ پرسیارمه که له و رووه وه دیته پیش که ده بینین ئیستا زۆریه ی فهیله سوف و زانا و سیاسیه کانی ش، هه ر ئەم کیشه و پرسیارانه دمخه نه روو.

بەرۆژ: وابزانم خەریکبوونی سیاسیهکان به شیعره وه (بۆ نموونه شیعرهکانی ماو تسی تۆنگ) و خەریکبوونی شاعیران به سیاسه ته وه (بۆ نموونه سیاسه تی بایروئن) کاریکی بیهووده یی. بۆچوونی جه نابت جیه؟ شاملو: ئەوه، په یوه ندی به وه وه ههیه که چۆن وشه ی سیاسه ت لیک دهینه وه. به لām پیتوانه کردنی ئەم دوو خاله دیار و بهرچاوه کاریکی نامومکینه، چونکه ئەمانه ههردووکیان له یه ک شت نین. شیعرى «ماو» شیعیرێکی چاکه، بابلتین بۆ پروپاگه نده ی بۆچوونه سیاسیه که ی. مه رگی «بايروئن» یش مه رگی مرۆفیکى پاکه، که گیانى له پیتناو ئامانجه که یدا، بهخت دهکا. سه رها ته کورته که ی له "لارۆسی بچووک" دا، روونکه ره وه یه:

"لۆرد جۆرج بايروئن، شاعیری ئینگلیزی، له دایکبووی سالی 1788 له «لندن» و کوژراو له سالی 1824 له یۆنان. شیعرهکانی له مه ر سه ختیهکانی ژیان ددهوئن. (زیارته ی چاپلدا هارۆلد، 1812) و ستایشی یاخیه پاله وانهکان دهکا (: مانفیرد، 1817- دۆن ژوان، 1824). له ریزی شوڕشگیره یونانیه کاندا که بۆ ودهسته پیتانی سه ره خۆی خۆیان دهجه نگین، کوژرا. ئەم چه شنه مه رگه ش، سیمای قارهمانیکى نووسه ر و رۆمانسی پت به خشی."

دهبینی که له نووسینی سه رها ته که یدا، نه یان توانیوه بپنرخى نه نوئن. مه رگی ئەو، مه رگی شاعیرێکه که بروای به ئامانجه پاکه که ی ههیه و گیانى خۆی له پیتناویدا قورپانی دهکا. ئامانج له نووسینی ئەمه که: -ژپانی به شتیکی سه خت دهزانی- ته نئ بپنرخ کردنی مه رگه ئامانجخواز و ئینسانیه که یه تی، یانی نیشان دانی گیانفیدایی که سی ته نیا له چوارچێوه ی بێمه یلی

شاملو: پرسیارێکی جوانه. بهیه که گه یشتنی ئیشراقی شاعیرانه و بهدوادا گه رانی زانایانه. گه یشتنی زانایه ک که له تاقیه دا ئارهقه دهدا بهدوای ئەو شته ی که شاعیر به دۆزینه وه و گه واهبوون پتی گه یشتوه، به لām سه د بریا وشه ی "سیاسیه کانه ت نه خستبایه نیو پرسیاره که ت. له سیاسه تدا به بێشه رمیه وه بناغه له سه ر، به ره وازانیی هه موو شته و سیاسه تچیش به راشکاو یه وه درۆبێژی به ره واه دهزانی. هه ر له بهر ئەمه شه که نابئ هه ر شتی که ئەو ده بێژی، ته نانه ت ئەگه ر به شتیکی هه ره زۆری راستی و راسته قینه ی تیدا بئ، به به ره فه فکراری ئەقلی و ویزدانی ئەو بزانی. له باریکی وادا بئ به فهیرۆدانی کات و له وه په ری وردبینیه وه ده بی لئ بپێچینه وه و بۆمان ده رکه وئ که راستگۆی و

بکاتوه، گوتی چونکه پیتی وایه ئیتر وادهی مهرگ نزیکه و نهویش هاتوتهوه تا له "ولات دا بمری. ولاتی خۆی" من نازانم ئەم نیازه دەر وونییە له چ شتی سەرچاوه دەرگرتی. بەهەر حال، دەرگرتی هەستی تەنیاپی له دوورە ولاتیدا بە هەستیکی گشتی بزانی، بەلام هەستی تەنیاپی له "ولاتدا" هەستیکی گشتی و هاوبەش نیە. هەستی کەسێکە که له هیچ شوێنێکی ئەم خاکە بەرینەدا، هاوڵیک نادۆزیتەوه. جا چونکه هەستیکی و کارەسات هینەر له "مالی خۆدا" زیتەر مرۆف دەفوتینی و له دەرەوهی ولاتدا، دەرگرتی بیانوی بۆ بدۆزیتەوه، تەنیا رینگای له رووی ناچارییەوه، جێهێشتنی یار و ولاتە، یانی کاریک که له دەست هەموو کەسی نایە.

بەرۆژ: جەنابت گەلیک سەفەرت بۆ ئەوروپا و دوورترین شوێنەکانی رۆژئاوا کردووه و هەندیک جاریش بۆ ماوهی چەند سالی لەو شوێنانە نیشتهجێ بوویت. دەرگرتی بپرسم تۆ وەک مرۆف و وەک شاعیریکی رۆژەلاتی، دنیای شیعری دەرەوهت چۆن بینیوو و ئیستا چۆن هەڵبەسەنگینی؟

شاملو: ناسینی شیعری رۆژەلاتی نزیک و رۆژئاوا پێوستی بە سەفەر و نیشتهجێبوون لەو شوێنانە نیە. بۆ نمونە، «ژاپۆن» نەبینوو، بەلام لەگەڵ شیعەر و ئەدەبیاتی ئەو ولاتە «هەلبەت تا رادەیهک» ئاشناپی هەیه.

یهکێک لەو شتە چاگانەکانی شاعیرانی ئەم رۆژگاره هەیانە و شاعیرانی پێشوو نەیانبوو، دەست وێراگەیشتنە بە شیعری جیهان. جا چ راستەوخۆ بی یان ناراستەوخۆ و لەرینگای وەرگێرانی شیعری شاعیرانی جیهان بۆ فلانە زمان که دەیزانین یان دەتوانین فێری بین. که هەلیکی ئاوا نەبی، شیعری زیندانیکراوی ناوچەیی هیندە له خۆیدا دەمیتیتەوه بۆگەن دەکا. گرفتی شیعری کۆنی ئیمە هەر ئەمە بوو. تەنانەت «حافظ»یش که شاعیری شاعیرانە ناچاربوو که بابەتی شاعیرانی بەر لەخۆی زهوت بکا. بەلای کەمەوه دەرگرتی هەموو وێچواندن و لێکدانەوه شیعرییەکانی ئەو

له شاعیرانی بە له خۆیدا ببینیوه. زۆربەیی شاعیره کۆنەکانمان ئاشناپیان لەگەڵ شیعری شاعیرانی عەرەب هەبوو که بەهۆی مێژینهی مێژووییەوه، ئیتر ئەم ئاشناپیە شتیکی تازه و کارساز نەبوو. «حافظ» بەپێچەوانەیی شاعیرانی تر، زمانیکی هەبوو له سنووری موجیزەکردن و ئیلتیزامیکی هەلقوولیو و قسەپەکهی تازه بۆ پەیفین.

ئەو له ئاست ئەهلی ریا و دووروویدا وهستاوو و رازی مانەوهیسی له مانەدایە: زمانی هەرە بەهیز و ئیلتزامی مرۆفایەتی و کۆمەلایەتی و شاعیریتی قوولی گیانی: ئەو شتانەکانی که نه له کەسانی بەر لەودا بوونی هەبوو و نه هاوچەرەکانی و نه له کەسانی دواي چەند چەرخیکی تری.

بەدلتیاییهوه دەرگرتی بگوترتی ئەمرۆ ئیتر ناکرتی شاعیریکی مەزن بدۆزینەوه، که له چوارچێوهی مەرزە سیاسیهکاندا، یان دەفەری زمانی خۆیدا زیندانی کرابی و نەهاتیتە دەر و بە وێنەیی شاعیریکی جیهانی نەناسرابی. هەر بەم هۆیهشه که شیعری هاوچەرخیی جیهان، شیعری درێژی سەراسەری مێژووی ئەم هونەرەیه و هەلبژاردنی یهکێک بە وێنەیی شاعیری هەر بەرز" لەنیوان ناو دارانی دنیای شیعری ئەمرۆدا رۆژ بەرۆژ، سەختتر دەبی.

بەرۆژ: گوايه لەم سەردەمەدا، شارستانییهت گەلی شت هەڵدەلووشی، من پێم وایه دەرگرتی شەری نیوان شیعەر و شارستانییهت، دەمیکه دەستی پێکردووه. بۆ نمونە، چما ئەمرۆ ئیدی شاعیرانی وەک: «رامبۆ»، «فیلین»، «ئەلیۆت»، «لۆرکا»، «ریکه»، «ئیلوار»، «ئاراگۆن» و... سەرەلنادهن؟ بە راست چارەنووسی شیعەر خەریکه بەرهو کۆی دەروا یان بە کۆی گەیشتووه؟ شاملو: دوو خال له پرسیارهکهتدا هەیه، که سەداسەد دەبی روون بکرتنەوه.

یهکه میان: مانا و ناوهرۆکی ئەو شارستانییهتی که به رای تۆ خەریکه گەلی شت هەڵدەلووشی. تۆ بەویهری وردبێژییهوه گوتت که ئەگەر شاعیرانی وەک «رامبۆ»،

دهوله‌مندانه‌يانه‌وه نه‌بو! سهره‌پای هه‌موو نه‌مانه‌ش
نه‌بێ دان به‌وه‌دا بێتین و قه‌بوول بکه‌ین: له‌م جیهانه‌دا که
حورمه‌تی هیچ شتێکی ئینسانی ناگیرئ و به‌پیره‌بردن و
زینوینیکردنی له‌ ده‌ست شیته‌کان و خوێریه‌کاندا،
ناکرئ چاوه‌پروانی نه‌جاندهریوونی شیعر و هونه‌ر بێن.
هه‌رچه‌ند که ئارمانجی هونه‌ر له‌مه‌ به‌ولتر هیچی تر
نیه!

هه‌لبه‌ت نه‌گه‌ر رۆژگارێک حکومه‌تی نه‌قل دامه‌زرئ و
سیاسه‌ت مانا راسته‌قینه‌که‌ی خۆی وه‌ده‌ست بێتینه‌وه.
یانی نه‌وکات نه‌م په‌یغه‌ پیس کراوه، ده‌بیته‌ پێشه‌کیه‌کی
شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ که بۆ که‌شتن به‌ نیرام و دادگه‌رییه‌کی
شایان و پر به‌ پێستی مروف به‌کار بئ.

به‌رۆژ: من پیم وایه که زۆریه‌ی شیعره‌کانی جه‌نابت،
هاوارێکن له‌ ده‌روونی ته‌نیایی شاعیرێکه‌وه بۆ ده‌روه.
که‌واته‌ ده‌مه‌وئ بزائم ته‌نیایی بۆ تۆ چ مانایه‌کی هه‌یه؟
شاملو: ده‌بێ چاکی بۆچوویت. ئیمه‌ هه‌ر کامان
منالێکی دایک ئی ونبووی سهرگه‌ردان له‌ کۆلانه‌کانی
تاریکی داین. له‌ که‌لتنه‌کانی نه‌م کۆمه‌لگایه‌دا که هیتستا
مروفه‌کان ده‌ستی به‌ غه‌ریزه‌ جوانه‌کان رانه‌گه‌یشتوو،
رسته‌ی "خۆشم ده‌وئ" زۆریه‌ی جارن به‌رتیلێکه، که
مروف بۆ راکردن له‌ ته‌نیایی ده‌یدا و یه‌کتیک له‌
هۆیانه‌ش که نه‌فین و خۆشه‌ویستی ده‌کا به
وه‌ده‌سته‌پێتان و په‌ خاوه‌نبوون، به‌ مه‌زنده‌ ده‌کرئ هه‌ر
نه‌م هه‌تره‌شچوون له‌ ته‌نیاییه‌ بئ. گوتووین: "مروف،
نازه‌لێکی کۆمه‌لاهه‌تییه". که‌واته‌ مروف ناچاره‌ که‌سانی
تری خۆشبووئ.

به‌لام نه‌و ته‌نیاییه‌ی تۆ ناماژه‌ت پیکرد، باستیکی تره.
شیعر له‌ ده‌روونی خۆیدا، هاوارێکه له‌ قوولایی
ته‌نیاییه‌وه، چونکه جیهانی شاعیر جیهانێکی
تاکه‌که‌سییه. به‌لام شاعیر له‌ قۆزاخه‌دا وریا ده‌بیته‌وه و
هاوارمه‌کی ئاوازی خه‌مناکی هه‌ول و کۆششێکی گیان
فهوتینه‌ره که بۆ رازگاربوون له‌و قۆزاخه‌یه، ده‌یچرئ.

به‌رۆژ: رازی نه‌نیایی و دووره‌په‌ریزی مروف، چ له

ده‌روه‌ی ولات و چ له‌ نیوولاتدا، له‌ چی دایه؟
شاملو: پرسیارێکی سه‌خته و به‌رسفدانه‌وه‌ی له
توانای مندا، نیه. ره‌نگه له‌ دوور ولاتی و غه‌ریبیدا،
هه‌ستی بئ په‌نایی و ترس له‌ بئ خودان بوون، ته‌نیا
یه‌کتیک له‌ هۆیه‌کانی بئ. ده‌بێ له‌ ده‌رووناسه‌کان پرسی
تا وه‌لامه‌ پر به‌پێسته‌که‌ی وه‌ده‌سته‌بێنی. دياره‌ گرفتیک
هه‌یه که من ناوم لیتاوه «ده‌ردی ده‌فهر».

ده‌روویه‌ری سالانی 69-1968 له‌ که‌ناره‌کانی
ده‌ریای «عه‌مان» چه‌ند که‌پرێکم به‌رچاو که‌وت، هه‌شت
نۆیه‌ک. چه‌ند ماسیگرێک له‌و که‌پراندا ده‌ژیان. چه‌ند
دارخورما و چالێکی گومبەز له‌سه‌ریش ده‌بینرا که بۆ
ئاوخوردنه‌وه، ئاوی بارانیان تیدا کۆ ده‌کرده‌وه. هه‌ر
نه‌مه‌ و هیچی تر نا. نانیان له‌ رێگه‌ی گۆرینه‌وه‌ی ماسی
له‌گه‌ل گه‌نم وه‌ده‌ست دینا، ده‌لایک که هه‌ر دوو سئ رۆژ
جاریک به‌ که‌چه‌ پیکابێک ده‌هات و به‌دریژی ئه‌و که‌ناره
و نه‌و شوپنه‌ی که کردبووی به‌ ملکی خۆی ده‌سوورپایه‌وه
و به‌ره‌می نیتجیره‌که‌یانی ده‌برد و نیازه‌کانی ئه‌و
خه‌لکه‌ی به‌ شتوه‌ی نه‌خت و قه‌رز، وه‌دی دینا.
په‌یه‌وندییان له‌گه‌ل خه‌لکی تر ته‌نی ئه‌وه‌ بوو که هه‌ر
چه‌ند مانگ جاریک ژهنده‌رمان ده‌هاتن و نه‌گه‌ر لاوتک
ته‌مه‌نی گه‌یشتا هه‌ژمه‌سالی به‌ شق و زله‌ و مپیش
خۆیانی بدن و بیه‌ن که خزمه‌ته‌که‌ی له‌ ئاست "شا و
نیشتمان" به‌جئ بێنی! له‌وئ پیره‌میردێکم بێنی که
سه‌ره‌تاتیک سهری هه‌بوو. له‌ شازده‌ سالی‌دا ژنی
هتیاوو و به‌رله‌وه‌ی بچیته‌ سه‌ربازی، ببوو به‌ خاوه‌نی
دوو منال. فه‌قیه‌، نه‌یزانیوو به‌پتی یاسا، ناتوان
نانه‌پته‌ری خیزانیک بیه‌نه‌ سه‌ربازی. به‌هه‌رحال، دوا
دووسال سه‌ربازی، ناچار بۆ په‌یداکردنی پارووه‌ نانی بۆ
مناله‌کانی رووی له‌ ده‌فهری شێخنشینه‌کانی که‌نداو
کردبوو. دوا رۆشستنی، ژنه‌که‌ی مرد بوو و مناله‌کانی
که‌وتبوونه ژیر سه‌ریه‌رشتی که‌سانی تر. دوا چه‌ندئ
مناله‌کانیشی مرد بوون و نه‌ویش که هیچ که‌سی له‌و
دنیايه‌دا نه‌ماوو، ماوه‌یه‌ک هه‌ر له‌ ده‌روه‌ ژیا بوو. که
لیم پرسی چ شتیک بۆته‌ هۆی نه‌وه‌ی ئیستا دوا
ته‌مه‌نیک به‌ده‌ختی و به‌م نه‌ساغییه‌وه، روو له‌م شوپنه

سەدەيە كە بەسەر باپيرانماندا تىيەريو. ئىمە ناھىيەنە
سەر دونيا، تەنيا "كۆپى" دەكرىن. زەمان لە چنگى
ئىمەدا نى، ئىمە دىلى زىندانى رابردووەكانىن.
هەزاران سال و هەزاران سالى تر... پاكى و بيتاوانى
سەردەمى مناليتى: بەلى!
ترس و سەردانەواندى منالانە: ھەرگىز!

بەرۆژ: باشە، شىعەرنوسىن چىژە ياخود نازار؟
شاملو: لە لاي من شىعەر نامرازىكە بۆ پەسنى مرۆف
و دەنگ ھەلبەرىن لە ناست ئەو بىحورمەتيەى پىتى
دەكرى. بەلام ھەندىك جارىش داستانى نازار و
خەفەتەيشە: خەمنوتىيە و لەئاكامدا ناسايش
دەبەخشى.

بەرۆژ: رازى مانەوھى شىعەرىكى چاك لە چىدايە؟
شاملو: لە سەلماندى ئەو خالەدايە كە مرۆف و
سەردەم نەگۆراون، چونكە مەبەستى سەرمكى شىعەر،
مرۆف و سەردەمە تا ئەو كاتەى ئىتر پىويستمان بە
شىعەر نەبى، نيازەندى بە دەفر و گۆزە نىشانەى ئەوھە
كە تىنووتى ھىشتا بەردەوامە.

بەرۆژ: شىعەر و سياست لە كوچى بەيەكتر دەگەن؟
شاملو: رىك لەسەر مەيتى يەكتر!

بەرۆژ: ئەى كاميان جىهان نەجات دەدا؟ شىعەر يان
سياست، ياخود ئاوتتەيەك لە ھەردوووكيان، كە لەو
حالەدا وىدەچى ھەم جەللاد پەرومردە بىي و ھەم
نەجاتدەر!

شاملو: كەسى جىهان نەجات دەدا كە دەرك بە
پىويستبوونى ھونەر بگا! بۆ نمونە، تۆ دەتوانى
نەجاتدەرى جىهان بيت، چونكە بە يەقىنەو دەكرى
بگوتى تۆ نابات بە سياستەتبان، چونكە ناتوانى جەللاد
بيت. سياستەتبانى و ھىزخووزى، كە ھەردوووكيان
نيازمەندى يەكترن كارى كەسكە، كە بۆ ھىچ
كيانلەبەرىكى تر گرنگىكى ئەوتۆ لەبەرچاوا ناگرى و لە

دەرۆھەلبەستن و تەلەكەبازى و كوشت و كوشتاركردن و
ويرانكردن ھىچ ترسى لەدلا نەبى. لە كارى سياستەدا
ھەر پەستىيەك پائوتىكە. تا ئەو شوئەى كە
«شاعەباسى سەفەوى» دەتوانى بە بەرەكەتى كارنامە
خوئىنەكەى خوئى نازناوى «مەزن» بە خوئەوھە بىيىن.

ئەھلى سياست نە تەنيا بىر لە پىرۆزى ژيان
ناكاتەو، بەلكو ھەموو زىندەوھران وەك نامراز
ھەلدەسەنگىن، كە بەپىتى پىويست دەبى بى ئەملاوئەولا،
بىن بە قوربانى سەركەوتنەكانى ئەو. ھەندى كەس ئەم
بۆچوونە قەبوول ناكەن و ناسىن و لە رووى ناچارىوھە
حورمەتى ھونەر راگرتن بە شتىكى تر لە قەلم دەدەن و
سوپاي «رايخ» ئەلمانيا بە نمونە دىننەوھە كە زۆرەى
ئەفسەرەكانى بەلای كەمەوھە لە ژەنىنى يەككەك لە
ئامپەرەكانى مۇسقىادا شارەزايان ھەبوو. بەرسف بۆ
ئەم كەسانە ئەمەيە: بەلى. ئەگەر لە يادىشتان چووئى
ھەر خۆم بە بىرتان دىنمەوھە كە ئەوان بەھوى ئەوھى
گەلى لايەنگرى ئەم ھونەرە بەرزە ئىنسانىە بوون،
تەنانت لە كوشتاركاكاندا كاتى گروپ گروپ
مرۆفەكانيان بە ئۆركىستەرەو بەرەو ھۆلى گاز بەرى
دەكرن. ئەو ئۆركىستەرش لە خودى زىندانىەكان پىك
ھاتبوو و بەلای كەمەوھە ھەموويان سازژەنى گەلى
لپھاتووى ئۆركىستەرەكانى "قىلارمۇنىك" يان
"سەمفونىك"ى ولاتە داگىركراوھەكان بوون كە تەنيا و
تەنيا بەتاوانى ئەوھى كە "ئەلمانى نىن" دەبا رۆژانە بە
وەرگرتنى تەنيا چەند گرام نان لە كارگەكانى
چەكسازىدا كارىكەن و ھەر كاتىكىش نىشانەى
ماندووئىتى و لە كارگەوتنىان پىوھە ديار ببا، دەبا بەرەو
ژوورەكانى گاز، وەرئى كرايان.

ماف ھەر ئەوھەيە كە ئەوانەى پەسنى «مۆزارت» و
«بىتھوفن»يان دەكرد و بە ھەموو بوونىانەوھە بە
مۇسقىا كەيانەوھە، لە رىگاي مۇسقىا كە شيانەوھە
ئەقىندارى ھەموو ھونەرەكانى تر بوون و نيازى،
دەروونىيان پىتى ھەبوو و حورمەتيان لى دەگرت و
لپھاتوووشيان لە ژەنىنى بەلای كەمەوھە ئامپىرىك، ھىچ
پەيوھەندى بە سوننەتەكانى پەروھەردەيى

حاله‌تدا ده‌گري واز له وهرگيراني موو به موو بينين و له‌جياتي ئه‌و چه‌شنه وهرگيرانه، خه‌ريكي ئاوه‌دان‌کردنه‌ومي شيعره‌که له زماني دووه‌مدا بين. به‌لام ده‌بي شيوه‌ي ئاوه‌دان‌کراوه‌که به چه‌شنی رنگ و تام و بۆي شيعره ره‌سه‌نه‌که‌ي هه‌بي، که وه‌ک ئه‌وه بي، خودی شاعيره‌که به‌م زمانه، شيعره‌که‌ي هۆنی بيته‌وه. نمونه هه‌ره چاکه‌که‌ي وهرگيراني شيعره‌کانی «خه‌بيام» که «فیتز جرالڊ» کردوويه‌تی.

به‌رۆژ: گوايه «هه‌مين‌گواي» گوتوويه‌تی: «تەنيا کاتي ده‌گري چاک بنووسيت که ئەفیندار بيت. رای جه‌نابت له‌م باره‌وه چيه؟»

شاملو: ئەفینداربوون، پشتیوانیکی هه‌ره چاکی سه‌رکه‌وتنه له هه‌موو کارێکدا، دياره داسناني ئه‌و کريکاره خانوو‌سازته بيستوووه که له‌به‌ر قرچه‌ي هه‌تاودا له قوولایی دل‌وه گۆرانی ده‌گوت و خسته‌کانی له هه‌موو کريکاره‌کانی تر به‌رزتر، هه‌لده‌دا؟ به‌لێ، «که‌ريم خان»، که‌ستکی نارد لتي بکۆلێته‌وه بزانی هۆی زه‌وق و که‌يف‌خۆشیی ئه‌و کريکاره له‌به‌ر ئەم هه‌تاوه سووتێنه‌ره چيه؟ کابرا هاته‌وه و هه‌والی هێنا که ئەفیندارێکی به‌ختياره.

نه ده‌قهری نووسين تاقه شوێنی به‌کارهاتنی ئەفینه و نه ئەفینیش مانایه‌کی موته‌لعه‌ی هه‌يه. ئەفین له ناست گيانه‌وهران و ئەفین له ناست نيچيردا! ئەفینداري داھێنان و ئەفینداري ويران‌کردن! ئەفینی «فه‌ره‌اد» ئاسا و ئەفینی «ته‌يمور» و «هیتله‌ر» ئاسا! که‌واته پرسيار ئەمه‌يه، که جه‌نابی «هه‌مين‌گواي» به چ شتيکی گوتوووه: ئەفین؟ ئایا سه‌رکه‌وتنه‌که‌ي ئه‌و له نووسیندا، هی به‌ختياربوونی ئه‌و بوو له ئەفینه سه‌وداسه‌ره‌که‌ي له ناست رۆتني خۆیني شیر و پلینگ و فيل و ئاسکدا؟ ئاکامی به کام گه‌يشتنی ئه‌و بوو له حه‌زی کوشتنی ئه‌و گيانه‌وهرانه‌ي که سروشت هه‌موو جوانیه‌که‌ي خۆی قه‌رزاري بوونی له‌وانه؟

ده‌روونناسه‌کان ده‌لێن: ئەفینتیکی وا شیتانه‌ي نه‌ساغ ئاسا، ریک ده‌که‌رێته‌وه سه‌ر ده‌ستکورتیه ره‌وانیه‌کانی

ده‌روونی مرۆف و له‌و گومانانه‌وه سه‌رچاوه ده‌گري که وه‌لانانیان له گره‌وی ئەم خۆن‌اندانه‌دايه، چونکه ئەفین به‌ته‌واوی نیازتیکی ئینسانیه و هه‌ستیکي هه‌لقوولای له تهن‌دروست بوونی ده‌روونه، که هه‌موو ژین و بوون له‌خۆ ده‌گري و ئاکامه‌که‌ي ته‌نی به‌ره‌و «سیکس» و پێخه‌ف ناچي. تەنيا «جووتخوازی» ده‌بیته هاوته‌ریبی ئەم «ئەفین» که له‌و حاله‌تدا ده‌بی نيچيرفانه به‌رێزه‌کان خاوه‌نی ماف و قسه‌ی راست بن، چونکه هه‌موو گيانه‌وهران له‌و وه‌رزهدا، چاکتر ده‌خوێن!

به‌رۆژ: هۆکاری هه‌ستی، یان ته‌نانه‌ت رۆشن‌بیرانه وه‌ک په‌یوه‌ندی نێوان نووسه‌ران و شاعیرانی تری دنیا بۆ نووسه‌ران یان شاعیریک چه‌نده گرینگه؟ شاملو: شاگه‌شکه هیتنه‌ره. که‌لێ شت له‌یه‌کتر فیر ده‌بین، ئەمرۆ ئیتر هه‌ر نووسه‌ر یان شاعیریک، نووسه‌ر و شاعیری هه‌موو جیهانه، ئیمه له‌یه‌ک خێلین و هاواری هه‌موو مرۆفه‌کان به‌رز ده‌که‌ینه‌وه.

به‌رۆژ: منالیتی داغی نه‌حله‌تیکه که له‌گه‌ل شاعیر ده‌مینێته‌وه و شاعیریش منالیکه، که مەزن نابي. پیت وایه به‌ره‌و پیری ده‌چیت یان به‌ره‌و منالیتی یان شتيکی جادوویی تیکه‌ل له هه‌ردووکي ئەمانه؟

شاملو: نازانم چۆن به‌م حوکم به‌سه‌ردا برینه‌وه‌يه که‌يشتووی! به‌هه‌رحال کۆمه‌لگای مرۆفایه‌تی پره له‌و که‌سانه‌ي که له بی هه‌والی سه‌رده‌می منالیتیدا، ده‌میننه‌وه و له‌جياتي ئه‌وه‌ي مەزن بن و به شيوه‌یه‌کی جیدیدتر برواننه ده‌ورو به‌ریان، گومانه مندالکاريه‌کانیان تا کۆتایی ته‌مه‌ن له‌گه‌ل خۆیان ده‌بن. منالیتی، داغی نه‌حله‌ت نیه، سه‌رده‌می داغی کۆيله‌تی خواردن له ده‌ستی ئه‌و دایک و باوکانه‌يه که خودی خۆیان له منالیتی به‌سألدا چوو به‌ولاتر، هیچ شتيکی تر نین. خه‌لک له‌جياتي ئه‌وه‌ي «بن»، به‌داخه‌وه تەنيا به «بوون» رازین. هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌شه که له درێزایی ئەم هه‌موو چه‌رخه‌دا هه‌موو رۆژیک هه‌مان رۆژی پيشوووه و هه‌ر سالی هه‌مان سالی رابردوو و هه‌ر سه‌ده‌یی هه‌مان

ئەوھى كە ئىمە يەكترمان خۆشدهوئى، ئەوھى كە ئىمە ئەندىشە يان بېروا "بگره جياوازەكانمان" بە پىشيلکردنى مافى يەكتر نازانين، ئەوھى كە بېروامان بە مافى ژيانى يەكتر ھەيە، ئەوھى كە تەناتە لەكاتى جيابوونى را و بۆچوونمان، گوئى لە قسەكانى يەكتر دەرگىن، ھەموويان بابەتى سياسىن، نان و ئاو و جلوپەرگ و مالوھال، ھەر ھەموويان كىشەى سياسىن، مەگەر شاعىر يان نووسەر شتىكى جيا لەم ھەموو شتانەيە؟

من تەواوى مردووهكان بووم
مردووى ئەو بالئندانەى كە دەخوئىن و
بىدەنگىن،
مردووى جوانترين گيانەوھران
لەسەر خاك و لەنيو ئاودا،
مردووى مرۆفەكان، ھەر ھەموويان
چاك و خەراپ.

بەرۆژ: لەگەل كىشەى نەتەومىيتدا چۆن راھاتوويت؟
مەبەستم نىشتمان و گەل و وولات و ئەم كىشانەيە.

من لەوئى بووم
لە رابردوودا
بىيى ھىچ سرودئى.
ھىچ رازىكم نەبوو
نە بزەيئى
نە تامەرزوئى.

شاملو: بەر لە ئىستا وەلام دايەتەوھ. من خرمى ھەرە
نزىكى ھەموو مرۆفەيكم. نە ئىرانىم پىئ لە نائىترانى
چاكتەرە و نە بە پىچەوانەشەوھ. من لۆر بەلوچ كورد
فارسم. فارسى زمانىكى توركم، ئەفريقيەكى ئەوروپى
ئوستراليايى ئامريكايى ئاسيايىم، رەشپىستىكى
زەردپىستى سوورپىستىم، كە نەك تەنيا لەگەل خۆم و
كەسانى تردا ھىچ گرفتىكم نىە، بەلكو بىيى بوونى
كەسانى تر، لەژىر پىستىمدا ھەست بە ھاتوچۆى مردن
دەكەم. من، لەسەر گوئى پىرووزى زەوى، مرۆفەيكم لەنتوان
مرۆفانى تردا كە بىيى بوونى مرۆفانى تر، ھىچ مانايەكم
نىە.

بە مېھرەوھ
مىنت
لەناكاو
لە خەودا بىيى و
لەگەل تۆ
بىتداربوومەوھ.

بەرۆژ: ھەرەك دەزانين، جەنابت لە ھەرگىترانى
شيعردا ئەزموونىكى چاكت ھەيە و ديارە لەم بارەوھ
خاوەنى بۆچوونى تايبەتى خۆتى، دەرگىئى باسى ئەوھ
بەكەيت كە شيعر چلۆن دەبىئ لە بىژىنگى زەينى ھەرگىز
بدرئ و بە زمانىكى تر بىتە سەر كاغەز، كە ھەم
شيعرىتى خودى شيعرەكە لە زمانى رەسەندا بىریندار
نەبىئ و ھەم لە زمانى دووھەمدا جىئ بگەوئى؟

بەرۆژ: ئايا لەكاتى نووسىندا، خوينەرىكى تايبەتت
لەبەرچاوە و بۆئەودەنووسى؟

شاملو: نا، ئەوھى بۆ خوينەرى خۆى دەنووسئى
خاوەنى بانگەشەى خۆيەتى. من ھىچ بانگەشەيەكم نىە
و تەنيا بۆ خۆم دەنووسم. نانىكە كە بۆ خوانى خۆمى
دەپىژم، بەلام ئەگەر ئەم نانە بۆ كەسىكى تىرىش خۆش
بىئ، ھەر بەم نانەوھ ھەفالىكى ھاوھەز وەدەست دىنم.
منى من، دەبىتە منى خوينەر و من دەكا بە "تۆ" و
"ئەوان". گەلئى جوانە كە كەسىك بتوانئ لەگەل كەسانى
تردا، لەگەل ھەموويان، منىكى ھاوبەش بدۆزىتەوھ.
جوان نىە؟

شاملو: جارى وا ھەيە كە شيعر بەتەواوى و پەيف بە
پەيف دەگوئىزىتەوھ سەر زمانىكى تر. نموونەكەيان
شيعرەكانى «لۆركا» كە من ھەرگىزاونەتە سەر زمانى
فارسى. ھەندىك جارىش شيعرى وا ھەيە كە بەتەواوى
و رىك وەك خۆى ناگوئىزىتەوھ سەر زمانى تر. لەم

هەرچەند مەدحی خۆ کردنیان بەلاوە نەک تیکەلبوون لەگەڵ سیاسەتە، بەلکو پێیان وایە "پەسنی راستیە"، کەچی لە هەمان حالدا لەو برۆیەدان کە هونەر هیچ ئەرکیکی نیە، بێجگە لە داھێنانی "جوانی"، تەنانەت ئەویەری جوانی. من لایەنگری ئەو چەشنە هونەرە نیم و هەرچەند هەمیشە رێدەکەوی کە لە ئاست تابلۆیەکی هونەری تەجربیدی دا، یان پارچە شیعریک دا "شیعریکی گەلی جوانی بێ ئامانج"، لە قوولایی دلەوہ سوپاسی زانست و زیرەکی داھێنەرەکە دەکەم، بەلام بێگومانە لەبەرئەوہی: چما ھاوارێکی ئاوا بەھێز، تەنیا خەریکی نواندنی ھیزی قورگ بوو و کەسانێکی وەک منی نیازمەند بە ھاوھەردی لەبیر خۆی بردۆتەوہ، داخ گرتووہیەتی.

بێدەنگیی ئاوا

دەکرێ

و شکاری بێ و ھاواری تینویتی.

بێدەنگیی گەم

دەکرێ

برسیەتی بێ و قیزەیی سەرکەوتوانە قاتوقری.

ھەر وەسا، کە بێدەنگیی ھەتاو

تاریکییە.

وہلی بێدەنگیی مرۆف، و نکردنی جیھان و خودایە:

قیزەیک

بنوینە!

ھونەر مەندێ کە دەتوانی بە سووراندنی پینووسەکە شتی بلی کە ئیمە خەلکی فریوخواردووی تالان و قوربانی کراو کە بێی هیچ تەکلێف کردنیک ناوی "مرۆفی باشووری" یان بەسەردا دا بریوین، ھەندیک راستیمان بۆ دەرکەوی. ھونەر مەندێ کە دەتوانی لە رێگای ھونەر مەکەوہ وریاییە کمان بداتی بۆ جولانەوہ و گواستنەوہی ئەھەرۆ بەرھو بەیابیمان کە بزافە کەشمان بۆ زیتەر رۆچووہ و بەداخوہ لەم بزافەش گومانێکی چارەنووسیمان ھەبە - بۆچی دەبێ ئیمکانێکی ئاوا پاک و بەرز، بە کەم بزانی؟ - مەگەر خودی ئەویش تەنۆکیک لەم ئوقیانووسە، نیە؟ - بەواتایە ک: ھونەر مەندی ئەم

سەردەم و رۆژگارە، وەک ھونەر مەندی سەردەمی ئیمپراتۆریەتی رۆم، لەسەر سەکۆیە بەرزەکانی ھەنداو مەیدانەکان دانەنیشتووہ کە لە رووی ھاوھەردی یان ھەیار، یاخود بێلایەنییەوہ، چلۆنایەتی پارچە پارچە بوونی فریوخواردووەکان بنوینی. ھونەر مەندی سەردەمی ئیمە لەسەر هیچ سەکۆیەک ناسووہ و دوور لە مەترسی نیە. لە هیچ مەیدانێکدا، بێنەری دوور لە بەلای رووداو ھەکان نیە. ئەو دەتوانی لە ھەموو کات و ساتێکدا، ھەم شیر بێ و ھەم قوربانی، چونکە لەم رۆژگارەدا، ھەموو شتی گۆی بە فرمانی زەبرێکی بێھەست و بێبەزییە کە سەرانی سەری جیھانی بەربلۆ مەیدانە بچووکە کە رمبازی ئەوہ و تاوانکار و بێتاوان و دژ و لایەنگریش نانا.

بەرۆژ: ئەم بەرچاوەکرتنی ئەوہی کە بەھەر حال مرۆفەکان تووشی بۆچوون و ئایدیۆلۆژیای تاییبەتی خۆیان؟

شاملو: مرۆف، گشتێکی یەک پارچە، کە گەلی مەزنتەرە لەم قسانە. مەزنتەرە لەم ئایدیۆلۆژیانە. ئەو کەسە بانگدەری بەرزبوونەوہی خێلی مرۆفە، دەبێ بەرزتر لە ئایدیۆلۆژیای ئەو بۆچوونانە کە بونەتە ھۆی لەتەتبوون و جیاکردنەوہی ئەم یەگەرتنە، ھەنگاو ھەلین. ئەو ئایدیۆلۆژیانە کە "ئیمە" دەکا بە "من" و "تۆ" و "ئەو" بانگەشە تەفرۆتوونابوونی مرۆفی لە ھەنجانەدا، برۆیەکی کە کۆمەلگای پاک مرۆفایەتی بەرھو لەتەتبوون دەبا، برۆیەکی شەیتانییە. بەرزبوونەوہی مرۆف و دانیشتنی لەسەر تەختی ریز و حورمەتی خۆی، تەنیا و تەنیا بە رەتکردنەوہی "لێکجیا بوونەوہ" مەیسەر دەبێ.

بەرۆژ: کەواتە دەکرێ پیرسەم، شاعیر یان نووسەر تا چ رادەیک دەتوانی خۆی ناوێتە کیشە سیاسی و کۆمەلایەتیەکان بکا؟

شاملو: ئەوہی کە تۆ لەویدیوی مەرزە سیاسییەکانوہ لەگەڵ دەدویتی خۆی لەخۆیدا، کیشەیکە سیاسی.

شاملو: نه‌خیز. سه‌بارت به من نه ئەو ئیله‌ها
 ناوبراو له‌کار دایه و نه ئەو شته‌ی تۆ پیتی ده‌لتی
 ترووسکه‌ی زه‌ینی شاعیر، که گوایه له‌زه‌یندا دیته‌ی.
 ئەو شتانه‌ی که شاعیریش ده‌یزانی پەرورده‌ی ناکا.
 هه‌روه‌کو گوتم، کاتی فه‌رمانی "بمنووسه"
 راده‌که‌یه‌نری، نه‌ده‌زانم که ده‌مه‌وئ چی بنووسم و نه
 پیوستیم به‌که‌لک وهرگرتن له‌و شتانه‌یه که شاعیر
 ده‌یزانی. هه‌ر هێنده‌م به‌سه‌کاغه‌ز و پینووسیک هه‌لگرم
 و بنووسم. هه‌ر به‌م ئاسانیه. ته‌نیا دوا‌ی نووسین و
 خوێندنه‌وه‌ی ئەو شته‌ی که نووسیومه، بۆم ده‌رده‌که‌وئ
 بابه‌ته‌که، چیه و چی نیه. خودی شاعیر، هه‌موو شتیک
 له‌که‌ل خۆی دینی. په‌یفه‌ پیوسته‌کان و وینه‌شعیرییه‌کان
 و زانیارییه‌ وشه‌یه‌یه‌کان، هه‌موویان ئیکرا دینی. تا ئەو
 شوینه‌ی که هه‌ندئ جار هه‌ر پیوست به‌پیداچوونه‌وه‌ی
 رسته‌کان و ریکویتکردن و گزینی وشه‌کانیش ناکا. تا
 ئەو جیه‌ی که هه‌ندئ جار به‌سه‌رسوورمانه‌وه‌ بۆم
 ده‌رده‌که‌وئ که گه‌واهیکی پێچراوه له‌ شاعیردا به
 یاریده‌ی ئەو په‌یفه‌ی که زه‌ین له‌کاتی نا‌ئاگاییدا، سازی
 کردووه به‌وه‌په‌ری ئاسانیه‌وه‌ به‌یان کراوه! -وابزانم
 چاکتر وابی واز له‌م باسه‌ بیتین... "ته‌نیا، شاعیرئ
 نووسراوه." هه‌ر ئەوه و هه‌چی تر نا! بۆ من هه‌ندئ جار
 هه‌ر بیرکردنه‌وه و هه‌تانه به‌رچاوی ئەوه‌ی که فلانه
 شاعیرم چۆن نووسیوه، شتیکه له‌ په‌ره‌پیدانی هه‌مان
 حالته‌ی په‌لاماری شاعیر و شکل به‌خۆیه‌وه‌ گرتنی.
 جارێکیان شاعیریک له‌خه‌وه‌له‌یساندم و نووسیم. شاعیر
 له‌مه‌ر بارینتیکه‌وه‌ دوا‌بوو و منیش پیم وابوو ده‌نگی
 دلۆپه‌یارانه‌کان به‌سه‌ر بانۆچکه‌ ته‌نه‌که‌که‌ی مالی
 درواستیکه‌م بۆته‌ هۆکاری نووسینی. هۆکاریکی چاک بۆ
 قه‌بوولکردن که دوا‌ی چه‌ندئ گه‌واهی رووداوه‌که،
 هه‌فالی هه‌ره‌ خۆشه‌ووستم "پاشایی" باسه‌که‌ی
 خسته‌روو، هه‌چ راستیه‌کی بۆ نه‌بوو، چونکه نه‌ مالیکی
 بانۆچکه‌ ته‌نه‌که‌یی له‌نزیك مالیانه‌وه‌ هه‌بوو و نه‌ له
 تاریک و روونی ئەو به‌یانیه‌دا بارانی باریبوو. "پاشایی"
 له‌کتیبه‌که‌یدا "قامک و مانگ" ئەمه‌ی روونکردۆته‌وه.

به‌رۆژ: تایبه‌تمه‌ندییه‌ گرینگه‌کان له‌ شاعیردا بۆ تۆ
 کامانه‌ن؟

شاملو: به‌بروای من نه‌ ته‌نیا له‌ شاعیردا، به‌لکو له
 هه‌موو هونه‌ریکدا، ئەوه‌ی پیتی ده‌گوترئ "تایبه‌تمه‌ندی"
 شتیکی ئاماده و به‌واتایه‌کی تر "ستاندارد" نیه که له
 ده‌روه‌ی به‌ره‌مه‌که‌دا بوونی هه‌بئ و هونه‌رمه‌ند به‌کاری
 بیتی یان به‌پێچه‌وانه‌وه. ده‌مه‌وئ بلیم، زۆربه‌ی جارن،
 تایبه‌تمه‌ندی وه‌ک ئاکاریک ته‌نیا کاتی ده‌بیته‌ خاوه‌نی
 نرخ که له‌ "شوین و سات‌دا، بخریته به‌ر سه‌رنج و
 هه‌له‌سه‌نگاندن.

به‌رۆژ: بروات به‌ ده‌ربیرینی بیر و بۆچوون "ئایدۆلۆژیا"
 له‌ شاعیردا هه‌یه؟

شاملو: به‌له‌به‌رچاوی گرتنی ئەوه‌ی که بۆچوونه‌که،
 چلۆن له‌ شاعیره‌که‌دا، جیتی کردبیته‌وه، وه‌لامه‌که‌م ده‌بیته:
 به‌ئێ! شاعیرئ که بۆچوونیک رانه‌گوزی، یان هه‌ستئ
 نه‌چولینئ چ که‌لکی هه‌یه؟ من هه‌میشه‌ دووپاته‌م
 کردۆته‌وه: پیم وانیه که هه‌ر شتیکی جوان به‌که‌لک و
 به‌نرخ بی، به‌لکو پیم وایه: هونه‌ر که ده‌توانئ شتیکی
 چاک، جوانتر و رازاوهر بخاته به‌رده‌م و هه‌زی
 کارتیکردنی زێده‌تری بداتئ، ده‌بئ له‌ ئاست
 بیکرده‌وه‌ییدا ته‌ریق بێته‌وه.

قه‌ت مه‌به‌ستم ئەوه‌ نیه، که ویستی خۆمان به‌ "ده‌بی"
 و "تابی" یه‌کان به‌سه‌ر که‌سانی تر، به‌سه‌پینن، به‌لام
 ئەوه‌ دانایی هونه‌رمه‌نده که له‌م جیهانه‌ نه‌ساغه‌دا
 به‌دوا‌ی ده‌رمانی چاره‌دا بی، نه‌ک ده‌وای ئارامکردنه‌وه‌ی
 کاتی. پزیشکی خه‌مخۆر بی، نه‌ک فشه‌که‌ریکی بیعار.

به‌رۆژ: ئە‌ی ئامانج خوازی؟

شاملو: ئامانجی هونه‌ر، سه‌رکه‌وتنی مرۆفه.
 ئاساییه، که ئەو که‌سانه‌ی دمخوازن کۆمه‌لگای
 مرۆفایه‌تی هه‌روا خورافی و زه‌لیل بمیتیته‌وه‌ تا
 شتیکیان چنگ که‌وئ، "ئامانج خوازی" به‌ "لایه‌نگیری
 سیاسی" له‌قه‌لم ده‌دن و هونه‌ری ئامانج خوازیان
 به‌لاوه "هونه‌ری تیکه‌لاو به‌سیاسه‌ت"ه. ئەمانه که

بیتھو شیدا یه نه گۆرانکاریه کانی چلۆنایه تی، نیشانه کان دیارده مخن و له گۆرانکاریه چه ندا یه تیه کان. ته نئی له ناكاو كۆرپه یهك چاو به ژین هه ل دینئی كه قهت چاوه پروانی نه بوویت. بئی خه بهر وه ژوور ده كه وئ و زۆریه ی جارانی ه ناومخت. میوانتیکی بانگی ش نه كراو كه له كاتی هاتیدا ته واو نه ناسه و خیراش سه ره ده زوویه ك ناداته ده ست، كه بزانی ت چ كه سیكه و ئه و په یامه ی كه هیناویه تی، چیه؟ به لام مافی یه كه مین و گشت مافه كانی ریدان هه می شه، هی نه وه. یانی تو ناچاریت كه بئی له ده ستدانی كات، كاره كه ت به جئ بیلیت و خه ریکی ئه و بیت. ده نا بی به زه میانه، زیز ده بی و تووشی نا زاریگی ره وانی كه لی قوولت ده كا، كه به راستی نایه ته گۆ. به داخوه ئه مه ئه زمونی تکی تاكه كه سی خۆمه كه پیم وانیه ته نانه ت بۆ كه لی له شاعیرانی تریش ده رك پێكردنی ئاسان بئ. چونكه به ئاسایی فكریك دیته زه میانی و ئه وانیش هیدی هیدی په ره رده ی ده كه ن یان له سه ر كاغز ده ی نووسنه وه و هینده ده ی شیلن تا له نا كامدا زه میانی رازی ده بی كه نوخته ی كۆتایی بۆ دانین.

به رۆژ: مه به ستان له "بئی ومخت هاتن" و "نه ناس هاتن" شیعر چیه؟

شاملو: له كه ل كۆمه لێك دانیش توویت و خه ریکی گفتوگۆیه كی فه لسه فی یان كۆمه لایه تیت كه له ناكاو دیت و له ده رگا ده دا. ده زانی ت كه شیعه، به لام چلۆن شیعرئ؟ ده بی بجیته په نایه ك و بی نووسی تا بزانی ت بابه تی بوونه كه ی چیه. ئایا هۆی هاتنه كه ی هه ر ئه م گفتوگۆیه یه كه له كه ل هه قاله كانه ده كرد؟ - نه. پلانی تکی نیگار ئاسای له پاییز هیناوه، یان هه ستی كی ئه فیندارانه كه هه یچ كامیانی په یوه مندییان به و گفتوگۆیه وه نیه، كه به ر له هاتنی خه ریکی بووی. بۆ نموونه، مه ودا ی كاتی نیوان دوو شیعرئ، "له م بن به ستدا" و "ئه فیندارانه" (لایه په كانی 1120 و 1118 به رگی دووه م - كۆمه له شیعه رمان - چاپ ئه لمانیا) نموونه یه كی چاكه:

یه كه میان شیعر ئی كۆمه لایه تیه و دووه میان شیعر ئی كه ناوه رۆكه كه ی هه ر له ناوه كه یه وه دیاره، به لام میژووی له دا یك بوونی هه ردوو كیان یه ك رۆژه: 31 ی ... 1979.

له مالی هه قانیك خه ریکی گفتوگۆیه كی هه مه لایه نه بووین، كه یه كه میان هات. چوومه ژوور ئی تر و نووسیم. شیعر ئی كۆمه لایه تی و ته واو نامۆ له كه ل قسه ش و قاقای پێكه نینه كان كه له ژووره كه ی ترمه وه ده بیسران. شیعه ركه م له كه ل خۆم هینا یه وه ژووری هه قالان. شیعه ركه یان خۆپنده وه و باسی كی تووندی كۆمه لایه تی هاته دی و ریتك له نیوان كیشمه كیشی ئه و گفتوگۆیه دا بووین، كه شیعر ئی دووه م له ده رگای دا. ئه ویشم نووسی. ئه مه یان شیعر ئی ئه فیندارانه بوو! یه كه میان شیعر ئی كۆمه لایه تی كه له نیوان قسه خۆش و بیعهاریه كاندا هات و دووه میشیان شیعر ئی ته واو نامۆ له كه ل ئه و باسه تووند و تیز و دژ و لاینگیرانه ی كه شیعر ئی پێشوو ببوو به هۆی هاتنه كایه ی ده مه قاله كه. كاتی مرۆف له كه ل چه ند كه سی كی دژ به بۆچوونه كانی خۆی خه ریکی ده مه قاله یه تاكو به لۆژیک و به لگه كانی خۆی باوه ریان پئ بی ئی، ئاشكرایه كه زه مین و بی ری به گشتی چه قیومه ته سه ر بابه تی گفتوگۆیه كه و به هه یچ شیوه یه ك ریتگای بی ری تر نادا كه زه مین بشیو ئی. به لام هه روا كه ده بی نین، شیعه ر جیا له م بنه مایه ده مجولیته وه، یانی ته نانه ت ریز له زه مینیش ناگرئ. واته، نه ك ته نیا به مه یلی خۆی وه ژوور ده كه وئ، به لكو ناچار یشتان ده كا، سه ره تا گوێرایه لی فه رمانه كانی ئه و بن كه به گشتی دوور له و بابه تن كه خۆتان خه ریکی ئه ون. هه ندیك جار له كاتی خه ودا دئ، هه ندیك جار له حه مامدا و هه ندیك جار یه یه كه تووشی گرفتگی نا شاعیرانه ی بی زه یته ری وه ك نه بوونی 12 هه زار تومان حه قی كارمیا كه خۆت ده زانی به ر له شه ش مانگی ش له سه فه ردا بوویت!

به رۆژ: باشه، مه گه ر ئاسایی نیه كه ترووسكه یه كی شاعیرانه، یانی هه ر ئه و شته ی پێشینان پێیان ده كوت ئیله ام، شاعیر راچله كینئ تاكو به یاری ده ی ئه و شتانه ی كه شاعیر ده ی زانی یان له كاتی نووسیندا دا یده هینئ، بی نووسی؟

"کیش" دا نازادی شاعیر زهوت دهکا. ناتوانی هەر په یفی به دلخواری خوئی به کاربینی.....¹ که واته به زیندانی کردنی په یف له زیندانی کیشدا، شیانی دراماتیزکردنی شاعر له ناودهچی، که چی شاعر دهبی تا نه اندازه یکی چاک و شیواو ئەم دهره ته هی هبی. بهرۆژ: ئەوهشمان له بیر نه چی، که وه لانی عرووز، دارشتنی شاعر ئاسانتر دهکا.

شاملو: به هیچ شتومیهک. هەر هینده به سه که تا رادمیهک کیشه عرووزیه کان رافه بکه پته وه، تا به ئسانی بتوانی له ریگای ئالوگۆرکردنی په یفه هاوچه شنه کان و پیشه و پاشکردنی وشه کان هەر مانایهکت مه بهست بی، له م کیشانه دا بگونجینی. هه لیهت هه روا که گوتم به و مهرجه ی پابهستی به کارهینانی هه ندی په یفی تاییه تمه ند نه بیت و بو تان گرینگ نه بی له باتی وشه ی "ئه سپ" په یفی "ولاخ" به کاربینی یان.....² له کیشی عرووزیدا چاره نووسی فۆرم و قالب هەر له سه ره تا دا، دیار و ئاشکرایه، که چی له شاعیری "سپی" دا، تو نا چاری قالییش به پیتی بابهت داهینیت. له شاعیری بیتکیشی عرووزیدا هیچ نه لگۆیه کی له پیتیدا سازکراو له ئارادا نیه. تا رادمیه کی زۆر، گوئی دهبی له گه ل مؤسیقا، راهاتی.

گوتمه له یه کی رنگ ئاسای جۆراوجۆر له وشه هاوچه شنه کان هەر مه بهستی و پرای تاییه تیه کان خۆیان دهبی له هه بنانه په یفی شاعیردا ئاماده بن. هه موو ئەمانه ش دهبی بن به شازهینی ئەو، تا کو بتوانی دهسته ویه خه ی شاعر بی، که کاتی هاتی دیار نیه و نیوچرکه ش به سه بۆ له دهرگادان و هاتنه زووره و هی و ئه ویش بینوو سی. دهنه شکسته پینانی شتیکی حه تمیه. -نا! نووسینی شاعیری سپی، نه ته نیا ئاسان نیه، به لکو تا سنووری داهینانی موجیزه یه ک سه خته.

بهرۆژ: به له بهرچا و گرتنی نه زمونه تا که که سه یه کان ریژخایه نتان، پیتان وایه له شاعیردا چۆن زهینیهت ده بیته ئەزمووز؟ شاملو: پرسیاره که نه ختی بۆ من روون نییه. پیم وایه

ئەو کرداره ی نه جام ده دری تا شاعیریک هەر له خۆرا (واته بی ئاماده بوونی زهین و دور له ئیراده و دهست تیکه لکردنی ئاگایانه ی شاعیر) شکل بگری تا دواتر شاعیر بکا به نوینه ری نووسینی خوئی، به م چه شنه ده کری که سه ره تا نه زموونی دنیای دهره وه یان دهره ی شاعیر زهینی ئەو له گه ل خوئی خه ریک بکا و دهسته ویه خه ی به کتر بن، تا دواتر به وینه ی زهینیه تی شاعیرانه ی ئەو، بیته دهره وه: له ئاکامیشدا سه رجه مه کی به شیوه ی شاعر خو دهنوینی.

بهرۆژ: ئەوه ی که گو تان: "شاعر، شاعیر دهکا به نوینه ری خوئی بۆ نووسین" وته یه که، که له چه ندین شوینی تریشدا له زمانی تو مان بیستوهه، به لام قه بو لکردن و به گشتی دهرک پیکردنی رهنگه بۆ هه ندیک که سه سه خته بی...

شاملو: ئاساییه. ئەگه ر راستیه که ت دهوی دهرک پیکردنی ئەم مه سه له یه بۆ خودی خو میش، سه خته. هەر له به ره ئه وه ش که نه متوانی وهه بۆ خو م روون که مه وه ئەم ره وته چۆنا و چۆن ته ی ده بی، ئاساییه که تیکه یان دینیشی که متاکوریک له مه حالاته.

رواله تی کیشه که، وهک به زگ بوون و زایینی ژنیکه که نازانی چلۆن نووتفه له پزدانیدا ده بیته ئەو مناله ی دواتر ده بی. له ودا، نا ئاگایی له چلۆنایه تی به زگ بوون له پیاو و هینانه سه ر دنیای منالی دور له ویست و توانای ئەو. به منیشدا، به زگ بوونی زهین و نووسینی شاعیری دور له دهست تیکه ستنی ویست و توانام. به لام ناوه رۆکی ئەم دوو رواله ته هاوچه شنه، به گشتی له یه کتر جیاوازه. ئەو، که م یان زیاد، دوا ی مانگیک ده زانی که زکی هیه و له که یه وه و له چ که سی. به نه زموونی خوئی یان کهسانی تر مانگه کان دهرمیرئ و ئەگه ر نه یچوینی له فلان مانگدا ده بیته خاوه نی منال. که چی من به پیچه وانه ی ئەوه وه، نازانم زهینم که ی و له چ شتی پتیکی وی که وتوه و به هیچ چه شتی ناگاداری ئەوه نیم، که له چ ساتیکدا، چ شتی به ره م دینی. ئەم به زگ بوونه به ره می چه شتی نووتفه وهرگرتن له حاله تی

که بق نموونه لهم پارچه شيعرهی «ناظم حکمت» دا به ناوی "تورکيستر" رووی داوه:

په‌یغه‌کان، له حالیکدا که باری ماناکانی خویان له‌سهرشانه و له شه‌پوله چياناساکان و چپایه شه‌پول ناساکان دده‌وین، به هاوناواز بوونی دمنگه‌کانیان له لیدانی "دهف" یک دده‌وین که په‌کیک له تایبه‌تمه‌ندیه‌کانی موسیقای ناوچه‌کویه، هه‌لبهت نابئی نه‌وه‌شمان له‌بیر بچیته‌وه که له‌کاتی خویندنه‌وهی نه‌م پارچه‌شيعره‌دا ته‌نی له‌مهر موسیقای شيعره‌وه دده‌وین:

Daglarla dalgalarla

Daggibi dagalarla

Dalgagibi daglarla

Hey Hey

Basladi orkistram!

نازانم به درووستی هیتاومه‌ته‌وه یان نا. به‌هه‌رحال نه‌مه په‌کیک له‌و شيعرانه بوو که به‌خته‌وه‌رانه، ریک له‌و رۆژانه‌دا، یانی به‌ته‌واوی له‌ کاتی پتووستدا، توانیم بییسیسم و بیناسم و دهرسیکی گه‌لی چاکم لی وهرگرت. ویده‌جی نه‌گه‌ر ناشناییم له‌گه‌ل «ناظم حکمت» نه‌ختی درهنگتر ریک که‌وتبا و له‌ ریگای راست دوورکه‌وتبام، بق نموونه ده‌که‌وتمه داوی "لیتریسم" وه. به‌خته‌وه‌رانه من مروفتیکی که‌لیک گوماندارم و بق که‌وتنه نیو داوی لادان له‌ ریگای راستدا، توانایه‌کی نه‌وتوم نیه. به‌لام مروف چوزانی.

به‌رۆژ: باشه، نه‌گه‌ر "کیش" هه‌لگرین و په‌یومندیه دمنگیه‌کان له شوین دانین، چ ده‌سکه‌وتیکمان چنگ ده‌که‌وتی؟

شاملو: گرینگیدان به‌ کیش، ده‌بیته هوی نه‌وهی که به‌پتی پتووست زمان زیانی لی بکه‌وتی. هه‌ر وته‌یک به‌ شپوه‌یه‌کی سرووستی له "کیش" دا جیی نابیته‌وه. شاعیر ناچار ده‌بی وشه‌کان پتیشه‌ویاش بکا. نه‌گه‌ر رسته‌که‌ی له "کیش" ده‌که زیاتر بی سه‌رولاقی بشکینتی و نه‌گه‌ر کورتیش بی به‌نانقه‌ست دریزی بکاته‌وه. په‌یفین له

ده‌بی له‌ دهروونی خویدا بجوشی. -ئاگات لئی به‌که ده‌لیم موسیقای شيعر، نه‌ک "کیش" ده‌که‌ی. مه‌به‌ستم -ئاگوستیکی- نه‌و په‌یفانه‌یه که شيعری به‌یان ده‌که‌ن، نه‌ک عروزی کلاسیک که وه‌ک جلوه‌برگی دووراوی بازاره، که ده‌بی یا هه‌روا که هه‌یه بیپوشی یاخود هینده‌ته‌سک و به‌رینی بکه‌ی که به‌ چه‌سنی ده‌گه‌ل قه‌د و بالا ناسازه‌که‌ندا، بسازی.

"کیش" که شتیکی دهره‌کیه، زور که‌م یان ره‌نگه چاکتر وابی بلیم، ته‌نی به‌ هه‌لکه‌وت، ده‌کرئی له شپوهی پتوه‌لکاندن و سه‌پانندن بیته‌ دهر و بیی به‌ به‌شیکی گه‌لی بچووکی سرووستی و ناجیا له ساختومانی شيعر.

بیته‌کان په‌یف ده‌سازن و په‌یفیش وینه و لیکدانه‌وه و به‌شه‌کانی تری شيعر، که‌واته نه‌گه‌ر شاعیر بتوانی له‌نیوان هاوچه‌شنه‌کانی نه‌و په‌یفانه‌ی فلانه رسته به‌یان ده‌که‌ن، نه‌وه‌یان هه‌لبزیری که‌ پیت و بزوین و ده‌نگه‌کانی به‌پتی پتداویستی له‌گه‌ل بیته سازینه‌ره‌کانی په‌یفه‌کانی تری رسته، هاوئا‌هه‌نگی و هاو‌ده‌نگی و په‌کبوون یاخود نژیوون و ناهاو‌ده‌نگی به‌رچاویان هه‌بی و داریزی نه‌م پیت و بزویتانه -وه‌ک به‌شه بچووکه پتکه‌پتیه‌ره‌کانی دمنگ- بتوانن گۆمه‌له‌ دمنگ و ئاوازی و بیینه‌دی که هه‌ر به‌شیکیان نوینه‌ری ماناکان و وینه شيعریه‌کان بن، یاخود یارمه‌تییان بدا باشتر بکه‌ونه به‌رچاو و چاکتر هه‌ستیان پی بکری. نا له‌و کاته‌دایه که ئاکامی کار به‌ شپوه‌یه‌کی نه‌وتو له هه‌رچه‌شنه کیشی زیده و دهره‌کی بی نیازمان ده‌کا که ریکوپنکی په‌یفه‌کان له گوتی نه‌وانه‌ی خویان به‌ عروزه‌وه گرتوه، جیگای کیشی ویرانه‌ری دهره‌کی ده‌گرئی و نه‌م جینشییه هینده کارسازه که ته‌مانه‌ت نه‌گه‌ر نووسراوه‌که له په‌کیک له‌م کیشانه‌دا گونجا بی، دیسان زالبوونی "ئاگوستیکی" په‌یفه‌کان به‌سه‌ر کیشدا ده‌بیته هوی به‌ریه‌ستی زهینی بیسه‌ر به‌ بوونی ویرانه‌ر و به‌ مه‌زمنده ناریکوپنکه‌که‌ی نه‌و کیشه. هه‌لبه‌ت نه‌گه‌ر کیشی خو‌سه‌پینه‌ریش به‌ریکه‌وت له‌گه‌ل گۆمه‌ل له دمنگه‌کان به‌ پوختی ریککه‌وتی، کارتیکردن و نرخ‌ی دهنگی شيعریش زیده‌تر و به‌هیزتر ده‌بی، نه‌مه‌ش هه‌مان نه‌و رووداوه موباره‌که‌یه

لئی بکا به پیر وه لامدانه وه میانه وه بچم. به هر حال، ده بی
نهو شیعره کوردیانه یی وهرتگیراونه ته سهر فارسی و
پرسیاره کان سهر له نوئی بنیری تا بزانه جیم پی دمکری.
ههول بده پرسیره کان وانه بن، که وه لامه کانیا
دوویاته یی تیکه وی.

پرسیاره کانم له گهل نامه یه ک نارد. (هوشنگ
گلشیری، زمحمه تی برده که ی کیشا) دوی چندی
وه لامه کان هاتنه وه، له گهل نه وینه یه و نامه یه کی دور
دریژ.

سه باره ت به گفتوگویی که نووسیوی: ... به هر حال،
وه لامی پرسیره کانم بۆ ناردوی. هه ندیک له
پرسیاره کان گهل جوان بوون، که ده بی بلیم سویاس،
هه ندیکیشیان بۆ من دوویاته بوون، یانی له هه ندیک
چاویکه وتنی ترده وه لامه داونه ته وه، بۆیه ناچار بووم
پاکتاویان بکه م... پئشنیار ده کم، جاریک به قوولی
بیخوینیه وه و نه گهر پرسیری تره بۆ هاته پیش
بیانیری تا کو من دیسان وه لامه کانیا نت بۆ بنووسمه وه.
مه به ستم نهو شوینانه یه که رنگه وه لامه کانم بینه هوی
پرسیاری تر.

دوی بینینی ژماره دوی گۆفاری «نازادی» و
خویندنه وه ی چاویکه وتنه که ی «به اختیار علی» و
«میریوان وریا قانع» له گهل «شیرکۆبی شاعیر
(چاویکه وتنیک که پرسیره کان ی له وه لامه کان ی به هیزتر
بوون!)» چه ند پرسیری کی «به اختیار و میریوان» م بۆ
شاملو نارد. مه به ستم نهو بوو (نیستاش هه رویه) که
به رسفی دوو شاعیر له دوو ولاتدا، به لام له یه ک
سهردهمدا له ناست پرسیری هاویه شدا بیسین و
لیکیان دینه وه. بۆیه ده بی سویاسی کا که به اختیار و
میریوان بکه م و داوی لیبوردنیا لئی بکه م که
نه متوانی بهر له به قهرزوه رگرتنی پرسیره کانیا،
ناگاداریان بکه مه وه. سویاس.

به رۆژ

هاوینی 93 سوید

به رۆژ: کا که شاملو! زانیی نه وه ی که خوتان له چ
کات و سهردهمیکدا هه ستان به وه کرد که شیعی خوت
نالوگۆری بونیادی به سهردا هات بۆ مه مانان گهل
گرینگه.

شاملو: چهنده پرسیری کی چا که! گهل بنه رته ی و
روونکه ره وه یه و زۆر شتیش ده خاته بهر رۆشنایی خوی.
به لام به داخه وه ناتوانم به شیوه یه کی گشتی و پر به
پیتست وه لامدهری بم. هه ر هینده ده توانم بلیم له
کۆتاییه کان ی سالی 1327 ی هه تاوی (سهره تای 949 ی
زایینی) له بهر چهنده هویه ک که نامه وی روونیا که مه وه،
به م نا کامه گه ی شتم که گرفتی سهره کی شیعی ئیمه، به
هیچ شیوه یه ک گرفتی کیشی هه رووز نیه و شانندی
قهید و زنجیری به پروالت ده ست و پی گری یه کسان
بوونی دریژی رسته کانیش ده ردی دهوا نا کا. بۆ
نموونه، ده کری قه بوول بکری که یه کیک له لوتکه
شیعریه کان ی «نیما» ی مه زن پارچه شیعی که به ناوی
«داستانی که نه تازه» که سهرایا له قالبی ته واو هه رووزی
کلاسیکدایه و نه قالبه، نه ته نی له دهر پینی ناوه رۆکی
شیعره که دا هیچ که موکورتی وه دی نه هیتا وه، به لکو به
یاریده ی سهرویه کان، بۆته هویه گرینگه که ی قایمتر
بوونی هه ره به هیزی ساختومانی. له حالیکدا که
خۆیه ستنه وه به «کیش» (نه ویش کیشی سهر به خوی
نیمای) و هه ولدان بۆ وه ده ست هینانی سهرویه کان
(نه ویش چه شنه سهرویه ک که «نیما» پئشنیاری ده کا)
له «مانلی» و «مالی سیریولی» دا شیعی وای ساز کرد وه
که «نیما» تنۆکیک له دهریای حورمه تی خوی قهرزاری
وان نیه.

دهمه وی بیژم کتومت دوی به ره و رو بوونه وه له گهل
نه م دوو نه زمونه ی «نیما» و بیستنی دوو شیعی
به هیزی «ناظم حکمت» به ناوی «دهریای خه زه ر» و
«نۆرکیسترا» که متاکورتیک، سهره به نیکم وه ده ست هینا،
یانی له ریگای پیوانه سازی و هه لسه نگاندنی نمونه کان
له گهل یه کتر و ئیمکانی نه و داوهریه یی که خودی «نیما»
دابوی به من، به م نا کامه گه ی شتم که موسیقای شیعی

گفتوگۆیهک له گههڵ احمد شاملو

گفتوگۆ و نامادهکردن: بهروژ ناگرههیی

ههواڵیکى گرینگ، که گوايه وهفدیک (؟) یه کیتیبی نووسهران به چهپکه گولهوه چوونهته سهردانى شاملوی مهزن و چاوپیکه وتنیان لهگهڵیدا کردووه و... له دیدارهکانی تردا و به تهلهفونیش چهند جارێ که سۆراغی

پرسیارهکانم له شاملو دهکرد وهلامهکهی ههر ئهوهبوو: جارێ ومختم نهبووه. دواتر مالهکهی له «تاران» گوێزتهوه بۆ «کرج» و دواتر سهفهری ئهمریکای کرد و دواتریش دهرچوونهکهی من بوو و دهست و پیرانه که یشتن به شاملو. لهم نێوانهشدا، برایانی یه کیتیبی (مه به ستم نووسه رانه) هه ندیک بۆ چوونیان لا دهروست بوو، که گوايه...

کاتێ لێره له «سوید» نیشته جێ بووم نامه یه کم بۆ شاملو نووسی له گههڵ که لێ باس و خواس. وهلامه که ی شاملو (له رووی نامه که یه وه) ئه مه بوو:

... به راستی شه رمه زاری تۆی میهره بان و هه قاله کوردهکانم، به لام سه رم که لێ قاله. ئه وه چوار مانگه نامه که ی تۆ و خهرواریک نامه ی تر له سه ر میزمه که م که وتوون و... به داخوه، دوا ی مال گوێزته وه نه متوانی پرسیارهکان بدۆزمه وه. هه لبهت دهبێ به بێ ته کلیف کردن بلیم: پرسیاری گرینگ و چاکی تیدا نه بوو، که وام

گورته به قهتی به بیانوی دوو وتهی پێویست

... هه نوکهش رهنگه بئوانین بپژین: شاملو، لهو کێوه سه هۆلانه دهچێ که «هه منگوا ی» باسی کردوون. ئه وانه ی نیوه ی هه ره پتریان له ژیر ئاوه و کاتێ تۆ له زمیندا، لیک به ده میته وه که نه مه ی به رچاوی تۆ، ته نی له تیکێ ئه و کێوه سه هۆله یه، واقت و پر ده میتی و... گومانم له وه دا نیه که نووسینی پێشه کیهک له مه ر ئه م کێوه، که به فری پیری ده میکه لوتکه که ی دا پۆشیوه، کاری من نیه و دهره قه تیشی نایه م. (کاری مه، نیه ناسینی رازی گولی سوور کار ی مه، رهنگه ئه وه بێ له ئه فسونی گولی سوور دا نه له وان بین) (1) به لام گومانم له وه دایه که دهبێ شاملو به خوێنه ری کورد بنا سرتنرێ. هه ر ئه م گومانه شه، که ئه رکی زهینی لیگرتووم و به ری نادا. نهیداوه!

چونکه پیم وایه، ئه م کاره پێویستی به که لێ سه رچاوه (هه لبهت می چاک) هه یه، له م باره وه خۆم چه ک ده کم و ته نی سه رهاتی ئه م چاوپیکه تنه ده خه مه روو، که وته ی پێویستی یه که م، له م به شه دایه.

هاوینی 1988 له گههڵ کاکه «ناسری سینا» و دوو برادهری تر (له یه کیتیبی نووسه رانی کوردستان) چه ند پرسیاری کمان نووسی و چوینه دیداری شاملو. دوا ی چه ند سه عاتی پرسیارهکانمان به جێ هیشته، که شاملو دوا ی وه لام دا ئه وه یان، هه وائم بداتی و بچین وه ریانگرینه وه. دوا ی ماوه یه ک له وته ی ژماره 7 ی گو قاری «نووسه ری کوردستان» دا ئه م دیداره به وینه ی

- من خزمی هه ره نزیکی هه موو مرۆفیکم. من لوڤ به لوچ کورد
فارسم. فارس زمانیکی تورکم. نه فریقیه کی نه وروی ئوستراالیایی
ئامریکایی ئاسیاییم. من له سه ر گۆی بیروزی زهوی، مرۆفیکم له نیو
مرۆفانی تر، که بی بوونی مرۆفانی تر، هیچ مانیه کم نیه.

احمد شاملو

www.arsivakurdi.org

www.arsivakurdi.org

APEC-TRYCK

رووبه‌رگ: به‌شار عیسا (بلوئیرژهن)

گۆفاری یه کیتیی نووسهرانی کورد - سوید

به ره پرسیار

یه کیتیی نووسهرانی کورد
سوید

دهسته ی نووسهران

خهبات عارف

رزگار عهبدوڵا

ماهیسانز

محمود لهوهندی

حسهنی مهتی

ئهحمده حسینی

ناونیشان:

WAN

BOX 490 90

100 28 STOCKHOLM
SWEDEN

TELEFON: 08/652 85 85
TELEFAX: 08/650 21 20
POSTGIRO: 79 47 81 - 5
ISSN 1103-7776

کرمانجی خواروو

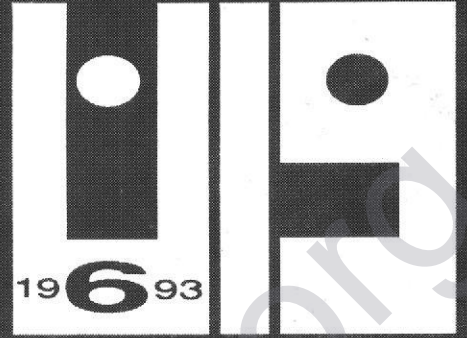
گفتوگۆیهک له گهال احمد شاملو..... گفتوگۆ و ناماده کردن: بهرۆژ ناگرهیی
لینگه رین، مروف بژی، نووسینی: پیر لاگه رکفیسست..... وهرگێرانی: خهبات عارف
دیوانی وان: شیرکۆ بیکهس..... مارگۆت بیکیل..... ستیگ داگه رمان
..... سعیدی یوسف..... ناله حهفید
میراتی بیتایه خکراوی سێروانتیس..... ن: میلان کۆندیرا..... و: س. کاوه (شهمان)
ئهفاله، رۆژه هه ره تاله که ی "سه حراوی"..... نووسینی: بهدران ئهحمده حهیب
"کانی رهحمان" و کورته بهراوردیکی وێژهیی..... نووسینی: فوناد عهبدو له رحمان

کرمانجی ژووو

قهدری جهمیل پاشا..... حهسهن هشیار
نومید مههدی (هه ندرین)..... ئهحمده حسینی
میری ئه مگیۆنی..... کونار ئیکه لیۆف
کهشتا فهقییا..... ئه مین نارۆزی
هه فۆکه که ژ خوینا من..... مهرانی که له ش
رهوشه ن بهدرخان..... کۆنی رهش
هه زاره مین هیک..... په رویز جیهانی
دوگه ری فهله گنی..... سه مه ده به رهنگی... وهرگێر... م. ل.
هه له به ست: رهشید کورد، له تیف هه لمه ت، ریاد سألح حوسین، ئیبرایم یوسف
سیسرکئی حهسنی..... سه لیم به ره کات..... و. ئه. حسینی
پرتو کین نو..... م. لهوهندی

کردکی (دهلی)

که چه له ک..... ژ. ئه سپار
هه تا که ی..... مونزور چه م

گۆقاری یه کیتتی نووسه رانی کورد - سوید